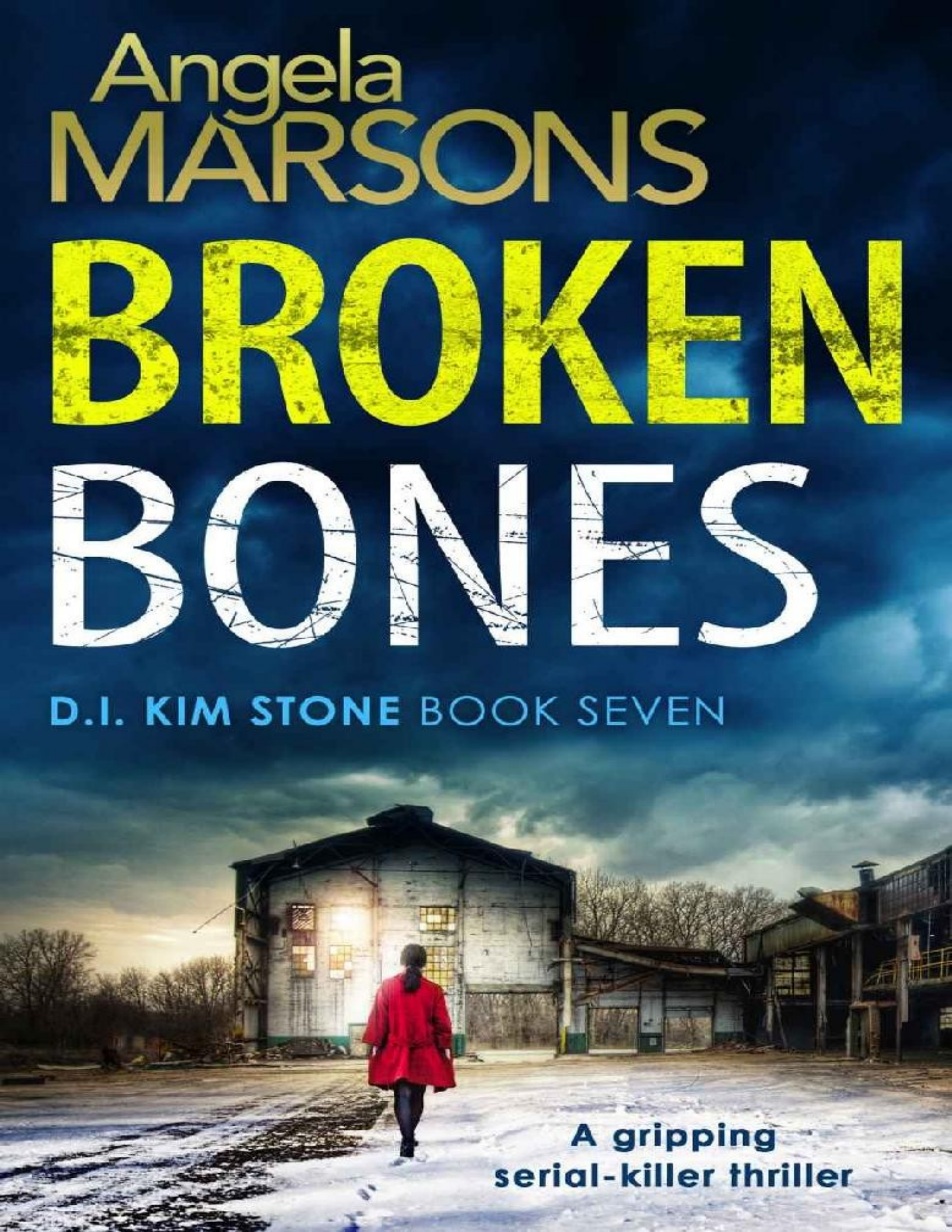
Angela MARSONS

BROKEN BONES

D.I. KIM STONE BOOK SEVEN

A gripping serial-killer thriller

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KIRIK KEMİKLER

SÜRÜKLEYICI BIR SERI KATIL GERILIMI

OceanofPDF.com

Bu kitap, aramızdan çok erken ayrılan büyükbabam Fred Walford'a ithaf edilmiştir.
Seni daha iyi tanımak isterdim.

OceanofPDF.com

PROLOGUE

Siyah Ülke: Noel Günü

Lauren Goddard on üç katlı apartman bloğunun çatısında oturuyordu. Kış güneşi, kenardan sarkan çıplak ayaklarının üzerine bir ızgara gibi vuruyordu. Soğuk esinti kıpırdayan ayak parmaklarını ısırıyordu.

Koruyucu ızgara birkaç yıl önce yedi yaşındaki bir babanın kendini aşağı atmasından sonra yapılmıştı. On bir yaşına geldiğinde, ucuzluk dükkanından bir çift tel kesici çalmış ve kendine, düşünme yeri olan dar çıkıntıya bir erişim noktası oluşturmuştu. Bu noktadan uzaktaki Clent Tepeleri'nin güzelliğine bakabiliyor, aşağıdaki rutubetli ve pis gerçekliği görmezden gelebiliyordu.

Hollytree, eğer cehennemde bahar temizliği yapılıyorsa gönderildiğiniz yerdi. Tüm Batı Midlands'dan sorunlu aileler diğer sitelerden tahliye edilir ve Hollytree'ye yerleştirilirdi. Burası yerinden edilme başkentiydi. Aileler tahliye edildikçe ilçenin etrafındaki topluluklar rahat bir nefes alıyordu. Nereye gittikleri kimsenin umurunda değildi. Gitmiş olmaları ve eritme potasına bir malzeme daha eklenmiş olması yeterliydi.

Mülkün etrafında polisin nadiren geçtiği açık bir çevre vardı. Burası tecavüzcülerin, çocuk tacizcilerinin, hırsızların ve ASBO ailelerinin büyük bir arenada bir araya getirildiği bir yerdi. Ve dışarıdan polis tarafından korunuyordu.

Ancak bugün, Noel Günü olduğu için normal soygun, tecavüz ve taciz faaliyetlerine ara verildiği izlenimini veren bir huzur hakim oldu. Bu saçmalıktı. Her şey hala devam ediyordu ama Kraliçe'nin konuşmasının fonunda.

Annesi hâlâ elinde bir kadeh cinle neşesiz apartman dairesinde geveleyerek dolaşıyordu. Bir bardak daha içmek için oturma odasından mutfağa doğru tökezleyerek yürürken boynuna gelişigüzel dolanmış cicili bicili bir ip vardı.

Lauren artık ne bir hediye ne de bir kart bekliyordu. Bir keresinde arkadaşlarının heyecanından söz etmişti. Hediyelerden, kahkahalardan, kızarmış bir akşam yemeğinden, çikolata dolu bir çoraptan nasıl keyif aldıklarını anlatmıştı.

Annesi gülmüş ve istediği Noel'in bu olup olmadığını sormuştu.

Lauren masumca evet anlamında başını sallamıştı.

Kadın televizyonu Hallmark kanalına çevirmiş ve ona 'çizmelerini doldurmasını' söylemişti.

Noel Lauren için hiçbir şey ifade etmiyordu. Ama en azından buna sahipti. Cennetin tek parçası. Her zaman onun güvenli yeri. Onun kaçışı.

Yedi yaşındayken burada fark edilmeden ortadan kaybolmuştu ve annesi osuruk gibi işeyerek dairenin her yerine düşüyordu.

Annesinin bakmasına izin verdiği dört çocuktan sadece biri olduğu için ne kadar şanslıydı?

Annesinin içki arkadaşı Roddy kasıklarını ellemeye ve saçlarına salyalarını akıtmaya başladığında buraya kaçmıştı. Annesi öfkeyle onu çekip çıkarmış, emeklilik planını mahvetmekle ilgili bir şeyler haykırmıştı. Dokuz yaşındayken bunu anlamamıştı ama şimdi anlamaya başlamıştı.

On altıncı doğum gününde annesi onu aile şirketiyle ve pezevenkleri Kai Lord'la tanıştırdığında burada ağlamıştı.

İki ay önce adam onu bulduğunda da buradaydı. Ve ona siktirip gitmesini söylediğinde de buradaydı.

Kurtarılmak istemedi. Artık çok geçti.

On altı yaşındaydı ve artık çok geçti.

Birçok kez rüzgârın üzerinde ilerlemenin nasıl bir his olduğunu hayal etmişti. Kendini bir o yana bir bu yana süzülürken, başıboş bir güvercin tüyü gibi usulca yere kadar yolculuk yaparken hayal etmişti. Hem bedeninin hem de zihninin ağırlıksızlığını hayal etmişti.

Lauren derin bir nefes alıp verdi. Sadece birkaç dakika sonra işe gitme zamanı gelecekti. Şiddetli yağmur, sulu kar, kar, Noel - hiçbir şey müşteriyi uzak tutamazdı. Ticaret yavaş olabilirdi ama yine de olacaktı. Her zaman olduğu gibi.

Çatı kapısının açıldığını ya da kendisine doğru yavaşça ilerleyen ayak seslerini duymadı.

Onu ileri iten eli görmedi. Sadece kendisine doğru savrulan zemini gördü.

OceanofPDF.com

BİR

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Kim on bir yaşındaki Golf'ünün gösterge paneline doğru bağırdı. "Yani, gerçekten mi?" diye bağırarak kontak anahtarını bir kez daha çevirdi.

Öfke nöbetinin arabayı çalıştırmaya ikna ettiğine dair zayıf bir umut, akünün tamamen ölmeden önce son birkaç acı verici nefesini vermesiyle kayboldu.

Bir süre oturup ellerini birbirine sürttü. Aracının hareket etmeyi reddetmesine gerçekten şaşırmamalıydı. Sabah 7'den beri -2°C'nin üzerine çıkmayan sıcaklıkta otoparkta duruyordu. Golf'ün intikamını planlamak için on dört saati vardı.

"Lanet olsun sana," dedi ve sürücü kapısını açtı.

Karakola geri dönüp bir taksi çağırması gerekecekti. Ah, adının Noel Baba olduğunda ısrar eden bir sarhoştan bir anlam çıkaramamasına sırıttıktan sonra Jack'in yüzündeki memnun ifadeyi hayal edebiliyordu. İki hafta çok geçti ama adam ısrarcıydı.

İstasyonun kapısını açmak için uzandığında kendini onun neşesine hazırladı.

Birden kapı ona doğru fırladı ve iki siyah giyimli üniformalı binadan dışarı fırladı. Biri koşmaya devam ederken ikincisi yavaşladı ve özür diledi.

"Üzgünüm Marm," dedi, "otoyol bağlantı yolunda beş araba yığıldı.

Kadın anlayışla başını salladı ve kenara çekildi.

Ekip arabasına bindiler, dörtlüleri yaktılar ve otoparka doğru yola çıktılar. Cumartesi gecesi olmasına rağmen yolculukları diğer araçlardan çok az dirençle karşılaşacaktı. Aklı başında insanların çoğu evde sıcak ve rahatlatıcı bir içecek eşliğinde televizyon izliyordu. Ekibinin geri kalanı oradaydı ve kendisinin de oraya gideceğini umuyordu. Lanet olası araba.

Neyse ki Barney, son yürüyüşlerinden sonra Charlie'nin evindeki dört çubuklu gazlı ateşin tadını çıkarıyordu. Uzun iş günlerinde yetmiş yaşındaki komşusu devreye giriyor ve onun yerine Barney'ye bakıyordu.

Hızla gelen ekip arabasının bıraktığı boşluktan geçerken sessizce, "Yakında seni almaya geleceğim, evlat," diye söz verdi.

Binanın duvarında yabancı bir şekil gördüğünde kaşlarını çattı. Neye benzediğini biliyordu *ama kesinlikle değil*, diye düşündü temkinli bir şekilde ona doğru ilerlerken. Köşede duran cisim, karakoldan dışarı fırlayan ve çok sayıda arabanın yığıldığı bir yerde dikkatleri dağılmış olan memurlar tarafından fark edilmemişti.

Damarlarından buz akarken dış sıcaklık aniden unutuldu.

"Hayatta olmaz," diye fısıldadı, iki adım ileri atarak. 'Kahretsin,' dedi ışığa doğru adım atarken.

OceanofPDF.com

İKİ

Kelly Rowe, Tavistock Yolu boyunca, son iki saat içinde yoğunlaşan ve şimdi çaprazlamasına kendisine yönelen kar tanelerinden kaçınırken görünür olmaya çalışarak yürüdü.

Soğuk rüzgâr çıplak bacaklarının etrafında dönüyordu. Kot mini, tenini ancak uyluğunun ortasına kadar koruyordu.

Diğer kızlar saat ondan beri yavaş yavaş uzaklaşıyorlardı. Sadece yaşlı fahişelerden Sally Summers yolun başında umutlu bir şekilde kalmıştı.

Kar iş için iyi değildi.

Telefonunu çıkardı ve bir arama yaptı. Üçüncü çalışta annesi cevap verdi.

"Hey, anne, her şey yolunda mı?

'Evet, Lindy nihayet saat 10'da yataktaydı. Sadece bir bisküviye daha ihtiyacı olduğu konusunda ısrar edip durdu.

Kelly sıcaklığın içine yayılmasına izin verdi. Dört yaşındaki bir çocuk için Lindy'nin sinsi bir çizgisi vardı ve bunu büyükannesi üzerinde tam anlamıyla kullandı. Eve gidip yatağında küçük kızının yanına sokulmak için nasıl da yanıp tutuşuyordu. Tombul, küçük ellerini kendi ellerinde hissetmek. Lindy'yi kucağına aldığında dünyadaki hiçbir şey o kadar kötü değildi.

İstedi ama yapamadı.

Bir yanı gizliden gizliye kızının uyandığını, huzursuz olduğunu, böylece onunla konuşabileceğini, yakında eve döneceğine dair güvence verebileceğini umuyordu. Sadece sesini duymayı.

"Kulüp bu gece meşgul mü, Kel?" diye sordu annesi sessizliği doldurarak.

Kelly parmaklarını kavuşturdu ve gözlerini kapattı. Annesi onun her hafta üç geceyi Stourbridge'deki bir gece kulübünde barmenlik yaparak geçirdiğini düşünüyordu. Gerçek onun kalbini kıracaktı.

'Evet, hala birkaç tane kaldı. Sadece kısa bir sigara molası için dışarı çıktım.'

"Tamam, aşkım. Eve dönerken dikkatli ol. Şimdi çok hızlı geliyor.'

"Tamam anne, teşekkürler," dedi Kelly ve aramayı sonlandırdı.

Telefonda daha fazla kalsaydı, annesi boğazını sıkan gözyaşlarını duyacaktı ve yüzüncü kez kendine lanet okudu

kendi inatçı çizgisi için. On sekiz ay önce gururuna yenik düşmüş olsaydı, şimdi bu durumda olmayabilirdi.

On yedi yaşında kendini bekar ve hamile bulmayı beklemiyordu ve Tanrı onu affetsin, kürtaja bir saat kalmıştı. Ama son dakikada, annesinin isteklerine rağmen, bunu yapmamayı seçmişti ve o zamandan beri aklından bir saniye bile pişmanlık geçmemişti.

Kızına bakmaya kesinlikle kararlıydı ve iyi de gidiyordu. İdari bir iş ve Netherton'da kendisi ve Lindy için yeterince büyük olan iki yatak odalı küçük bir daire bulmuştu. Akıllıca alışveriş yaptığı ve günün sonunda indirimli malları topladığı sürece kira hemen hemen karşılanabilir durumdaydı.

İki buçuk yıl içinde bakım evi yöneticisi olarak çalıştığı işini kaybetmişti. Borçları artmaya başlamıştı ve paspasına düşen her zarf kırmızı renkteydi. Sonunda elektrikler kesildiğinde onu tam bir çaresizlik kaplamıştı.

Yardımına koşan ve Kai Lord'dan borç almayı kabul etmesini öneren komşusu Roxanne'di. Esrarengiz Batı Afrikalı adam ona ihtiyacından çok daha fazlasını teklif etmişti ama 'ufaklık' için kabul etmesi konusunda ısrarcıydı.

Kısa bir süre için annesinden yardım istemeyi düşünmüştü ama kadın evden bu kadar erken ayrılma kararını eleştirmişti. Kelly'nin kızına tek başına bakamayacağına inanıyordu. Para için ona başvurmak yenilgiyi kabul etmek anlamına gelirdi.

Sosyal yardım bürosundaki asık suratlı ve vücut kokusu olan bir adam, iki haftada bir yapılan 200 sterlinlik düzenli ödemenin bankasına yatmasının en az birkaç hafta alacağını ve acil durum ödemesi yapılamayacağını açıklamadan önce ona talebinde yardımcı olmuştu.

Böylece, elektriksiz, kirası gecikmiş ve dolaplarında neredeyse hiç yiyecek yokken, Kai'den parayı, 1.000 sterlinin tamamını almış ve tüm faturalarını güncellemişti. Üç hafta sonra borç geri istenmişti. Faiziyle birlikte tamamı ödenmişti. Toplamda neredeyse üç bin pound: borç aldığı miktarın üç katı.

Ödeyemediği zaman Kai sinirlenmişti. Ona ortaklarının memnun olmayacağını ve kendisinin 'küçüğe' asla zarar vermeyecek olmasına rağmen, onun insanlardan güvenliğini garanti edemeyeceğini söylemişti.

Borcu kime satacağını. Ona bir çıkış yolu önermişti ve kabul etmekten başka çaresi yoktu.

İlk punter en kötüsüydü ama gereklilik ve çaresizlik, bunu görmek zorunda olduğu anlamına geliyordu.

İlk birkaç denemeden sonra kendini eylemden koparmanın ve zihnini başka bir yere götürmenin bir yolunu bulmuştu.

Kai Lord'dan aldığı kredi bitmeden önce bir iş bulamayınca annesinin yanına taşınmak zorunda kaldığı için her şey boşa gitmişti.

Ama arabaya her bindiğinde özgür olmaya bir adım daha yaklaşıyordu. Gelecek için zaten bir planı vardı. Saygın bir iş bulana kadar annesiyle kalacak, biraz para biriktirecek ve uygun bir şekilde hazır olduğunda taşınacaktı.

Bir araba Tavistock Yolu'na döndü. Aracın hızı, sürünen bir kumarbaz olduğunu gösteriyordu.

Kapı aralığından çıktı, önce sağa sonra sola baktı. Sonunda Sally'den önce onu görecekti.

Isıran rüzgâra karşı dimdik durdu, kar taneleri çıplak teninde eriyordu. Kaldırıma doğru yürüdü ve başını imalı bir şekilde eğdi.

Araba onun yanında durdu.

Gülümsedi ve arabaya bindi.

OceanofPDF.com

ÜÇ

"Şey... o bir bebek, Marm," dedi Jack, cam bölmenin güvenli arkasından.

"Gözaltı çavuşu olarak harcanacağını biliyorsun, değil mi? Kim tersledi. Bunun ne olduğunu zaten biliyordu. Bilmek istediği şey, onun bu konuda ne yapmaya niyetli olduğuydu.

"Bildiğim bir şey var Marm, on dakika önce çıkarken sende değildi.

Gözlerini kısmıştı. 'Çok komik, Jack. Şimdi, beni içeri al ki-'

"Buraya geri dönemezsin, Marm," diyerek onun sözünü

kesti. "Jack, sidik yarıştırmayı bırak ve şunu al...

"Ciddiyim," dedi başını sallayarak, "iki ekip arabam ve bir minibüsüm var, cips dükkanında kontrolden çıkan bir kavgadan geliyorlar.

Yeterince makul, diye düşündü. Bu onu önümüzdeki birkaç saat boyunca kesinlikle meşgul edecekti.

'Tamam, sadece birini çağırın...'

'Elbette, Marm. Üçüncü kattaki yirmi dört saat açık kreşi arayacağım.

"Jack..." diye uyardı.

Ellerini açtı ve anlamlı bir şekilde omuz silkti.

Ondan ne yapmasını istediğinden de emin değildi ama araba koltuğunun kolu eline batmaya başlamıştı.

"Beni bağla," diye tersledi. "Ve hemen sosyal hizmetleri ara.

"Arayacağım, Marm," dedi ve telefonu açtı.

On beş dakikadan az bir süre önce karanlıkta bıraktığı ofisine yöneldi.

Araba koltuğunu Bryant'ın masasının üzerine koydu ve radyatörü açtı. Neyse ki odadaki sıcaklık henüz tamamen kaybolmamıştı.

"Tamam, şimdi ne olacak?" diye sordu, elleri kalçalarında masanın önünde durarak.

Küçük yüz burnunu kırıştırdı ve mışıl mışıl uyumaya devam etti.

Kim başını eğdi. "Tamam, seni ipucu bulmak için arayacağım," dedi sessizce.

Bebeğin bacaklarını ve kollarını bir mumya gibi saran, dörde katlanmış beyaz dantel şalı geri sıyırdı. Şalın altında bebeğin ayakları, başlığı ve kulakları olan limonlu, hepsi bir arada bir kıyafet vardı. Bebeğin vücudunu yokladı ama sandalyede başka bir şey yoktu. Araba koltuğunun tokasını yavaşça açtı ve elbisenin fermuarına dokundu. Bebek ağzıyla biftek çiğniyormuş gibi bir hareket yapınca durakladı.

Uyanma, diye dua etti sessizce, eli sabitleyicinin üzerinde dururken. Azılı suçlularla uğraşırken kendini daha az endişeli hissediyordu. Uyuşturucu satıcılarına yapılan bir sabah baskını, bir tecavüzcüyü yakalamak için karanlıkta iki millik bir yaya kovalamacası ve silahlı bir soygun mahalline girmek son zamanlarda uğraştığı olaylardı ve hiçbiri şu anda hissettiği stres seviyelerine neden olmamıştı.

Bebeğin gözleri kapalı olduğu için araştırmasına devam etti. Fermuarı indirdiğinde, çocuğa başka bir hepsi bir arada kıyafet giydirildiğini gördü ama bu bir iç giysiydi.

Aniden kıpırdandı ve bacaklarını tekmeledi. Kim geri adım attı ve nefesini tuttu.

Telefon çaldı ve onu korkuttu.

"Lütfen bana burada olduklarını söyle, Jack," dedi, bunun bir sosyal hizmetler kaydı olacağını biliyordu.

'Ha, keşke,' diye kıs kıs güldü. 'Nöbetçi ekip şu anda, ayrı yaşadığı kocası ölüm tehdidinde bulunan bir anne ve beş çocuğunu yerleştirmeye çalışıyor.

'Tanrım,' dedi Kim. İyi niyet mevsimi gerçekten de geride kalmış gibi görünüyordu. "Ne kadar sürecek?

"Hiçbir ipucu yok; suç işlemezler ama sıcak bir polis karakolunun güvenliğinde sarılmış bir bebek onların birinci önceliği değildir.

"Haydi, Jack. Bir şeyler olmalı-'

"Gitmeliyim," dedi, ani bir bağırma sesi kulaklığı doldururken.

"Hiçbir şey için teşekkürler," diye homurdanarak telefonu kapattı.

Bebeğin gözleri ve ağzı aynı anda açıldığında 'Harika,' dedi.

Yüksek sesli bir feryat odayı doldururken özür dileyerek etrafına bakındı. Ona herhangi bir şekilde zarar vermediğini kime anlatmaya çalıştığından emin değildi. Etrafta kimse yoktu. Bütün mesele de buydu zaten.

Yine inledi. Ses, sinir uçlarında dans etmeyi başardı.
Kahretsin, şimdi ne yapması gerekiyordu?

Cep telefonunu çıkardı ve rehberine bastı. Telefon ikinci çalışında cevaplandı.

"N'aber, şef?" diye duydu kulağında ve onun sesini duymaktan hiç bu kadar mutlu olmamıştı.

"Bryant, sana karakolda ihtiyacım var, hemen şimdi.

Suçlayıcı bir şekilde kendisine doğru çığlık atan bebeğe baktı. "Ve acele et Bryant, bu acil bir durum.

OceanofPDF.com

DÖRT

Andrei minibüsün her hareketinde acı içinde haykırdı. Her köşe, viraj ya da eğim, bacağındaki kör edici acıyı patlayan bir havai fişek gibi vücuduna yayıyordu.

Çıkardığı ses kafasının içinde kulakları sağır ediyordu ama ağzındaki tüm nemi emen bez yüzünden sesi kısılmıştı. Kendini sabitlemek ve bacağını sabit tutmak için bağlı elleriyle minibüsün metal zeminine tutunmaya çalıştı ama askı onu bir bez bebek gibi savuruyordu. Kendini hastaneye gitmekte olduğuna, bağın ve ağzının tıkanmasının sadece yolculuk sırasında alınan bir önlem olduğuna ikna etmeye çalıştı.

Aracı kullanan adamı tanımıyordu ama onu ara sıra çiftlikte görmüştü. Andrei'nin aklına siyah minibüsün her zaman kötü bir kazadan sonra geldiği geldi.

Araç aniden durdu ve sonra titreyerek sessizliğe büründü.

Andrei dikkatle dinledi.

Yan kapı açıldı ve bir patates çuvalı gibi dışarı çekildi. Acısını nemli beze haykırırken gözleri yaşardı.

Çiftlikten ayrıldıklarından beri kar yağışı yoğunlaşmıştı. Taneler başının etrafında uçuşmuyor, soğuk ve buzlu bir şekilde tenine çarpıyordu. Yerde bir santimlik bir tabaka oluşmuştu bile.

"Lütfen," diye mırıldandı.

Kanalın kenarındaki bir hendeğe doğru sürüklenirken sesi duymazdan geldi. Bacağındaki acı, kırmızı okların görüşünü bulandırmasına neden oluyordu.

"Lütfen beni hastaneye götürün," diye yalvardı, sözlerinin bir şekilde anlaşılacağını umuyordu.

"Kapa çeneni, aptal," diye duydu, etrafta yalvarışlarını duyacak kimse olmamasına rağmen.

Erkek onu köprüden uzaklaştırmış ve su yolu boyunca sürüklemiştir. Her hareket kırık kemiklerindeki acıyı alevlendiriyordu.

Adamın sol tarafa baktığını gördü. Üstünde kar çıkıntısı olan köprüden elli metre uzaktaydılar. Adam sağ tarafa baktı. Görünürde başka bir köprü ya da kanala giriş noktası yoktu.

Andrey adamın bakışlarını takip ederek çatlak ve kırık camlı fabrika duvarına kadar gitti.

Tatmin olmuş gibi görünerek Andrei'yi yere itti.

Eğildi ve komplocu bir tavırla fısıldadı. 'Dinle, patron senin ölmeni istiyor ve ben de bunu iyi göstermeliyim. Ben katil değilim, o yüzden burada kalırsan fırsat bulduğumda senin için geri gelirim. Buradan taşınırsan ikimiz de boku yeriz. Anladın mı?'

Andrei başını salladı. Başka ne yapabileceğinden emin değildi. Bacağındaki yakıcı ağrı, yardım almadan tartışamayacak ya da bir yere kıpırdayamayacak kadar güçsüz olduğu anlamına geliyordu.

Adam gözlerindeki karı sildikten sonra dönüp köprüye ve yokuşa doğru ilerledi.

Bir acı daha gözlerini yaşartırken Andrei adamın bir an önce dönmesi için dua etti.

OceanofPDF.com

BEŞ

Bryant ekip odasına girdiğinde Kim, "Tanrıya şükür buradasın," dedi. Aptal surat repertuarı dakikalar içinde tükenmişti ve araba koltuğunu sağa sola itmek şeklindeki mevcut aktivitesi ikisinin de midesi bulandı.

Bryant durumu değerlendirdi, başını salladı ve yedek masanın üzerine bir taşıma çantası koydu. Onu yolundan çekmesi için dürttü. "Onu koltuktan çıkarmadın mı?" diye sordu kemeri çözerek.

"Dinamik risk değerlendirmem ve kendi yeteneklerime dair bilgim buna şiddetle karşı çıkıyordu," dedi sert bir şekilde.

Tek bir akıcı hareketle bebek Bryant'ın kollarında ve açık hava ceketinin üzerindeydi. Kolları ritmik bir şekilde aşağı yukarı hareket etmeye başladı. Bebek birkaç kez zıpladı ve sessizleşmeye başladı.

Kim gerginliğin vücudundan damlamaya

başladığını hissetti. 'Bryant, sen mutlak-'

Dawson'ın odaya girmesiyle sözleri kesildi. "Kev, ne...

"Sanki bunu kaçıracakmışım gibi," diye sırıtarak bebeğe doğru ilerledi. Bryant'ınkinin yanına bir taşıma çantası koydu.

Meslektaşına suçlayıcı bir ifadeyle baktı. "Ona sen mi söyledin?

Sanki hiç düşünmeye gerek yokmuş gibi baktı ona. "Tabii ki. Sen ve bir bebek mi? Bunu kendime saklayamazdım.'

Dawson bebeği çenesinin altından gıdıklarken başını salladı.

Omuz silkti. "Siz onu birinci görüşme odasına götürüp sorgulamaya başlamadan önce buraya gelsem iyi olur diye düşündüm.

'Harika, şimdi tek ihtiyacımız olan-'

"Hey, patron, burada neler oluyor? Stacey masanın üzerine üçüncü bir poşet bıraktı.

Kim çaresizlik içinde ellerini havaya kaldırdı.

'Bryant, bana her i h t i m a l e karşı tüm silahlı kuvvetleri de çağırmadığını söyle.

"Hayır, hemen hemen herkes öyle," dedi özür dilemeden. 'Şimdi eğer davetiye gönderme şansım olsaydı...'

"Bunlar da ne?" diye sordu, başıyla poşetleri işaret ederek. "Bebek bezleri," dedi Bryant, bebeği masanın üzerine koyarak.

"Süt," dedi Stacey.

"Bir oyuncak," diye yanıtladı Dawson.

'Üç bilge lanet adamdan,' dedi. 'Üzgünüm, Stace. Ama bilgin olsun, çocuk buraya taşınmıyor. Birkaç saatliğine bakıyoruz, evlat edinmiyoruz.

Dawson düşünceli görünürken Bryant bebeğin kıyafetini çıkarmaya başladı. "Eğer biz üç bilge adamsak, bu seni bakire yapmaz mı?"-

Bryant ona doğru dönerken, "Bu cümleyi bitirmen için sana meydan okuyorum, Kev," diye tersledi.

'Tebrikler, şef. Bir oğlan,' dedi sırıtarak.

Kim etrafındaki üçlüye bakıp eğlenirken, keşke bebeği Jack'e teslim etseydim ve onun itirazlarını görmezden gelseydim diye düşünmeye başladı.

Bryant'a doğru mutlulukla guruldayan bebeğin yüzüne baktı. Hayır, doğru olanı yapmıştı. Çocuk güvende ve sıcaktı ve önemli olan tek şey de buydu.

Kim kahve sürahisine uzanırken Bryant, "Stace, bana şu bezlerden birini uzatır mısın?" dedi. Uzun bir gece olacaktı.

"Ben bakarım patron," diye teklif etti Dawson.

Telefonu çalmaya başladığında başını sallamaya başladı.

"Stone," diye cevap verdi.

Dikkatle dinlerken yüzü değişti. "Tamam,

anladım," dedi ve aramayı sonlandırdı.

'Bryant, bebeği teslim et. Burton Yolu'nda bir ceset var' dedi ve ceketini kaptı.

Bu hiçbir zaman iyi bir çağrı değildi ama masanın üzerinde kıvranan küçük insana ters bir bakış attığında, en azından başa çıkabileceği bir durumdu.

OceanofPDF.com

ALTI

Kim çağrıyı aldıktan on bir dakika sonra kordon şeridine varmıştı. Kar hâlâ serbestçe yağıyordu ama henüz karla kaplı yollarda donmamıştı.

Dükkân sırası, bir demiryolu tünelinin altından geçerek Hollytree'nin doğu yakasında kaybolan bir ara sokağa açılıyordu.

Sırtını olay yerine dönerek bir süre durdu. Eğer insanlar bu kargaşayı merak ettiyse bile uzaktan merak ediyorlardı. Henüz halktan insanlar, bir cesedin görüntüsünü en ön sıradan izlemeye hevesli bir şekilde olay yerinde toplanmamıştı.

Kim kendisine sunulan plastik ayakkabı kılıflarını giyerken Bryant arama izni kartını uzattı.

Sokağın yarısında tanıdık bir ses onu karşıladı.

"Dedektif Stone. Bu taze ve berrak sabahta yatağınızdan aranan OIC'nin siz olacağınızı umuyordum.

'Keats, saat neredeyse sabahın ikisi ve neredeyse yirmi dört saattir evimi ya da köpeğimi görmedim. Beni biraz daha yemlemekten çekinme. Sana meydan okuyorum. Şimdi, elimizde ne var?'

Keats, ruh hali nadiren iğrençliğin ötesine geçen yerel patologdu. Kısa boylu bir adamdı ve yüzündeki kıllar sadece çenesindeydi, bu da kafasındaki seyrekliği telafi ediyor gibi görünüyordu. Esprileri kuru, alaycıydı ve genellikle onu hedef alırdı. Çoğu gün adamı çok severdi. Bu saatte ise sevmiyordu.

"Ah, Bryant, şükürler olsun," dedi Keats, meslektaşı arkasında belirirken. "Çok daha başarılı bir konuşmacı.

Bryant inledi. 'Onu kışkırtma, Keats. Ona en yakın kişi ben olduğum sürece olmaz.

Kim onların şakalaşmalarını duysa da duymazdan geldi.

Sokak karanlıktı, sadece kordondaki bir sokak lambası tarafından aydınlatılıyordu. Polis fotoğrafçısı bir fotoğraf çekti. Flaş bütün sokağı aydınlattı.

"Tanrım," dedi Kim. "Tekrar yap.

Bu kez hazırdı ve kendi zihinsel fotoğrafını çekti. Yirmili yaşlarının başında bir kadının bedenine bakıyordu. Sarı saçları at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmıştı ve henüz zamanın tahrip etmediği bir yüz ortaya çıkmıştı. Gözleri açıktı ve gökyüzüne bakıyordu.

"Tekrar yap," dedi Kim.

Kar taneleri kirpiklerine konuyor, bir saniye durduktan sonra kayboluyordu. Pullar açık gözlerin üzerine düşerken gözlerin kırpılmadığını görmek ürkütücüydü.

Kısa bir kot etek giymiş, bacaklarını örtmemiş ve siyah ince topuklu ayakkabılar giymişti. Başının üstünden boynuna ve kalçalarından ayaklarına kadar olan kısmı nispeten normal görünüyordu.

'Ve yine,' dedi.

Kim üst beden giysilerinin rengini tespit edememiştir. Tüm bölge kırmızıya boyanmıştı.

"Ve yine.

Kim bu kez kumaşta en az üç yırtık görebiliyordu. Keats

ona bir Maglite el feneri uzatarak, "Al bunu," dedi.

Silahı aldı ve gövdesine doğrulttu. Kan, cesedin etrafındaki kara işlemişti. Kasapta antrenman günü gibi görünüyordu.

"Kaç bıçak yarası var?

"Şimdiye kadar dört tane saydım ama onu geri aldığımda bunu

teyit edeceğim. Kim başını salladı. "Zamanlama?

'Karaciğer bana yaklaşık üç saattir ölü olduğunu söylüyor ama siz zaten biliyorsunuz-'

"Hava durumu nedeniyle daha kesin konuşmak zor," diyerek sözlerini tamamladı.

"Öğrendiğinizi görmek güzel, Müfettiş.

Kim meşaleyi tekrar cesedin üzerine tutarken onu görmezden geldi. Eğilip gözlerini kapatma dürtüsüyle savaştı, sanki kadının acılarına kapıları kapatıyor ve onu huzura gönderiyordu. Son bir iyilik hareketi.

Keats'in ona verdiği yaklaşık süreyi karaciğer sondasının yardımı olmadan da tahmin edebilirdi. Kar saat dokuz civarında yağmaya başlamış ve saat on bir civarında şiddetini artırmıştı. Kim, yukarı kaldırdığı ellerine bulaşan kar tanelerine bakarak yaklaşık üç saat olduğunu tahmin edebilirdi.

"Sağ kolunun altındaki bir el çantası mı?" diye sordu.

Keats başıyla onayladıktan sonra geri çekilen adli tıp fotoğrafçısına baktı.

Keats, "Devam et," diyerek ona hareket etmesi için izin verdi.

Kim eğildi ve sağ kolu yavaşça kaldırdı. İçini görebilmek için meşaleyi kullanarak deri kapağı kaldırdı. Çantanın üst kısmında bir sürü not vardı.

"Son punter? Bryant bir kanıt torbasını açarak sordu.

"Evet, ve çok uzun zaman önce değil.

Kim notları çantaya bıraktı. "Diğerleriyle birlikte katlama şansı bile olmadı.

Çantanın dibinde küçük bir banknot rulosu duruyordu, bu koşullarda çalışılan bir gece için acınacak kadar inceydi.

Çantanın ana bölümünde prezervatifler ve gülen bir anahtarlığa takılı bir dizi ev anahtarı dışında pek bir şey yoktu. Yan cebi yokladı ve aradığı şeyi buldu: bir ehliyet ve bir cep telefonu.

El fenerini ehliyete tuttu.

"Kelly Rowe. Daha yakından baktı. "Yirmi bir yaşında, Wordsley'de oturuyor.

"Hırsızlık değil o zaman, şef?

Kim başını salladı. Bunu hemen anlamıştı. El çantası cesedin altındaydı, dolayısıyla kurban onun üzerine düşmüştü. Çanta soyguna sebep olmuş olsaydı, bir boğuşma ya da mücadeleye maruz kalırdı ve büyük olasılıkla cesedin önünde ya da yan tarafında olurdu. Ayrıca, çok az sayıda soyguncu çantayı boşalttıktan sonra tekrar kapatmıştır.

"Sence en üstteki nakit para önemli mi? Bryant sordu.

"İstediğimiz kadar değil," diye cevap verdi. 'Bu para onun hizmetleri için ödeme yapmaktan mutlu olan son müşteriden geldi. Katil parayı alıkoymuş olabilir. Bir dakika düşündü. "Şu kanıt torbasını tekrar uzat.

"Para mı?

Kadın başını salladı ve el fenerinin ışığı altında parayı inceledi. Kırk ya da elli sterlin olduğunu tahmin ediyordu ama ne kadar olursa olsun, paranın 5 sterlinlik banknotlar halinde olduğu anlaşılıyordu.

'Bununla kim ödeme yaptıysa bize hangi yöne gittiğini söyleyebilir ama muhtemelen hepsi bu kadar.

Döndü. "Keats, ne zaman-?

"Pazartesi sabahı ve daha erken bir saat için zorlanmayacağım. Şu anda morgda süresi dolmuş üç emeklimiz var ve eminim bu hanımefendiyle bizzat ilgilenmemi istersiniz ve ben de on bir gün aralıksız çalıştım.

Kim ağzını açtı ve tekrar kapattı. Kısa bir süre önce başka bir ilçede dokuz yaşından küçük dört çocuğun hayatını kaybettiği bir ev yangınına yardım etmişti.

Keats göğsünü tuttu. "Bu nedir, Müfettiş, tartışma yok, zorlama yok, tehdit yok?

Sadece kafasını karıştırmak için ona gülümsedi ve uzaklaştı. Ellerinde bir gizlilik perdesi taşıyan iki memur yanından geçti. Dar sokakta beyaz bir çadır bulunamazdı. Sağduyu, soğuk bir kış gecesinde yoldan geçenlerin pek azının ilgisini çekeceğini söylüyor olmalıydı ama yine de ürkütücü cazibe mevsim tanımıyordu.

Ayakkabı kılıflarını çıkardı ve kordonu koruyan iki memurun yanındaki kutuya yerleştirdi.

"Ne oldu?" diye sordu Bryant cebinden telefonunu çıkarırken. 'Bebek on dakika önce sosyal hizmetler tarafından karakoldan alındı.
Servisler. Kev, Stacey'i eve bırakacak.

Kim içinden akan rahatlamayı kabul etti. Arabanın tavanından Bryant'la konuştu.

'Onlara saat yedide brifing vereceğimizi söyle. Bildirim memuruna Kelly'nin mesleğinden ailesine hiçbir şey söylenmeyeceğine dair bir mesaj ilet, anladın mı?

Bryant başını salladı ve saatine baktı. "Yani gün yaklaşık beş saat sonra yeniden mi başlıyor, şef?

Kim sürücü kapısını açtı ve kordonun sağındaki bir hareket gözüne çarptığında aracın içine yarı eğilmişti. Doğruldu ve gözlerini kısarak karanlığın ötesine baktı.

Figür ortadan kaybolmuştu.

Ama orada olduğundan emindi.

OceanofPDF.com

YEDİ

Kim ekip odasındaki boş masaya oturdu. Saat altıda gelmişti ve Woody ile hızlı bir toplantı yapmıştı bile. Bu toplantının tüm gündemini henüz ekibiyle paylaşmasına gerek yoktu.

"Tamam çocuklar, kurbanımız Kelly Rowe seks işçisiymiş. Stace, tahtayı getir.'

Stacey kalemi aldı ve bilgileri tahtaya aktardı.

"Yirmi bir yaşındaydı, Wordsley'de annesiyle birlikte yaşayan bekâr bir anneydi. Gecenin parası hala çantasındaydı, yani kesinlikle soygun değildi ve gövdesinde en az dört bıçak yarası vardı. Ölüm saati dün gece on bir civarı.

"Son müşterisini mi arıyoruz, patron? Dawson sordu.

Kim başını salladı. Kelly'nin el çantasının üst kısmında duran bir tomar banknotu sorgulamaya devam ederek, "Son müşterisinin bunu yaptığına ikna olmadım," diye itiraf etti.

"Keats bugün izinli olduğu için yarına kadar otopsi yapmayacağız. Bryant ve ben aileyle başlayacağız ve dün gece bebeği bırakan kişiyi tespit edip edemeyeceğinizi görmek için CCTV'ye bakmanızı istiyorum.

Woody onlara cinayet soruşturmasına ek olarak terk edilmiş bebek davasını da verdiğinden, bu bir bulanın elinde kalanlar örneği gibi görünüyordu.

Dawson'ın başı havaya kalktı. "Bu Stacey'nin kendi başına yapabileceği bir şey değil mi?" "İkinizin bu işte birlikte çalışmanızı istiyorum," dedi Kim.

'Ama eminim ki bana gerçek-'

'O bebek bana oldukça gerçekçi göründü,' diye tersledi Kim.

Dawson'ın terk edilmiş bir bebeği daha düşük bir öncelik olarak göreceğini ve bir cinayet davasına dahil olmak isteyeceğini anlıyordu ama isteseler de istemeseler de bebek onlarındı.

"Ofisten ayrılabilecek miyim? Stacey gözlerini büyüterek sordu.

"Evet, dün geceki tanık ifadelerine bir göz attıktan sonra.

"Ve yine bir ortağım mı olacak? Dawson

şaka yaptı. Stacey ona kaşlarını çattı.

Gülümsedi. "Ama sen olduğun için sorun değil.

Kim, Stacey'nin yüz ifadesinde herhangi bir tereddüt ya da çekince belirtisi olup olmadığını kontrol etti. Hiçbir şey bulamadı. Polis memurunun bir avuç ırkçı piçin elinde yaşadığı travmatik deneyimin üzerinden sadece birkaç ay geçmişti. Kim o zamandan beri onu masa başında tutuyordu ama dizginleri gevşetmesi ve sadece veri madenciliği değil, işini yapmasına da izin vermesi gerektiğini biliyordu. Evet, bu durum ekipte bir boşluk yaratmıştı ama Woody'yle çoktan ele aldığı bir durumdu bu.

"Bir şey bulursan beni cep telefonumdan ara," dedi Kim, masadan ceketini alarak. Bryant ona yetişene kadar merdivenleri yarılamıştı.

Kim basın toplantısı düzenlememişti. Buna ihtiyacı da yoktu. Binayı terk etmek için üç muhabirin arasından güçlükle ilerledi.

Muhabirler ve fotoğrafçılar toplu halde duruyordu. *Express* ve ücretsiz gazetelerden birkaç yerliyi tanıdı. Bir Central News muhabiri ve bir BBC *Midlands Today* kameramanı cep telefonlarında bir şeyler paylaşıyordu. Bir Sky *News* muhabiri mesajlaşmakla meşguldü *ve Dudley Star*'dan Tracy Frost önde ve ortadaydı.

"Tamam, toplanın," diye bağırdı Kim. Yüzünün önünde bir sürü mikrofon belirdi ve teypler aktif hale getirilerek öne doğru itildi. Tanrım, bundan nefret ediyordu.

Canavarın iştahı doyurulamayacaktı ama bir şeyler sunmaları gerekiyordu. Kurbanlarının bir fahişe olduğunun ortaya çıkması ve ailenin nefes almasına fırsat verilmeden medyada bir dizi tartışmanın başlaması sadece birkaç saat sürecekti. Bu grup, basılı ya da çevrimiçi bir şey yapmadan önce basın irtibat görevlisini beklemeyecekti.

"O bir fahişe mi? Frost hızla bağırdı. Kim onu duymazdan geldi ve konuşmaya başladı.

'Dün gece Brierley Hill bölgesinde genç bir kadının cesedi bulundu-'

"O bir fahişe mi? Frost yine bağırdı.

'Ailesi bilgilendirildikten sonra resmi olarak kimliği belirlenecek ve -'

"O bir fahişe mi?" diye seslendi başka bir muhabir.

Kim gözlerini ileri dikti. "West Midlands Polisi her şeyi yapacaktır. -'

"Soruyu görmezden gelmenizin bir nedeni var mı? Frost meydan okudu.

Kim onun yüz ifadesini net bir şekilde karşıladı. "Sorduğunuz tek sorunun bu olmasının bir nedeni var mı?" dedi mikrofonlardan uzaklaşarak.

Haber muhabirleri ve gazetecilerle birlikte yaşayabilir, hatta bazı durumlarda onlara saygı bile duyabilirdi. Manşet avcıları onu hasta ediyordu.

"Yani, bu davanın arkasına yasaların tüm ağırlığını mı koyacaksın, Stone? Frost alaycı bir tavırla, bağırıp çağıran kalabalıktan uzaklaştıklarında sordu.

Kim durdu ve Tracy'nin farkına varmadan iki adım önüne düşmesine neden oldu.

"Gerçekten mi, bunu bana hep sen mi soruyorsun? Kim tiksintiyle konuştu. 'Sadece kamuoyundaki değerli algısını savunsaydım şu anda ölmüş olurdun.

"Yeterince makul," diye kabul etti Tracy. "Daha sonra teyit edecek misin?" diye sordu, hâlâ tek sorusuna yanıt arıyordu.

"Neyi teyit edeyim? Kim masumca sordu.

'Tanrım, Stone, çok çalışıyorsun,' dedi

Frost.

Kim tek kaşını kaldırarak, 'Ama sonunda buna değdi,' dedi.

Tracy kıkırdadı. "Her neyse, dün gece orada genç bir aceminin olduğunu duydum," dedi karakola doğru başını sallayarak.

Kim'in yüzündeki gülümseme kayboldu.

"Sakın bunu aklından bile geçirme," diye uyardı. Ön sayfaya sıçrayan o çocukla ilgili hiçbir şey yapmak istemiyordu. Tanrıya şükür ki kadın bunu ona fırlatmak için ayaktakımından uzaklaşmalarını beklemişti.

Frost omuz silkti ve uzaklaştı.

'Bryant,' dedi Kim, arabasının tavanına doğru. "Bana onun hayatını kurtarmakla neden uğraştığımı hatırlat.

Bakışlarını kadının uçuşan sarı saçlarında ve beş santimlik topuklu ayakkabılarında gezdirdi. Arabaya binerken, 'Beni aşar,' dedi.

Otoparktan çıkıp çevre yoluna yöneldi ve içini çekti.

Bir çocuk için bir aileyi özlüyordu ve başka bir ailenin gününü çok daha kötü hale getirmek üzereydi.

Ve ekibine hâlâ söylemediği bir şey vardı.

OceanofPDF.com

SEKİZ

"Neredeyse hazır mısın? Dawson, Stacey'ye doğru bakarak sordu. Ellerindeki birkaç tanık ifadesi üzerinde çalışmaları yarım saatten az sürmüştü. "Yani, daha fazla zamana ihtiyacınız varsa...

"Son iki ayda binayı terk ettim Kev," dedi huysuzca. "Gerçekten daha fazla zamana ihtiyacım olup olmadığını mı soracaksın?

'Evet, biliyorum. Sadece destekleyici bir meslektaş olmaya çalışıyorum,' dedi gülümseyerek.

'Kes şunu. Beni korkutuyorsun.'

Tekrar masaya baktı. Bu durumda gerçeğin tamamını bilmemesi iyi bir şeydi. Stacey'nin kaçırılması diğerlerini ondan daha fazla etkilemiş gibi görünüyordu. Olaydan beri danışmanlık aldığını biliyordu. İlk başta psikolog konusunda ona yakınmış ve biriyle konuşma ihtiyacını inkâr etmişti. Sonra o kadar da kötü olmadığını söylemişti ve şimdi de hiçbir şey söylemiyordu. Randevularını kaçırdığından şüpheleniyordu.

Patron hepsinin yapmak istediği şeyi yapmıştı: onu korumak ve ofiste kilitli tutmak. Ama şimdi Stacey'e biraz özgürlük veriyordu ve Stacey'i ona emanet ediyordu. Ve o da başka türlüsünü istemezdi.

Merdivenlerden inerlerken, "Ee, ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Ne üzerine?

"Bebek," dedi. 'Nereden geldi, kim bıraktı, anne neden paniğe kapıldı ve böyle korkunç bir şey yaptı-'

"Lanet olsun, Stace. Orada birkaç varsayım var. Annesi olduğunu nereden biliyorsun? Neden şimdiden bunun korkunç bir şey olduğunu ve neden paniğe kapıldığını söylüyorsun?

'Tamam,' diye kabul etti. 'Belki anne değil ama neden bir ebeveyn çocuğunu polis karakolunun dışında bırakmayı tercih etsin ki?

'Yüzlerce sebep var. Genç anneler korkar, ergenlik çağındaki anneler panikler ama bu yeni doğmuş bir bebek değildi. Çocuk yaklaşık üç aylıktı, dolayısıyla yeni gelen çocuğu ailesinden saklamaya çalışan bir genç aramıyoruz. Çocuk doğduğundan beri bir yerlerdeydi.

"Peki, bu her şeyi daha da tuhaflaştırmıyor mu? Stacey sordu.

Evet, sessizce kabul etti. Kesinlikle öyle.

OceanofPDF.com

DOKUZ

Ellie Greaves otobüsten indi ve istasyonun önüne doğru ilerledi. Annesiyle yaptığı tartışma hâlâ kulaklarında çınlıyordu, çünkü aynı odada bulundukları her seferinde aynı tartışmayı yapıyorlardı.

Annesi sözünden dönmüştü ve Ellie kendini ihanete uğramış hissetti.

Üniversite tartışmaları birkaç ay önce, on altıncı doğum gününden bir hafta önce ortaya çıkmıştı ve bu Ellie'nin korktuğu bir tartışmaydı.

Lise ikinci sınıfta düzelen kekemeliği yüzünden tüm okul hayatı boyunca zorbalığa maruz kalan Ellie, eğitim sistemine devam etmek istemiyordu. Yatağının başucundaki dolapta bulunan bir çizelgede bu sefaletten kaçabileceği günler işaretlenmişti.

Hayatında hiçbir sosyal yardım talebinde bulunmamış bekar bir ebeveyn olan Ellie'nin annesi, Ellie'nin iyi bir eğitim alması konusunda çok istekliydi. Ellie'nin üniversitenin geleceğinin anahtarı olduğunu görmesini istiyordu. Üniversiteye devam etmesini ve hayatının geri kalanında mali açıdan bağımsız olmasını sağlayacak bir iş bulmasını istiyordu.

Ellie'nin tüm hayatının sona erdiğini görememesi dışında. Sadece takvimde, işkencenin sona erdiğini gösteren altın yıldızlar, ünlem işaretleri ve parıltılarla işaretlenmiş o günü görebiliyordu.

Son birkaç aydır tartışmalar daha sık olmaya başlamıştı. Tartışmalar genellikle odasını toplamak ya da müziğin sesini çok açtığı veya mayonezi buzdolabında unuttuğu için çıkıyordu.

Yüzeydeki tartışmaların ne hakkında olduğu önemli değildi. Altta yatan savaş her seferinde aynıydı. Bir ay önce Ellie annesini bir anlaşmaya zorlamıştı. Eğer gerçek beklentileri olan bir iş bulursa annesi üniversite kuralından vazgeçecekti. İki hafta sonra Ellie annesine okuldan çıkar çıkmaz başlamak üzere tamirci çırağı olarak yazılı bir iş teklifi sunmuştu. Annesi çok sinirlenmiş ve iş teklifini çöpe atmış, bunun gerçek bir iş olmadığını ve dolayısıyla sayılmayacağını iddia etmişti.

Ellie, annesinin aldatmacasını keşfettiğinden ve anlaşmanın sadece kendi şartlarına göre, kızı için uygun gördüğü bir kariyerde olduğunu anladığından beri yatak odasından neredeyse hiç çıkmamıştı.

O iki hafta boyunca Roxanne için Tanrı'ya şükretmişti. Noel'den hemen önce Ellie 'Teen Angst' adlı bir Facebook sayfasına rastlamıştı. Bu, içini dökmek için tasarlanmış bir mesaj panosundan biraz daha fazlasıydı. Diğer mesajları okuduktan sonra Ellie sayfadan sonuna kadar yararlanmış ve içini dökmüştü. Sonrasında kendini çok daha iyi, hatta arınmış hissetmişti.

Aynı gece, sayfa yöneticisinden değerli katkısı için teşekkür eden ve ihtiyaç duyması halinde kişisel destek öneren kişisel bir mesaj almıştı. Bu kısa mesajda ona hitap eden bir şeyler vardı. On yıl önce aynı durumda olduğunu iddia eden birinden gelen, baskı içermeyen bir yanıt.

Mesajlar birbirini izledi, her biri daha uzun ve daha fazla ayrıntıyla doluydu. Ellie'nin ısındığı şeylerden biri, Roxanne'in onun durumunu anlarken annesini bir kez bile aşağılamadan sakin bir şekilde güvence vermesiydi. Aslında Roxanne sık sık aralarındaki tartışmalara alternatif bir bakış açısı getiriyor ve annesinin görüşünü her zaman onu sakinleştirmeyi başaran makul ve ölçülü bir şekilde sunuyordu.

Bir önceki gece, şimdiye kadarki en kötü tartışmalarının ardından Ellie hemen Facebook'a girmiş ve Roxanne'e kaçmayı düşündüğünü söylemişti.

Roxanne'in yanıtı hemen gelmiş ve onu tekrar düşünmeye çağırmıştı. Onun yerine kahve içip sohbet etmek için buluşmayı teklif etmişti. Biraz sakinleşme zamanı. Ellie seçildiği için kendini özel hissetmişti. Ve kahve içmeye gitmek gerçekten olgunca gelmişti.

Annesine bir not bırakmayı düşünmüştü ama son anda annesinin birkaç saat merak etmesinin iyi olacağına karar vermişti.

İki kısa otobüs yolculuğu onu Cradley Heath otobüs ve tren istasyonunun ön girişine götürmüştü.

Roxanne bekleyeceğini söylemişti ama Ellie etrafta bekleyen bir kadın göremiyordu. Ellie telefonunu çıkardı ve Roxanne'ın bir sorun çıkma ihtimaline karşı kendisine gönderdiği numaraya gitti. Aramak için tuşa bastığında iki yanında bir varlığın belirdiğini hissetti. İki adam onu irkiltince nefesi göğsünde sıkıştı. Belki de yanlışlıkla ona çarpmışlardı.

"Hey, tatlım, orada ne var?" diye sordu uzun boylu adam, telefonunu kaparak.

İçgüdüsel olarak ona uzandı ama adam onun için çok hızlıydı. Başının üzerinde tutarken güldü.

Ellie kalbinin göğsünün içinde sıkıştığını hissetti. Çılgınca etrafına bakındı ama kimse yoktu.

"Lütfen, ver onu-

"Güzel telefon," dedi siyah adam telefonu değerlendirip başını sallayarak.

Ağzını kurutan korkuyu yutmaya çalıştı. Karnı dönüyordu ama onu geri almaya çalışmalıydı. Telefonunu kaybederse annesi onu öldürürdü.

O dönerken, ikinci adam küçük sırt çantasını kaptı. Sırtında tutmak için omuzlarını öne doğru eğdi ama adamın gücü ona fazla geldi. Onu duvara doğru savurdu, böylece omzu tuğlaya çarptı.

Kadının zayıflamış kolları kayışlardan kurtulurken, "Bırak beni, kaltak," diye homurdandı.

Kalbi hızla atmasına rağmen telefona bir kez daha sarıldı.

"Bana geri ver-

Sırt çantasını tutan daha küçük olan onu binanın duvarına çarptı ve elini bacaklarının arasına soktu. Sertçe sıktı.

Haykırdı.

Başını geriye attı ve güldü. Nefesi bira ve bayat duman kokuyordu.

Titremesini ve gözlerine hücum eden ani yaş dalgasını kontrol etmeye çalıştı. Sadece telefonu alıp gitmelerini istiyordu, kendisine yapabileceklerinden korkuyordu.

"Peşinde olduğumuz tek şeyin bu olduğuna şükret, güzelim," dedi, bacaklarının arasını bir kez daha sıkarak.

Saniyeler içinde binanın yanından geçip demiryolu raylarının üzerinden gözden kayboldular.

Ellie şaşkına dönmüş ve korkmuştu. Her şey çok çabuk olmuştu. Bir şey gören olup olmadığını anlamak için etrafına bakındı. Bir kadın ona doğru koşuyordu. Zayıftı, dar bir kot pantolon, ince çizmeler ve bir sweatshirt giymişti. Uzun kızıl saçları at kuyruğu şeklinde bağlanmıştı.

Yüzünü bir korku ifadesi şekillendirdi.

"Ellie?" diye sordu.

Ellie gözlerinin yeniden yaşla dolduğunu hissederek başını salladı.

Kadın onun elini tuttu. "Ben Roxanne. Arabadan inerken neler olduğunu gördüm. İyi misiniz?'

Ellie konuşmak için kendine güvenemeyerek başını salladı.

Roxanne binanın etrafından dolaştı ama haydutlar çoktan gitmişti. Kadın bir kolunu koruyucu bir şekilde Roxanne'ın omuzlarına doladı ve onu otobüs terminalinin diğer tarafındaki otoparka doğru yönlendirmeye başladı

'Hadi tatlım, seni benimkine götürelim ve ne yapacağımıza karar verelim.

Ellie kendisine rehberlik edilmesine izin verdi ve gözyaşlarına karşı koydu. Evinden sadece birkaç mil uzakta olmasına rağmen birden kendini çok daha uzakta hissetti. Roxanne'in kendisini küçük gümüş arabaya yerleştirmesine ve emniyet kemerini bağlamasına izin verdi.

Çantası ya da cep telefonu olmadan gerçekten çok az seçeneği olduğunu fark etti.

OceanofPDF.com

ON

Kelly Rowe'un annesinin evi dikkat çekici değildi. Ön bahçesi olmayan kırmızı tuğlalı bir terastı. Aile irtibat görevlisi tarafından açılan ön kapıya bir basamakla çıkılıyordu.

İçeri girmelerine izin vermek için kenara çekildi ve kapıyı arkalarından sessizce kapattı.

Elini uzattı. "Louise Nash.

Bryant onu aldı ve ikisini tanıştırdı.

"Yaklaşık iki saat önce geldim. Henüz ağlamayı kesmedi ama kızının mesleğini bilmediği izlenimini edindim. Hiç duymadığım bir kulübün adından bahsedip duruyor. Lindy için televizyonu çocuk kanallarında tuttum.

Kadını haberlerden uzak tutmak için iyi bir taktik. "Diğer

aile üyeleri? Kim sordu.

"Resimde bir baba yok gibi görünüyor. Audrey kocası ya da kardeşleri hakkında hiçbir şey söylemedi. Kelly'nin onun tek çocuğu olduğuna eminim.

Kim başıyla onayladı ve diğer odanın kapısına doğru bir adım attı.

Burası ön odadan daha karanlıktı ve sadece küçük bir penceresi vardı; pencereden dışarı bakan altı metrelik bir çit burayı yandaki evden ayırıyordu. Kanepede oturan kadının başı sık kahverengi doğal buklelerle doluydu. Kim onun ellili yaşlarının başında olduğunu tahmin ediyordu. Düz mavi bir pantolon ve düğmeli bir hırka giymişti.

Kim içeri girdiğinde kırmızı, çiğ gözler ona döndü. Kim'in yüzlerce kez gördüğü şeyi taşıyorlardı: bir hata yapıldığına ve kızının hayatta ve iyi olduğuna dair umut.

"Hey, Lindy, kahvaltı hazırlamama yardım etmek ister misin? Louise sordu.

Çocuk televizyonun önündeki pozisyonundan döndü. Kaşlarını çattı ama başını salladı ve odadan çıktı.

Bryant öne çıktı ve kadının omzuna nazikçe dokundu. "Bayan

Rowe, kaybınız için çok üzgünüz.

Yüzündeki umut kayboldu ve gözlerine yeni bir yaş dalgası doldu.

Kim ve Bryant iki kişilik kanepeye oturdular. Bryant en yakına oturdu.

"Bayan Rowe, bunun sizin için ne kadar zor olduğunu anlıyoruz ancak bazı sorular sormamız gerekiyor.

Audrey gözlerini sildi ve cesurca başını salladı. Zavallı kadının bir yanı, eğer tam olarak işbirliği yaparsa zamanın geri sarılabileceğini ve ölümün geri alınabileceğini düşünüyordu.

Kızının vahşice öldürülmüş olması yeterince kötü değildi. Şimdi mutfakta dolaşan çocuğun annesiz büyüyecek olması yeterince üzücü değildi. Bu zavallı kadın kızını gömmek zorunda kalacaktı. Şimdi ona çocuğunun yalan söylediğini ve sır sakladığını da söylemek zorunda kalacaklardı. Ve para için erkeklerle yattığını. Hiçbir annenin isteyeceği bir görüntü değildi ama manşetler bu gerçeği çok yakında acımasızca haykıracaktı. Bunu ilk onlardan duyması en iyisiydi.

"Bize Kelly'nin alışkanlıklarından bahsedebilir misiniz? Bryant sordu.

Audrey başını salladı. "Neredeyse iki yıl önce işini kaybetti. İyi maaşlı bir iş değildi ama Lindy ile birlikte geçinmelerine yetiyordu. Haftada birkaç sabah ofisleri temizleyen bir iş buldu ve Perşembe, Cuma ve Pazar günleri bir kulüpte çalışıyor.

Kim onun şimdiki zaman kullanması karşısında hiçbir şey söylemedi. Geçmiş zaman çok yakında gelecek ve ömür boyu onunla kalacaktı.

"Peki kulüpte ne yaptı? Bryant sordu.

Audrey başını salladı. "Sanırım barmenlik yapıyordu. Her zaman geç saatlere kadar orada olurdu, bu yüzden daha sonra kilitlemek zorunda kalıp kalmadığını bilmiyorum.

Kim, Bryant'la göz göze geldi. Ne kadar acı verici olsa da ona gerçeği söylemek zorundaydı.

'Kelly herhangi biriyle yaşadığı sorunlardan bahsetti mi? Tartıştığı kişilerin isimlerinden bahsetti mi? Bryant sordu.

Kim, meslektaşının kendisini anlaşılmaz hale getirecek haberi vermeden önce bilgi almaya çalıştığını anlamıştı.

Audrey'nin kederi geçici olarak yerini kafa karışıklığına bıraktı.

"Bunun kişisel olduğunu düşünemezsiniz. Birinin ona zarar vermeyi amaçladığını?' 'Bunu göz ardı edemeyiz, Bayan Rowe.

Audrey başını salladı. "Ama bunun rastgele bir soygun olduğuna emin misiniz?

Kim bu resmi zihninde bırakmaktan başka bir şey istemezdi. Çocuğunun işten çıktığını, yanlış zamanda yanlış yerde olduğunu ve saldırganla cesurca mücadele ettiğini. Gerçek, kalıcı resme katlanmak çok daha zor olacaktı.

"Kulübün sahibiyle ya da diğer çalışanlarla konuşmadınız mı?" diye sordu.

Ve oyun bitmişti. Audrey, Bryant'ı kaçamayacağı bir pozisyona zorlamıştı.

'Bayan Rowe, size şok etkisi yaratacak bir şey söylemem gerekiyor. Korkarım kızınız bir barda çalışmıyordu. Seks ticaretiyle uğraşıyordu.'

Bryant'ın üslubu, Audrey'nin kendi beyni parçaları birleştirmeden önce birkaç saniye daha cahil kalmasına izin verdi.

Kim bunun açıklamak zorunda olmadıkları bir gerçek olmasını diledi ama kadının bunu kendilerinden duymasını tercih etti. Haber başlıkları her fırsatta mesleğini haykıracaktı ve Kim onun hazır olmasını istiyordu.

Mendil Audrey'nin elinden düştü.

"Bana onun bir..." olduğunu mu söylemeye çalışıyorsun?" İnanmayarak başını salladı. "Onun bir fahişe olduğunu mu düşünüyorsun?

Bryant hiçbir şey söylemedi ama bakışlarını ondan ayırmadı.

Audrey başını iki yana sallamaya başladı.

"Hayır, hayır, hayır... yanlış anladınız. Kelly bunu yapmaz. O bir barda çalışıyor. İyi bahşiş alıyor. O asla...'

'Audrey, sen gazetelerde okumadan önce sana resmin tamamını anlatmamız gerekiyor. Kızınız birçok kez bıçaklandı ve cinayetin sebebinin hırsızlık olduğunu düşünmüyoruz.

Audrey ayağa kalktı ve gerçeğin onu bulamayacağı bir yere saklanmak için küçük odada volta attı.

"Bu mümkün değil, memur bey.

Kim bundan sonra ne olacağını biliyordu ve buna hazırdı. Gerçeğin bir kısmının inkârı, kadının gerçeğin tamamını inkâr etmesini sağladı.

Audrey döndü ve kıpkırmızı kesilmiş gözlerini onlara dikti.

'Yanılıyor olmalısınız. Her şeyi yanlış anladınız. Bahsettiğiniz kişi Kelly değil. Belli ki yanlış kıza sahipsiniz.'

Kim birkaç saat öncesini, Kelly'nin çantasını açıp içindekileri iyice incelediği zamanı düşündü.

"Bayan Rowe, üçünüz yakın zamanda safari parkında Noel Baba'yı görmeye gittiniz mi?

"Evet, ama nasıl olur da..."

Sözleri yarım kaldı.

Kim nazikçe, "Fotoğraf Kelly'nin el çantasındaydı," dedi.

Audrey yere yığıldı. Arasından bir inleme sesi geldi

Dud
akla
r.

Bryant onu rahatlatmak için hemen diz
çöktü. Kim mutfağa girdi.

OceanofPDF.com

ON BİR

Stacey, Dawson'ı Sedgley polis karakolundan çıkarken takip ettiğinde neredeyse öğle vakti olmuştu. Şimdiye kadar normal bir iş gününden farklı olmamıştı. Bir odada oturmuş, bilgisayar ekranına bakıyordu.

Kendilerine bir ipucu sunabilecek olası kameraları paylaşmışlar ve sanal bir sessizlik içinde onları taramışlardı.

Olası bir gözlemin bir taşlama kamyonu tarafından engellenmesinin ardından öğle yemeği için mola vermeyi kararlaştırmışlardı.

Stacey bunun sahada nasıl işlediğinden emin değildi. Normalde ya masasında sandviç yer ya da kafeteryaya gidip bir porsiyon suçlu cips yerdi. Bir süreliğine ayrılırlar mıydı yoksa bir arada kalıp öğrendiklerini ya da onların durumunda öğrenemediklerini mi tartışırlardı? Tam soracaktı ki yüksek topuklu ayakkabılar giyen sarışın bir kadın Dawson'ın tam önüne geçerek yolunu kesti.

Kadınla hiç tanışmamış olmasına rağmen, Stacey'nin onun kim olduğunu anlaması uzun sürmedi.

"Ne istiyorsun, Frost? Dawson etrafından dolaşmaya çalışarak sordu Onu.

Dün gece karakolda yeni bir acemi olduğunu duydum. Biraz genç aktif görev, ha?'

"Bunu nereden biliyorsun?

İçmekte olduğu sigaradan son bir nefes çekerken omuz silkti. "Kaynaklarım var," dedi, sigarayı attı ve elini Stacey'e elini uzattı.

Kabul etmekten başka çaresi yoktu.

"Memnun oldum," dedi, aslında gülümseme olmayan bir gülümsemeyle. Daha çok el sıkışmaya eşlik eden otomatik bir ifade değişikliği. "Şimdi olmaz, Frost," dedi Dawson bıkkınlıkla.

"Temyize gitmek ister misin?" diye sordu.

Ona alaycı bir bakış attı. "Bunu pas geçeceğim.

Dawson son kez bilgi almak için başvurduğunda neler olduğunu hepsi biliyordu. Stajyer bir muhabir tarafından oyuna getirilmiş ve patronun doğrudan talimatlarına karşı gelmişti. Yaptığı hata, saatlerce işe yaramaz bilgi yığınlarını eleyip ayıklamasına yol açmıştı.

"Bir saatten kısa bir süre içinde web sitesinde yayınlanacak ve gazetenin öğleden sonraki baskısında yer alacak.

"O zaman benden gerçekten bir şey i s t e m e z s i n , değil mi?" dedi, sonunda onun etrafından dolaşarak.

"Tanrım, şu lanet kadın...

"Hey, Dawson. Küçük şirin şey, değil mi?' Dawson

durdu ve döndü.

"Nereden biliyorsun?

Sırıttı. "Sosyal hizmetler onu arabadan çıkarırken bir fotoğrafını çektim.

Dawson ona doğru bir adım attı. 'O fotoğrafı kullanmaya cüret edersen yemin ederim...'

"Donunu çöz, Dawson, sadece söylüyordum.

Stacey onun gözlerindeki eğlenceyi gördü. Belli ki muhabir meslektaşını nasıl gaza getireceğini biliyordu.

"Siktir git ve diğer herkes gibi bilgilerini basın bürosundan al," diye homurdanarak uzaklaştı.

"Peki bunun neresi eğlenceli?" diye seslendi arkasından.

Stacey meslektaşını otoparkın sonuna kadar takip etti.

"Oh, ve Dawson," diye seslendi Frost arabasının yanından, "eğer seni rahatsız etmezsem tüm korkunç sırlarını asla öğrenemeyeceğim.

Frost ona baktı, sırıttı ve uzaklaştı.

Stacey meslektaşına baktı, yüz ifadesinin bıkkın bir hoşgörü olmasını bekliyordu ama bu kadının daha önce hiç karşılaşmadığı bir şekilde onun derisinin altına girme becerisine sahip olduğu ortaya çıktı. Adamın bakışları kadın sendeleyerek uzaklaşırken onu takip etti, yüzünde öldürücü bir şimşek çakıyordu.

OceanofPDF.com

ON İKİ

"Her şey yolunda mı? Kim, Lindy'nin başının üstünden irtibat subayına sordu.

Çocuk, kimsenin yemeyeceği bir kek için bir kase hamuru dövmekle meşguldü.

"Ne zaman?" diye soruyor.

Kim anladı. Lindy annesinin henüz evde olmadığını anlamaya başlamıştı. Çocuğa annesinin bir daha asla geri gelmeyeceğini açıklamak onlara düşmezdi. Ve bunun için gerçekten minnettardı.

"Not edilecek bir şey var mı?

Louise fincanları dizerken ve çay poşetlerini atarken başını salladı.

Kim, aile irtibat görevlisi olmak için özel bir insan olmak gerektiğini düşünüyordu. Bu kadın asla bir kutlamaya başlamak üzere olan bir aileye çağrılmayacaktı. Louise gecenin bir yarısı telefona cevap verdiğinde, bu bir ailenin kederine dalma isteğiydi.

'Henüz bir şey yok. Glasgow'daki kız kardeşini arayıp bir kaza olduğunu söyledi, sanırım bugün geç saatlerde burada olacak.

"Bu iyi mi? Lindy karıştırma kabındaki bulamacı sordu.

Kim, çocukların yeni durumlara ne kadar çabuk uyum sağlayabildiğine hayret ediyordu. Ve çok yakında buna ihtiyacı olacaktı. Ölümün kesinliği Lindy'de kaybolacaktı. Dört yaşındaki çocuklar sonsuzluk kavramını anlamazlardı.

Lindy bir süre için yaklaşan olaylara seyirci kalacaktı. Evden yabancılar geçecekti. Gözyaşları, öfke, inkar olacaktı. Bir cenaze töreni olacak ve Lindy cenazeye katılacak ve yine de annesinin ne zaman geri döneceğini merak edecekti.

Ve tüm bunlar boyunca Louise çocuğa daha da yakınlaşacaktı.
Ve sonra gitmek zorunda kalacaktı.

"Bunu nasıl yapıyorsun? Kim çocuğa doğru başını sallayarak sordu. Louise kesin olmamakla birlikte soruyu anlamıştı.

'Bağlar oluşur, özellikle de küçük insanlarla. İçimde çok yemek pişireceğimize dair bir his var," dedi Lindy bir topak unu kasenin kenarına sıkıştırmaya çalışırken.

"Aferin kızıma, o topakları benim için çıkarmaya devam et. Lindy tekrar başını salladı ve biraz daha karıştırdı.

"Ama mesafeyi nasıl koruyorsun? Kim sordu.

Louise gülümsedi. 'Bu gibi durumlarda yapmazsınız. Etrafımdaki insanların sorumlu olmadığını biliyorum, bu yüzden herhangi bir tutarsızlık ya da hata olup olmadığını dinlemek zorunda değilim. Nüansları bulmak için aile dinamiklerini izlemek zorunda değilim. Bu durumda benim rolüm destek sunmak.

"Peki ya bittiğinde?

"Eve gideceğim, çocuklarıma sıkı sıkı sarılacağım, ağlayacağım ve sonra bana ihtiyacı olan bir sonraki aileye geçeceğim.

Bu, Kim'in kavrayamadığı bir dünyaydı.

"Senin için de durum farklı değil," dedi Louise, fincanlara sıcak su doldururken. 'Her davaya varını yoğunu koyuyorsun ve sonra bitiyor. Ve bir sonrakine geçersin. Bir an için üzgün görünüyordu. "Ve ne yazık ki ikimiz için de her zaman bir sonraki olacak.

"Topak yok," diye bağırdı Lindy, cam karıştırma kabının kenarına yapışmış un topaklarını göstererek.

Kim'e göre bu, yumruları çıkarmanın bir yoluydu.

Louise kolunu çocuğun omuzlarına doladı. 'Aferin, Lindy.
Bu mükemmel bir iş.'

Lindy polis memurunun yüzüne doğru gülümserken Kim, Louise'in
Göz.

"Hayır, aslında hiç de aynı şey değil.

Bryant küçük mutfağa girerek, "Pekâlâ, şef," dedi. Hemen
sıkışık hissettim. "Gidip etrafa bir göz atabiliriz.

Kim, hem çocuğu hem de büyükanneyi aşağıda tutmaya çalışması gerektiğini anladığını başıyla onaylayan Louise'e baktı. Ne bulabilecekleri hakkında hiçbir fikirleri yoktu ve yabancıların kızının eşyalarını incelemesini izlemek Audrey için olumlu bir deneyim olmayacaktı.

Merdivenlerin tepesine yaklaşırken Bryant, "Sol tarafta, şef," dedi.

Oda evin ön tarafındaydı ve yatak odalarının en büyüğüydü. İki pencere aydınlık ve havadar bir alan sunuyordu. Soldaki pencerenin altında, Manhattan silüetini gösteren bir yorganla örtülü üç çeyrek boyunda bir yatak vardı. Diğer pencerenin altında ise tek kişilik küçük bir yatak ve pembe, çiçekli bir yatak takımı vardı.

Kim'in zihninde ikisinin gece geç saatlerde birbirlerini susturdukları bir resim oluştu. Onu uzaklaştırdı. Soruşturmaya yardımcı olmayacaktı.

Bryant, iki gardırop ve bir tuvalet masasının bulunduğu arka duvarı göstererek, "Bu taraftan başlayacağım, şef," dedi.

Kim başıyla onayladı ve tuvalet masasının üst çekmecesini açtı. Bryant onu yanına çağırana kadar sessizlik içinde çalıştılar.

Gardırobun sol tarafında, bir yığın kazağın altında, yarısı prezervatif paketleriyle dolu bir taşıma çantası vardı.

"Torbala onları," diye talimat verdi Kim.

Her ne kadar soruşturmayı ilerletmeye yardımcı olmayacak olsalar da, Audrey'nin kızının eşyalarını karıştırırken bulması gereken bir şey değildi. Aklına, kendisine hiçbir faydası olmayacak resimler getirecekti.

Bryant ceketinin cebinden kanıt torbaları ve siyah bir keçeli kalem çıkardı.

Kalem.

"L a n e t olsun," diye nefes aldı Kim gözleri gardırobun üzerinde gezinirken

demiryolu. En solda, önceki işinden kalma bir dizi iş kıyafeti duruyordu. İki lacivert etek ve iki çift şık siyah pantolon. Uzun kollu gömlekler ve önceki ofis işine uygun iki takım ceket. Bunların hâlâ gardırobunda duruyor olması Kim'e kendi geleceğini değiştirme umudu olduğunu gösteriyordu.

Sırada tüylü pijamalar ve bir sabahlık vardı. Kim, Kelly'nin tek kişilik yatağa uzanıp dört yaşındaki Lindy'ye masal okuduğunu hayal edebiliyordu. Bunların yanında eşofman altları, süveterler ve kot pantolonlar vardı.

Ve son olarak, rayın hemen sonunda, Kim'in cesedinin üzerinde gördüğüne benzer bir kısa etek ve üç üstlük daha vardı.

"Ne? Bryant sordu.

"Kişiliğinin tüm yelpazesi tek bir ray üzerinde.

İyi bir kızdı, diye düşündü Kim yatağa dönüp altına bakarken. Bakışlarını sadece birkaç çift ayakkabı ve birkaç el çantası karşıladı.

Şilteyi kaldırdı ve küçük bir kitap buldu. Kim onu çıkardı ve sayfalarını karıştırdı. Ev bütçeleri için kullanılan kırmızı cep boy bir kitaptı.

Defterin ön yüzünde ileriye dönük bakiye olarak 1.000 sterlinlik bir başlangıç tutarı ve ardından faiz ve ücretler olarak işaretlenmiş yaklaşık iki bin sterlinlik bir giriş vardı.

Kim yatağın kenarına oturup tarihleri ve miktarları inceledi. Ödemeler ilk ay için haftalık olarak seksen ila yüz

pound. Her ödeme sol tarafa kaydedilirken sağ tarafa da bir miktar giriliyordu. Defteri incelemeye devam etti ve altı ay önce haftalık ödemenin ortalama iki yüz sterline çıktığını gördü. Kim hızlı bir hesaplama yaparak 2.750 sterlinin ödendiğini ve hâlâ sekiz yüz sterlinin üzerinde bir bakiye kaldığını buldu.

Islık çaldı. Ne faiz oranı ama.

Kelly Rowe'un birine çok borcu vardı ve Kim bunun kim olduğuna dair iyi bir fikre sahipti.

OceanofPDF.com

ON ÜÇ

"Şu ana kadar bir şey yok," dedi Dawson ve sosyal hizmetleri aramayı sonlandırdı.

"Yerel pratisyen hekim muayenehanelerine ve poliklinik merkezlerine çağrılar yapıldı ancak pek umutlu değiller. Normalde sadece anne çok yakın zamanda doğum yapmışsa işe yarıyor. Bebek hala hastanede kontrol ediliyor ancak herhangi bir çürük ya da belirgin bir yaralanma yok.

Stacey, "Ve hiç yardımcı ipucu yok," diye önerdi.

Dawson kabul etti. Çocuk iyi beslenmiş, sağlıklı ve iyi bakılmış görünüyordu. Ta ki dondurucu soğuk bir gecede bir polis karakolunun dışında terk edilene kadar. Bu gerçekten kaçış yoktu.

Bakışları, karakoldan bir mil ötedeki benzin istasyonunun önünden geçen hızlandırılmış videonun ekranındaki her kadının üzerinden geçti. Çocuk, oradan geçen kadınlardan herhangi birine ait olabilirdi. Herhangi bir yaşta, herhangi bir durumda, herhangi bir gelir diliminde olabilirdi. Çalışıyor ya da çalışmıyor. Bunu nasıl daraltacaklarına dair hiçbir fikri yoktu.

Telefonu çalmaya başladığında Stacey'nin yüksek
sesle iç çektiğini duydu. "Yo," diye cevap verdi,
arayanın karakol olduğunu gördü. "Dawson?

"Hey, Phil, n'aber?" diye sordu gözaltı çavuşuna.

"Neredesin?" diye sordu.

"Sedgley'de kontrol ediyorduk-

"Evet, gerçekten önemli değil," dedi Phil, sözünü keserek. "Her neredeysen hemen şimdi buraya dönmeni istiyorum.

"Bekleyemez mi-?

'Dawson, hemen merkeze geri dönmeni istiyorum. Resepsiyonumda üç kadın terk edilmiş bir çocuk hakkında konuşuyor...'

Dawson kaşlarını çattı. "Pekala, sadece detayları alın ve biz-

Hiç şansları yok. Gitmiyorlar. Her biri onun annesi olduğunu söylüyor.'

OceanofPDF.com

ON DÖRT

Kim botlarındaki karı kafenin içindeki paspasın üzerine bastı. Oturma alanı çok kalabalık değildi ve gözleri hedefini hemen buldu.

Tezgâha doğru başını sallayarak, "Devam et o zaman Bryant, kolumu büktün," dedi.

Kadın pencere kenarındaki masaya yönelirken Bryant gözlerini devirdi. Bir sandalye çekti ve oturdu.

"Bay Lord, umarım sizi rahatsız etmiyorumdur.

Telefonundan başını kaldırdı ve ona soğuk bir bakış fırlattı.

Kim onun kızgınlığı karşısında gülümsedi. Bu adama verilen her rahatsızlık ona göre iyi yapılmış bir işti.

Kai Lord şu anda yirmi yedi yaşındaydı ve Hollytree çok ırklı çetesinin liderliğini, önceki liderin cinayete teşebbüsten hapse atılmasının ardından iki yıl önce devralmıştı.

Kıyafet anlayışı patron olduğu ilk günlere göre yükselmişti. Kölelerinin tercih ettiği düşük belli kot pantolonlar ve kapüşonlu sweatshirtler geride kalmıştı. Kai Lord artık sade siyah pantolon ve beyaz gömlekle şık bir şekilde giyiniyordu. Sol bileğindeki pahalı görünümlü bir saat dışında vücudunu hiçbir mücevher süslemiyordu.

İktidara yükselişi hesaplı ve kurnazca olmuş, mükemmel an kendini gösterene ve doğal halef olana kadar çete üyelerinin sadakatine dayanmıştı.

İki yıllık iktidarı boyunca çetenin şiddet içeren suçlara karışmasını engellemiş ve dikkatini gerçek para olan uyuşturucu ve fuhuşa odaklamıştı.

Yedi ay önce, Lord'un tedarik zincirinden bedava uyuşturucu numunesi verildikten sonra komaya giren Hollytree'den on dört yaşındaki bir çocuğun başucuna çağrılmıştı. Çetenin çocukları gençleştirmek için onlara bedava uyuşturucu verdiğini öğrenmişti.

Sonunda iki tanığı Lord aleyhine ifade vermeye ikna etmişti ki, Lord'un emrindekilerden biri karakola gelip çocuğa bedava doz verdiğini itiraf etti. Kraliyet Savcılığı, Kai Lord'a karşı iki tanığının muhtemelen mahkemeye hiç çıkamayacağını bildiği için çocuğun elinden itiraf belgesini memnuniyetle almıştı. O da

On dört yaşındaki Jackson Booth ölene kadar gerçek uyuşturucu satıcısını hapse attırmak için onlarla mücadele etmiş ve sonra da birilerinin onun ölümünün bedelini ödemesi gerektiğini kabul etmişti.

Böylece yirmi bir yaşındaki Lewis Harte adam öldürme suçundan sonraki yedi yılını içeride geçirirken, gerçek katil burada oturmuş öğle yemeğini yiyordu.

Ayrıca Dawson'ın dört astı tarafından feci şekilde dövülmesinden de sorumluydu. Bu aşağılık herifin Majestelerinin Zevkinde ikamet etmesini istediğini söylemek yanlış olmazdı.

"Ya sen?" diye sordu, rengi kadar derin bir sesle

Cilt.

'Biz Dedektif Müfettiş Stone ve bu da benim meslektaşım.

Dedektif Çavuş Bryant, sizin de bildiğiniz gibi. Size bir kahve daha getirebilir miyiz?'

Telefonunu masanın üzerine koyarak, "Hayır, blud," dedi.

"Ben sizin blud'unuz değilim Bay Lord," dedi sakince. 'O yüzden lütfen bana öyle hitap etmeyin. Kelly Rowe'un ölümünün iştahınızı fazla kaçırmadığını görmekten de memnunum. Üzerinde yumurta lekesi ve bir topak domates ketçabı bulunan büyük tabağa dikkatle baktı.

Sırıttı. "Gücümü korumalıyım memur bey," dedi son kelimeyi vurgulayarak.

Kim devam etmeden önce Bryant'ın içkileri koyup oturmasını bekledi.

"Yani Kelly Rowe senin kızlarından biri miydi?" diye sordu.

'Biz iş arkadaşıydık,' dedi.

"Peki Kelly nasıl "iş arkadaşlarınızdan" biri oldu, Bay Lord?

Omuz silkti. 'Meslektaşlarım bana birçok nedenden dolayı gelir. Ve ben hepsine çok iyi bakıyorum.

"Ama o öldü," dedi Kim.

'İş arkadaşlarını' o kadar önemsiyordu ki, sıfırın altındaki sıcaklıklarda asla ödenemeyecek bir borcu azaltmaya çalışıyorlardı. Yılın İşvereni için gerçek bir yarışmacı.

Omuz silkti.

Kim cebinden ödeme defterini çıkardı ve havaya kaldırdı.

"Ve cömertliğinizi burada görebiliyorum.

Kai fincanına uzandı ve bir yudum aldı. Elinde hiç titreme yoktu ve Kim de böyle bir şey beklemiyordu.

"Bana geldi memur bey. Çocuğunu beslemek için dolara ihtiyacı vardı. Onu geri çevirmemi ister miydin?'

'Bay Lordum, I olur Nefret için Şüphe senin
gerçek NİYET ama yüzde 59'luk bir faiz oranıyla değil'.

İfadesiz gözlerinden eğlence geçti. "Masraflarım var," dedi tembel bir gülümsemeyle.

Bu harcamalar arasında tepeden tırnağa Ralph Lauren marka kıyafetler giymek de vardı.

Arkasına yaslandı ve ona doğru gülümsedi.

'Bilirsiniz, bir domuza Prada giydirebilirsiniz ama günün sonunda o hala bir domuzdur.

"Ama çok zengin bir domuz," diye cevap verdi, bir yudum daha aldı ve aynı anda gangster konuşmasını bıraktı.

"Kelly ile nasıl tanıştınız?" diye sordu ona.

"Hatırlamıyorum.

"Onunla ne zaman tanıştın?

Omuz silkti. "Özür dilerim ama hatırlamıyorum.

"Haklarında bu kadar az şey hatırladığınız çok sayıda "meslektaşınız" var mı, Bay Lord?

"Hiç de değil memur bey," dedi öne doğru eğilerek. "Kızlarım hakkında her şeyi, ama her şeyi biliyorum ama randevular konusunda pek iyi değilim.

Kim öne doğru oturdu ve lattesinden bir yudum aldı. Onun gibi Kim'in de elleri titremiyordu.

'Kelly'den haftalık yönetim ücreti aldığınızı fark ettim. Bunu açıklayabilir misiniz?'

"Zamanım ücretlidir ve bunun için özür dilemem. "Peki bu

"yönetim ücreti" neleri içeriyor, Bay Lord?" "Müşterilerle

tanıştırma, tabii ki.

"Müşterileriniz risk değerlendirmesine tabi tutuluyor, değil mi?

Kim, dışarıda kızlarına makul şekilde bakan pezevenkler olduğunu biliyordu. Müşteriler inceleniyor ve koşullar dayatılıyordu. Ama Kai Lord o insanlardan biri değildi.

"Ben asla güç kullanmadım, memur bey.

Kim bunun muhtemelen doğru olduğunu düşündü. Ancak tuzağa düşürülmek tamamen farklı bir hikâyeydi.

'Peki size ödeme yapmak için yanıp tutuşan kızlara müşteri bulma konusunda bu kadar titiz misiniz?

'Kelly söz konusu riskin farkındaydı ve eğer bir gece dışarı çıkmayı tercih ederse...'

Kim, 'Biliyorsun, sadece sana borcunu olabildiğince çabuk ödemeye çalışıyordu,' dedi.

"Bir meslektaşımın motivasyonu beni ilgilendirmez.

Tabii ki bu onu ilgilendirmiyordu, bu onun sigortasıydı. Kızlar ona ne kadar çok borçlanırsa, ona para kazandırmak için o kadar uzun süre tuzağa düşüyorlardı.

Kişisel olarak Kim'in fuhuşla bir sorunu yoktu, yeter ki bu bilinçli bir seçim olsun, korkudan, tehditten ve bağımlılıktan kaynaklanmasın. Bir kadının bedeni, zihninin tam olarak çalışır durumda olması koşuluyla kendisine aitti.

"Peki, Cumartesi gecesi saat on bir civarında neredeydin?

Kai elini cebine attı ve ona bir kart uzattı.

Bu benim avukatım. Kendisi çok çok iyidir. Bana başka soru sormak isterseniz onu aramanızı tavsiye ederim.

Kim karta baktı. Haklıydı. Bu avukat çok iyiydi.
Ve çok pahalı.

"Çok erken, Bay Lord. Sizi korkak bir tip olarak düşünmemiştim.
Tam olarak ne saklamaya çalışıyorsun?'

Genişçe gülümsedi ve kollarını anlamlı bir şekilde açtı. "Polisi aptal yerine koymaktan gerçekten hoşlanıyor, memur bey, bu yüzden elimden geldiğince ona yardım etmeyi seviyorum.

Cep telefonundan aniden gelen mesaj sesi onu irkiltti ve yüzeysel düzeyde gerçekleşen kibar ve samimi sohbetten aniden sıkıldığını fark etti.

Telefona uzandı ve elindeki latteyi beceriksizce öne doğru devirdi. Bryant zamanında yoldan çekilmeyi başardı ama Kai Lord o kadar da değil. Geriye sıçradı ve pantolonunun şimdi altına işemiş gibi görünen bölgesine bakarak durdu.

Yüzü kızlarını hizada tutan öfkeyle alevlenirken, "Seni lanet olası kaltak," diye homurdandı.

Sonunda gerçek Kai Lordu'nun yanındaydı.

Kim gülümsedi ve masadan kalkıp kapıya doğru ilerledi.

"Şey, bu çok güzeldi ama gitmem gerekiyor," dedi hoş bir şekilde.

Gözleri nefretle onunkilere dikilmişti ve Kim her şeye rağmen onda gerçek bir duygu uyandırabildiğini görmekten memnun olmuştu.

Soğuğa adımını atarken dudaklarına değen gülümsemeye engel olamadı.

Mesajı okudu ve Bryant yanında belirdiğinde telefonunu kaldırdı.

"Matey oğlan kuru temizleme faturasını nereye göndereceğimi bilmek istiyor?

'Kendim ödeyeceğim. Buna değdi.'

Bryant başıyla onayladı. "Evet, yarı

yarıya ödeyeceğim.

Arabaya doğru geri döndüler. "Peki mesaj neydi?" "Önemli

bir şey değil," dedi gözlerini kaçırarak.

"Cidden, şef, bu adam ciddi bir göl pisliği.

Kim başını salladı. 'Hayır, Bryant, Kai Lord havuz pisliği olmayı arzuluyor ama bize ihtiyacımız olan cevapları vermeyecek. Bunun için gidebileceğimiz tek bir yer var.

Ve sormak için aklına gelen tek bir kişi vardı.

OceanofPDF.com

ON BEŞ

Stacey, terk edilmiş çocuklarının annesi olduğunu iddia eden başka bir kadın bulmak için istasyona nasıl döndüklerini anlamakta zorlanıyordu.

Şimdi resepsiyonun etrafında dört anne adayı dolanıyordu.
alan.

Hemen ofise gitti ve bilgisayarına giriş yaptı.
ve haber raporlarını bir araya getirmeye başladı. *Dudley Star*'ın makalesi bir düzine kez paylaşılmıştı. Ulusal haberlerde terk edilmiş bebekten, hava koşullarıyla ilgili felaketler ve yeni ABD Başkanı'nın göreve başlama planları arasında bahsedilmişti.

Stacey, önceliklerin güncel haber döngüsüne bağlı olarak nasıl değiştiğine hala hayret ediyor. Başka bir gün, başka bir hafta olsaydı, ulusal basın dava süresince karakolun önünde kamp kurmuş ve çocuğun annesini çoktan karalamış olurdu. Ama bu hafta öyle olmadı.

İçinden bir ses bu kadınlardan birinin çocuğun annesi olduğunu ve onu çocuğunu terk etmeye iten şeyin sihirli bir şekilde çözüldüğünü ve herkesin sonsuza dek mutlu yaşayabileceğini umuyordu.

Sosyal hizmetlerin duruma aynı basitlikle bakmayacağının tamamen farkındaydı. Ve eğer içlerinden biri çocuğun annesiyse, nasıl oluyor da üç kişi daha hak iddia edebiliyordu? Bir kadını, haberlerde gördüğü kurtarılmış bir köpek yavrusuymuş gibi öne çıkıp kendisine ait olmayan bir çocuğa sahip çıkmaya iten şey neydi?

Bir sonraki anne adayını beklerken Dawson'a "Neden kendinin olmayan bir çocuğu sahiplenmek istiyorsun?" diye sordu.

Dawson cevap olarak omuz silkti. "Akıl hastalığı, kısırlık, çaresizlik.

Dawson diyet kolasından bir yudum alarak, "Hâlâ da öyle," dedi.

Şimdiye kadar bebeği tam olarak nereye bıraktığını hatırlayamayan kırk yedi yaşında bir kadınla ve çocuğu alışveriş yaparken kaçırdığı konusunda ısrar eden yirmili yaşların sonundaki bir başka kadınla görüşmüşlerdi. Stacey bir an için umutlanmıştı, ta ki çocuğun içinde olduğu puseti ayrıntılı olarak tarif edene kadar.

Peki şimdi ne olacak? Kapıya hafifçe vurulduğunda merak etti.

Polis Memuru Bellamy ortaya çıktı ve otuzlu yaşlarının başında bir kadına rehberlik etti. Stacey onu değerlendirmek için bir an durdu ve diğer tarafa doğru yürüdü.

masanın yanında. Kot pantolonu üzerine tam oturuyordu ve mantıklı, düz çizmeler giymişti. Otururken Barbour Icefield ceketinin fermuarını açarak altındaki ekose kazağı ortaya çıkardı. Saçları kısa ve şık bir şekilde kesilmişti ve kulak memelerini iki basit küpe süslüyordu. Boynundaki eşarbı çözdü ve masanın üzerine koydu.

Stacey yüzük parmağındaki tek altın bandı fark etti. Dawson ağzını açmadan önce ona kısa bir gülümseme sundu. "Evet, Bayan?

"Hanımefendi," diye düzeltti çabucak. 'Jane Sheldon. Lütfen bana Jane deyin,' dedi hoş bir şekilde, birinden diğerine bakarak.

Stacey kadının sakin tavrından hemen etkilenmişti. Önceki iki görüşme el sıkışma, yüze dokunma, hissedilir bir endişe ve masanın diğer tarafına ulaşan gerginlikle doluydu. Buna karşın, bu kadın sakin, kontrollü ve istekli görünüyordu.

"Yani, Bayan Sheldon, şu anda sosyal hizmetlerin gözetiminde olan bebeğin size ait olduğunu mu iddia ediyorsunuz? Dawson sordu.

Dostça başını salladı. "Evet, evet, o benim çocuğum. Dawson kalemini indirdi ve arkasına yaslandı.

"Lütfen bize durumunuzdan bahsedin," diye ısrar etti.

Kadın öne doğru oturdu ve adamın bakışlarını kendinden emin bir şekilde karşıladı. Derin bir iç çekti.

"Daha fazla başa çıkamadım. Kocam uzakta, görüyorsunuz, orduda. Tek başıma kaldım. Yakınımda ailem yok ve her şey benim için biraz fazla gelmeye başladı. Yaptığım şey tamamen yanlıştı ve eve döner dönmez bunun farkına vardım ama o zamana kadar yaptıklarımın yankılarından korkuyordum. Rahatsızlık verdiğim için gerçekten üzgünüm ama bana nerede olduğunu söylerseniz, ben-'

"Böylesine aşırı bir eylemi tetikleyen özel bir şey var mıydı? Dawson sordu.

Başını salladı ve gözlerini kapattı.

Stacey kendini kadından yayılan duyguların büyüsüne kapılmış buldu. İçgüdüsel olarak ona ulaşmak ve her şeyin yoluna gireceğine dair güvence vermek istedi.

"Her şeyin bir sonucuydu. Yeterince uyumadı. Sürekli ağlıyordu ve sakinleşemiyordu. Günlerdir evden çıkmamıştım. Yine de onu sardığımdan emin oldum," dedi gözlerini kısarak.

Dawson öne doğru oturarak, "Elbette," dedi.

Madde madde sıraladığı listeyi kendisine doğru çekti ama Stacey bu saygın görünen kadının bir anlık panikle düşüncesizce hareket ettiğine dair gerçek bir umut hissetti.

"Peki, onu çift kapının yanına bırakırken yanınızdan geçen oldu mu?" "Onu dışarıda bıraktım. Kimse yanımdan geçmedi.

Doğru, diye düşündü Stacey.

"Peki onu saat kaçta bıraktınız?" "Saat dokuzda," dedi.

Zaman çerçevesi içinde. Stacey, Dawson'ın telefonu cebinde titrerken bir an sinirlendiğini gördü.

"Peki ne tür bir portbebe?

'Araba koltuğuydu,' diye cevap verdi.

Doğru, diye düşündü Stacey.

"Peki bebeğin saçı ne renk? Dawson sordu ve Stacey onun nereye gittiğini anlamaya başladı.

Şimdiye kadar sadece tüm makaleleri okuyarak ya da sadece zekice bir çıkarımla cevaplanabilecek sorular sormuştu.

Bu kadın kendinden emin, kendinden emin ve ikna ediciydi. 'Bebeğin saçları çok güzel,' diye cevap verdi.

Doğru.

Stacey telefonunun titreşimini tekrar hissedince, "Peki bebeğin tulumu ne renkti?" diye sordu.

"Lütfen memur bey, o gün bebeğin elbisesini hastalık ve kirlenme nedeniyle defalarca değiştirdim.

Dawson başıyla onayladı. "Anlaşılabilir. Peki, bebeğin paltosu ne olacak? Stacey onun en önemli soru için hazırlandığını hissedebiliyordu.

"Bebek giyiyordu-

"Bayan Sheldon, bebeğin adı ne?" diye sordu.

Öldür.

Bu ani soru onu hazırlıksız yakaladı. İki tam, uzun saniye cevap vermeden önce geçti.

Yanaklarına renk gelirken, "Peter," diye ağzından kaçırdı.

Dawson sürekli olarak 'bebekten' bahsetmiş ve onun düzeltmesini beklemişti ama bu düzeltme gelmemişti. Soğukkanlılığını korumakla ve hikâyesini doğru anlatmakla o kadar meşguldü ki en temel bilgileri unutmuştu.

"Bunu neden yaptın?" diye sordu Stacey, kendini tutamayarak.

"Sorunuzu anlamıyorum memur bey. O benim çocuğum, benim oğlum. Onu istiyorum-'

"O senin çocuğun değil," diye tersledi Stacey. 'Öyleyse onu gerçek ailesine kavuşturmak için harcayabileceğimiz değerli zamanı neden boşa harcıyorsun?

Dawson elini titreşimli cebine dayadı. Saydığına göre bu dört deneme demekti. Birisi onunla fena halde konuşmak istiyordu.

Kadının tavrı şimdi tam tersiydi. Gözlerinde bir sertlik ve ağzında ince bir çizgi vardı.

"Onu soğukta bırakan anneden çok daha iyi bir anne olurdum.

Stacey karşısındaki kadını anlayamayarak, "Koşulları bilmiyorsunuz," diye cevap verdi.

"Bunu biliyorum...

Dawson kapıyı açarak, "Geldiğiniz için teşekkürler Bayan Sheldon, Polis Memuru Bellamy size çıkışı gösterecek," dedi.

"Bu kadınları polisin zamanını boşa harcamakla suçlamamız gerekmez mi? Stacey sordu.

"Ve CPS'in asla mahkemeye taşımayacağı bir dava için daha da fazla zaman mı harcayalım? Dawson makul bir şekilde sordu.

Kapı kapanıp Dawson'ın telefonu tekrar titrediğinde Stacey öfkesini bastırmaya çalıştı.

'Tanrım, Kev, cevap ver artık,' dedi.

"Frost," dedi, kaşlarını çatarak ekrana baktı. Aramayı hoparlöre aldı.

'Evet,' diye cevap verdi.

"Ne yapıyorsunuz memur bey?" diye sordu.

"O küçük çocuğun annesi olduğunu iddia eden her kadınla görüşüyorum," diye tersledi.

'Aslına bakarsanız ben de bu yüzden arıyorum. Eğer hiçbiri Romanyalı değilse, kafasına vurmanızı öneririm.

OceanofPDF.com

ON ALTI

Son birkaç saatteki yoğun kar yağışı yavaşlamış ve gelişigüzel yağmaya başlamıştı. Ön cama düşen taneler, düşen sıcaklığa rağmen hızla eridi.

"Ceketleri arabaya koydun mu? Kim sordu.

Bryant başıyla onayladı.

Kim yoldan saptı ve Lye'a doğru ilerledi. Sola dönerek McDonald's Drive Thru'ya girdi ve bol şekerli dört latte sipariş etti.

Bryant karton taşıyıcıyı ona uzatırken, 'O kadar da susamadım, şef,' dedi.

"Senin için olmadıkları için şanslısın o zaman. "Aah, rüşvet ve yolsuzluk.

Kim hiçbir şey söylemedi. Bir fincan sıcak kahve, görüşecekleri insanlara rüşvet vermek ya da onları yoldan çıkarmak için yeterli değildi.

Arabayla Brierley Hill'e gitti ve Tavistock Yolu'na saptı.

"Üç tane saydım," dedi.

Bryant, yolun yarısındaki küçük kadın topluluğuna doğru yürürlerken başıyla onayladı.

"İyi akşamlar hanımlar," dedi Kim, ortaya geçerek. "Kahve ister misiniz?

"Tanrım, ihtiyacımız olan tek şey bu," dedi Sal, üçünün en yaşlısı olduğu belliydi.

"Böyle yapma, Sal. Uzun zaman oldu. Beni özlemedin mi?' Diğer iki kadın birbirlerine baktı.

Yerel polis memurlarının çoğu Sally Summers ile muhatap olmuştu. Uzun yıllardır bu işle uğraşıyordu ve çoğu polis memuru tarafından küçük çaplı hırsızlık ve fahişelik suçlarından içeri atılmıştı. Ancak Kim'in yolu Sal'in seks ticareti kariyerini seçmesinden çok daha önce kesişmişti.

Kadının makyajı ağırdı. Sokak lambasının sert ışığı ona hiç iyi gelmemişti ve hiçbir makyaj gözlerindeki kırmızı çizgileri kapatamazdı. Gözlerinin etrafındaki kırışıklıklar erken oluşmuştu ve gülmekten kaynaklanmıyordu. Sal on iki yaşından beri günde yirmi ya da daha fazla sigara içiyordu.

"Bu bize neye mal olacak? Sal içkilere bakarak sordu. 'Sadece bir tane al. Dışarısı soğuk.

Sal öyle yaptı ve diğer ikisi de onu takip etti.

Kim kısa boylu sarışın kızın yirmili yaşlarının ortalarında olduğunu tahmin etti. Elleri titriyordu ama bunun soğukla bir ilgisi yoktu. Kim onun gıdakladığını anlayabiliyordu. Eroinin aniden kesilmesi titreme, sıcak ve soğuk terleme, mide bulantısı, ishal ve kafa karışıklığı getirmişti. Kim bir süredir eroin almadığını tahmin ediyordu. Yoğun kar yağışı, hava durumu uyarıları ve kötü sürüş koşulları çoğu ekonomiyi çökertti.

Üçüncü kızın kahverengi saçları vardı ve Doğu Avrupa kökenli gibi görünüyordu.

'İçkiler için teşekkürler, şimdi siktir git. İş için kötüsün,' dedi Sal.

Kim güldü. Sal çivi gibi sertti. Her zaman da öyleydi.

Doğu Avrupalı kadın Sal'a bir bakış attı ve sonra uzaklaştı. "Sizden pek hoşlanmıyor," dedi Sal.

"Yolunuza çıkıyorsak kusura bakmayın," dedi Kim, aslında hiç de üzgün değildi.

Sal omuz silkti ve çantasından küçük bir şişe Bell's Whisky çıkardı. Yarısını kahvenin içine boşalttı. Diğerlerinin aksine Sal uyuşturucuya hiç dokunmamıştı. Onun bağımlılığı alkoldü. Sal, Kim'i her zaman hayal kırıklığına uğratmıştı. Aptal bir kadın değildi ve alkolizm bir seçim olmasa da, yardım aramaması bir seçimdi. Sal'in bağımlılığı genç yaşta başlamıştı ve Kim bunun nedenini çok iyi biliyordu.

"Peki, siz hanımlar etrafta bir katil olduğunu bildiğiniz halde dışarıda ne yapıyorsunuz?

Sal omuz silkti ve boştaki eliyle çantasından bir paket sigara çıkardı. Bir tane alıp yaktı ve diğer kıza uzattı.

"Al, Donna," dedi.

Donna'nın elleri, hayatı buna bağlı olsa bile bir sigaranın ucundaki alevi tutamazdı.

Sal kendisi için bir tane yaktı ve sonra paketi onlara uzattı. Kim'inki anında başını salladı ama Bryant'ınki sigara içmeyi bırakmış birinden gelen o milisaniyelik tereddütle kaldı.

"Kazanmalıyım, Kim. Dün gece dışarı çıkamadım. Çok soğuktu.'

Bryant ona yan gözle baktı. Sal hiçbir zaman rütbesini ya da unvanını kullanmamıştı.

Ve Kim bunu hiç beklemiyordu.

"Kelly Rowe hakkında ne biliyorsun?

"Şu anda benden daha soğuk olduğunu. "Hadi

Sal," diye ısrar etti Kim.

Bir araba caddeye döndü ve yavaşça onlara doğru yöneldi. Yirmi adım ötede araba hızlandı ve yanlarından geçti. Bryant plakayı not etti.

"Tanrı aşkına," diye homurdandı sarışın.

Kim bu akşam bahisçilerin seyrek olduğunu tahmin ediyordu.

"Bakın, bize birkaç dakikanızı ayırın, biz de yolunuzdan çekilelim.

Sal gözlerini kesti. 'Bak, onu çok iyi tanımıyordum. Hiç kahve içmeye ya da öğle yemeğine gitmezdik ve her zaman sokağın başını tutardı. Kendince sebepleri olan çalışkan biriydi.

Kim, 'çalışkan' kelimesinin, olabildiğince çok para kazanmak için neredeyse her boku yiyebileceği anlamına geldiğini biliyordu.

'Belli ki geçiciydi,' dedi Sal.

Ve tabii ki hepsi için öyleydi. Çok az fahişe bunu emeklilik planı olarak belirlemiştir. Kadınlar yüzlerce nedenden ötürü bu mesleğe yönelmişlerdir ve bunların hepsi de bir şekilde hayatta kalmaya dayanmaktadır.

"Pek konuşmazdı ama yeterince iyi birine benziyordu. Sanırım bir çocuğu vardı.

"Etrafta yeni tuhaf tipler var mı? Kim sordu.

Sal başını salladı ama Kim onun yalan söylediğini biliyordu. "Emin misin?

"Eminim.

Kim döndü ve kaşlarını kaldırarak partnerine baktı. "Bryant, burası biraz serin.

Başını salladı ve dönerek arabaya doğru koşmaya başladı. Sal onun gidişini izledi ve Kim'e şüpheyle baktı. "Neyin peşindesin, Kim?

"Sadece biraz üşüdüm, hepsi bu," diye cevap verdi.

'Evet, elbette, seni rahatsız etmek için lanet olası doğa koşullarından daha fazlası gerekir. Kim, Bryant'ın iki yüksek vizörlü ceketle yaklaştığını gördü.

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Donna uzaklaşarak sordu.

Arkasındaki West Midlands polis logosu haftalarca sokaktaki ticareti öldürecekti.

"Etrafta yeni müşteriler var mı? Kim, Sal'e sordu.

Sal sigarasını yere attı ve söndürdü.

"Kuzeyli aksanlı bir adam var. Gençleri seviyor. Bunun için çok iyi para ödüyor. Pezevenklere doğrudan ödeme yapıyor ve sonra çocuğu

köşeye.'

"Peki bunun farklı olduğunu nereden biliyorsun? Kim
sordu. "Her zaman bir bakıcıları vardır, böylece
kaçamazlar.

Kim öfkesinin vücudunu sardığını hissetti. Ah keşke bu sokağı günün yirmi dört saati koruyabilseydi. Ve bunun gibi her birini.

"Kelly'yle bir ilgisi yok, değil mi?" diye sordu. Sal
başını salladı. "Hayır, çok yaşlı," dedi Sal. "Bu
kadar mı?

Sal dudağını ısırarak, "Evet, işte bu," dedi.

"Hadi ama Sal, havadaki ısırığı gerçekten hissediyorum.

"Tanrım, Kim, sen her zaman sinsi bir sürtük oldun.

Bryant ona sorgulayıcı bir bakış attı. "Hadi,
Sal.

Bir araba sokağa döndü ve yavaşça onlara doğru ilerledi.

"Ceket, Bryant? Kim sol elini uzatarak, "Ceket, Bryant?"
dedi.

Araba hızlanmaya başladı. Donna, Yol Ver tabelasındaki arabayı yakalamak için hızla yolun üst ucuna doğru ilerlemeye başlamıştı bile.

Tanrım, Kim. Tamam, bir adam var. Neden tuhaf olduğunu söyleyemem ama öyle işte. Çocuklarla çalışıyor ve onda beni huzursuz eden bir şey var.'

"İsim? Kim sordu.

Sal yüksek sesle güldü. 'Sana isim vermeden önce o lanet paltoyu giyip bu sokakta bir açık gün düzenleyeceksin ve bunu biliyorsun.

"Düzenli mi?

Sal başını salladı ve sonra elini kaldırdı. Daha fazla alamıyorlardı.

Kim sağına, sokağın başına baktı. Hem Donna hem de araba gitmişti.

'Tamam Bryant, şimdilik işimiz bitti. Sen git, ben birazdan geliyorum.'

Bryant uzaklaşmadan önce ikisine de baktı.

Kim kendisinden sadece iki yaş büyük bir yüze baktı. "Tanrım, Sal, bundan ne zaman vazgeçeceksin?

'Sakın başlama. Ben ne yaptığımı biliyorum.'

'En azından biz Kelly'yi öldüren piçi yakalayana kadar güvende kalamaz mısın?

Sal gülümsedi ama ifadesinde neşe yoktu. 'Ev sahibim kasayı p e k sevmez. Özellikle de ayın ilk günü geldiğinde

etrafta.'

Kim hüsrana uğramıştı. Sokaklarda yaşama verilen düşük değer onu hasta ediyordu.

"Biliyor musun, Kim? Bir zamanlar bu çocuğu hatırlıyorum, sertleşmiş küçük bir şeydi. Altı yaşındayken çocuk yurduna gelmişti.

Kim yere baktı.

'Dehşete düşmüş küçük bir akar ama bunu bilemezdiniz. Ona elmamın yarısını teklif ettim ama kabul etmedi.

"Bana yardım ettiğin tek zaman bu değildi, değil mi Sal? Kim anlamlı bir şekilde, "Bana yardım ettiğin tek zaman değil, değil mi Sal?" dedi.

Sal onun yanıtını görmezden geldi. "Onunla kaç kez arkadaş olmaya çalıştığımın bir önemi yoktu, bunu kabul etmedi.

"Bak, Sal...

Hayır, Kim. Dünyayı onaramayacağın zamanlar olduğunu kabul etmelisin. Yardımını kabul etmiyorum çünkü istemiyorum. Ne demek istediğimi anlıyor musun?

Kim burada yapılacak başka bir şey olmadığını bilerek

başını salladı. 'Tamam, anladım. Sadece dikkatli ol,

tamam mı?'

Sal başını salladı ve bir sigara daha yaktı.

Kim midesinde ağır bir hisle arabaya döndü.

'Hey, Kim,' diye bağırdı Sal kaldırım boyunca. 'Hemen acele etmene gerek yok, değil mi?

Kim durakladı ve onun ifadesini okumaya çalıştı. Ağzı da kapalıydı ama verdiği mesaj açık ve netti.

Bir şeyler oluyordu.

OceanofPDF.com

YEDİ

"Frost'tan gelen bu ihbara gerçekten güvenebilir miyiz? Stacey soğuk ellerini birbirine sürterek ona sordu. "Şalın Romanyalı olduğunu nasıl tespit etti?" "Temizlikçi kadın masasında bebeğin fotoğrafını gördü ve şöyle yorum yaptı Romanyalı büyükannesinden kalan şalın aynısına sahip olmak istiyordu. Karmaşık bir tasarım, el örgüsü ve biraz da tığ işi, tığ işi her ne haltsa,' diye omuz silkti.

Frost'un telefonundan sonra Cradley Heath High Street'teki bir manavı ve Quarry Bank'teki, her ikisi de Romanyalı göçmenlere ait olan bir chippy'yi ziyaret etmişlerdi. Manavdaki kadın, gözleri sulandıracak kadar bozuk İngilizcesiyle Frost'un şalın Romanya kökenli olabileceğine dair teorisini doğrulamış, chippy'nin sahibi de onları kendisinin de hatırlaması gereken bir çanta fabrikasına yönlendirmişti. Oraya daha önce de gitmişti.

"Peki, şimdi nereye gidiyoruz?

"Robertson'ın," diye cevap verdi ve kızın dişlerinin hayal kırıklığı içinde sıkılmasını izledi.

"Robertson'ınki kim ya da ne?" diye sordu.

'Tanrım, yeni doğmuş bir bebekle çalışmak gibi,' diye iç geçirdi. 'Robertson's Lye'da küçük bir fabrika. Geçmişte kopya tasarımcı el çantaları ürettikleri için mahkemelik olmuşlar. Beş yıl önce mahkemeye verilmiş ve şimdi birkaç sterline ucuz, kalitesiz şeyler üretiyor. İşgücü çoğunlukla Romanyalı ve kadınlardan oluşuyor.

Hayes Lane'den sağa döndü ve sonra keskin bir sola dönerek bir otoparka girdi.

"Lanet olsun," dedi ve kontağı kapattı. 'Küçük

fabrika dediğini sanıyordum,' dedi Stacey.

"Beş yıl önceydi," dedi. "Görünüşe göre her iki taraftaki birimleri de devralmışlar. Binanın üçte ikisinin fabrika alanı gibi göründüğünü, son üçte birlik kısmının ise cam cepheli bir showrooma dönüştürüldüğünü belirtti.

"Ucuz mallar için sağlıklı bir pazar o zaman? Stacey, üzerinde 'Resepsiyon' yazan kapıya doğru ilerlerken espri yaptı.

Dışarıdaki sıcaklıkla çelişen bir bronzluğa sahip sarışın genç bir kız tarafından karşılandılar. Dawson kızın gizli hareketlerini yakaladı.

eli cep telefonunu görüş alanının dışına itti. Elleri, herhangi bir tuşa basmak için zorlanan tırnaklarıyla tekrar ortaya çıktı.

Dirseklerini kavisli masaya dayayarak, "Bay veya Bayan Robertson ile görüşebilir miyiz lütfen?" diye sordu.

'Melody' olarak tanıtılan resepsiyon görevlisi hafifçe öne eğildi ve başını yana eğdi.

Dawson daha yakından incelediğinde, ağır makyajın, boğucu kozmetik katmanlarının altında yardım edilmeyen bir yüzdeki sayısız deri parçasını maskelediğini görebiliyordu.

"Randevunuz var mı?" diye sordu hoş bir şekilde.

Başını salladı ve gülümsedi. "Biz sadece sahiplerden biriyle kısa bir sohbet etmeyi umuyorduk.

"Bir emirle mi ilgili... bir soruşturma mı?" diye sordu. Dawson başını salladı ve ağzını açtı.

"Biz polis memuruyuz," diye araya girdi Stacey, resepsiyon masasının üzerinde örmeye çalıştığı büyüyü bozarak.

Melody kaşlarını çattı ve bir iki santim geri çekildi.

"Sorun yok," diye hemen güvence verdi Stacey. "Sadece Robertson'ların yardımcı olabileceği bir durum var.

"Kimliğinizi görebilir miyim lütfen?" diye sordu.

Stacey mecbur kaldı ve Dawson da onu takip etti. Telefonu açmadan önce ikisine de baktı.

Stacey kaşlarını çatarak, "Yazıklar olsun sana Kev, istediğini elde etmek için cinselliğini ve cazibeni kullanıyorsun," diye fısıldadı.

Melody ahizeyi yerine koyarken gülümseyerek, "Hey, ben modern bir adamım, eşitlik falan," dedi.

"Steven birazdan sizinle görüşecek, isterseniz bir-"

"Steven kim? Dawson şaşkınlıkla sordu.

"Bay Robertson," diye cevap verdi Melody. "Bayan ya da Bay'ı sormuştunuz..." "Adının Alec olduğunu sanıyordum.

Anlamak Şafak söktü üzerinde Melody's yüz. "Oh, sen kastedilen Bay Robertson, kıdemli. Korkarım artık bizimle değil.'

"Özür dilerim," diye teklif etti Dawson. "Vefat ettiğini bilmiyordum...

Melody, "Gelmedi," diye cevap verdi. "Sadece artık burada değil," dedi kesin bir hava ve hoşnutsuz bir bakışla.

Dawson kaşlarını Stacey'ye doğru kaldırdı. Orada bir hikâye vardı, bunu hissedebiliyordu.

"Bay Robertson, junior o-

'Tam arkanda,' dedi Steven Robertson görüş alanına girerek.

Resepsiyon masasının arkasında kaldı ama elini önce Dawson'a, sonra da Stacey'ye uzattı. Tutuşu sert ama sıcaktı. Altın Rolex bileğine sürtündü.

Birinden diğerine bakarak, "Nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu.

Dawson gözlem yaparken Stacey, "Üzerinde çalıştığımız güncel bir davayla ilgili," dedi.

Steven Robertson'ın otuzlu yaşlarının ortalarında olduğunu tahmin etti. Kirli sarı saçları yakışıklı bir yüzün etrafında düzenli bir şekilde kesilmişti. Açık mavi gömleğinin boynu açıktı ve kolları ön kollarının bir kısmına kadar kıvrılmıştı. Dawson pahalı ama abartısız giysilerinin altında atletik bir yapı sezdi.

"Haberlerde yakın zamanda Halesowen'daki polis karakoluna bir bebeğin terk edildiğini görmüş olabilirsiniz.

Başını salladı ama kafası karışmış görünüyordu.

"Elbette, ancak bu konuda nasıl yardımcı olabileceğimizden emin değilim.

"Çocuğun annesinin Romanyalı olduğuna dair bir şüphemiz var. "Bir not var mıydı?

Dawson gülümsedi. 'Bunun kadar yardımcı olan bir şey yok,' dedi.

'Peki, seni buna inandıran şey...' sözleri havada kaldı. "Bana söyleyemez misin?

Dawson başıyla onayladı. Daha sonra değerli bir kimlik tespiti aracı olabileceği için şalın bağlantısını herhangi bir sorgulamanın dışında tutmaya karar vermişlerdi.

'Ve çalışanlarımızdan herhangi birinin bu konuda bir şey bilip bilmediğini öğrenmek istiyorsunuz.

Bu mu ?' Dawson tekrar başını salladı. 'Eğer buradaki bayanlardan herhangi biriyle konuşabilirsek birilerini tanıyor olabilirler-'

'Mantığınızı kesinlikle anlayabiliyorum ama şu anda bu mümkün değil. Hepimiz acil bir siparişi tamamlamak için var gücümüzle çalışıyoruz'.

"Birkaç dakikalığına bile mi? Stacey sordu.

"Korkarım Çin'e giden yük gemisi birkaç dakika bile gecikmeyecek, terk edilmiş çocuk olsun ya da olmasın," diye teklif etti.

"Arkaya gelmemizi istememenizin başka bir nedeni yok mu? Dawson kaba olmayan bir şekilde sordu.

Steven Robertson sırıttı. 'Önceki çalışma uygulamalarımızdan bahsediyorsanız, artık sadece kaliteli mallar ürettiğimizi biliyorsunuz.

uygun fiyatlar.'

Evet, ucuz bok, diye düşündü Stacey'nin yerinde tanımını hatırlayarak.

"Gelip bir göz atmanızdan memnuniyet duyarız," dedi. "Saklayacak bir şeyimiz yok.

Dawson başıyla onayladı ve resepsiyon masasının arkasındaki kapıdan geçerek adamı takip etti.

Koridorlar, Dawson'a bir labirenti hatırlatan, tavana ulaşmayan dar çivili duvarlardan oluşuyordu. Yarı yolda dönen bir sahanlıkla kesilen metal bir merdivene ulaştılar. Birlikte ilerleyen üç çift ayak sesi kulaklarında çınladı. Merdivenden fabrika katına bakan bir asma kata çıktılar.

Üç cam cepheli ofis, üç sıra dikiş istasyonuna bakıyordu. Dawson makinelerin üzerine eğilmiş en az on beş kafa saydı. Ayakları aşağıdaki pedallara vururken, elleri farklı renklerdeki kumaşları ustalıkla döndürmek ve dikmekle meşguldü.

Steven Robertson merkezdeki en büyük ofisin kapısını açarak, "Annem," dedi. "Janette Robertson.

Şaşırdığı her halinden belli olan kadın bir açıklama için oğluna baktı.

"Polis memurları, anne. Dedektif Çavuşlar Dawson ve Wood.'

Dawson, Stacey'nin rütbesini düzeltmedi.

Janette Robertson'ın bakışları onun üzerinde kaldı. "Tanışmış mıydık?

Dawson bakımlı ve çekici kadına gülümsedi. "Daha önce burada bulundum diyelim.

Keskin beyninin bunu bir araya getirmesi sadece bir nanosaniye sürdü. Gözlüklerini çıkardı ve kaşlarını çattı.

"Artık bunu yapmıyoruz.

"Biliyorum, Bayan Robertson. Burada bulunma
sebebimiz bu değil. Steven araya girdi ve ziyaretlerinin
nedenini açıkladı.

Yüzünden anlayışla biten bir dizi duygu geçti.

"Lütfen oturun," dedi. 'Gerçi Steven şu anda sizinle konuşmak için kimseyi ayıramayacağımızı söylerken haklıydı. Bu emir...'

"Anlıyoruz Bayan Robertson," diye önerdi Stacey. 'Ama yeni doğmuş, belki de genç, korkmuş bir kız çocuğu olan ve böyle bir eylemde bulunmuş olabilecek herhangi bir çalışan tanıyor musunuz?

Yavaşça başını salladı. "Özür dilerim, istemiyorum. Çalışanlarımın özel hayatlarına karışmamaya çalışıyorum.

Dawson fabrika katında altlarında eğilen başları düşündü ve kadının onların isimlerini bilip bilmediğini merak etti.

"Birkaç dakikalığına ayırabileceğiniz biri, herhangi biri yok mu?" diye sordu.

Bayan Robertson oğluna döndü. "Nicolae yardımcı olabilir.

Steven başıyla onayladı ve ofisten dışarı çıktı. Asma katın sonundaki korkuluklara yaklaştı ve aşağı seslendi.

"Nicolae bizim ustabaşımız," diye açıkladı Janette Robertson. Kızları bizden daha iyi tanıyor. Belki yardımcı olabilir.

"Buraya son gelişimden bu yana işler biraz ilerlemiş," diye gözlemledi Dawson, şık ofisin etrafına bakarken.

"Evet, altı haneli bir para cezası ve hapis cezası tehdidi size bunu yapar," dedi pişmanlıkla.

"Sana bir zararı dokunmamış gibi görünüyor," diye

karşılık verdi. Cam kapı açılırken, 'Şikayet etmiyorum,'

dedi.

Steven Robertson'ın arkasında ellili yaşlarının başında, sert görünümlü bir adam vardı. Delici mavi gözleri yıpranmış yüzüne bir yumuşaklık katıyordu. Çenesindeki kirli sakal 60/40 oranında griye çalıyordu. Siyah, kısa kollu bir gömlek ve düz siyah bir pantolon giymişti.

"Merhaba, size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu hoş bir şekilde.

Meslektaşı adama detayları anlatırken, Dawson dikkatle dinlerken onun vücut dilini ve hareketlerini gözlemledi.

Robertson'ın elleri sanki bu onun doğal rahat duruşuymuş gibi boş boş ceplerine kayıyordu. Başını sallaması, kıpırdanması, yalaması ya da şeffaflıktan başka bir şey sunan herhangi bir tiki yoktu.

Stacey sözlerini bitirdiğinde Nicolae birkaç saniye düşündü ve sonra başını sallamaya başladı.

'Bildiğim kadarıyla bu kızların hiçbirinin yeni doğmuş bebeği yok. Natalya'nın Romanya'da on yaşında küçük bir kızı ve Daniela'nın da ergenlik çağında bir oğlu var ama yeni doğan yok," dedi.

Mükemmel İngilizcesinde sadece bir aksan izi kalmıştı. Dawson onun ne kadar zamandır bu ülkede olduğunu merak etti.

"Buradaki çalışanlardan herhangi biri-

Steven kapı aralığından, "Sanırım bunu hallettik," dedi.

"Nicolae," dedi Dawson, ustabaşına dönerek. 'Deneyebileceğimiz başka bir yer, bilebilecek biri var mı?

"Tırnak barları," diye önerdi. "Yerel tırnak barlarını deneyin.

"Teşekkür ederim," dedi Dawson. Uzun bir atış olmuştu.

Steven, Nicolae'yi kapıya kadar takip ederek, "Size çıkışı göstereyim," dedi. Bayan Robertson'a veda ettiler ve oğlunu takip ettiler.

Elbette bunu daha önce düşünmeleri gerekirdi. Daha geçen yıl, yasadışı göçmenlere düşük ücretli işler sağlayan sömürücü işverenlerle mücadele etmeyi amaçlayan bir girişim olan Magnify operasyonu kapsamında yaklaşık yüz kişi tutuklanmıştı. Operasyonun ilk aşamasında inşaat, bakım, temizlik, catering, taksi ve araba yıkama sektörlerine odaklanılmıştı. Özellikle tırnak barları sömürü için özel bir işyeri olarak vurgulanmıştı.

Birden aklındaki soruları sormaya başladı:

Bu çocuğun annesi yasadışı bir göçmen miydi?

Bebeği vermesi için baskı yapılmış mıydı?

Yoksa bir çocukla radarın altında kalmak onun için daha mı zordu?

Fedakârlık çocuk için mi yoksa kendisi için miydi?

Ancak Dawson'ın aklındaki tek soru bunlar değildi. Stacey'nin konuşmalara liderlik etmesine izin vermek birkaç nedenden ötürü onun için faydalıydı. Sahadaki uzmanlığı ve deneyimi son derece sınırlıydı ama hızlı öğrenen biriydi. Dikkatle izliyor ve tüm yeni verileri bir sünger gibi emerek ona gözlem yapma şansı veriyordu.

Ve şu anda kendini, tüm bu konuşma boyunca Janette Robertson ve Nicolae'nin neden birbirlerine bir kez bile bakmadıklarını merak ederken buldu.

OceanofPDF.com

SEKİZ

"Şef, seni gerçekten kızdıracak bir şey mi yaptım? Bryant ellerini birbirine sürterek sordu.

"Henüz değil, ama eminim ki sadece bir zaman meselesi," dedi kapının diğer tarafından.

Helal kasap dükkânının kilitli kapısından taze et kokusu yayılıyordu.

"Yalnız, eminim Kev ve Stacey bu gezileri gerçekten kaçırdıklarını düşünüyorlardır.

"Evet, şu anda terk edilmiş bir çocuğun annesini bulmakla meşguller," dedi sola bakarak.

"Hâlâ burada ne işimiz var?" diye sordu.

"Pek emin değilim Bryant," dedi birkaç kapı aşağıdaki Sal'a bakarak. 'Ama bu kayıt numaralarını almamız gerekiyor ve eğer daha iyi bir öneri sunabilirsen can kulağıyla dinlerim, o yüzden not defterini çıkar.

Sal'in etrafta dolaşma önerisi kadına kolay gelmemişti. Donna, Yol Ver tabelasında yakaladığı adamdan geri dönmüştü ve şimdi caddenin yarısında, bir yardım mağazasının kapısında Sal'in yanındaydı.

Elbette bu, Kim'in ekibinin diğer üyelerine devredebileceği bir görevdi. Bir dükkânın kapısında durup takip için müşterilerin kayıt numaralarını almak onun iyi bir gece geçirme fikri değildi. Ama hiçbir zaman ekibinden kendisinin yapmaya hazır olmadığı bir şeyi yapmasını isteyecek biri olmamıştı.

Bir araba şeride girip yavaşlarken, 'Bir tane buldum,' dedi. 'Kaldırım sürüngeni' teriminin uygunluğu anında aklına geldi.

Birkaç kızın daha kapı aralıklarından çıkıp yola yaklaşmasıyla sokak aniden canlandı. Titreme, el sıkışma ve ısınmak için ayak vurma sona ermişti. Artık oyun başlamıştı. Hareketler ve pozlar Kim'e bir vücut geliştirme şampiyonasını hatırlattı; her kız en iyi varlıklarını sergileyecek şekilde duruyordu.

Araç yavaş yavaş yolun sonuna yakın bir yerde durdu.

Kim'in tanıdığı bir figür açık yolcu penceresine doğru ilerledi.

"Kahretsin," diye nefes aldı, gözlerini kot pantolon ve spor ayakkabı giymiş kızın kısa kıvırcık saçlarına dikti.

Bryant onun bakışlarını
takip etti. "Bu...

"Gemma," diye yanıtladı Kim, onun adı üzerinde tereddüt ettiğinde.

Kim onun adını hemen unutmazdı. Dört ay önce kız, sosyopat düşmanı Alexandra Thorne tarafından onu öldürmesi için gönderilmişti ve Shane adında işkence görmüş, kırık bir ruh olmasaydı kızın bir şansı olabilirdi.

Alex, Gemma'nın hayatının büyük bir bölümünde Alex'le aynı hapishanede kalan annesini ziyaret ettiği sırada kızdaki hem kırılganlığı hem de öfkeyi fark etmişti.

Kim, Alex'in kızın şefkatli bir ebeveyn figürüne olan ihtiyacını nasıl manipüle ettiğini kolayca hayal edebiliyordu; annesi kendi çocuğunun iyiliği için hiçbir zaman düz gitmeyi başaramamış olmasına rağmen hapishane ziyaretleri bunu kanıtlıyordu. Alex bu temel bilgiyi maksimum etki için kullanmıştı.

Alex'in yönlendirmesiyle Gemma akıllıca bir şekilde Kim'in evine girmeyi başarmıştı. Kim bu hırçın ve öfkeli çocukta kendinden çok şey görmüş, hatta ona yemek bile pişirmişti. Bryant'a hiç yemek pişirmemişti bile, diye düşündü Gemma alışverişi izlemeye devam ederken.

Pazarlık kısa sürdü ve kız yolcu kapısına bindi.

Arabanın uzaklaşmasını izleyen Kim, içinde açıklanamaz bir şekilde yükselen hüzün dalgasına engel olamadı.

"Ondan hoşlandın, ha? Araba gözden kaybolurken Bryant sordu.

Kim sessizce, "Onu anlıyordum," dedi.

Ve vardı da. Gemma'nın annesi hayatı boyunca hapse girip çıkmıştı. Sonunda akrabaları, bir aydan diğerine nerede yaşayacağını asla bilemediği için yaramazlık yapan bu neşeli çocuğa bakmaktan bıkmışlardı. On üç yaşına geldiğinde annesi hapse atılınca kendi başının çaresine bakmak zorunda kaldı. En temel ihtiyaçlarını karşılamak için sokaklara düşmüştü. Yemek yemek için.

Yine de içinde annesinin onayına, yönlendirmesine ve disiplinine ihtiyaç duyan küçük bir kız vardı ve bu da hapishane ziyaretlerine ve Kim'e olan her benzerliği ve kızın her zayıflığını daha oturmadan fark eden Alexandra Thorne'un bekleyen, manipülatif kollarına doğru yol almasına neden oldu. Gemma'nın hiç şansı yoktu.

"O gece olanlarla ilgili ifadenizde ondan hiç bahsetmediniz mi? Bryant söyledi.

Ses tonundaki suçlamayı duymuştu. Kız onu öldürmeye çalışmıştı ve Bryant onu parmaklıklar ardında görmekten daha mutlu olurdu. Suçlamada bulunmama tercihi meslektaşının pek hoşuna gitmemişti.

Kim omuz silkti. "Ben yapmadığım için onun büyülü bir hayat sürdüğünü mü düşünüyorsun?" diye sordu. Gemma'nın annesi hâlâ hapisteydi ve Alex şimdiye kadar onun adını unutmuş olmalıydı. Gemma başarısız olmuştu ve Alex başarısız olan insanları hatırlamazdı.

Bu deneyim ona ne kazandırmıştı? Sıcak bir yemek için vücudunu satmak üzere sokaklara geri dönmüştü.

Bryant sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi sessizce konuştu.

"Hiç yapabildiniz mi, şef?" dedi, bahisçinin Gemma'yı seçmesinin ardından kapılara dönen kadınlara başını sallayarak.

Kim ağzını açtı ama sonra tekrar kapattı. Hayır demek çok kolaydı. Ahlaki cevap buydu, beklenen cevap buydu. Bu yaşam tarzını saygın insanlardan uzak tutan anlık cevap. Gerçekçi olmak gerekirse, bu seçim, bu karar ona olduğundan çok daha yakın olmalıydı. İlk yılları kendini yok etme ve bağımlılık eğilimini belirlemişti. Olaylar onu şekillendirmiş ve geleceğinin birçok versiyonu için hazırlamıştı ve bunlardan hiçbiri polis memuru olmayı içermiyordu.

Çoğu insan ahlaki kuralların doğuştan var olduğunu düşünür ama Kim'in kendi deneyimine göre durum böyle değildi. On bir yaşındayken iki erkek çocuğunu öldüren azılı bir katil hakkında bir alıntı okuduğunu hatırlıyordu. Bunu neden yaptığı sorulduğunda 'çünkü yanlış olduğunu bilmiyordum' demişti.

Çoğu insan bu ifadenin basitliğini inanılmaz bulurdu ama Kim öyle düşünmüyordu. Ahlak, sürekli uygulama ve düzeltme ile pekiştirilen, öğrenilmiş bir davranış olan örneklerle oluşturulmuştur.

'Bryant, bu kararı vermek zorunda olmama lüksüne sahibim. Ama ben de sana aynı soruyu sorardım.

Bir an için düşündü. "Dürüst olmak gerekirse, şef, aileme bakmak ve onları korumak için, gerekirse yapmayacağım şey yoktur.

Kim onun dürüstlüğüne gülümsedi.

'Hey, işte bir tane daha geliyor,' dedi.

Araba yavaşladı ve ilk kızın yanında durdu. Donna Hill arabaya doğru yürüdü. Üç adım ötede elini kaldırdı ve başını salladı.

Kim, Donna'nın arkasını dönmesini ilgiyle izledi. Eroin bağımlısı normalde bu kadar titiz değildi.

Tekrar döndü ve arabaya doğru geri adım attı. Bu kez daha yakına eğildi ve sonra başını salladı. Uzaklaştı ve gölgelerin içine geri döndü.

Araba yavaşça şeridin sonuna kadar ilerledi ama başka hiçbir kız yaklaşmadı.

Kim'in midesi çalkalanmaya başladı.

Bryant'a 'Biraz garip,' dedi. "Şunun yanına bir yıldız işareti koy.

Donna'nın dönüp yeniden Sal'in yanındaki yerini almasını izlediler.

Yanlarından bir çift geçerken Kim kapı aralığına doğru bir adım daha geri çekildi. Adam çok daha uzun boyluydu ve sağ kolu kadının omuzlarına dolanmıştı. Cadde boyunca ilerleyişlerini izledi. Gece gezintisi için normal bir alan değildi, hava koşullarından bahsetmeye bile gerek yoktu.

Çift hayır kurumunun önünden geçerken Sal bir adım öne çıkıp bir sigara yaktı ve sonra geri çekildi.

Kim tekrar baktı ve adamın elinin kadının omuzlarına dolanmadığını, bir pençe gibi omzunu kavradığını gördü.

Erkek, kızı Yol Ver tabelasına bırakıp gölgelere doğru geri çekilirken Kim, "Bu bir," diye fısıldadı.

Bu, Sal'in ona haber verdiği genç kızdı. Bu gece olacağını biliyordu ve Kim'i burada kalmaya teşvik etmesinin nedeni de buydu.

Kim, cebinde kelebek deseni olan kot pantolona dikkat çekti. Düz, rugan ayakkabılar ve pembe balonlu sakız ceket.

Bryant başıyla onayladı. "Kuzeyli adamımız çok uzakta olmamalı.

Kim, omuzları soğuğa karşı kamburlaşmış genç kıza baktı. Başka herhangi bir gerçek ne olursa olsun, muhtemelen bakire olduğu için bir sapığın zevki için özenle seçilmiş bir kıza baktıklarını biliyordu.

Bryant, 'Bu o olabilir,' dedi.

Kim başını koyu mavi bir BMW 5 Serisi'ne çevirdi. Yanlarından geçerken Bryant özel plaka kaydını aldı.

Araba yavaşça hareket etti ve diğer kızlar öne çıkarken duraksamadı. Sürücü doğruca şeridin sonuna doğru ilerledi.

Kim içinde öfkenin yükselmeye başladığını hissetti. İki istekli taraf arasında gerçekleşen bir işlemin gerçekçi bir yanı vardı. Rıza gösteren iki yetişkin arasındaki bir iş anlaşması, ama bu öyle bir şey değildi.

"Şef, yanağınızdaki kaslardan ne düşündüğünüzü anlayabiliyorum ama yapabileceğimiz bir şey yok.

Şu anda Kelly Rowe adlı genç bir fahişenin öldürülmesiyle ilgili soruşturmayı ilerletmelerine yardımcı olabilecek yararlı istihbarat topluyorlardı. Genç bir kız için konumlarından ödün vermek davanın yararına değildi.

"Tanrım, Bryant, beni ne kadar aptal sanıyorsun?" dedi kapıdan çıkmadan hemen önce.

OceanofPDF.com

NINETEEN

Ellie kafasında gümbür gümbür bir ağrıyla uyandı. Sırt üstü dönüp gözlerini açarken inledi. Kendi odasında olmadığını fark etmesi birkaç saniye sürdü. Tavan bir tür sallanma efektiyle kaplıydı. Kendi tavanı beyazdı ve annesinin bir gece gökyüzü duvar resminin üzerini boyamaya çalışmasının ardından birkaç koyu leke kalmıştı.

Ayağa kalktı ve hemen kalkmamış olmayı diledi. Safra boğazının arkasını ısırırken mide bulantısı midesinin etrafında dönüyordu. Ağzını kapattı ve yutkundu.

Önce kendine baktı. Vücudunda kaniş desenli pamuklu pijamalar vardı. Bunların kendisine ait olmadığını anlaması birkaç saniye daha sürdü. Oda hoş ama seyrekti. Duvarlarda bir tuvalet masası ve bir gardırobun yanı sıra Ellie'nin bir düzine ucuzluk mağazasında gördüğü birkaç çerçeveli fotoğraf vardı. Sonunda kesinlikle birinin boş odasında olduğunu fark etti.

Kendini oturur pozisyona getirdi ve gözlerini kapatarak en son hatırladığı şeye odaklandı. Cradley Heath istasyonunda otobüsten indiğini hatırlıyordu. Ama bunun ne zaman olduğundan emin olamıyordu.

Kendisini soyan iki adamı hatırlayınca kalbi hızlandı.

Roxanne'in ona arabaya kadar rehberlik ettiğini ve garajı olan yarı müstakil bir evin yoluna çektiğini hatırlıyordu.

Roxanne'in sinirlerini yatıştırmak için ona biraz sıvı içmesini söylediğini hatırladı. İçecek yanmış, öksürmüş ve Roxanne gülmüştü. Ellie, arka planda radyo hafifçe çalarken mutfak masasında oturduğunu hatırladı. Kendini çok büyümüş hissetmişti, kahve içiyor ve Annesi olmayan bir yetişkinle konuşuyordu.

Roxanne çok anlayışlı davranmıştı. Ellie sorunlarını anlatırken saatlerce dinlemiş, sadece içkisini tazelemek için ara vermişti.

Gözleri büyüdü ve eli ağzına gitti. Annesi çok endişelenecekti.

Yatak odasının kapısının açıldığı anda yorganın altından fırladı.

Roxanne tayt ve büyük boy bir kazak giyerek içeri girdi. "Hey, uykucu, nasıl hissediyorsun?

"Ben... Ben...

Roxanne yatakta onun yanına oturdu ve kıkırdadı.

"Gözümün önünde uyuyakalmışsın. Ben de tam nabzını kontrol etmeye geliyordum. Uyumanıza izin verdim çünkü daha önce epey bir çile çektiniz. Şok bazen bunu yapabilir. Ama şimdi uyanıksın, o yüzden-'

"Annem, ona haber vermeliyim...

"Merak etme, her şey yolunda. Roxanne onun dizini okşadı ve gülümsedi. 'Hazır olduğunda aşağı gel ve seni halledelim. Banyo sağ tarafta.

Roxanne ayağa kalktı ve odadan çıktı.

Ellie giysilerini bulmak için etrafına bakındı. Tek gördüğü yatağın yanındaki saatiydi. Saat ona neredeyse akşam sekiz olduğunu söylüyordu. O sabah evden saat dokuzda çıkmıştı.

Ayaklarını bir çift mokasen terliğin içine soktu ve banyoya doğru ilerledi. Odanın dışına çıktığında burun delikleri alt kattan gelen kokularla doldu. Kızarmış et ve buharda pişen sebzelerin kokusu midesini bulandırdı. Bütün gün bir şey yememiş olmalıydı.

Banyodan çıkmadan önce yüzüne soğuk su çarptı. Kokuların izini mutfağa kadar takip etti.

"Roxanne... kıyafetlerim?

'Hemen yandaki çamaşır makinesinde. Yaklaşık bir saat içinde yeni ütülenmiş ve giymeniz için hazır olacaklar.

Ellie anında bunun çok düşünceli bir davranış olduğunu hissetti.

"Yani, beni tek başıma yemeye bırakmayacaksın, değil mi? Roxanne fırından bir tabak kızarmış patates alıp sallarken sordu. Kızarmış ve çıtır çıtır olmuşlardı ve Ellie'nin ağzı sulanmaya başladı.

Radyo hâlâ arka planda sessizce çalıyordu. Yan odadaki çamaşır makinesi gürlüyordu ve pişmekte olan yemek son derece lezzetli kokuyordu. Şu anda Ellie başka hiçbir yerde olmak istemiyordu.

"Sadece annem...

'Şu anda bunun için endişelenmeyin. Ben hallettim. Şimdi bilmem gereken tek şey bir tabağa mı yoksa iki tabağa mı uzanmam gerektiği?

Ellie cesurca, "İki," dedi.

Annesiyle başı zaten bir yığın beladaydı. Önümüzdeki on yıl boyunca cezalı olacaktı, bu yüzden bir saat daha fark yaratmayacaktı.

Roxanne'in yanında olmak bir rüyada olmak gibiydi. Uzun boylu, zayıf ve göz alıcıydı. Ve artık Ellie'nin arkadaşıydı.

Ellie arkasına yaslandı ve Roxanne'ın ikisi için iki dilim et kesmesini izledi. Üçüncü küçük bir parça daha kesti, döndü ve Ellie'nin ağzına attı.

"Güzel mi?

Sığır eti etli ve lezzetliydi ve ağzında eriyordu. Evde normalde öğleden sonra boyunca çiğnediği kıl yüklü domuz eti yerdi.

Roxanne, Ellie'nin tabağına bir porsiyon brokoli

ekledi. "Yeterli mi?

Roxanne tavayı kenara koyarken Ellie başıyla onayladı. "Bu şeye dayanamıyorum.

Kızartmaları fırından aldı ve her tabağa bol miktarda kaşıkla koydu. Çaydanlık kaynadı ve Roxanne sıcak suyu bir sürahi sos granülüne ekledi.

"Ben gösterinin yıldızını getirirken bunu bir dakika karıştırabilir misiniz?

Roxanne odanın diğer tarafındaki ikinci fırının kapağını açarken Ellie koyu kahverengi sıvıyı karıştırdı. Tabağa başka ne sığabileceğinden emin değildi.

"Ta dah, ne düşünüyorsun?

Ellie o güne kadar gördüğü en büyük iki Yorkshire pudinginin bulunduğu tepsiyi görünce nefesi kesildi.

Roxanne gururla, 'Ev yapımı,' dedi.

Ellie'nin midesi tepki olarak guruldadı ve ikisi de güldü. Roxanne yemeği hazırlamayı bitirince oturdu. Dumanı tüten tabağı önüne koydu ve çatalla bıçağı havada tuttu.

'Önce sebze, tamam mı? Annenin bana inlemesine izin vermeyeceğim.'

Ellie başıyla onayladı ve brokoliyi mideye indirdi. Bu sebzeyi daha önce de yemişti ama tadı hiç böyle olmamıştı. Tam içine ne eklediğini soracaktı ki Roxanne önce konuştu.

"Peki, şimdi her şey hakkında nasıl hissediyorsun?

Ellie vereceği yanıtı düşündü. Annesinin yanında hissettiği endişe gitmişti. Pijamalarıyla oturup lezzetli bir Pazar öğle yemeği yerken bu göz alıcı kadının kendisiyle böylesine ilgilenmesi gururunu okşuyordu. Kendini bu kadar rahat hissettiği bir zamanı hatırlamıyordu.

'Mutlu,' diye cevap verdi.

Roxanne gülümsedi ve kızarmış bir patatesi mızraklamadan önce başını salladı.

"Dinle, umarım senin için sakıncası olmayan bir şey yaptım. Daha önceki konuşmamızdan sonra annenle aranızdaki gerginliğin kırılma noktasında olduğunu düşündüm. Belki de ihtiyacınız olan şey biraz ayrı kalmaktır.

Ellie anlayışla başını salladı.

'Bazen tek gereken budur. Birbirinizi biraz özlemeniz için size bir şans verir.

Ellie bunu düşündü ve iyi bir fikir gibi göründü. "Ama

nerede olduğunu bilmiyor-

Sorun yok. Facebook'ta üç arkadaşına mesaj attım ve onlardan anneni aramalarını ve güvende olduğunu bildirmelerini istedim. Daha önce neler olduğunu anlattım ve annenin istediği zaman beni arayabilmesi için cep telefonu numaramı iletmelerini istedim.

"Yani, biliyor mu?

'Evet, tatlım. Senin güvende olduğunu biliyor, bu yüzden endişelenmene gerek yok. Omuz silkti ve elindeki bıçak ve çatalı yere bıraktı. 'Yani, seçim senin. Kıyafetlerin birazdan hazır olur ve seni bir taksiye bindirip eve götürürüm ya da bir iki gün burada benimle takılır, kız kıza bir şeyler yapar, kardan adam yapar ve eve döndüğünde kendini daha sakin ve her şey hakkında daha objektif hissedersin.

Ellie tabağını temizledikten sonra bıçağını ve çatalını bıraktı. Teklifin cazibesi reddedilemeyecek kadar çekiciydi. Birkaç gün daha annesiyle yüzleşmek zorunda kalmama fikri ona Noel sabahı gibi gelmişti. Annesi onun güvende ve uygun bir yetişkinin yanında olduğunu bildiği sürece, Ellie reddetmek için hiçbir neden göremiyordu.

"Gerçekten zahmet olmayacaksa kalmak isterim," dedi terbiyesini hatırlayarak.

''Elbette hayır, tatlım. Eğer ciddi olmasaydım teklif etmezdim.

Roxanne tabakları aldı, kendi yemek artıklarını çöp kutusuna boşalttı ve bulaşıkları bulaşık makinesine yerleştirdi.

"Tamam, ben bize sıcak çikolata hazırlarken sen de git bir DVD bul.

Ellie koridoru geçip salona girdi. DVD koleksiyonu çoğunlukla hiç de havalı olmayan ama yine de eğlenceli olan kız filmlerinden oluşuyordu. Kısa bir liste yapmak için birkaç tanesini seçti ve Roxanne elinde dumanı tüten iki kupayla odaya girdiğinde üç taneye düşmüştü.

"Elinde ne var?

Ellie üç filmi havada tuttu.

Roxanne ısrarla, 'Bridget Jones olmalı,' dedi.

Ellie DVD'yi oynatıcıya yerleştirdi ve iki kişilik koltuktaki yerini aldı. Kan
epe. Jenerik dönmeye başladı ve göz ucuyla şunları gördü

Roxanne cep telefonunu eline alıp kontrol etti. Ellie onun muhtemelen annesinden neden hâlâ bir telefon almadığını merak ettiğini tahmin ederken yüzünde bir kaş çatma ifadesi belirdi.

Dürüst olmak gerekirse kendisi de aynı şeyi merak etmeye başlamıştı.

OceanofPDF.com

YİRMİ

Dawson fabrikaya park ettiğinde saat neredeyse dokuzdu. Tam da körüklü bir kamyon çıkarken. Kalınlaşan kar tanelerini silmek için motoru çalıştırmaya devam etti. Stacey kar yağmayan bir gün hatırlamakta zorlanıyordu.

Arabanın kapısını iterek açarken, 'Görünüşe göre son teslim tarihlerini yapmışlar,' diye gözlemledi.

Dawson bir elini onun koluna koyarak, "Henüz değil," dedi.

"Ama kızlardan bazılarıyla konuşmak istediğini sanıyordum," dedi ve kapıyı tekrar kapattı.

'I Yap, ama tercihen olmadan ve Robertsons veya Igor içinde arka planda.'

"Ustabaşı Nicolae'yi kastediyorsun," dedi.

"Evet, o. Patronların kızlarla konuşmamızı gerçekten istemedikleri hissine kapılmadın mı?

Kamyon köşeyi dönmüş ve gözden kaybolmuştu. 'O siparişi çıkarmak konusunda yalan söylemiyorlardı,' dedi.

"Eminim birkaç dakikadan zarar gelmezdi," diye cevap verdi ve kadın da ona katıldı.

Şu anda koruyucu ailelerin gözetiminde olan ve annesinin yanına dönmesi gereken bir bebek vardı. Birkaç dakikanın bir fark yaratacağından şüpheliydi.

"Patronlar belli ki gece için ayrıldılar," dedi. "Nereden biliyorsun?" diye sordu adam, binaya doğru bakarak.

'Daha önce buraya park etmiş olan gümüş ve siyah renkli Mercedes'ler gitmiş,' diye gözlemledi.

Hiçbir şey söylemedi. Belli ki her şeyi fark etmemişti.

"Yani, bir çiftle özel olarak konuşmayı deneyebilmeniz için işten çıkmalarını mı bekliyoruz?" diye açıkladı.

'Fikir bu ve artık uzun sürmez,' dedi, sergi salonunun ışığı sönerken.

Arabayı otoparkın ilerisine, resepsiyon kapısının yakınına çekti.

'H a y d i ,' diye binaya doğru ısrar etti. 'Oradan bir kanalizasyon borusundaki fareler gibi fışkıracaklarını sanırsın,' dedi.

Hoşuna giden bir benzetme değildi ama o da son derece uzun ve yorucu bir vardiyadan sonra binadan ayrılmaya istekli olacaklarını düşünürdü.

Dawson'ın gözleri resepsiyon kapısına dikilmişti.

"Hadi," diye tekrarladı sabırsızlıkla. 'Dışarı çıkıyor olmalıydılar-'

"Kev, bak," dedi dikiz aynasını göstererek. "Bu da ne...?

Mavi bir minibüs kapıdan çıkmıştı. Ve her bir işçiyi taşıyor gibi görünüyordu.

OceanofPDF.com

YİRMİ BİR

Kim sağ elini çılgınca havada sallayarak Tavistock Yolu boyunca hızla ilerledi. "Maddie, Maddie, sen misin?

Kaldırım boyunca koşarken her bir çift gözün üzerinde olduğunu hissetti. Genç kız arabanın açık kapısının yanında durdu.

"Bekle, Maddie, benim...

Kim kapıya ulaştı ve çarparak kapattı. Kızı kollarının üst kısmından yakaladı. On beş yaşından büyük görünmeyen korkmuş çocuğun irkilmiş gözlerine bakan Kim bakışlarını kilitledi.

"Koş, şimdi koş ve durma.

Kim onu çevirdi ve şerit boyunca geri itti.

Kız hiç tereddüt etmedi. Mavi BMW hızlanıp köşeyi dönerek görüş alanından çıkarken döndü ve koşmaya başladı.

Akıl hocası kovalamaya başlayınca Kim döndü. Kendini onun yoluna attı. Adam ondan beş santim kadar yüksekti. Adam kızın etrafında dans etmeye çalıştı ama kız da onunla birlikte dans etti. Adam uzandı ve onu yolundan çekmeye çalıştı. Kim onun bileğini yakaladı ve çevirdi. Adam acı içinde çığlık attı ve yere düştü. Kim onu takip etti ve üzerine düştü. Kolunu kurtardı ve kendini yukarı itmek için kullanmaya çalıştı. Kim taşaklarına bir diz atmayı başardı.

İnledi ve onu itmeye çalıştı. "Orospu, bırak
beni şimdi," diye hırladı.

"Özür dilerim, onu tanıdığımı sanıyordum," dedi Kim, onu tekrar yere yatırarak. 'Kaltak, şaka yapmıyorum. Şimdi siktir git üzerimden yoksa pişman olacaksın.
O.'

Kim yana doğru hareket etti. 'Hey, bana rastladın,' dedi ayağa kalkarak ve tozunu alıyor.

Erkek onun arkasından baktı ama genç kız çoktan gitmişti.

Başını iki yana salladı. "Lanet olası deli orospu," dedi yanından geçip giderken.

Kim cadde boyunca ona bahşiş veren kadını aradı. Birkaç yüz ona doğru isteksizce gülümsedi ama Sal çoktan caddenin diğer ucundaki bir arabaya binmekle meşguldü.

OceanofPDF.com

YİRMİ İKİ

Andrei vücudunda titreşen ürpertiyi görmezden gelmeye çalıştı. Çok daha sık ve şiddetli olmaya başlamışlardı. Sanki çekirdeğinden başlayıp vücudunun her parçasında yankılanan bir gök gürültüsü gibiydi.

Her biri onu bir öncekinden daha bitkin bıraktı.

İlk başta ısıran rüzgara karşı sırtını kamburlaştırmaya, kendini daha küçük bir varlığa dönüştürmeye çalışmıştı ama kırık bacağı dizlerini kaldırmasına engel olmuştu. Sabahın erken saatlerinde dolu tanelerine dönüştüğünde yüzünü kardan çevirmeye çalışmıştı. Buz taneleri yanaklarındaki deriyi kızartıp acıttıktan sonra pantolonunun üzerine düşmüş ve ıslak kumaşın içinde eriyerek derisine yapışmıştı.

Yabani otların arasında oturduğu saatleri sayamıyordu. Karanlığın gelip geçtiğini ve yine sinsice üzerine çöktüğünü biliyordu. Sadece bir kez olduğunu düşünüyordu ama artık emin olamıyordu.

Kar yoğun bir şekilde yağmaya devam etmiş ve dünyaya yalnız bir durgunluk getirmişti. Köprüdeki trafiğin uzaktan gelen uğultusu uzun zaman önce kesilmiş ve bir daha geri dönmemişti. Hiçbir yerde yaşam ya da hareket duymuyordu.

Yoğun kar yağışının adamın kendisi için geri gelmesini engelleyip engellemediğini merak etmişti. Ama sadece kendini kandırdığını biliyordu.

Zaten iki kez kıyı boyunca ilerlemeye çalışmış ve her üç adımlık mesafe onu çok yormuştu. Yola çıkan dik yokuşu asla çıkamayacağını bildiği için köprüden uzaklaşmaya çalışmıştı ama bacağını hareket ettirmeden ayaklarını sürüyerek ilerlemeye çalışmak boşunaydı.

Ve tekrar deneyecek enerjisi olmadığını biliyordu.

Ağzını genişletip sonra tekrar kapatarak tıkacı çıkarmaya çalışmıştı. Sürekli hareket etmesi tıkacın hafifçe gevşemesine neden olmuş, bu da onu neredeyse boğmuştu ve dilinin hiçbir çabası onu dışarı itememişti.

Şu anda en çok mücadele ettiği şey yorgunluktu.

Ah, nasıl da teslim olmak istiyordu ama yine de bir şey onu durdurdu. Uykuya doğru çekilmediğini, gözlerini kapattığında onu yakalamak için bekleyen bir son olduğunu hissediyordu.

Kurtarılma umudu kalmamıştı. Buraya atıldığından beri kimseyi görmemiş ya da duymamıştı ama yine de dayanma ihtiyacı hissediyordu.

Acı dayanılmazdı ama yine de bir şekilde rahatlatıcıydı çünkü ona hâlâ hayatta olduğunu söylüyordu. Ama zihni ona oyunlar oynuyordu. Yıllar önce bir kamyonun içinde geçirdiği bir geceyi hatırlayıp duruyordu. Orada, yanında uyuyan kimsenin olmadığını bildiği halde kollarının arasına uzanmak istedi.

Garip bir şekilde, ellerinin nerede olduğunu unutup duruyordu. Kucağında olduklarını düşünerek yere baktı ama onları göremedi. Tabii ki arkasındaydılar. Bağlıydı.

Gözlerinin çekildiğini hissedebiliyordu. Her kası, çağıran karanlığa doğru uzanıyordu. Kırık bacağındaki acı yüksek sesle inlemesine neden oldu.

Birden gözlerinden yaşlar boşandı. Bir anlık berraklıkla öleceğini fark etti.

Aklından panik geçti. Ölmek istemiyordu. Söylemesi gereken, söylemesi gereken, önemli olan tek kişiye açıklaması gereken şeyler vardı. Bilinçli olduğu anların artık tek çocuğu kadar değerli olduğunu biliyordu.

Duygu boğazında toplanmıştı ve tadı pişmanlık gibiydi.

Seni terk etmek istemiyorum aşkım, diye haykırdı zihni, bez gözyaşlarını emerken.

Son bilinçli düşüncesi ağzının içine fısıldandı. "Şimdi sana kim bakacak?

OceanofPDF.com

YİRMİ ÜÇ

Kim ön kapıyı açtığında saat on bir buçuktu.

Bryant, bakıcıyla yaşadığı itiş kakışın ardından, elinde bir sayfa dolusu kayıt numarasıyla onu karakola bırakmıştı.

"Hey, sen, buraya gel," dedi Barney ona doğru yürürken. Siyah-beyaz kafasını hafifçe sola eğerek ona sürtündü. Kuyruğu kapının çerçevesine çarpıyordu.

"Kuyruğum olsaydı şu anda o da sallanıyor olurdu," dedi Barney'nin kalın tüylerini okşayarak. Günün getirdikleri ne olursa olsun, Barney'nin karşılaması yüzüne bir gülümseme yerleştirmeye yetmişti.

Her zaman yaptığı gibi şömineye doğru baktı, sanki fotoğrafın hâlâ orada olup olmadığını kontrol ediyordu. İkisi, o ve Mikey, yan yana oturmuş ve kameraya doğru dönmüşlerdi. Altı yaşındayken çektirdikleri tek okul fotoğrafının kalan son kopyasıydı, koyu renk başları birbirine yakındı. Mikey'nin saçlarının yanağına değdiğini neredeyse hissedebiliyordu.

Kameraya gülümsemesi için onu gıdıklamak zorunda kaldığını hatırlıyordu ama onun gülümseyecek pek bir şeyi yoktu. Okulda olmadığı zamanlarda her ikisi de uyanık oldukları her anı onu paranoyak şizofrenisi yüzünden şeytan olduğuna inandıran annelerinden korumaya çalışarak geçirmişlerdi.

Fotoğrafın çekilmesinden iki ay sonra orospu dileğine kavuşmuş ve Mikey onun kollarında açlıktan ölmüştü.

Yine de bu fotoğraf ona kötü zamanları hatırlatmıyordu. Ona çocukken güldüklerini ve birbirlerine sahip olduklarını hatırlatıyordu. Onu ne kadar çok sevdiğini hatırlamasına yardımcı oldu. Saçlarının katran siyahlığını, gözlerinin kehribar rengini ya da gülerken yüzünün nasıl göründüğünü asla unutmayacağı anlamına geliyordu.

Bu ona onun yaşadığını hatırlattı.

Ceketini çıkardı ve bir fincan kahve koydu. Zamana rağmen bunun boşa gitmeyeceğini biliyordu.

Köpeğe döndü ve göğsünü okşadı. 'Kalk,' dedi.

Ön patileri nazikçe yere indi ve kadın patilerin arasını yokladı. Çıkıntılı kürkte hafif bir nemlilik vardı, bu da Charlie'nin onu iki kapı ötedeki blokta nazik bir yürüyüşle tamamlanan bir öğleden sonrasından çok geçmeden geri getirdiğini gösteriyordu.

Onun hevesli yüzünü ellerinin arasına aldı ve sıcak başının tepesine öpücükler kondurdu. "Tekrar gitmek ister misin?" diye sordu.

Arkası bir o yana bir bu yana hareket etmeye başladı ve köpeğin mi kuyruğu salladığı yoksa kuyruğun mu köpeği salladığı anlaşılamadı.

"Tamam, yarım fincan ve gidiyoruz," dedi ve bir fincana az miktarda kahve doldurdu.

Oturdu ve sabırla onu izledi. Onun kendisini anladığına yemin ederdi. Gece geç saatlerde yaptıkları yürüyüşleri severdi. Şu anda etrafta ç o k az insan olurdu, bu da ikisine de çok uygundu. Sert hava koşulları ikisini de rahatsız etmiyordu ve onu engelleyecek hiçbir şey yoktu. Burada.

Yıllar sonra ilk kez garajındaki tek motosiklet, kar nedeniyle kenara çekilmiş olan Kawasaki Ninja'ydı. Son projesi satılmış ve geliri PDSA'ya bağışlanmıştı, bu yüzden şu anda garajının zemini süpürülmüş ve düzenliydi, çalışma yüzeyleri motosiklet parçalarından arınmıştı ve her yağlı bez bir çekmecede düzgünce katlanmıştı. Ve bundan nefret ediyordu.

Yürüyüşün kalan enerjisini tüketeceğini ve yatmaya hazır hale gelmesine yardımcı olacağını umuyordu. Normal uyku süreci onu sık sık atlatıyordu.

Normal insanlar uzanır, gözlerini kapatır ve kısa bir süre için bilinçli zihinlerini kontrol eder. Listeler yapılır, yapılacak işler belirlenir, günün olayları analiz edilir ve bir sonraki gün organize edilirdi. Ancak daha sonra zihin kontrolü ele geçirip kendi düşüncelerini sunduğunda bir sihir meydana gelirdi; uyuyan kişinin artık sürücü değil, kendi zihni tarafından bilinçsizliğe yönlendirilen bir yolcu olduğu lezzetli bir belirsizlik hali.

Kim'in A noktasından B noktasına kendi yolculuğu ancak yorgunluk tamamen üzerine çöktüğünde gerçekleşebilirdi. Ve gecenin olayları hâlâ kafasının içinde dönüp duruyordu.

Elbette Tavistock Yolu'na müdahale etmek için gitmemişlerdi. Morgda cevaplanması gereken ölü bir kız vardı ama genç bir kızın, genç kızlardan hoşlanan bir sapığa kurbanlık koyun olarak sunulduğunu bile bile kapıda durup kayıt numarası almayı nasıl vicdanına sığdırabilirdi? Kızın isteksiz bir taraf olduğu gözlerinden okunuyordu.

Kai Lord aptal bir adam değildi ve iki ile ikiyi bir araya getirip dört yapması uzun sürmezdi. Onu öldürenin o olduğunu anlayacaktı.

işleme müdahale etti ve muhtemelen ona çok paraya mal oldu.

Kendi kendine gülümsedi. Oh, çok kötü. Bu kesinlikle onu geceleri uyanık tutacak bir gerçek değildi.

Ön kapıda bir ses duyunca yüzündeki gülümseme silindi. Başını eğdi ve devam eden sesleri dinledi. Hiçbir şey yoktu. Mutfağa yöneldi ve çekmeceden bir oyma bıçağı aldı. Salonun ışığını kapattı ve Barney'yi arkasına alarak ön kapıya doğru ilerledi.

Koridorun karanlığında durup kapı aralığına baktı ama üst kattaki hilal şeklindeki cam parçasında gölge yoktu. Sürgüler hâlâ takılıydı ve zincir hâlâ kapıyı çerçeveye bağlıyordu.

Kim bıçağı masanın üzerine koydu ve ön kapıyı açtı. Yere baktı. On dakika önce taze kara basan sadece kendi ayaklarıydı. Ve şimdi kapısına yaklaşıp uzaklaşan ikinci bir çift ayak izini net bir şekilde görebiliyordu.

Dışarı çıktı, kapıyı arkasından kapattı ve parmak izlerini yolun sonuna kadar takip etti, orada durdular.

Yani ziyaretçisi ya kanatlanıp uçmuş ya da evinden uzağa park edip aşağı inmişti.

Kim hızla çevreyi değerlendirdi. Sessiz sokağı sadece bir avuç ışık aydınlatıyordu ve onlar da soğuğu dışarıda tutmak için ağır perdelerle örtülmüştü. Yolun kenarına yanaşan bir arabanın sesi ne seyirci ne de meraklı bakışlara yol açabilirdi.

Kim çıplak kollarını ovuşturdu ve evine doğru yürüdü. Kapıyı arkasından kilitledi ve ışığı açtı.

Ve işte o zaman onu gördü.

Posta kutusuna bir kâğıt bırakılmış ve yere düşmüştü.

Uzanıp kâğıdı aldı ve ters çevirdi. Kâğıtta sadece bir isim yazıyordu. Barney'nin ipucuna uzanırken kaşları çatıldı.

Eğer bunun Kelly Rowe'un ölümüyle bir ilgisi varsa, o zaman soruşturmayla bağlantılı biri onun nerede yaşadığını biliyordu.

OceanofPDF.com

YİRMİ DÖRT

"Pekâlâ çocuklar, hepimiz rahatça oturabiliyor muyuz? Kim poposunu boş masanın kenarına dayayarak sordu.

Hepsi ona doğru başını salladı.

Az önce resepsiyondan bir telefon almıştı, yani kendi hesabına göre temize çıkmak için yaklaşık iki dakikası vardı.

Patron, var. bir şey değil doğru hakkında ve Robertson'ın yer.

Kızları feribotla getirip götürüyorlar-' 'Tamam Kev,

bana bir dakika ver-'

"Sahipler, birkaç kadınla konuşmamıza bile izin vermediler...

"Pekala Kev, sadece bir şey paylaşmak istiyorum-

" "Selam millet," dedi kapıdan bir ses.

Kim içinden inledi. Belli ki merdivenleri düşündüğünden daha çabuk çıkmıştı.

Tüm başlar düz siyah pantolon ve açık yakalı kareli gömlek giymiş iri yarı erkeğe döndü. Bir erkek çantasının askısı göğsünü çaprazlamasına kesiyordu. Sarı buklelerini tutan bandana yeşil renkteydi.

"Çocuklar, West Mercia'dan Dedektif Çavuş Penn'i hatırlıyor musunuz? Dawson ve Bryant şüpheyle başlarını sallarken, Stacey kaşlarını çattı.

Bu ismi ve neredeyse hayatına mal olacak olan Nefret Suçları davasına karıştığını biliyordu ama hiç tanışmamışlardı.

"Yardım etmek için bir süreliğine bize gelmeyi kabul etti," diyor Kim dedi.

Polis teşkilatındaki geçici görevlendirmeler normalde üç kategoriye ayrılır: yurtdışı

konuşlandırma, görev konuşlandırması veya Polis Yasası'nın özel uzmanlık ihtiyacını kapsayan 97. bölümü kapsamında.

'Kelly Rowe hakkında bilgi toplamak üzere sahada bulunan ekiplerle irtibat kuracak birine ihtiyacım var-'

"Yani benim yerime mi geçiyor? Dawson sordu.

"Ve aynı derecede veri madenciliği yapabilecek ve-" "Yani benim yerime mi geçiyor? Stacey sordu.

Penn kapı aralığında durmuş, konuşmaları eğlenerek izliyordu. 'Ve bölgeyi iyi bilen biri,' dedi.

Penn yedi yıl önce, yirmi üç yaşındayken Halesowen'dan West Hagley'e taşınmıştı. Woody terk edilmiş çocuk dosyasını cömertçe masalarına bıraktığında, iki memura daha ihtiyacı olduğu konusunda ısrar etmişti. Woody bir tanesini kabul etmiş ve özellikle Austin Penn'in yardımını istemişti.

Bryant ayağa kalktı ve elini uzatarak ona doğru yürüdü. "Takıma hoş geldin Penn," dedi hoş bir şekilde.

Bryant'ın bu hareketi, hem Dawson hem de Stacey'nin elini sıkmak için ayağa kalkmasıyla birlikte nezaket kurallarının yenilenmesi düğmesine basmış gibi görünüyordu.

"Beni nerede istiyorsunuz? Penn odaya girerek sordu.

Arkasını yedek masadan kaldırdı ve işaret etti. Ofisin üst katındaki kahve makinesinin yanına tünedi.

"Tamam, Penn dün oturum açma bilgilerini ve erişimini aldı ve uzaktan çalışmaya başladı. Ona doğru başını salladı. "CCTV cephesinde Kelly ile ilgili bir şey var mı?

Çantasını çıkarıp ceketini sandalyenin arkasına koyarken yüzünü buruşturdu. "Yakınlarda yerel yönetim kamerası yok. Yakın çevredeki üç benzin istasyonunu kontrol ettim ama hiçbir şey bulamadım ve yaya yolunu tamamen kaplayan bir kereste deposu da şu anda çalışır durumda değil.

Hepsi inledi.

'Daha fazla uzaklaşmamı ister misin patron? Yarıçapım bir milin biraz altında.'

Kim onun otoritesine bu kadar çabuk saygı göstermesini takdir etti. Travis onun gerçek patronuydu. Başını iki yana salladı. Bunun bir anlamı yoktu. Olay yerinden uzakta yakalanacak herhangi bir şey işe yaramazdı.

"Dünden devam edecek olursak: Kelly Rowe'un Kai'nin kızlarından biri olduğunu biliyoruz.

"Onu cinayetle ilişkilendirecek bir şey var mı? Dawson hızlıca sordu. Öyle olmasını ne kadar isterdi.

'Henüz değil,' diye cevap verdi. 'Annesi Kelly'nin yeni kariyerinden habersizdi ve geceleri bir barda çalıştığını düşünüyordu. Şimdi Kai Lord'a ait olduğuna inandığımız bir pezevenk ödeme defteri bulduk-'

Dawson, 'Tanrım, ilk kez gelen biri için daha kötü birine yakalanamazdı,' dedi.

Kim şöyle devam etti. 'Görünüşe bakılırsa paraya ihtiyacı varmış ve sonuçlarını tam olarak anlamadan ondan borç almış. Bu da

Faiz oranı çok yüksekti ama çok çalıştı ve borcunu ödemeye yaklaştı.

Stacey, 'Her zaman avantaj elde etmek için bekleyen biri vardır,' dedi.

Kim başını salladı. 'Evet, ama şu anda zorlandığım şey Kelly ve Kai Lord arasında bariz bir bağlantı olması. Yollarının doğal olarak nerede kesişeceğini göremiyorum. Kelly annesinin yanına taşınmadan önce Netherton'da ne Hollytree'ye ne de Tavistock Road'a yakın olan nezih bir sokakta dönüştürülmüş bir daire kiraladı. Yani, onları birbirleriyle temasa geçiren bir aracı olmalı.

Penn, "Bunu biraz araştıracağım," diye önerdi.

"Çocuklarla çalışan bir müşteri hakkında da ipucu bulduk ve görünüşe göre biraz tuhaf biri," dedi *tuhaf* kelimesini vurgulayarak. "Hollytree'deki toplum merkezine gidip onu tanıyan biri var mı diye bakacağız ve potansiyel müşterilerin ve tanıkların kayıt numaralarını topladık.

"Dün gece yaptıklarımızın hepsi bu değildi, değil mi şef? Bryant kaşlarını kaldırarak sordu.

'Kai'nin yardakçılarından biri, genç kızlardan hoşlanan bir müşteriye bir kız teslim etme girişiminde bulundu. Neyse ki bu işlem engellendi,' diye açıkladı.

"Ne yaptın patron? Dawson sordu.

Neden onun bir şey yaptığını düşünmüştü ki?

Bryant sırıttı. "Diyelim ki rugby sahasında daha ustalıkla mücadele ettim.

"Hey," diye savundu. 'Bahisçinin sicil numarasını aldık, değil mi?
Biz mi?'

Ve dünkü tam günlük çalışması için sahip olduğu tek şey buydu. Eğer onlar
bugün davada ciddi bir ilerleme kaydedilmezse, sadece basın onun kanının peşinde olmayacaktı. Woody başı çekecekti.

"Ee Kev, çocuğumuzla ilgili bir gelişme var mı?

"Bizim çocuğumuz mu patron?" diye sordu
orantısız bir gülümsemeyle. Kadın gözlerini kıstı.

Özür dilerim. Daha önce de söylediğim gibi Robertson'daki kızlarla konuşmaya çalıştık...'

Kim başını salladı. Yüksek oranda Romanyalı kadın çalıştırdıkları iyi biliniyordu. Kendisi de oradan başlamış olabilirdi.

'Oradaki patronlar bize birkaç dakika bile izin vermediler. Daha sonra tam hepsi bir minibüsle oradan çıkarılırken geri döndük.

Kim kaşlarını çattı. "Geri mi dönüyorsun?

Dawson başıyla onayladı. "Bir kez daha deneyeceğiz.

"Tamam, ama şansın yaver gitmezse ağını daha geniş

tut. Anlayışla başını salladı.

Kim cebinden bir kağıt parçası çıkardı ve Penn'e uzattı. Kağıda baktı ve yüksek sesle okudu.

Lauren Goddard.

Kim herkesin şaşkın ifadeleri karşısında omuz silkti.

"Benim de hiçbir fikrim yok ama o not dün gece geç saatlerde evime elden teslim edildi.

Stacey'nin ağzı açık kaldı. Kev başını salladı ve Bryant nefesinin altında küfretti.

Kim ellerini kaldırdı. 'Sorun yok çocuklar, gerçekten. Bunu kim bıraktıysa yardım etmeye çalıştığını sanıyor.

Dawson, 'Yine de patron,' dedi.

Onun endişesini elinin tersiyle itti ve en yeni acemiye döndü. "Penn, fazla bir şey olmadığını biliyorum ama bakalım ne bulabileceksin?

Penn başını salladı ve klavyesini tıkırdatmaya başladı.

'Ayrıca Penn, Bryant dün geceki kayıt numaralarını sana iletecek. Bazı isimler bulmaya başlayabilir misin? İki tanesi işaretli. Onlarla başla.'

Bryant iç cebinden kâğıdı çıkarıp ofisin diğer ucuna uzatırken kapıda iki figür belirdi.

"Bizi mi görmek istedin, Marm?

Bu terim karşısında irkildi ama onları içeri buyur etti.

Yaşlı erkek odaya adım attı ama genç erkek kapıda duruyordu. Her ikisi de tepeden tırnağa siyah giyinmişti. Savaş pantolonları, siyah tişörtler ve standart bir bıçak yeleği. Kim'e anında *Law and Order*'daki iki adamı hatırlattılar. Yaşlı memur yıpranmış ama arkadaş canlısı görünüyordu. Genç olan ise siyahın altında son derece yakışıklı ve iyi şekillendirilmişti.

Yaşlı erkek kendisini Çavuş Gerry Evans ve meslektaşını da Memur Ian Skitt olarak tanıttı.

"Geldiğiniz için teşekkürler çocuklar. Sadece Tavistock Yolu hakkında konuşmak istedim. Orası sizin bölgeniz, değil mi?

Kim birinden diğerine baktı. Polis memuru Skitt kapıda durmuş hiçbir şey söylemiyor ve yere bakıyordu. Üniformayı gerçekten güzel gösteren bazı memurlar olduğu gerçeği dikkatini çekmişti. Çavuş Evans'ın göbeğine baktı. Ve bazıları da gerçekten iyi görünmüyordu.

Çavuş Evans ellerini yeleğinin içine soktu ve göğsüne dayadı.

Eski moda bir terim kullanarak, 'Bu bizim ritmimizin bir parçası,' dedi.

"Kızlar sahneye çıkan yeni erkekler hakkında sana bir şey söyledi mi?

Evans başını salladı. 'Kelly Rowe'la ilgili korkunç bir olay. Çocuk sadece küçük kızıyla ilgilenmek istemiş.

'Sokaklarda Kelly'ye karşı herhangi bir düşmanlık var mıydı? Bildiğiniz herhangi bir düşman?'

Doğruldu ve cömert göbeğini içine çekmeye çalışıyor gibiydi. "Pezevengi Kai Lord olsaydı fark etmezdi: kimse ona dokunamazdı.

Ama vardı, diye düşündü kendi kendine.

"Tamam, çocuklar. Bir şey duyarsanız bize haber verin,
olur mu?' Evans kapıya doğru ilerleyerek, "Haber
veririm, Marm," dedi.

Kim'in aklına ani bir fikir geldi. "Çavuş, Lauren Goddard ismi size bir şey ifade ediyor mu?

Gerry Evans'ın gözleri yukarı ve sola doğru kaydı. Yavaşça başını salladı.

"Öyle mi olmalı?

"Emin değilim.

Döndü ve Skitt'i bir bakışla sabitledi. "Sen mi?

Başını salladı ve bakışlarını yere çevirdi. "O bir fahişe
mi? Evans sordu.

Kim omuz silkti. Bu noktada hiçbir fikri yoktu.

"İstersen etrafa sorabilirim. Bakalım isim bir şey ifade ediyor mu?"

"Evet, eğer istersen," dedi.

'Elbette, bazı kızların sokakta farklı bir isim
kullandığını biliyorsun. Evet, biliyorum.'

İkisi ofisten çıkarken, "Bize bırak Marm," dedi.

Kim derisinin altında bir huzursuzluk hissetti. Ian Skitt bir kez olsun bakışlarıyla buluşamamıştı.

"Hey, Çavuş," diye seslendi. Evans'ın kafası yeniden
belirdi. Kapıya doğru başını sallayarak, "O iyi mi?" diye
sordu.

Evans sesini alçalttı. "Sanırım biraz tuhaf biri. Karıştırıcı değil. Kendini tutuyor ama kötü bir çocuk değil.

"Tamam, teşekkürler, Çavuş.

"Biliyor musun," dedi düşünceli bir şekilde, "deneyebileceğin bir yer var: Pearson Caddesi'ndeki sığınma evi. Orası bir uyuşturucu sığınma merkezi ama kızların çoğu sıcak bir fincan çay, bir avuç prezervatif ve benzeri şeyler için oraya uğruyor.

Kim onun bahsettiği kişiyi tanıyordu.

"Tamam, şerefe," dedi adam başını sallayıp gözden kaybolurken.

Genç meslektaşı çoktan gitmişti.

OceanofPDF.com

YİRMİ BEŞ

"Ee, ne düşünüyorsun? Stacey patron odadan çıkar çıkmaz sordu. Yeni çocuğu Woody ile tanıştırmak için yukarı çıkarmıştı ve Stacey onun varlığı hakkında ne hissettiğinden emin değildi.

Omuz silkti. "Görünüşe göre birimiz işi için savaşıyor," dedi ciddi bir şekilde. '*Gladyatör* filminden bir sahne gibi ve sadece birimiz hayatta kalabilir.

Gözleri büyüdü. "Kev, ben...

'Ah, Stace, bu kadar saf olmayı bırak,' dedi gülerek.

Dürüst olmak gerekirse, yeni adamdan nefret etmek istiyordu. Ekip herhangi bir ek yardım olmadan da gayet iyi çalışıyordu. Patron isteseydi her iki rolü de seve seve üstlenirdi ama onun hayatını kurtarmada etkili olduğunu biliyordu. Fırsatını bulduğunda ele alması gereken bir konu vardı.

"Peki, o lanet minibüsün nereye gittiğini nasıl öğreneceğiz? Dawson işaret parmağıyla fareye dokunarak sordu.

Bir önceki gece arabayı geri döndürüp aracın peşinden gitmişlerdi, ancak ana yola dönmek için köşeyi dönmeyi dört kez denemek zorunda kaldıkları için ticaret alanında kalmaya zorlayan bir juggernaut yüzünden çok geç kalmışlardı.

"Her yere gidebilirdi," dedi Stacey. "Dürüst olmak gerekirse Kev," dedi sessizce, "bunu takip etmenin ne işe yarayacağından pek emin değilim. Şimdiye kadar kimse yanlış bir şey yapmadı.

Penn tekrar odaya girip koltuğuna otururken masanın üzerinden ona kaşlarını çatarak baktı. Sağına doğru uzanmadan önce onlara doğru tembel bir gülümseme fırlattı.

"İçgüdülerin şu anda aşırı hızda değil mi?

Penn'in erkek çantasından bir kulaklık seti çıkarmasını ve kulaklarına takmasını izlerken omuz silkti.

Dawson, "Robertson'lar dün çalışanlarıyla konuşmamıza izin vermediler," dedi.

"Çünkü bir sevkiyatı göndermek için baskı altındaydılar," dedi makul bir şekilde.

"Daha sonra onlarla konuşmak için geri dönüyoruz ve biz fırsat bulamadan bir minibüse bindirilip götürülüyorlar.

'Burada suçu bekliyorum Kev,' dedi. 'Birincisi, kimse ölmedi. Burada Hayır Cinayet veya endikasyon. faul Oyna. Bu çok Muhtemelen bir

Yeni doğmuş bir bebekle başa çıkamayan bunalmış genç bir anne. Romanyalı olup olmadığını bile bilmiyoruz. O şal herhangi bir hayır kurumundan alınmış olabilir. Bir hediye olabilirdi.'

'O bir Romanyalı,' dedi, sessizce ama kesinlikle.

Stacey başını salladı. "Ve bundan eminsiniz çünkü?"

"Bebeğin kıyafetleri nereden geldi?

"Matalan," diye

cevapladı. "Peki ya

palto?" "Primark," dedi.

Kıyafetleri tanımlamak listelerindeki ilk işlerden biriydi. "Herhangi bir

fiziksel yaralanma kaydedildi mi?

Başını salladı ve bir kez bile onlara bakmamış olan Penn'e doğru baktı. Kulaklarındaki müzikten seslerini duyamadığından şüphelenmesine rağmen, tartıştıkları konuya kendini dahil etmeye çalışmak istememesini takdir etti.

Dawson, "Yani çocuğa iyi bakılmış, kısıtlı imkanlara sahip biri tarafından istismar edilmemiş," dedi.

O da başıyla onayladı. "Şalın

uymaması dışında. "Neden

uymuyor?

'Bu bebek çok sevildi, Stace. Annesi ona çok iyi baktı. Şimdi onu sonsuza dek bıraktığını düşün. Aklında onu bir daha asla göremeyeceği var. Bir not bırakamazsın çünkü bulunmak istemezsin. Peki, yapabileceğin tek şey ne?'

Adamın ne söylemeye çalıştığını anlamıştı. 'Çocuğa kişisel bir şey ver,' diye nefes aldı.

Başıyla onayladı. "İşte bu yüzden battaniyenin önemli olduğunu düşünüyorum," dedi ve arabanın anahtarlarını aldı. "Hadi dışarı çıkalım ve şu işi çözelim.

Stacey çantasını kaptı ve Dawson'ı takip ederek kapıdan çıktı, çıkarken de Penn'e başıyla selam verdi. Neredeyse merdivenlerin başına varmıştı ki Dawson omzuna hafifçe vurdu.

'Bana bir dakika ver, olur mu Kev? Ben yetişirim.

Dawson kaşlarını çattı, omuz silkti ve merdivenlerden

aşağı indi.

Ofise geri döndü ve Penn'in masasının yanında durdu. Tek
kaşını kaldırarak, "Merhaba," dedi.
Kulaklıkları göstererek, "Acaba...?" dedi.
"Elbette," dedi ve onları çıkarıp masanın üzerine koydu.
Stacey ne söylemek istediğinden pek emin değildi. Sadece bir şeyler söylemesi gerektiğini biliyordu. "Dinle, dava hakkında... senin katılımın... davetiyeyi bir araya getirmek ve...
Onun sözlerini elinin tersiyle itti. "Sadece işimi yapıyorum Stacey ve her şeyin yolunda gitmesine ve seni sağ salim geri getirmemize sevindim.
Sözlerinde durumun ciddiyetini gizleyen parlak ve neşeli bir ton vardı. Aradan iki ay geçtiğini biliyordu ama bu olay onun düşüncelerinde hâlâ oldukça önemliydi. Belli ki onunkinde o kadar da değil.
Kulaklıklara doğru baktı. "İşimiz bitti mi?" diye sordu. 'Sadece geri dönmem gerekiyor...'
"Elbette," dedi Stacey şaşkınlıkla.
Nedense ikisi arasında farklı türde bir konuşma geçmesini bekliyordu.
Silkindi ve odadan dışarı adımını attı. Tereddüt etti ve üç adım geri attı. Kendisine karşı duygusal bir sıcaklık göstermemesine rağmen, yine de onu patronla sıcak suda görmek istemiyordu.
'Umm... Penn,' dedi.
Yüzünü ona dönmek için başını çevirdi.
"Patronun mesai saatleri içinde müzik dinlemeni onaylayacağından emin değilim," dedi, kaba bir şekilde değil.
Başını iki yana salladı. "Müzik yok," dedi ve ona kulaklıkları uzattı.
Duyduğu tek şey hiçbir şeydi.
"Sessiz kulaklık mı takıyorsun?
Adam başını salladı ve elindekileri
ondan aldı. "Neden?" diye sordu
kaşlarını çatarak.
Aklından bir anı geçmiş gibi tereddüt etti ama omuz silkti. "Sadece odaklanmama yardımcı oluyor, hepsi bu," dedi.
"Tamam, harika," dedi Stacey, onları tekrar takıp bilgisayara geri dönerken.
Kendini kovulmuş gibi hisseden Stacey merdivenlere doğru yöneldi. Penn'in onların ekibinin bir parçası olmadığını hatırlamak için kendini zorladı. Onun kendi ekibi vardı ve onu sadece yardım etmesi için ödünç almışlardı.

Kendi mürettebatına dönecekti ve onu bir daha görme ihtimali yoktu.

Merdivenlerin dibinde bekleyen Dawson'a ulaştığında hâlâ bandana giyen Penn'de göründüğünden çok daha fazlası olduğunu hissediyordu.

Telefonu çaldığında "Her şey yolunda mı?" diye sordu. Ekrana kaşlarını çatarak baktı.

"Dawson," diye cevap verdi, tanıdığı insanlara her zamanki "yo" selamını vermekten vazgeçerek.

Kaşları önce şaşırdı, sonra tekrar çatıldı. Stacey'ye "Keats" diye seslendi. Patolog sadece patronlarını ya da zorlandığında Bryant'ı arardı. Ama asla ikisini de aramazdı.

"Pardon ama bunun şeyle ne ilgisi var..." dediğini duydu. Cevabı dinlerken çenesi gevşedi.

'Anladım,' dedi. "Yola çıkıyoruz. "Ne...

neredeyiz...

"Görünüşe göre daha önce yanılmışsın, Stace," dedi sert bir gülümsemeyle. Kadın onun açıklamasını bekledi.

"Görünüşe göre biri ölmüş.

OceanofPDF.com

YİRMİ ALTI

Ellie kot ceketin omzuna dokunduğunda Roxanne, "Haydi, dene," diye ısrar etti. Baskılı bir kelebek deseni ceketin arkasını süslüyordu.

Ellie başını iki yana sallayarak, "Yapamam," dedi. Parası alınmamış olsaydı bile bu ürünü satın alması mümkün olmayacaktı. Annesi gardırobunda gayet güzel iki ceket olduğunu söyleyecekti. İki yıllık olmaları ve üst kollarına dar gelmeleri, nankör bir çocuk olduğuna dair bir tartışmaya yol açabilirdi.

Roxanne gülümseyerek, "Oh, devam et," dedi. Kendi kolları kot pantolonlar, kazaklar ve birkaç çift botla doluydu. 'Bu sadece biraz eğlence. Hadi, soyunma odalarına yalnız gitmekten hoşlanmıyorum ve sen de bana bunların nasıl göründüğünü anlatabilirsin.

Ellie başıyla onayladı. İçinde bulunduğu durumda gerçeküstü bir şeyler vardı. Pazartesi sabahı Primark'ta alışveriş yapmak annesiyle birlikte yapacağı bir şey değildi. Son birkaç aydır sınavlar başlamadan önce tüm arkadaşları okula gidip geliyordu ama Ellie artık bunun anlamını bile göremiyordu. Bu onu sadece istemediği bir geleceğe götürüyordu. Şimdiye kadar annesi okula gitmediğini öğrenmiş olmalıydı ve Ellie bunun bir öfke nöbetinden daha fazlası olduğunu anlamış olmasını umuyordu.

Roxanne ile birlikte olmak eğlenceli, yasak ve biraz da heyecan vericiydi. Roxanne bir anne figürü gibi değildi. Bu etiket için fazla genç ve güzeldi.

Kendinden emin, göz alıcı bu kadından gördüğü ilginin gururunu okşadığını itiraf edecek kadar dürüsttü. Roxanne onun arkadaşlığından hoşlanıyor ve ona bir yetişkin gibi davranıyor gibiydi. Ellie'nin söylediği her şeyi dinledi. Gözlerini devirmiyor ya da ağzını ölçülü bir hoşgörüyle kapatmıyordu ve Ellie, Roxanne'ın o konuşurken zihninde haftalık alışveriş listesini hazırladığını hissetmiyordu.

Roxanne bir bölmenin perdesini çekti ve giysileri iki yığın halinde ayırdı. Arkalarında bir görevli belirdi.

"Size yardımcı olabileceğim bir şey var mı?

"Biz iyiyiz, teşekkürler," dedi Roxanne hoş bir şekilde. "Sadece biraz vakit geçiriyoruz.

'Ben de senin gibi bir abla isterdim,' diye güldü görevli.

Roxanne bu varsayım karşısında eğlenerek gözlerini Ellie'ye dikti. Ellie'nin görevliyi düzeltmesine fırsat kalmadan. Roxanne onu kendine çekti ve saçlarını karıştırdı.

"O buna değer.

Görevli gülümsedi ve uzaklaştı.

"İşte, bu senin yığının," dedi Roxanne, bir kucak dolusu giysiyi ona doğru iterek.

Ellie itiraz etmek için ağzını açtı ama Roxanne perdeyi arkasından kapatmıştı bile.

Ellie bir sonraki kabine girdi ve kot pantolonunu çıkardı. Teninde yumuşak ama gevrek bir his uyandıran pantolonu çekti. Üzerinde benekli bir yay amblemi olan pembe bir tişört seçti. İçinde bulunduğumuz ortama uygun değildi ama bu onu daha da eğlenceli kılıyordu.

Roxanne dışarı çıkması için onu çağırdığında tam çıkaracaktı.

Ellie perdeyi geri çekti ve Roxanne sevinçle ellerini çırptı. "Oh, çok güzel görünüyorsun, arkanı dön.

Ellie kıkırdadı, Roxanne'in yüzündeki zevkin tadını çıkarıyordu. Kadının bulaşıcı heyecanına kapılmamak çok zordu.

Tişörtünü değiştirdi ve ceketini giydi. Elinde siyah fiyonklu bir çift düz ayakkabıyla Roxanne'ın yanına geldi. "Al, bunları dene.

Ellie giysileri giydi ve kendini on dört yaşında gibi hissetti ama yeni giysilerin tenine verdiği his baştan çıkarıcıydı.

Roxanne saçlarını atkuyruğu yaparak, "Çok güzel görünüyorsun," dedi. Ellie onun arkadan aynaya bakarak başını salladığını gördü. 'Bugünlerde genç kızlar büyümek için çok hevesli. Gençlikten kaçmak değil, tadını çıkarmak gerekir,' dedi ellerini Ellie'nin omuzlarına koyarak.

Ellie, Roxanne'ın yansımasına, "Ama kıyafetlerini değiştirmemişsin," dedi.

Roxanne parmağını dudaklarına götürdü. 'Seçtiğim tüm kotlar çok dar. Yediğimiz yemeklerden olmalı.

Ellie güldü.

Roxanne onun omuzlarına vurdu. 'Tamam, üstünü değiştir, kıyafetleri dağıt, ben de yerine koyayım, sonra da bir şeyler içelim. Alışveriş susatır.

Ellie kendisine söyleneni yaptı ve giysileri yeni arkadaşına geri verdi.

Eski kıyafetlerini giyerken gerçek hayatından kaçtığı hissine kapıldı. Tüm sorunları, endişeleri hala vardı ama sadece

Burada değil. Bir gün onlarla yüzleşmek zorunda kalacağını biliyordu ama Roxanne'ı terk etmeye hazır değildi. Henüz değil.

Ellie soyunma odalarından çıktı ve giysi raflarının üzerinde Roxanne'in kırmızı kafasını aradı. Onu girişe yakın bir yerde gördü.

Figür ortaya çıkınca Ellie onun elinde kahverengi Primark çantalarından bir demet tuttuğunu gördü.

Roxanne gülümsedi ve elindekileri ona doğru itti. "Mutlu yıllar," dedi gülümseyerek.

Ellie başını salladı. "Ama yapamam. Yani bu...'

'Hediyeler erken geldi. O zamana kadar evde olursun, bu yüzden şimdi yapmalıyım.

"Hayır, Roxanne, gerçekten. Kabul edemem-'

"Ellie, lütfen. Sana bu hediyeyi vermek istiyorum. Cumartesi günü başına gelenler için kendimi çok kötü hissediyorum. Gelip benimle buluşmanı istemeseydim bunlar olmazdı. Roxanne ellerini kaldırdı. 'En azından bunu yapabilirim, lütfen unut gitsin. Çok fazla para değildi ve daha fazla tartışma beni gücendirecek. Tamam mı?'

Ellie ağzını kapattı. Bu yapmak istediği son şeydi. 'Şimdi, hadi. Bir kemik kadar kuruyum. Bir içkiye ihtiyacımız var.

Roxanne bir sonraki alışveriş merkezindeki Starbucks'a doğru yöneldi.

"Sen bir masa bul," diye talimat verdi Roxanne. "Cappuccino mu milkshake mi?" "Cappuccino," diye yanıtladı Ellie, kendini oldukça sofistike hissederek.

Roxanne sıraya girerken, Ellie de pencere kenarındaki koltuklardan birine oturdu. Çantalara gizlice baktığında birkaç paket iç çamaşırı ve çorap da eklendiğini gördü. Ellie bu kadının iyiliğinin karşılığını nasıl ödeyebileceğini merak ediyordu.

Roxanne'a baktı. Şimdi sıranın başında içki almak için bekliyordu. Ellie onun el çantasına uzanıp cep telefonunu çıkarışını ve internette gezinişini izledi. Sonra 5 sterlinlik bir banknotu garsona uzatmadan önce telefonu gizlice çantasına geri sokmaya çalıştı.

Ellie duyguların boğazını tıkadığını hissetti.

Roxanne içecekleri masaya koydu ve tepsiyi tezgâha geri götürdü.

Ellie oturana kadar bekledi.

"Roxanne, bunu yapmak zorunda değilsin, biliyorsun. Roxanne boş boş baktı. "Ne?

'Telefonunu gizlice kontrol et. Annemin beni kontrol etmek için aramadığını saklayamazsın'.

Roxanne renk değiştirdi ve başka tarafa baktı.

"Bakın, muhtemelen bunun yüzlerce nedeni vardır.

"Bir tane söyle," diye meydan okudu Ellie. 'İyi olduğumdan emin olmak için telefon bile etmemesi için bana iyi bir neden söyle?

Roxanne ağzını açtı ve sonra tekrar kapattı.

Ellie bunun bir cevabı, nedeni ya da mazereti olmadığını biliyordu. Kırk sekiz saattir evin dışındaydı ve öz annesinin umurunda bile değildi.

Roxanne çantasından telefonu çıkarıp uzattı. 'Belki de onu aramalısın ve-'

Ellie başını sallayarak, "Teşekkür ederim Roxanne, ama hayır," dedi.

Eğer annesinin oynamak istediği oyun buysa, önce o ararsa lanetlenirdi.

OceanofPDF.com

YİRMİ YEDİ

Kim, Hollytree arazisinin girişindeki sıra dükkanların önünde durdu. Hemen 'toplum merkezi' teriminin eski doktor muayenehanesine gevşek bir şekilde uygulandığını düşündü. Ona göre, bu unvan özendiriciydi.

Lobi alanı küçük bir asansör büyüklüğündeydi. Sağında ve solundaki duvarlarda, bazıları yırtılmış ya da fallik sembollerle tahrif edilmiş, elle yazılmış tabelalardan oluşan bir kolaj vardı.

Ağır bir cam kapıyı iterek açarken Bryant, "Çok şık," diye gözlemledi.

Kim ameliyathanenin bekleme odası olduğunu tahmin ettiği bir yere girdi. Odanın sol tarafında bir resepsiyonist bankosu bulunuyordu. Üstünde bir kesici alet kutusu ve prezervatif paketleriyle dolu bir kase vardı. Odanın sağ tarafında tuvaletler için iki kapı vardı. İkisi de siyah keçeli kalemle işaretlenmişti. Köşede küçük bir televizyon duruyordu ama görüntü her üç saniyede bir değişiyordu. Kapının arkasında içinde plastik bardaklar ve bir kavanoz değerli kahve bulunan metal bir vazo vardı.

Sırık gibi genç bir adam cep telefonuyla uğraşırken duraksayarak onlara baktı. Gömleğinin altından bir dövme çıktı ve boynuna doğru ilerledi. Gözleri tetikte ve şüpheciydi.

Resepsiyonun arkasındaki küçük odadan 'Kahretsin,' diye bir ses duydular. "Merhaba," diye seslendi Bryant.

Kapı aralığında ikinci bir adam belirdi. Kim onun da kendi boyu civarında ve otuzlu yaşlarının sonlarında olduğunu tahmin ediyordu. Saçları açık renkti ve biraz fazla uzundu. Çenesinde iki günlük kirli sakal vardı. Rahat bir sweatshirt ve kot pantolon giymişti.

Bakışları daraldı. "Size yardımcı olabilir miyim?" "Konuşabileceğimiz bir yer var mı?

Başını salladı. "Evet, biriniz buraya geri gelebilir.

"Bizden biri mi? Bryant sordu.

"Bir bak, ne demek istediğimi anlayacaksın.

Kim masanın arkasına geçti ve içeri baktı. Alan bir metre genişliğinde ve yaklaşık bir metre uzunluğundaydı. Duvara bitişik, iki metre genişliğinde kesilmiş bir mutfak tezgahı vardı. Bu alan klasörler, evraklar ve her tarafı dökülen eski bir bilgisayarla doluydu. Alanın geri kalanını iki katlanır sandalye dolduruyordu.

Kim birini aldı. Adam diğerini aldı ve Bryant kapıyı destekledi.

"Tim Price, nasıl yardımcı olabilirim?

Bryant kimliğini çıkararak, 'Biz dedektifiz,' diye teklif etti.

'Evet, anladım sayılır,' diye gülümsedi.

"Sorun mu var?" diye sordu Kim, bilgisayarın iç kısımlarına doğru bakarak.

Başını salladı. 'Mavi ölüm ekranı. Makine yedi yaşında ve düzgün bir cep telefonundan daha az hafızası var.

Kim parçaları değerlendirdi ve başını salladı. "Evet, bundan vazgeçip başka bir tane almanın zamanı gelmiş olabilir.

"Elbette memur bey, bahçedeki para ağacından 1.000 sterlin koparacağım.

Kim omuz silkti. "Bazen bir şeylerin bozuk olduğunu kabul etmeniz gerekir.

"Ve bazen, sırf mükemmel değil diye bir şeyden vazgeçmemeniz gerektiğini hatırlamanız gerekir.

"Yeterince makul," dedi etrafına bakarak. "Burada yaptığınız şey bu mu, kırılan şeyleri onarmak mı?

"Hayır, biz zavallıların gelip bir fincan kahve içebilecekleri bir yer sağlıyoruz.

"Ne tür "zavallılar"?" diye sordu, onun tarifini tekrarlayarak.

'Uyuşturucu bağımlıları, evsizler. Fahişeler bedava prezervatif için gelirler.

Kim için bu tesisin belediye tarafından finanse edilmediği açıktı. Sağlık ve güvenlik hususlarına ilişkin hiçbir düzenleyici işaret veya kanıt yoktu.

"Burayı sen mi işletiyorsun?

Tim başını salladı. "Hiçbirimiz işletmiyoruz.

"Biz" kim?

'Hayırseverliğin evde başladığına inanan yerel vatandaşlar. Merkez her hafta iki gün açılıyor. Hepimiz yarım gün bağışta bulunuyoruz.

"Ne yapmak için?" diye sordu kuşkuyla. Buradan olumlu bir şey çıkabileceğine inanmak zordu.

"Bir fincan kahve, temiz bir iğne, prezervatif, bilgisayar kullanmayı teklif edin..." Masanın üzerindeki dağınıklığa hüzünle baktı. "Bazen. Ve öncelikle tavsiye. Bazen yasal, bazen barınma, sosyal yardımlar, iş fırsatları, elimizden ne gelirse.

'Madem hayırseverlik evde başlıyor, tweet atmayı bitirdiyse yardımlarla finanse e d i l e n dokunmatik ekranlı telefonunu kullanmak için dışarıdaki çocuktan yardım isteyin,' Bryant

teklif edildi.

Kim meslektaşına şaşkın bir bakış fırlattı.

Tim ayağa kalktı ve Bryant'ın yanından

geçti.

"Hey, Len, telefonu uzatır mısın? Len

ayağa kalktı ve telefonu ona getirdi.

Tim odaya geri döndü ve açık sekmeler arasında gezindi. 'Etkinleştirdiği her sitenin bir iş sitesi olduğunu göreceksiniz, memur bey. Normalde bilgisayarın başında sabırla oturup siteden siteye koşturup dururdu ama gördüğünüz gibi şu anda kullanılamıyor.

Telefonu kapıdan uzaklaşan Len'e geri verdi.

Tim tekrar yerine oturdu. 'Oh, ve memur bey, telefon benim. Şimdi size nasıl yardımcı olabilirim?

Tim'in sesi birkaç derece düşmüştü.

Kim, bir kez olsun kendisi yerine Bryant'ın birini kızdırmış olmasının ironisine kapıldı.

'Dinleyin, meslektaşımın bir şey kastetmediğinden eminim-'

'Elbette öyle. Dışarıdaki adam cezasını çekti ve iki yıldır eski hayatına geri dönmemek için mücadele ediyor. Yasal yollardan geçimini sağlamak için çaresizce çabaladığı küçük bir çocuğu var. Görünüşü nedeniyle her mülakattan geri çevriliyor ve yine de yasal kalmaya çalışmak için fırsat buldukça buraya geliyor.

'Yaptığınız işte umduğunuz şey bu değil mi? İnsanların hatalarından ders çıkarmalarını ve daha iyi bir hayat yaşamaya çalışmalarını?

"Tamam, tamam," dedi Bryant ellerini kaldırarak. "Ara sıra istisnalar olabileceğini kabul ediyorum.

Boynundaki kızarıklık azalırken Tim sakinleşmiş görünüyordu.

'Ve muhtemelen haklı olduğunuzu kabul ediyorum. Ancak her bir istisnanın çaba göstermeye değer olduğunu düşünüyorum.

İki adam arasında bir bakış geçti. Kim bir uzlaşmaya varıldığını hissetti. Bryant'ın bakış açısını tamamen anlıyordu. Yaptıkları iş gereği çok fazla ıslah olmuş karakterle karşılaşmamışlardı.

"Tim, Kelly Rowe buraya çok geldi mi?

"Son birkaç haftadır gelmeye başlamıştı. Akşam yemeği kulübüne hiç gelmedi ama bazı Salı ve Perşembe günleri yardım etmek için buradaydı. Sanırım biraz yalnızdı.

Kim, Kelly'nin annesinden sakladığı tüm sırları düşündü ve hiç de şaşırmadı.

"Burada ne yaptı? Bryant sordu. Burası pek de hareketli bir yer değildi.

'Mektup yazma. İyi eğitimliydi ve diğerlerinin iş başvurularını hazırlamalarına yardımcı oldu. Bu hanımların çoğunun sinir bozucu yanı da bu, memur bey. Hiçbir şekilde aptal kadınlar değiller.

Kırmızı bir deftere uzandı. "Bu, tutmadığı için iki gün boyunca üzerinde kafa yorduğum bilanço. Daha deneyimli bayanlardan biri olan Sal'ın, üç sayfa önce iki rakamı nereye aktardığımı bulması iki dakikasını aldı. Bana sayfa toplamlarının nasıl yapılacağını gösterdi, böylece küçük hatalar daha da büyümedi.

"Sal'e benziyor," dedi Kim.

"Onu tanıyor musun?

"Ah evet," dedi Kim. Sal'in gazete dağıtımı yaparak yarı zamanlı bir iş bulduğu ve her hafta kazancını farklı başlıklarla işaretlenmiş zarflara böldüğü zamanı hatırladı.

Kim, kadının alkolün rahatlığını keşfettiği güne hayıflandı.

"Kelly'nin Kai Lord ile ilişkisi hakkında ne biliyorsunuz?"

"Ondan çok korktuğunu biliyorum.

Kim, pezevenk ve fahişe arasındaki ilişkinin genellikle istismarcı olduğunu, çoğu zaman şiddetle tanımlandığını, bazen psikolojik sindirme, manipülasyon, aç bırakma, toplu tecavüz, hapsetme ve aile üyelerine yönelik ima edilen şiddetin kullanıldığını biliyordu.

"Ona sık sık Jofin dendiğini biliyor musun?

Kim bunu bilmiyordu ama nedenini anlaması on saniyeden kısa sürdü. Takma adı Amerika'dan alınan iki ismin birleşiminden oluşuyordu. Bir Jonas pezevengi şiddet ve gözdağı kullanmasıyla tanınırdı. Finesse pezevengi ise psikolojik hileleriyle tanınırdı.

"Onun öldürülmesine katkıda bulunmuş olabileceğini düşündüğünüz herhangi bir şey var mı?

'Geçen gün duyduğum bir şey var ama bu sadece bir söylenti. Birkaç kızın Kelly'nin sıçrama yapmayı planladığını söylediğini duydum.

Kim bu terimi daha önce duymuştu. Bir fahişenin başka bir pezevenge transfer olmasıydı. Yeni pezevenk asıl borcu satın alır ve bir 'taşınma

vergi' iki pezevenk arasında kararlaştırılacaktır.

"Kime taşınmayı planladığına dair bir fikriniz var mı?

Tim başını salladı. "Dediğim gibi, sadece kulak misafiri olduğum bir şeydi. Kim, Kai Lord'un Kelly'nin niyetini öğrenip öğrenmediğini merak etti.

Olaysız gerçekleşen pek çok transfer vardı ama hiçbir pezevenk gururunun zedelenmesini istemezdi. Kadının niyetinin ortaya çıkması, adamı vücudunda bir düzine delik açacak kadar öfkelendirmiş olabilir miydi?

"Aklınıza gelen başka bir şey var mı? Kim sordu.

Birkaç dakika düşündü. "Bir şey mi biliyorsunuz memur bey? Kelly uymuyordu. Bir fahişeyi belli bir tip olarak etiketlemek zordur çünkü bir kadının bu mesleği seçmesi için yüzlerce neden vardır ama onda bir şeyler vardı. Sokak hayatı onu henüz sertleştirmemişti. Nazik, eğitimli, yardımsever ve şefkatliydi. Anladığım kadarıyla sadece kendini bir delikten kurtarmaya çalışıyordu.

"Şu sıralar ortalıkta dolaşan tuhaf bir adam hakkında bir şeyler duydun mu?" "Daha açık konuşabilir misin?" diye sordu.

Kim başını salladı. "Anlaşılan çocuklarla falan çalışıyor.

Başını salladı. "Onun hakkında çok şey duydum. Kızlar ona aldırmıyormuş. Görünüşe göre hızlıymış,' dedi anlamlı bir şekilde.

"Bir adın var mı?" diye sordu. Adam başını salladı.

Kim anlayışla başını salladı ve ayağa kalktı. Ona bir kart uzattı. 'Aklınıza başka bir şey gelirse ya da etrafta dolaşan bir söylenti duyarsanız beni arayın.

"Yapacağım, memur bey.

Kim ayağa kalktı ve Bryant kapı aralığından çıktı.

'Hey, senin o iyi çocuk telefonunu alıp kaçmış,' Kim dedi.

Tim gözlerini devirdi. 'Hayır, o kurallara uyuyor ve sigara içmek için dışarıda. İkinizin benimle işi bittiyse ben de şimdi oraya gidiyorum.

Kim, bir paket Marlboro Lights ve bir kutu kibrit alırken ona tekrar teşekkür etti.

Kısa, sarı bukleli tanıdık bir yüz kapıda belirdiğinde onu izleyerek derme çatma ofisten çıktı.

Gemma ona bir kez baktı ve kaçtı.

"Bir şey daha var," dedi Kim. 'Lauren Goddard ismi sana bir şey ifade ediyor mu?

"Tabii ki, buradaki herkes Lauren'ı tanıyordu.

"Neden?" diye sordu Bryant'a kaşlarını çatarak.

"Jazzy adıyla tanınırdı. Striptizdeki en genç kızdı.' "Öyle miydi? Kim dehşet duygusu yükselmeye başladığında sordu.

Başını salladı. "Birkaç hafta önce intihar etti.

OceanofPDF.com

YİRMİ SEKİZ

"Bunun gerçekten bizim davamızla bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsun? Stacey meslektaşını yamaçtan aşağıya, kanal kenarındaki patikaya kadar takip ederek sordu. Buzlu zemin ayaklarının altında sert ve acımasızdı.

Keats önce patronu aramış, patron da 'muhtemelen Romanyalı' sözlerini duyar duymaz onu kendilerine yönlendirmişti.

Dawson yokuşun dibine ulaştı ve dönerek ona destek olması için elini uzattı. Kadın elini salladı.

Sarı ceketli polis memurları kanalın her iki tarafında da göz a l a b i l d i ğ i n e görünür durumdaydı. Kullandıkları köprü, yürüyüşçüler ve bisikletliler tarafından kullanılan, su yoluna giden yüzlerce kestirme yoldan yalnızca biriydi.

Stacey, Keats'in küçücük bedeninin etrafında toplanmış beş beyaz takım elbise gördü.

Bir memur yürüyüş yolu kordonunda iki çift mavi terlik uzattı.
Çabucak giydiler ve toplanma alanına doğru yöneldiler.

Keats fotoğrafçıya söylediği şeyi bitirdi ve fotoğrafçıya döndü
yol.

"Dawson, Wood, müşterimizle tanışın," dedi ve bir alanı işaret ederek uzun otlar.

Adamın cesedi çalıların arasında yarı oturur yarı yatar vaziyetteydi. Üzerini örten karın kalıntıları giysilerinden hâlâ parlıyordu.

"Böyle mi bulundu? Stacey sordu. Konumlandırma ona sahnelenmiş gibi göründü.

Keats başını salladı.

"Uyuyor gibi görünüyor," diye not etti, uzanıp kolunu sallama dürtüsüyle savaşarak.

"Sorun bu olabilir," dedi Keats. "Evsiz olduğunu mu düşünüyorsun? Stacey sordu.

Keats omuz silkti. 'Bu ay şimdiye kadar iki tane oldu, biri Dudley'de biri de Stourbridge'de'.

Dawson, "Sanırım henüz bir ölüm nedeni bulamadık," diye gözlemledi.

Keats başını salladı. 'Şu anda belirgin bir şey yok. Bıçak yarası ya da açık bir travma veya şiddet belirtisi yok.

Stacey, Dawson'ın ilgisinin azaldığını hissedebiliyordu. İşaretler, uyuyakalmış ve donarak ölmüş evsiz bir erkeği gösteriyordu. Meslektaşının aksine Stacey, adamın evsiz olmasının ve kanalın kenarında uyuyakalmasının nedenlerini düşünmekten kendini alamadı.

Dawson, "Bir defterden söz etmiştiniz," dedi.

Keats başını salladı ve içinde küçük bir not defteri bulunan şeffaf bir kanıt torbasını almak için eğildi.

Dawson ondan aldı ve A6 deri pedi inceledi. Kumaş eski ve yıpranmıştı. Etrafına dikey olarak elastik bir bant dolanmıştı.

"Alabilir miyiz? Stacey sordu. İlk incelemede, erkeğin ölümüyle ilgili şüpheli bir durum yokmuş gibi görünüyordu.

Keats başını salladı. "Adli tıp, erkeğin kimliğini tespit etmek için önce parmak izlerini kontrol etmeli ve daha fazla parmak ucu ekleyerek işlerini daha da zorlaştırmamıza gerek yok.

"Kitabın içeriğinin Romence olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu

Stacey. "Kesinlikle öyle," diye yanıtladı.

"Romence biliyor musun? Dawson şüpheyle sordu.

"Hiç de değil, Çavuş. İkinci sayfada Romanya yazıyor. Bir nevi ele verdi.'

Stacey patoloğun doğası karşısında kendini gülümserken buldu. Patronunun bu adamla neredeyse her olay yerinde karşılaştığını biliyordu ama patronunun bu adama son derece saygı duyduğunu da biliyordu.

"Ne kadar süreceği hakkında bir fikrin var mı? Dawson başını sallarken Stacey masumca sordu.

"Ah, memur bey, memur bey," dedi Keats dudaklarını büzerek. "Bu ilk seferiniz olduğu için bu soruya yanıt olarak sizi sadece nazikçe hırpalayacağım.

"Dur bakalım," diye itiraz etti Dawson. 'Neden özel...'

Keats meslektaşını görmezden gelerek, 'Bir ceset dondurulduğunda,' diye önerdi. 'Bakterilerin üremesi ya da böceklerin saldırması için hiçbir yol yoktur. Bunlar ölüm zamanının makul derecede doğru göstergeleridir.

'Bu durumda hücreler yerinde dondurulur ve çürümeleri engellenir. Sıcaklık çürüme sürecini durdurur. "Teşekkür ederim,"

dedi kibarca.

"Onu morga geri götürdüğümde başka ipuçları arayacağım. "Ee...

Keats, benimle ilk konuştuğunda böyle konuşmamıştın.

Dawson suratını asarak, "Tahmini ölüm zamanını sormuştunuz," dedi.

Keats homurdandı. 'Siz insanlar, bu şekilde çalışmadığını ve güvenilir olmadığını bildiğiniz halde her seferinde bozuk saat yöntemini bekliyorsunuz-'

"Elbette öyle," diye araya girdi Dawson.

Stacey anında meslektaşının bir hata yaptığını hissetti.

Keats, bilgeliğinden faydalanmaya karar vermeden önce on uzun saniye boyunca Dawson'a baktı.

"Çavuş, eğitim sırasında uygulamalı testlerimden biri oturma odasında sahnelenmiş bir suç mahallini içeriyordu. Kan sıçramaları, kırılmış, parçalanmış bir saat ve livor mortis ile şiddetli bir olaydı. Geçmek için ölüm zamanını bir saat içinde tahmin etmem gerekiyordu.

"Biraz kolay," diye önerdi Dawson.

"Görünüşe göre fiziksel verileri saatteki zamanla eşleştirmeye çalışan meslektaşlarım için de öyle.

'Makul bir varsayım. Bu güçlü bir ipucu,' dedi. Keats

başını salladı. "Eğer cesetten gelen ipuçlarına uyuyorsa.

"Peki, ne yaptın? Stacey sordu.

"Bunu tamamen göz ardı ettim, canım," diye hoş bir şekilde

cevap verdi. "Neden?

'Çünkü saatin suçtan önce çalışıp çalışmadığı konusunda hiçbir bilgim yoktu. Benim uzmanlığım cesetten ipucu çıkarmakta yatıyor, bir saatten değil.

Stacey anladı. Bazı ipuçları yardımcı oldu, bazıları olmadı. Önemli olan hangisinin hangisi olduğunu belirlemekti.

"Sadece bir soru daha," dedi Dawson. 'Neden o güzel bir açıklama aldı ve sen benim boğazımı parçaladın?

"Çünkü o senden daha güzel," dedi gülümseyerek. Ona doğru döndü.

'Bu, günümüzde ve çağda kesinlikle PC'ye uygun değilse özür dilerim. Suç kasten işlenmiştir.'

"Alınmadı," dedi Stacey.

"Peki, içindekilerin kopyalarını ne zaman alabiliriz? Dawson kitaba doğru başını sallayarak sordu.

Keats, "Bugün daha sonra yanınızda olacaklar,"

diye cevap verdi. İkisi de ona teşekkür etti ve

arabaya geri döndüler.

"Ee, ne düşünüyorsun? Dawson anahtarı kontağa sokarken Stacey sordu. "Terk edilmiş çocuğumuzla bağlantılı mı değil mi?

Dawson omuz silkti. "Her ikisi de Romanyalı olsa bile evsiz bir adamın ölümü ile terk edilmiş bir bebek arasındaki bağlantıyı gerçekten g ö r e m e d i ğ i m için sadece bir tesadüf olabilir," dedi ve arabayı trafikte ilerlemeye zorladı.

"Nereye gidiyoruz? Stacey sordu.

"İstasyona dönelim; orası hakkında öğrenecek daha çok şey var.

Stacey, Robertson'ı kastettiğini anladı. Fabrikaya olan takıntısının bir önseziden mi kaynaklandığından, yoksa yoluna engeller çıkarıldığından mı emin değildi. Kızlarla röportaj yapmak istemiş ve kendisine hayır denmişti.

Ve Dawson'ın kendisine hayır denmesinden hoşlanmadığını fark etmişti.

OceanofPDF.com

YİRMİ DOKUZ

'Bir intiharın bizim davamızla ne ilgisi var? Lauren Goddard'ın Kelly Rowe ile ne ilgisi var ve kim öyle olduğunu düşünmemizi istiyor?" diye sordu Bryant.

Kim başını salladı, yolcu penceresinden dışarı baktı, gözleri sokağı tarıyordu.

"İsimsiz ihbarcımız bize kanlı bir intihar vakası getirerek ne kazanmayı umuyor?" dedi sinirli bir şekilde.

"Bilmiyorum Bryant, tabii bizim bilmediğimiz bir şey bilmiyorlarsa.

'O zaman bunu pekala söyleyebilirlerdi,' dedi. 'Bunun yerine sadece -'

Kim sertçe, "Kenara çek," dedi.

Bryant arabayı kaldırıma doğrulttu ve durdu. Kim

arabadan atladı ve üç adım koştu.

"Hey, yine eski numaralarına mı başladın?" diye sordu Gemma'yı

tutarak.

omzundan tutup çeviriyor.

"Hey," diye hırladı Gemma kim olduğunu anlamadan önce.

Kim, çocuğun daha önce tanıdığı hiçbir fahişeye benzemediğini kabul etmek zorundaydı. Kot ceketi çok inceydi ve spor ayakkabılarının yanlarında su aldığı belli olan koyu lekeler vardı.

"Günün bu saatinde müşteri bulmaya mı çalışıyorsun?

Gemma sağa, sola baktı ve kaçış olmadığını fark ederek Kim'le yüz yüze geldi. "Tezgâhın üzerinde bazen bisküvi paketleri oluyor ama sana ne?

Kim, 'Beni öldürmeye çalışanlara karşı her zaman özel bir ilgi duyarım,' diye tersledi. "Özellikle de beni haksız çıkaranlara.

"Siktir git," dedi Gemma. Ağzının sağ tarafı yavru bir hırıltıyla kalktı.

"Lauren Goddard adında bir kız hakkında ne biliyorsun?"

"Kim?" diye sordu, yüzünü buruşturarak.

Kim takma adını hatırladı. "Jazzy. "Kendini

aşan mı?

Kim başını salladı.

Gemma omuz silkti. "Sadece bir çocuk, gerçekten," dedi. "Sanırım on altı yaşındayım.

Kim, Gemma'nın aralarındaki iki yıllık yaş farkının ne kadar az olduğunun farkında olup olmadığını merak etti.

"Onu çok iyi tanımıyordum ama çok meşguldü, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur," dedi.

"Yaşı yüzünden mi?

Gemma başıyla onayladı ve yana doğru adım atmaya çalıştı.

Kim yoluna çıktı. "Peki ya çocuklarla çalışan şu tuhaf adam?" "Rapid Rodge? Gemma açıklığa kavuşturdu.

Kim, Tim'in hızlı olmakla ilgili söylediklerini hatırladı. "Kulağa doğru geliyor.

Onun hikayesi ne?'

'Çabuk gelir, çabuk gider, kolay para. Kimse onu umursamıyor. İyi para ödüyor...'

"Neyi göz önünde bulundurarak? Kim sordu

Gemma yüzünü buruşturdu. "Bu sefer için bana ödeme yapacak mısın, yapmayacak m ı s ı n ?" "Yapmayacak mısın yoksa seni cinayete teşebbüsten tutuklayabilirim.

Bu bize konuşmak için bolca zaman verir.

Gemma yüz ifadesini sıkılmış olarak değiştirdi. 'Şimdiye kadar yapmalıydın.

Ben aptal değilim.'

Kim bunu havada bıraktı. "Neyi göz önünde bulundurarak?" diye tekrarladı.

"Bu bir el işi. Ona otuzbir çekmek için otuz sterlin. Sakso bile değil, sadece-'

"Tamam," dedi Kim. Resmi anladı. "Bu yüzden mi onun tuhaf olduğunu düşünüyorsun?

Gemma başını salladı.

"Peki ya Kelly Rowe, onu iyi tanıyor musun?"

"Yeterince iyi. İyi biriydi. Zekiydi.'

"Nereden biliyorsun? Kim sordu. Gemma tam zamanlı olarak sokaklarda değildi. Sadece birilerini ona yemek vermesi için kandıramadığı zamanlar.

"Annem yaralıyken evini almaya çalıştıklarında belediyeye mektup yazarak bana yardımcı oldu.

'Yani, arkadaşlarından biri olmasına rağmen hala burada bunu yapıyorsun...' 'Hey, o lanet olası bir arkadaş değildi. Burada arkadaş falan yok. Sen

"Her profesyonel kendi başının çaresine bakar.

"Umurumda olduğundan değil ama yiyecek bir şeyler

bulamaz mısın..." "Bana yemek mi pişireceksin? Gemma sordu.
Kim, 'Evet, bunu denedim ve bakın beni nereye getirdi,' dedi.

Aralarına sessizlik çöktü.

Gemma ellerini ceplerinin derinliklerine soktu. 'O adam... o gece... Shane...'

"Sakın buna cüret etme," diye gürledi Kim. 'Sakın o çocuk için bir bok veriyormuş gibi davranmaya cüret etme.

Arkasını dönüp uzaklaşmaya başladı, kucağındaki kana bulanmış bedenin hatırasının fiziksel acıya neden olmayacağı bir zamanın gelip gelmeyeceğini merak ediyordu.

Shane, Alex'in ilk kurbanlarından biriydi. Amcasının sistematik cinsel istismarından kurtulan Shane, Alex'in tüm hayatını şekillendiren kendinden nefret etme duygusundan kurtulacağına dair verdiği sözlerle safça kandırılmıştı. Sözünü tutmak yerine, tek seçeneği ölüm olana kadar onu tamamen kırmıştı. Ve bunu onun evinde, kollarında, mutfağında yapmayı seçmişti, ama onu Gemma'dan korumaya çalışmadan önce değil.

Shane hakkında kimseyle konuşmazdı ve bunu kesinlikle her şeyin katalizörü olan bu kötü çocukla yapmazdı.

Gemma'nın arkasından bağırdığını duyduğunda neredeyse arabaya varmak üzereydi. "Hey, sana yanıldığını nasıl kanıtladım?" diye sordu.

Kim döndü ve onunla yüzleşti. 'Başkasının kirli işlerini yaparak, Gemma. Gerçekten de bundan daha güçlü olduğunu düşünmüştüm.

Kim onun gözlerinde parlayan incinmişlik ışıltısını görünce şaşırdı.

Güzel, şimdi Rapid Rodge da kimdi?

OceanofPDF.com

OTUZ

Dawson, Stacey'nin aşinalık pelerininin altından geri kaçışını izledi. Köşede oturmuş tuşlara basıyordu. Bilgi aramak onun konfor alanına geri dönmüştü.

Onlar geldiklerinde Penn, Kelly Rowe'un son müşterisi hakkında bir şeyler mırıldanarak dışarı çıkıyordu.

Stacey başını kaldırdı ve onun
bakışlarıyla karşılaştı. 'Beni izlemeyi
bırak,' dedi.

'Sadece sıkı çalıştığını kontrol ediyorum,'
diye şaka yaptı. "Ben iyiyim Kev, şimdi beni
rahat bırak.

Sandalyesine geri oturdu. "Peki Stace, terapinin ne zaman yeterli olduğunu nasıl anlıyorsun?" diye sordu. Kötü bir şekilde dayak yediği zamanlarda tüm yardım tekliflerini reddetmişti ama onun durumu Stacey'ninkiyle kıyaslanamazdı.

Gözlerini tekrar ekrana çevirdi. "Sadece biliyorum," dedi dürüstçe.

"İşinin ne zaman biteceğine profesyonellerin karar vermesi gerekmez mi?" diye itti. "Kev, siktir git. Bu senin işin, o yüzden-'

"Pekala, sadece şu soruya cevap verirsen seni rahatsız etmeyi bırakacağım.

Stacey bir an düşündü. 'Tamam, ilk birkaç hafta yardım için minnettardım. Onunla kavga etmedim. Konuştum, konuştum ve sonra biraz daha konuştum ve sonra artık bu konuda konuşmak istemediğim bir noktaya geldim. "Bu oldu, yaşadım ve bitti.

Dawson onun sözlerini anladı ama yine de emin değildi.

'Mesele şu ki Stace, eğer fiziksel bir yaralanma olsaydı doktor iyileştiğini, kemiklerinin iyileştiğini ve zinde ve iyi olduğunu söylerdi. Bunun bir terapistten ne farkı var?

'Senin için Kev, bu kötü bir soru değil. Ama sana bir şey sormama izin ver.

Bunun gibi olayların geçmişin bir parçası haline
gelmesine ne yardımcı olur?" "Zaman," diye
cevapladı.

Stacey başını salladı. 'O kadar da değil. Olaylar, gerçek şeyler oluyor. Çocukken hiç günübirlik geziye gittin mi?'

"Tabii ki.

"Ve gece eve döndüğünüzde evden ayrılalı günler olmuş gibi mi hissettiniz?

"Evet, ama...

"Bunun nedeni geçen zaman değil, ne kadar çok şey yaptığınız ve o zamana neler sığdırdığınızdı. Seanslarım arasında, olaylar meydana geliyor ve olayı geçmişime itiyordu ve sonra gidip her şeyi yeniden konuşmak zorunda kalıyordum. Ona ciddiyetle baktı. "Bitmesine ihtiyacım var Kev," dedi.

"Hâlâ korkuyor musun?" diye sordu nazikçe.

"Bazen, sadece ara sıra ama daha fazla terapi bunu ortadan kaldırmayacaktır.

"Tamam, şimdi seni rahatsız etmeyi bırakacağım.

'Güzel, sen kendi sorunlarınla ilgilenmelisin. Bu arada eşiniz nasıl?'

"Kızgınım," diye itiraf etti.

Stacey yüzünü buruşturdu. "Ne yapıyordun?

"Otomatik olarak yanlış bir şey yaptığımı

varsayıyorsunuz. Bir dakika düşündü. "Evet.

Omuz silkti. "Sadece eve biraz geç geliyorum, hepsi bu.

Ona ciddi bir şekilde baktı. "Belki de eve geç kalmana neden olan her ne yapıyorsan onu yapmayı bırakmalısın.

Bir an için Stacey'nin işten sonra tam olarak ne yaptığını bilip bilmediğini merak etti. Bu düşünceyi reddetti. Hayır, bilemezdi.

'Hey, Stace, belki onu arayabilirsin. Ona seninle takıldığımı söylersin,' dedi tek kaşını kaldırarak.

'Siktir git, Kev. Kendi başının çaresine bakabilecek kadar

büyüksün. "Yeterince makul," dedi yarım bir gülümsemeyle.

"Peki, ne buldun?

Kadın aileyi ve işi araştırıyor, adam da ustabaşı Nicolae hakkında bilgi arıyordu.

Stacey, "Janette Robertson 1967'de doğdu ve Hollytree'de büyüdü," dedi. 'Yetmişli yıllardan bahsediyoruz, yani şimdiki gibi çete kontrolünde değildi. Yine de yaşamak için en güzel yer değil,' dedi. 'Ama bizim Janette bunun onu durdurmasına izin vermeyecekti. Haftanın altı günü gazete dağıttı, okuldan iyi notlarla ayrıldı, iki yıl üniversiteye gitti ve ardından işletme diplomasını almak için üniversiteye devam etti.

"Kocasıyla orada mı tanıştı?

Stacey başını salladı. "Birkaç yıl sonra. Uzun bir flört dönemi olmadı ve 1993 yılında evlendiler.

Dawson sıkıntısını bastırmaya çalıştı. "Hepsi çok ilginç ama-

"Daha da iyiye gidiyor. Çakma çanta işine bahçe kulübesinde başlamışlar. Araba botlarına odaklandılar. Sonunda 99'da Brierley Hill'de küçük bir birime taşındılar. 2006'da şimdiki binalarına taşınmışlar. Bildiğiniz gibi altı yıl önce baskına uğramışlar. Her neyse, kocam dört yıl önce Rus hizmetçiyle kaçtı ve ortak hesabın çoğunu da yanında götürdü.

"Lanet olsun Stace," dedi saatini kontrol ederek. 'Bir saatlik iş için hiç fena değil.

Sırıttı. "Ben sana benimkini gösterdim, şimdi sen de bana kendininkini göster. 'Şey, gerçekten yapacak çok şeyim yok...'

Stacey zaferini göstermek için havayı yumrukladı. Burası onun arenasıydı ve o zafer kazanacaktı.

"Merak etme Kev, eminim-

Telefonu çaldığında konuşmayı kesti.

"Keats" diye bağırdı ve hoparlöre verdi.

"Çavuş, defterin kopyaları siz geçtikten sonra hazır olacak, ki bunun da oldukça yakın bir zamanda olmasını öneriyorum.

"Her şey yolunda mı? Dawson kaşlarını çatarak sordu.

'Görmenizi istediğim bazı şeyler var. Arkadaşımızın söyleyecekleri düşündüğümden çok daha fazla'.

OceanofPDF.com

OTUZ BİR

Ellie son giysisini de yatağın yanındaki sandalyenin üzerinde düzgünce katladı. Gardırop hemen önündeydi ama bir şey onu bu kadar kalıcı olmayı kabul etmekten alıkoyuyordu. Sadece birkaç gündür burada olmasına rağmen Roxanne'le çok daha uzun süredir birlikte olduğunu hissediyordu.

Evdeki kendi odasını, kendi eşyalarıyla dolu gardırobunu düşündüğünde duyguları boğazında düğümlendi. Giysileri ve spor ayakkabıları odanın dört bir yanına saçılmıştı, bazıları olması gereken yerden sadece birkaç santim uzaktaydı. Ve her hafta birkaç kez sihirli bir şekilde bu eşyalar bir şekilde evlerinin yolunu buluyordu.

Bazen çok büyük bir ev özlemi hissediyor, bir sonraki an ise onu kontrol etmek için aramayan annesine karşı yakıcı bir öfke duyuyordu.

Annesi nasıl bu kadar soğuk olabilir?

Annesi onsuz hayatına nasıl devam ediyordu? Sanki hiç var olmamış gibi. Bir an annesiyle yüzleşmek ve onu umursamayı ne zaman bıraktığını sormak istedi. Bir sonraki an annesini arayıp eve asla gelmeyeceğini söylemek istiyordu. Bazen annesinin onun tamirci olma hayallerini reddetmesini düşünüyor ve belki de ona bir ders vermenin o kadar da kötü bir şey olmadığını düşünüyordu.

Ve sonra, sadece bir ya da iki kez, ev tanıdık olmayan sesler çıkardığında, midesinin çukurunda yavaşça hasta bir his hissetmişti. Kendi odasına duyduğu acı onu tekrar annesinin hayallerine götürmüş ve bu döngü yeniden başlamıştı.

Ellie gerçekten de Roxanne'den ayrılmak istemiyordu. Aralarında bir bağ oluştuğunu hissedebiliyordu ve ne olursa olsun ikisinin ömür boyu arkadaş kalacaklarını biliyordu.

Ama bir yanı annesinden cevaplar istiyordu, böylece her şeyi unutabilir, zihninde çözebilirdi. Belki o zaman geri dönebilirdi.

Ellie Roxanne'i düşündü. Kadın günlerce bir gencin yanında kalacağını tahmin etmemişti. Harika ve sabırlıydı ama Ellie, Roxanne'in kendi hayatını askıya aldığından emindi, özellikle de gelir gelmez olanlar yüzünden.

Ellie aşağı inerken kendini rahatlamış hissetti. Ne yapması gerektiğini biliyordu. Roxanne'in hayatına devam etmesine izin vermenin zamanı gelmişti.

annesiyle yüzleşmek.

Ellie mutfağa girmeye cesaret etti. Ev yapımı lazanyanın başlangıçları çalışma yüzeyine serpilmişti. İki fincan su ısıtıcısının yanında doldurulmayı bekliyordu.

Boğazında bir ağrı hissetti. Her nasılsa birkaç gün içinde aralarında bir rutin oluşmuştu. Ellie tüm sorunlarını unutup Roxanne'ın evinin karmaşık olmayan güvenliğinde kalmaktan başka bir şey istemiyordu. Annesine duyduğu öfkeden kurtulması gerekiyordu ve o zaman hayatına devam edebilecekti.

Salonu kontrol etti. Halı süpürülmüş ve minderler kabartılmıştı ama Roxanne yoktu.

Tekrar üst kata çıktı ve Roxanne'ın yatak odasının kapısının yanında durdu.

Odanın içinden küçük bir hıçkırık duydu.

"Roxanne," diye seslendi Ellie.

Kısa bir tereddüt. "Evet, evet, bir dakika içinde çıkacağım.

Ellie onun sesindeki kalınlığı duydu ve Roxanne'in iyi olmadığını hemen anladı.

Kapıyı yavaşça açtı. Roxanne çift kişilik yatağının ayakucunda, alttan kayan bir çekmecenin yanında yere oturmuştu. Başı öne eğikti ve omuzları titriyordu. Ellie aralarındaki mesafeyi geçip onun yanına oturdu.

"Roxanne, ne oldu, sorun ne?

Başını salladı ve koluna sıkıştırdığı bir mendili aldı. "Önemli değil, gerçekten, ben iyiyim. Başını kaldırdı. Gözlüğünün kenarları

gözleri acıydı, gözleri hüzünlüydü. Ellie sözlerine rağmen Roxanne'in alt dudağının hâlâ duyguyla titrediğini görebiliyordu.

"Roxanne, lütfen bana sorunun ne olduğunu söyle.

"Sadece anılar, tatlım," dedi Roxanne, bakışlarını kaldırıp duvara dikerek.

Ellie çekmeceye baktı.

Fotoğraflar yüzleri aşağı bakacak şekilde dağılmıştı. Bir tanesinin yüzü yukarıdaydı. Ellie ona uzandı. Onlu yaşlarının başında, uzun, ipeksi sarı saçları olan genç bir kız kameraya doğru dilini çıkarmıştı. Gözleri muziplikle parlıyordu.

"Kim bu? Ellie sordu.

Roxanne gözlerini silerken, "Kız kardeşim," dedi.

"O günü hatırlıyorum; Stourport'taydık. Yolun sadece birkaç mil aşağısındaydık ama çok heyecanlıydık. Bize tatil gibi gelmişti. Bir panayır vardı;

Güneş parlıyordu. Yüz mil ötede de olabilirdi.'

Roxanne uzandı ve fotoğrafı aldı. Çocuğun yüzüne dokundu. "Çok yakındık. Onu çok severdim.

Ellie, Roxanne'in gözyaşlarının polaroidin üzerine düşüşünü izledi.

Ellie bir sonraki soruyu sormak istemedi ve zahmetten kurtuldu.

Roxanne sessizce, "O öldü," dedi.

Ellie boğazının düğümlendiğini hissetti. Daha önce hiç kardeşi olmamıştı ama Roxanne'da hissettiği derin acı onu çok etkilemişti. Uzanıp Roxanne'ın elini tuttu.

'Çok üzgünüm,' dedi kendi duygularını duyarak.

Roxanne başını kaldırdı. Yanakları gözyaşlarıyla ıslanmıştı. Ellie'nin elini sıktı ve gülümsedi. 'Bana onu çok hatırlatıyorsun. Sanırım bu yüzden bu kadar çabuk kaynaştık. Seni uzun zamandır tanıyormuşum gibi hissediyorum.

Ellie, Roxanne'in elini sıkarak karşılık verirken gözlerinin yaşardığını hissetti. O da aynı şekilde hissediyordu.

Roxanne cesurca yutkundu. "Bak, gitmek zorunda olduğunu biliyorum ama burada olman çok hoşuma gitti.

Ellie başını salladı ve eğilip Roxanne'ın ince gövdesine sarıldı. Gözyaşlarını kırpıştırdı.

"Gidip bize güzel bir fincan çay yapmama ne dersin? Roxanne başını salladı ve derin bir nefes aldı.

Merdivenlerden inerken Ellie, Roxanne'ı henüz bırakamayacağını biliyordu. Arkadaşının ona ihtiyacı vardı.

Yani şimdilik annesinin beklemesi gerekiyordu.

OceanofPDF.com

OTUZ İKİ

"Bir dakikanız var mı efendim? Kim kafasını kapıdan uzatarak sordu.

Woody masasından başını kaldırdı ve gözlüklerinin üzerinden ona baktı. "İçeri gel, Stone.

Masanın karşı tarafına oturdu ve sandalyesini öne çekti. Çoğu insan masadan biraz geri çekilirdi. Woody öyle yapmadı.

Kim her zaman yanında bulundurduğu stres topuna uzandı ve onu Onu

. "Buyurun efendim, buna ihtiyacınız olabilir.

Ondan aldı ve y e r i n e koydu. 'Bugün zaten kullanıldı, Teşekkürler, Stone. "Şimdi ne istiyorsunuz?" "Mezar açma, efendim.

"Şu anki davayla bağlantılı mı?"

"Açıkçası hiçbir fikrim yok.

Kaşlarını çattı ve stres topuna doğru baktı ama ona uzanmaktan kendini alıkoydu.

"O halde talebiniz için bir açıklama istiyorum.

"Efendim, Kelly Rowe çok sayıda bıçak darbesiyle öldürüldü. Annesi ve küçük çocuğuyla birlikte yaşarken gizlice fahişelik yapıyordu. Kelly, Kai Lord'un koruması altındaydı, eğer öyle diyebilirseniz, ama kaçmayı planladığına dair bir söylenti var.

Açıklamaya ihtiyacı yoktu. Bu terimi en az onun kadar iyi biliyordu.

'Hepsi çok ilginç ve şimdiye kadar hiçbir şey Bana günlük brifinginizi verin.'

"Kai Lord'dan Kelly'ye olan bağlantı beni hala rahatsız ediyor ama bunun üzerinde çalışmaya devam edeceğim.

"Sizce Lord kendi kızlarından birini öldürür mü?

Kim omuz silkti. "Bilemiyorum. Aptal bir adam değil ve nereden bakarsanız bakın, Kelly'nin ölümü o pislik için gelir kaybı anlamına geliyor ama niyetini duyduysa, gururunun ne kadar değerli olduğundan emin değilim.

Woody anlayışla başını salladı. Kai Lord ikisinin de parmaklıklar ardına tıkmak istediği bir adamdı ama geçmişteki tüm çabaları başarısızlıkla sonuçlanmıştı.

'Stone, mezardan çıkarma talebinizin gerekçesi benim emekliliğimden önce herhangi bir zamanda gelecek mi?

"Efendim, dün gece geç saatlerde posta kutuma isimsiz bir not bırakıldı. Notta sadece bir isim yazıyordu: Lauren Goddard, nam-ı diğer Jazzy, iki hafta önce Noel günü kendini bir gökdelenin tepesinden atarak intihar eden genç fahişe.

Daha fazlasını bekledi. "Ve?

Kim omuz silkti. "Elimdeki tek şey bu, efendim. Bu noktada iki kadın arasında hiçbir bağlantı göremiyorum ama kaçamadığım tek şey, birilerinin benden bu çocuğun hayatı ya da ölümü hakkında daha fazla bilgi edinmemi istediği. İlki üzerinde çalışıyorum ve onun ölümü hakkında daha fazla bilgi edinmenin biraz zor olduğunu biliyorum ama...'

'Bak Stone, bir cesedin mezardan çıkarılmasıyla ilgili süreci biliyorsun.
"Olası bir nedeni haklı çıkarmaya yaklaşmadınız bile.

Kim bunu biliyordu ama denemeye değerdi. Ve denemeyi bitirmemişti. Henüz.

Nefes aldı. "Efendim, not posta kutumdan geldi.
Birinin bu genç kız hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenmemi istediği çok açık. On altı yaşındaydı,' diye ekledi, babalık içgüdüsünü hedef alarak.

'Üzgünüm, Stone. Böyle bir şey olmayacak.'

Derin bir iç çekti ve ayağa kalktı. "Lauren Goddard'ın bize söyleyecek bir şeyleri olabileceğini düşünmeden edemedim.

'Öyle olabilir Stone, ama bu kanıtlara dayanarak polisten bir talepte bulunsak mahkemede gülüp geçerler. Sadece reddedilmekle kalmayız, denesek bile gülünç duruma düşeriz.

Patronunun ağzından çıkan her kelimeyi dinlemeyi öğrendiği için dudaklarında bir gülümseme belirdi.

'Kesinlikle efendim. Tamamen anlıyorum,' dedi ve kapıya doğru yöneldi.

'O kadar hızlı değil, Stone,' dedi.

İçten içe inledi. Stres topunun kullanım nedenini öğrenmek üzere olduğunu hissetti.

Döndü.

Ona bir kağıt parçası salladı.

"Kai Lord'un avukatından. Müvekkilinin kahvaltı ederken taciz edildiğine dair bir şikâyet. Gözlüklerini taktı ve okudu. "Oh, bir de kuru temizleme ücretinden bahsediliyor.

Omuz silkti. Bunun gibi mektuplar Personel dosyasının büyük kısmını oluşturuyordu.

'Ne kadar sakar olabileceğimi bilirsiniz, efendim,' dedi.

'Sakarlığını dizginle Stone ve yemek yerken adamı rahatsız etmeyi bırak. Savaşlarını seç. Anladın mı?'

Kim ağır bir iç çekerek kızgınlığının fark edilmesini sağladı. Kai Lord ne yaptığını biliyordu. Artık her etkileşim taciz iddialarıyla karşılanacak ve onu resmi sorgulama için getirmek zorlu bir mücadele olacaktı.

Kadının ellerini arkadan bağlamaya ve kendisini yasaların dışına çıkarmaya çalışıyordu.

Woody'nin de çok iyi bildiği gibi, kelepçelenmekten hiç hoşlanmıyordu. Biraz.

OceanofPDF.com

OTUZ ÜÇ

Stacey meslektaşını morga kadar takip etmeden önce bir nefes aldı. Daha önceki tek ziyareti unutulmaz bir deneyim olmuştu. Ceset, okulun yaz tatilinden sonra bakıcılık işine dönmemesinin ardından bulunan elli dokuz yaşında bir adama aitti. Ölümcül bir kalp krizi geçirdikten sonra dairesinin oturma odasında yere yığılmıştı. Temmuz sıcağında güneş vücudunun üzerinden yaklaşık on iki kez geçmiş, salon penceresinden içeri girerek ölü bedenini tekrar tekrar ısıtmıştı. Sineklerin vızıltısı ön kapısının dışından duyuluyordu. Vücudunu ele geçiren kurtçuklar, larvalar ve sinekler topluluğu onu iliklerine kadar hasta etmişti.

Y kesisi ete saplanırken bakteriyel çürümeden kaynaklanan gazların kokusundan neredeyse öğürecekti. Ve gözleri aletlere takıldığında kâbus daha da kötüleşti.

Her nasılsa, insan vücudundaki sırları sökmek, kesmek ve kazmak için kullanılan aletlerin bir hırdavatçıda bulabileceklerinden farklı olduğunu hayal etmişti. Onların daha nazik, zarif, daha az müdahaleci, daha saygılı olmasını beklemişti. Kemik testeresinin görüntüsü günlerce aklından çıkmamıştı.

Dawson'ın meraklı bakışları altında yüzünü pasif tutmak zorunda kalmakla kalmamış, aynı zamanda meslektaşının neşesinden kaçınmak için bu deneyim onu hiç etkilememiş gibi davranma ihtiyacı hissetmişti.

Ama bugün hazırlıklıydı.

"Bizim için neyin var Keats? Dawson hoş bir şekilde sordu.

Metal tabakların boş olduğunu ve aletlerin gözden kaybolduğunu görünce memnun oldu. Adamın soğutucuya geri gönderildiğinden şüpheleniyordu.

Keats köşedeki masaya geri döndü ve bir tomar kâğıda uzandı.

'Kitapçığın içeriği,' dedi.

Dawson hızlıca bir göz attı ve onlara yol verdi. Onları harekete geçirecek durumda olmadıkları halde pek ilgisini çekmemişlerdi.

Keats bir pano alıp birkaç sayfayı k a r ı ş t ı r ı r k e n Dawson sabırla bekledi.

'Fiziksel tanımlama zaten bildiğinizden biraz daha fazlası. Kafkasyalı erkek, 1.80 boyunda, hafif yapılı, açık kahverengi saçlı, dövmesi yok

ya da başka ayırt edici özellikleri olsaydı, deneyimlerim bana onun evsiz olmadığını söylerdi.

Stacey kaşlarını çattı. Bunun güvenli bir varsayım olduğunu düşünmüştü. Kimse onun kayıp olduğunu bildirmemişti.

Keats onun gözlerindeki şüpheyi okumuş gibi devam etti.

"Saçları ustalıkla kesilmemiş olsa da düzenli; kir ve bayat terin bir arada tuttuğu birinin kokusunu taşımıyor. Alkol bağımlılığına dair bir iz yok ve ayak tırnakları temiz.

Stacey patoloğun tüm ipuçlarını bir araya getirmekle ilgili sözlerini hatırladı.

"Son yemeği bir çeşit domuz eti, pirinç ve lahana karışımı gibi görünüyor.

"Tamam," dedi Dawson.

"Romenler arasında popüler," diye önerdi Keats. *"Sarmale* denilen bir yemek," dedi.

dedi

. "Tamam," diye tekrarladı Dawson.

Stacey'nin, meslektaşının ne düşündüğünü anlaması zor olmadı.

Can sıkıntısı.

Keats, "Sizi buraya çağırmamın nedeni bu değil," dedi.

Dawson, adamı işbirliği yapmamaya zorlamak istemediği her halinden belli olan bir tavırla, "Tamamdır," dedi.

"Bu adam gerçekten de hipotermiden öldü ama bunları görmenizi istiyorum.

Keats duvara monte edilmiş iki ışık panosuna doğru adım attı ve onları açtı. Her bir panonun üzerine bir X-ışını yerleştirdi.

Stacey birinden diğerine baktı ve nefesi kesildi.

Keats ilk resmi göstererek, "Sol bacağı," dedi. "Ve sağ bacağı," diye açıklayarak ikinciyi işaret etti.

"Ne oluyor be? Dawson sordu.

Sağ bacağındaki neredeyse her kemik kırılmış gibi görünüyordu.

'Ayak parmaklarının ucundan dizine kadar on iki kırık var. Üstünde bir şey yok. "Acı..." diye nefes aldı Stacey.

"Dayanılmaz olurdu," diye kabul etti Keats. "O bacağı hiç kullanamazdı.

"Kan kaybı mı? Dawson sordu.

Keats başını salladı. "Çok az kan kaybı var, Çavuş.

"Araba kazası mı? Dawson, Stacey'nin düşüncelerini yankılayarak sordu. O da bir aracın bacağına çarptığını ve bu seviyede bir yaralanmaya neden olduğunu hayal edebiliyordu.

Hasar.

Keats başını salladı. "Hiç sanmıyorum. Tecrübelerime göre, bu durum trafik kazası kurbanlarıyla tutarlı değil.

Stacey, bu düzeyde hasara neden olabilecek başka bir çarpma türünü hayal etmeye çalıştı.

"Ezmek mi?" diye sordu.

Keats başıyla onayladı. "Benim tahminim de bu yönde ve başka bir şey daha var," dedi ve panoya döndü.

"Bu adamın vücudunda yüzü, kafatası, kolları, bacakları, gövdesi ve arkası dahil olmak üzere doksan altı farklı yaralanma bölgesi var.

"Doksan altı" mı? Stacey açıklığa kavuşturmak için tekrarladı.

"Muhtemelen yirmi yaşında," dedi. "Bu zavallı adamdan daha az yarası olan bir kafes dövüşçüsünü muayene ettim.

"Nasıl bu kadar çok bulmuş? Dawson dehşete düşmüş bir halde sordu.

"Tahminime göre bu erkek uzun yıllar boyunca düzenli ve sistematik olarak dövülmüş.

"Zavallı ruh," diye nefes aldı Stacey, başını sallayarak. Bir insan başka bir insana bunu nasıl yapabilirdi? Birden, korkmuş ve sindirilmiş, darbeleri savuşturmaya çalışan bu adam gözünün önüne geldi. Her yumruk ve tekme onu daha da küçük düşürüyor, zamanla muhtemelen karşı koyma isteğini kaybedecek şekilde eziyordu.

"Keats," diye sordu Dawson kaşlarını çatarak. "Adamımızın kanala kendi başına inmiş olamayacağını düşünmekte haklı olduğumu sanıyorum.

"Bu doğru," diye yanıtladı Keats.

Stacey, son dehşetin farkına vardığında Dawson'ın bakışlarıyla karşılaştı.

Öldürülmemiş olsa da, kurbanları kanala götürülmüş ve orada ölüme terk edilmişti.

OceanofPDF.com

OTUZ DÖRT

Hollytree'ye girdiklerinde Bryant, "Buradan nefret ediyorum," dedi. "Burası umudun ölmek için gittiği yer.

Kim sessizce ona katıldı ve yanlarından geçtikleri insanların gri yüzlerine bakmaktan kaçınmaya çalıştı. Yüzlerdeki her ifade çaresizlik, şüphe, sessiz bir öfke ya da umutsuzlukla doluydu. Her zaman Hollytree'deki insanların pes ettiği izlenimini edinmişti. Ellerinden gelenin en iyisinin bu olduğunu kabul etmişlerdi. Dışarı çıkma arzusu, gelişme isteği, enerji ya da girişim yoktu.

Kim, Bryant'ın depresyonunu anlıyordu. Bu dava onları Hollytree'ye çok sık getiriyordu.

Arabayı bir apartman bloğunun yan tarafındaki çitlerle çevrili çöp alanında durdurdu. Kim, taşan çöpler nedeniyle kapakları zorlanarak açılmış belediye çöp kutularından gelen pis kokuyu içine çekmemeye çalıştı.

Bryant, 'Zemin kattaki en son kat' dedi.

Kim kapıya yaklaştı ve cam olması gereken yerdeki karton parçasına bakarak başını salladı.

Açık mutfak penceresinden gelen bir kahkaha sesi ve kapıya doğru yönelen bir adamın anlaşılmaz bir şeyler haykırdığını duydu.

Kapı, şortlu ve şortun bel bandına uymayan, süt beyazı göbeğini açıkta bırakan bir futbol tişörtü giyen bir adamla açıldı.

"Ne?" diye sordu, parmaklarının arasına sıkıştırdığı bir dürümün küçük ucuyla.

"Bay Goddard? Kim, öyle biri olduğunu düşünmemesine rağmen
sordu. İşaret parmağını burun deliklerinin altına silerken kahkahalar
attı.

"Hiç sanmıyorum. Ben Ken'im, ya sen?'

Bryant kimliğini göstererek 'Polis memurları,' dedi.

Kim ellerini pantolonunun ceplerine soktu. Hayatı buna bağlı olsa bile o eli sıkmazdı.

"Margaret ile konuşabilir miyiz?
Mutfaktan yine yüksek sesli kahkahalar
geliyordu. "Maggie, buraya gel," diye seslendi.

Ortaya çıkan kadın zayıf ve hastalıklı görünüyordu. Gözlerindeki gülümseme kayboldu.

"Ne istiyorsun?

"Vaktiniz varsa sizinle konuşmak için," dedi Bryant hoş bir şekilde, bu kadından bir şey öğrenmeleri gerektiğinin farkındaydı.

Başını içeri doğru itti ve kapıdan uzaklaştı.

İkinci kata çıkan merdiven, karanlık ve ışıksız bir koridorun ön kapısından sadece birkaç metre ötede yükseliyordu. Margaret Goddard sağdaki ilk kapı olan mutfağa adım attı.

Ken kendini küçük odanın en uzak noktasına attı ve kapının hemen içindeki iki kişilik masanın önünden geçerken bir kutu elma şarabı aldı. Birkaç altılı paket ve birkaç şişe alkollü içki daha yakın zamanda boşaltılmış gibi görünüyordu.

Kim, 'Bir partiyi rahatsız ediyorsak özür dileriz,' diye teklif etti.

Bryant ona uyarıcı bir bakış attı. Kadının kızı öleli tam on dört gün olmuştu.

Ken genişçe gülümsedi. Neşeyle, "Hayır, bugün avantajlar günü," dedi.

Kim öfkesini kontrol altında tuttu. Bu ikisi, *İngiltere'deki sosyal yardımlarla* ilgili Kanal 5'te izlediği her belgesel için ayaklı bir stereotipti ve yine de Kim, sistemi düzgün bir şekilde kullanan aileler olduğunu biliyordu.

Bryant, 'Lauren için buradayız,' dedi ve oturdu. Kim

kapı aralığında durmaya devam etti.

"Ne olmuş ona? Maggie kuşkuyla sordu. "Onun

ölümüyle ilgili," diye nazikçe teklif etti.

"Ne olmuş ona?" diye sordu burnunu kırıştırarak.

Kim derin bir yutkunma ya da gözleri kızartan bir duygu yoğunluğu

hissetmedi. "Cevaplanması gereken sorular olduğunu düşünüyoruz,"

diye devam etti.

Onun duygularına gösterdiği nazik ilgi sesini terk etmişti. "Ne

gibi? Kendini aştı. Bu kadar basit.

Kim, bir annenin yakın zamanda gerçekleşen bir ölümden bahsederken bu kadar duygusuz olduğuna daha önce tanık olup olmadığını merak etti.

"Onu daha bir hafta önce gömdünüz; o zaman neden sorularınızı sormadınız?

"Yakın zamanda bir bilgi gün ışığına çıktı," diye teklif

etti. 'Yani şu geçen gün öldürülen fahişeyi mi

kastediyorsun-' 'Adı Kelly Rowe'du,' diye tersledi

Bryant.

Bryant'ın ses tonundaki değişikliğe aldırmadan omuz silkti. Sağ elini, ne istediğini biliyor gibi görünen Ken'e doğru uzattı ve avucuna bir paket sigara ile tek kullanımlık bir çakmak koydu.

"Peki, bunun Lauren ile ne ilgisi var?

"Ölümünün zamanlaması, son dönemde yaşananlarla birlikte düşünüldüğünde...

'Hala anlamıyorum... oh, bekle, intihar etmediğini mi düşünüyorsun?

Öldürüldüğünü mü düşünüyorsun?'

Sonunda gözleri açılmaya başladı.

Bryant ne doğruladı ne de yalanladı. "Dediğim gibi ölümüyle ilgili sorularımız var.

Dudaklarından dışarıdan duyduklarına benzer keskin bir kıkırdama çıktı. "Artık ona sorabilecek gibi değilsin, değil mi?

Tek gülen kişinin kendisi olduğunu fark etti ve aniden durdu.

"Peki, burada ne halt ediyorsun?" diye sordu şüpheyle.

"Vücudunda ilk inceleme sırasında gözden kaçan kanıtlar olabilir-

"Kahretsin, onu kazıp çıkarmak mı istiyorsun?"

diye sordu dehşetle. Ken köşeden, "Ah... iğrenç,"

dedi.

Kim, sonunda onu iğrendirecek bir şey söyledikleri için memnundu. çift.

"Mezardan çıkarmak için izninizi rica ediyoruz-" "Siktirin gidin," dedi ve sonunda bir sigara yaktı.

"Bayan Goddard, yaklaşmadan önce izninizi almamız gerekiyor-"

"Hayatta olmaz," dedi başını şiddetle sallayarak.

Kim kadının tavrından duyduğu rahatsızlığı hissedebiliyordu. Ne yazık ki o da hayattayken kızına karşı bu kadar korumacı olmamıştı. Düşünceleri onu neredeyse dikkate alınamayacak kadar çarpık bir şüpheye sürükledi. Ama düşünmeliydi.

"Bu gece çalışmıyor musunuz, Bayan Goddard? Kim sordu. 'Hayır, emekli oldum. Bir süre önce.

Maggie Goddard Hollytree'de yaşıyordu. Kai Lord Hollytree'yi kontrol ediyordu. Çalışanları sadece emekli olmadı.

Bu kadının acımasızlığının mide bulandırıcı gerçeği ona şiddetle çarptı.

'Kızınızla yer değiştirdiniz, değil mi? Senin yerine onu Kai'ye vermeyi teklif ettin. Sırf sen çıkabilesin diye,' diye tükürdü.

Ken köşeden bir ses çıkardı. 'Hayır, yapmadı. Bu iğrenç olurdu,' dedi.

Garip b i r şekilde, ikisi arasında sadece Ken bu suçlamadan iğrenmiş görünüyordu.

Maggie Goddard ona öylece baktı.

Kim tiksintiyle, 'Dışarı çıkabilmek için kendi çocuğuna bunu yaptın,' dedi. 'Peki Lord bu takası nasıl reddedecekti, ha?

"Bana bıraktıkları tek kişi oydu, bu yüzden kullanmak

zorundaydım-" "Tek ne? Ken bir adım öne çıkarak sordu.

'Çocuk,' diye bağırdı sanki her şey apaçık ortadaymış gibi.

"Ondan daha fazla mı aldın?" diye sordu, gözlerini ona dikerek.

"İki erkek ve bir kız," dedi, sanki isimlerini hatırlamaya zahmet edemiyormuş gibi.

Kim ona baktı ve sonra başıyla erkek arkadaşını işaret etti. "Hadi, ona senin yaptığını söyle, çünkü sana hâlâ tam olarak inanmıyor.

Kadın bakışlarını Kim'in yüzünden ayırmadı. "Yıllarca onu beslemek için yaptım, ne zararı vardı ki?

"Siktir et," dedi Ken, masaya doğru bir adım atarak. Bir kucak dolusu konserve aldı ve mutfak kapısına doğru yöneldi. Kim'e ulaştığında durdu.

Döndü. "İğrençsin, kadın," dedi, tam üzerine tükürmeden önce Onu.

Maggie Goddard arkasından bağırırken Kim onun geçmesi için kenara

çekildi

Bir yandan da eline bir kurulama bezi alıp saçındaki beyaz tükürükleri siliyordu. Ne yazık ki adam tam da ona ısınmaya başlamışken gidiyordu.

Kim ilerledi ve cebinden hazırladığı evrakları çıkarıp masanın üzerine koydu.

Bryant bir kalem çıkardı.

'Margaret, ona bir anne olarak her şeyi verdin. Ona en azından bunu verebilirsin.'

Kadın kalemi kapıp imzasını atmadan önce bir an saf bir nefretle ona baktı.

Kim evrakları cebine geri koydu ve kapıda durakladı. Kendi kanından ve canından birine akla hayale gelmeyecek bir şey yapan bu iğrenç kadına söylemek istediği o kadar çok şey vardı ki. Ama bir kutu elma şarabı daha açan bu pislik herifin ilgisizlik katmanını delip geçecek hiçbir kelime yoktu.

Döndü ve mutfaktan çıktı.

Meslektaşı kapıyı arkasından çarptı.

"Bryant, içerideki o anne müsveddesi için söyleyecek hiçbir sözüm yok.

Adam yanıt vermedi ve kadın onun çenesindeki gerginliği görebiliyordu.

Kim onun dikkatini dağıtmak için ağzını açmıştı ki cep telefonunun sesi duyuldu.

'Hey, Penn,' diye cevap verdi.

"Şu kayıt numaralarından biriyle ilgili bir sonuç var

patron." Telefonu hoparlöre verdi. "Devam et.

Buna bayılacaksınız. Beyaz Astra, Gornal'da Bayan Beverley Greaves adına kayıtlı.'

Kim Bryant'a baktı, onun şaşkın tepkisi de kendisininkini yansıtıyordu.

"Teşekkürler Penn," dedi ve aramayı sonlandırdı.

"Peki, bu kadın Cumartesi gecesi Tavistock Yolu boyunca sürünerek ne yapıyordu?" diye sordu.

"Bilmiyorum ortak, ama bence adresine gidip öğrenmeliyiz.

OceanofPDF.com

OTUZ BEŞ

"Kev, buraya tekrar gelmenin ne anlamı var? Robertson'ın evinin önünde dururken Stacey sordu.

'Bu insanların bu işçilerle konuşmamızı istememelerinin bir nedeni var. Acil siparişle ilgili anlattıklarına inanmıyorum ve şu minibüs meselesi tüylerimi ürpertiyor. Bunu daha önce biliyor muydunuz?'

Stacey onun şüphelerine dengeli ve makul bir yanıt vermek istedi ama elinde hiçbir şey yoktu. Kadınların fabrikadan topluca götürüldüğünü görmek ona bir zamanlar izlediği, işçilerin otobüslerle getirilip götürüldüğü ve kimseyle temas etmelerine izin verilmeyen 51. Bölge'deki Amerikan tesisiyle ilgili bir programı hatırlatmıştı.

"Nereye gidiyorsun? Stacey ana girişten uzaklaşırken sordu.

"Sadece bir şeyi kontrol etmek istiyorum," diye cevap verdi, gizemli bir şekilde.

Sergi salonunu geçip binanın sonuna kadar onu takip etti. Yüksek metal kapılar kapalıydı ama kilitli değildi. Dawson'ın bakışlarını takip ederek ahşap palet kuleleri ve metal bir el arabası tarafından kısmen gizlenmiş tek bir arka kapıya ulaştı.

"Ne arıyorsun?" diye sordu.

Bir an için onu görmezden geldi ve sonra ona doğru gülümsedi.

"Aha," dedi. "Düşündüğüm gibi.

Metal kapı kolunu geri çekmeye başladı.

"Kev, bu izinsiz giriş," dedi. "Ve yukarıda bir kamera var. Omuz

silkti. "Sanırım aktif olarak izlenmiyor.

"Kev, yapamayız-

"Stace, sahada kendine sadece ve sadece tek bir soru sorman gereken zamanlar vardır.

"Hangisi?

"Patron ne yapardı?

Stacey bunun cevabını hemen biliyordu ve onu takip etti.

'Hala ne halt olduğunu bilmiyorum...'

Mavi kapıyı göstererek, "Yere bak," dedi. Sigara

izmaritlerinden başka bir şey göremedi. 'Aah, anladım,'

dedi.

Belli ki personel sigara molası için buraya gelmiş.

'Yani, biz sadece burada takılacağız...' Mavi kapı açıldığında sözleri kayboldu.

Kırmızı tulum giymiş hafif bir kadın dışarı çıktı ve dondu kaldı. Diğer iki kadın ona doğru hamle yaptı ve onu öne doğru itti. Dawson'dan ona ve tekrar ona baktıklarında hepsinin gözlerini panik kapladı.

"Sorun yok," dedi Stacey, ellerini kaldırıp gülümseyerek. 'Sana zarar vermek ya da başını belaya sokmak için burada değiliz. Sadece konuşmak istiyoruz. İngilizce biliyor musunuz?

Kadınlardan ikisi başını salladı ama zayıf kadın yavaşça başını salladı, gözlerinden ihtiyat parlıyordu. Mavi kapıyı hâlâ açık tutuyordu ve her an içeri dalabilirdi. Kapı anahtarla şifrelenmişti ve onu takip etme şansları yoktu.

"Burada olmamalısınız," diye fısıldadı diğer iki kadın uzaklaşıp avuçlarındaki sigaraları yakarken. Daha da uzaklaşmadan önce fısıldayarak baktılar.

'Siz sigaranızı içerken biz de size birkaç soru sorabilir miyiz? Sonra gideriz,' dedi Stacey.

Kadın kapıyı yavaşça arkasından kapatmaya başladı. Stacey onun yirmili yaşların başında olduğunu tahmin ediyordu. Saçları koyu kahverengiydi; uzun, dağınık bir küt saç ve gözlerinin üzerine düşen küt bir kakül.

"Adın ne senin? diye sordu Stacey.

"Cristina," diye cevapladı sessizce.

"Cristina, sen Romanyalı mısın?" diye sordu Stacey, Dawson'ın bir adım geri çekildiğini fark ederek.

Cristina başını salladı.

"Fabrikadaki tüm kızlar Romanyalı mı?

Yine başını salladı ama Stacey korkunun henüz yüzünü terk etmediğini görünce endişelendi.

Stacey, "Sana söz veriyorum, sana sorun çıkarmak için burada değiliz," diyerek onu temin etti.

Genç kadın ona titrek bir yarım gülümseme sundu.

Kapıya doğru başını sallayarak, "Orada her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Evet, evet, çalışmak için iyi bir yer," diye otomatik olarak teklif etti ve sigarasından bir nefes çekti.

"Yalnız, geçen gün sizinle konuşmaya çalıştık ama minibüs gitti..."

"Nicolae bizi eve götürüyor," dedi başını sallayarak.

"Peki ev nerede? Stacey sordu.

"Brockmoor," dedi çabucak. "Biz... Ben Brockmoor'da yaşıyorum. "Cristina, sana iyi davranıyorlar mı? Stacey sordu.

Kızın parmakları kızarmış ve uçları kabarmıştı. Cristina onun bakışlarını parmak uçlarına kadar takip etti.

'Ben yeniyim. Deri kumaşa sertleşiyor.'

Stacey kalbinin hafifçe düştüğünü hissetti. Diğer kızlardan herhangi birinin yakın zamanda bebek sahibi olup olmadığını bilecek kadar tanıdık olması pek olası değildi ama yine de denemek zorundaydı.

"Cristina, son birkaç ay içinde bebek sahibi olan herhangi bir meslektaşını tanıyor musun?

Kaşlarını çatıp başını salladı ve Stacey sigaranın bitmesine sadece bir dakika kaldığını fark etti.

"Emin misiniz? Bu çok önemli olabilir. Eğer sadece düşünebilirsen Bu...'

'Çok üzgünüm ama bu hanımları tanımıyorum. Ben burada yeniyim. Keşke
yardımcı olabilir...' dedi ve sigarayı yere attı.

Stacey'nin aklına ani bir fikir geldi.

"Belki yapabilirsin," dedi çantasından Keats'in sayfalarını çıkarırken. 'Bu kitap dikkatimizi çekti. Bu Romence mi yazılmış?

Cristina ona hızlıca bir göz attı ve kapıya doğru dönmeden önce başını salladı.

"Üzgünüm ama yapmam gerek-

'Cristina, bunu tercüme etmemize yardımcı olabilir misin? İngilizcen çok iyi ve bize yardımcı olabilir.

Başını iki yana salladı.

'Lütfen, sonra söz veriyorum sizi yalnız bırakacağız. Bizim için bir göz atar mısınız? Stacey iki fotokopi setini ayırarak sordu.

İçini çekti ve Stacey'nin elinden sayfaları aldı. Giriş kodunu numaratöre tuşladı.

'Cristina, nasıl iletişim kuracağız...'

"Yarın yine burada," dedi ve kapının içinde kayboldu. Diğer iki kadın onun arkasından içeri süzüldü.

Kapıya doğru geri dönerlerken Dawson, "İyi iş Stace," dedi. "Ne için?" diye sordu.

'Sonunda ağzını açtın,' dedi. 'Sana da aferin,' dedi kadın. "Ne için?" diye sordu, kafası karışmıştı. "Sonunda çeneni kapalı tutmayı öğrendiğin için.

OceanofPDF.com

OTUZ ALTI

Sol tarafı yolcu kapısına çarparken Kim, "Bryant, y a v a ş l a lan," diye bağırdı.

"Ne?" diye tersledi.

"Yok bir şey, eminim sola döndüğünüzde omzum yerine oturacaktır.

'Şimdiye kadar karşılaştığım tüm kalpsiz sürtükler arasında-'

'Şu minibüse dikkat et,' dedi, ara sokaklardan çıkan araçları ondan daha yakından izliyordu.

Bryant frene bastı. Sertçe.

"Kenara çek," diye bağırdı.

"Memnuniyetle," diye homurdanarak küçük bir tütüncünün önünde durdu. Kadın onun bakışlarını takip etti. "Hayır, istemezsin," dedi.

Emniyet kemerini çıkararak, "Evet istiyorum," dedi. 'Bir paket yirmi tane alacağım ve hepsini içeceğim.

Onun kolunu tuttu. "Hey, konuş," diye emretti.

"Bir sigarayı hiç şu a n d a istediğim kadar istememiştim," dedi kolunu sallamaya çalışarak.

"O iğrenç kadın yüzünden mi?"

diye homurdandı.

'Bir kadın için aşağılık, iğrenç, üzücü bir bahanenin sana kendini tekrar öldürmeye başlaman için bir sebep vermesine izin mi vereceksin?

"Çok kızgınım...

"Kesinlikle kızgınsın," dedi ceketini tutuşunu gevşeterek. En azından şimdi konuşuyordu. "Onun boynunu sıkmak istedim. Arkadaşım Ken ona tükürdüğünde onu geri çekmek ve bir daha yapması için ısrar etmek istedim.

"Bir anne kendi kızına bunu nasıl yapabilir?" diye sordu, beyazlamış parmak eklemleriyle direksiyonu kavrayarak. "Onu herhangi bir serserinin kullanması için bilerek Kai Lord'a sunmak ve... Tanrım, cümleyi bitiremiyorum bile.

"O bir anne değil, Bryant. Bir çocuk doğurmuş bir kadın.
Arada çok büyük bir fark var.'

Ağır bir şekilde iç çekti.

'Şef, inancımı korumaya çalışıyorum; Tanrı'ya yemin ederim ki çoğu insanın iyi ve düzgün olduğunu hatırlamaya çalışıyorum. Sadece bazı günler

benim lehime değil.'

"Evet, öyle," dedi basitçe.

Adam başını salladı.

"Şu Tim denen adam, insan doğasına inandığı için toplum merkezinde gönüllü olarak çalışıyor. Len adında eski bir mahkum da beladan uzak durmak için orayı kullanıyor. Ken bile bizi şaşırttı.

Dönüp ona baktı. "Bana pozitiflik mi tavsiye ediyorsun?"

"Ah, ne ironi ama," diye gözlemledi.

Ona bir an sessizlik izni verdi.

"Artık mantıklı araba kullanabiliyor musun?"

diye sordu. "Ve ironi devam ediyor," dedi

akıllıca.

"Biliyor musun, Woody'nin seni benimle eşleştirmesi iyi bir iş, böylece seni sakin tutabilirim," dedi ciddi bir şekilde.

Bryant'ın ani kahkahası arabadan inip trafik kuyruğuna katıldığında arabayı doldurdu.

Sonunda, başka her yerde kaybolduktan çok sonra bile kar tutmaya devam eden bir ara sokağa saptı. Araba bir sıra terasın önünde kayarak durdu. Ön tampon neredeyse beyaz bir Peugeot'nun arkasını öpüyordu.

"Sen mi yönetmek istersin yoksa ben mi? Bryant sordu.

"Sen," diye yanıtladı Kim. Bu kadının bir gece önce kaldırımda sürünerek ne yaptığını anlamak için tüm duyularını kullanmak istiyordu.

Bryant ön kapıyı çaldı. Kapıyı kırklı yaşlarının başında bir kadın açtı. Bakışları ikisi arasında gidip gelene kadar gözleri karanlık ama umut doluydu.

Yüzünün rengi solmaya başlamıştı. Bryant

kartını uzattı ve onları tanıştırdı.

Yere düşmeden hemen önce kadının gözleri yuvalarından fırladı.

OceanofPDF.com

OTUZ YEDİ

Dawson parmaklarını direksiyona vurarak, "İçişleri Bakanlığı'nı arayacağım," dedi.

İçişleri Bakanlığı göç ve pasaportları Göçmenlik Muhafaza, Sınır Gücü, HM Pasaport Ofisi ve Birleşik Krallık Vize ve Göçmenlik Bürosu arasında kontrol ediyordu. Göç İdaresi Nisan 2012'de suiistimalleri önlemek, göçmenlik suçlularını takip etmek ve göçmenlik yasalarına uyumu arttırmak amacıyla kurulmuştur. Halktan gelen yaklaşık elli bin ihbara dayanarak yılda yaklaşık altı bin baskın gerçekleştiriyorlardı.

"Ne için? Stacey sordu.

"Fabrikaya baskın yapmalarını istiyorum.

'Hey, biliyorum, bir suç icat etmek yerine neden zaten elimizde olan bir suçla uğraşmıyoruz?

"Onları arayacağım," diye ısrar etti.

"Ya da gidip adamımızın kanal kenarındaki güvenlik kamerası görüntülerini kontrol edebiliriz.

'Evet, tahmini ölüm zamanı olmadan hangi gün, ay ya da yıldan başlamalıyız?

"Lanet olsun, Kev. Beynini kullan. Son kötü kar fırtınası hangi gün olmuştu?" diye sordu.

"Cuma gecesi.

"Peki ne zaman bulundu?"

"Pazartesi sabahı, bu sabah.

"Karla kaplı olmasaydı orada keşfedilmeden yatacağını gerçekten düşünüyor musunuz?

"Yani, sence Cuma gecesi mi oldu?

Stacey başını salladı. 'Aksi takdirde fark edilirdi. Yatmaya gittiğimde hafif bir fırtına vardı. Uyandığımda ön kapımda bir metrelik bir kar yığını vardı. Sadece Robertson'a girmek istiyorsunuz çünkü biri size giremeyeceğinizi söylemiş.

"Ne kadar korktuğunu gördün mü?" diye sordu pencereden dışarı bakarak. "Yakalanma ihtimaline karşı bizimle bir dakika bile konuşmak istemedi.

'Kev, bırak onu,' dedi.

Başını salladı ve telefonunu çıkardı.

'Hayır, o kızları orada yasadışı olarak çalıştırıyorlar. Bunu biliyorum. Göçmenlik Bürosu'nun onları ziyaret etmesini sağlayabilirsek adreslerini alabilir, komşularıyla konuşabiliriz. Sana söylüyorum Stace, o binadaki biri o çocuk hakkında bir şeyler biliyor.

"Peki, nasıl baskın yaptıracaksın?

Omuz silkti. "İsimsiz ihbar.

Stacey iş yerlerine yapılan baskınların çoğunun isimsiz ihbarlar üzerine gerçekleştirildiğini biliyordu. Ama bu işe karışmazlarsa onlara nasıl yardımcı olacaklarından emin değildi.

Dawson'ın tırnakları tekerleğe geri döndü.

Telefonunu çıkarırken derin bir iç çekti.

"Ne yapıyorsun? Dawson kişi listesinde gezinirken sordu.

D'ye ulaştı ve Devon ismine bastı. Telefonu gösterge panelinin üzerine koydu ve hoparlörü açtı.

"Hey, bebeğim," diye cevap verdi kadın.

"Merhaba Dev," dedi Stacey hızlıca. 'Meslektaşımla birlikteyim. Bir dakikan var mı?'

'Yani, şu an ateşli bir geceden sonra beni neden hiç aramadığını sormak için iyi bir zaman değil-'

"Dev," diye bağırdı Stacey, yanaklarına renk geldiğini hissederek. Bir kez olsun karamel teninin onu gözlerden saklamasından memnundu.

Kev kocaman gözlerle, "Lütfen devam edin," diye bağırdı.

"Şaka yapıyorum," dedi Devon gırtlaktan gelen bir kahkahayla. 'Benim açımdan hüsnükuruntu,' diye ekledi.

Bir randevuydu, iki içki içmiştik ve kesinlikle seks

yapmamıştık. "Senin için ne yapabilirim, bebeğim?

'Bir fabrika dolusu Romanyalı kızımız var. Yasal olup olmadıklarından emin değilim,' dedi Stacey, kanıt olmadığı için Dawson'ın şüphelerini yinelemeyi reddederek.

"Ve?

"Doğrusu, içeride birilerinin bir şeyler sakladığını düşünüyorum.

'Hadi ama bebeğim, bundan daha fazlasına ihtiyacımız olduğunu biliyorsun,' dedi Devon. 'Süreci biliyorsun. Bir iddia alırız, saha memurları sokaklara çıkar ve bir istihbarat paketi oluşturur. Sonra bir baskın kararı alırız, bir OIC atarız, bir plan yaparız ve Sulh Ceza Mahkemesi'nden bir arama emri alırız...'

"Evet, doğru," dedi Stacey nazikçe.

'Tamam,' diye itiraf etti Devon. 'Bazen bu son kısmı atlıyoruz ama geçmemiz gereken bir süreç var. Öylece binalara dalıp her çalışanı toplayamayız. Kimi ya da neyi aradığımızı bilmemiz ve sadece o kişileri hedef almamız gerekiyor.

"Şaka mı yapıyorsun? Dawson arabanın içinden seslendi.

'Hayır,' diye cevap verdi. 'İçeri girdikten sonra şüphelenmemize neden olan diğer insanları yasal olarak sorgulayabiliriz ama içeri girmemizin bir nedeni olmalı.

"Bazı durumlarda işverenlerden kapıda izin alabiliyoruz ancak normalde bu kadar işbirlikçi olmuyorlar" dedi.

"Neden olmasın?" diye sordu Stacey. Elbette işverenler kaçak işçileri ayıklamak isteyecektir.

Devon, 'İşçi başına yirmi bin ceza,' diye cevap
verdi. Dawson ıslık çaldı.

'Ve bir cesedimiz var,' dedi Stacey.

"Fabrika ile bağlantılı mı? Devon şüpheyle sordu.

"Hayır, o dedi Dürüstçe. Onlar olabilir zar zor link onu için Romanyalı olmak.

Dawson ilgisini kaybetmiş gibi görünüyordu ve yine direksiyona vuruyordu.

"Herhangi bir öneriniz var mı?" diye sordu.

Devon derin bir iç çekti. "B e n i bir şeyler içmeye götürmeyi teklif et ve sonra tekrar sor.

Meslektaşının yüzündeki sırıtma, onu tehdit eden gülümsemeyi yansıtıyordu
kendi.

"Tamam, sana bir içki ısmarlayacağım," dedi Stacey, kıkırdamasını engellemeye çalışarak
sesini duydum. "Şimdi ne olacak?

"Sokakta bazı duyumlar alacağım.

"Sahadan bilgi mi alacaksın?

Hey, hey, hey, yavaşla. Yapacağım şey saha istihbaratının o kadar altında ki başka bir ülkede. Kızım, bunun için bir cin tonikten çok daha fazlasını isterim.'

Stacey gülümseyerek, "Tamam, tamam, yardım edebileceğin her şeyi yaparım," dedi. "Seni arayacağım," dedi ve telefonu kapattı.

'Cesur. Ondan hoşlanıyorum,' dedi Dawson telefonuna bir şeyler tıklayarak. Stacey başını sallayarak, "Sanki umurumda da," dedi.

"Tamamdır, bir de bunu deneyelim," dedi ve arama düğmesine bastı. O da onun gibi telefonu hoparlöre verdi.

"Merhaba," diye homurdandı alçak
bir ses. "Ambelcote'daki Romy's mi?
Kalın aksanlı erkek, "Evet, eğer masa istiyorsanız rezervasyon yapmayız," dedi.
Stacey "Romy's Amblecote" yazmış: İngiliz ve Romen mutfağının bir karışımı.
"Paket servisiniz var mı? Dawson sordu.
"Evet, beşten on bire kadar,
Stacey onun beşten on bire kadar demek
istediğini varsaydı. *"Sarmale* mi satıyorsunuz?
Dawson sordu.
"Evet," dedi adam sanki hiç düşünmeye gerek yokmuş gibi.
Stacey meslektaşına gülümsedi. Pirinç kağıdı kadar inceydi ama yine de bir ipucuydu.

OceanofPDF.com

OTUZ SEKİZ

"Tanrım, Bryant, bugün neyin var senin? Kim kadının yanında diz çökerken sordu.

Bryant karşı tarafta ona katıldı. Kapının arkasındaki kancalardan bir ceket aldı ve kadının başının altına yerleştirdi.

'Hayvani cazibemden olmalı, şef,' dedi.

Kadın inlemeye başlayınca Kim, "Evet, öyle olacak," dedi.

'Bayan Greaves, sorun yok. Güvendesiniz,' dedi Kim güven verici bir şekilde. Polis memuru olduklarından bir daha bahsetmemenin en iyisi olacağını düşündü.

Kadın gözlerini açtı. Odaklanması bir saniye sürdü. 'Her şey yolunda Bayan Greaves. Sadece bayıldınız. Bir yeriniz incindi mi?'

Kadın şimdiki zamana dönmeye başlarken başını salladı. Ve bunu yaparken gözleri korkuyla doldu. Eli Kim'in elini kavradı. Kavrayışı buz gibiydi.

"O öldü mü? Kelimeler fısıltıdan öteye geçemiyordu. Kim başını sallayan Bryant'a baktı.

"Kim öldü, Bayan Greaves?

Kadın kendini oturur pozisyona zorlayarak başını salladı. "Kızım tabii ki. Eleanor Greaves. Ellie...'

"Bayan Greaves, gerçekten üzgünüm ama neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrimiz yok.

Kim, kadının ayağa kalkmasına yardım ederken rahatlamanın hayal kırıklığına dönüşmesini izledi. Bacakları kapı aralığından çekilince Bryant ön kapıyı kapattı. Bayan Greaves biraz dengesizdi ama duvara dayalı büroya tutunmuştu.

"O zaman neden buradasın?" diye sordu. "Sonunda onu aramama yardım edecek misin?

'Eğer içeri girersek, Bryant biraz çay yapar-'

"Çay falan istemiyorum memur bey. Kızımı bulmama yardım edecek birini istiyorum.'

Arkasını döndü ve sağ taraftaki salona girdi. Kim de onu takip etti. Oda küçük olmasına rağmen nötr renklerle zevkli bir şekilde dekore edilmişti.

"Kızınız kaç yaşında, Bayan Greaves?

"On altı, işte bu yüzden dün gece kayıp ihbarında bulunduğumda umurunuzda bile olmadı.

Kim kadının hayal kırıklıklarını anlıyordu ama hafta sonu eve dönmeyen on altı yaşındaki bir çocuk yüksek öncelikli bir vaka değildi.

Ama tarihler kafasında yerine oturdu.

"Yani, dışarıda kendini mi arıyordun? Kim sordu.

'Tabii ki var. Başka kimse bana yardım etmeyecek.

"Babası mı?

"Hiçbir zaman resimde yer almadı ve Ellie onu bulabilseydi, CSA'dan çok daha iyi bir iş yapmış olurdu.

"Onu bulmuş olabilir mi? Kim nazikçe sordu. Gençler ketum yaratıklar olabiliyordu.

Kadın başını salladı. 'Onun adını bile bilmiyordu. Hiç ilgilenmedi.

"Peki ikinizin arasında ne oldu? Kim Bryant'a bakarak sordu.

Kim, Bayan Greaves bu sessiz konuşmayı duyabilseydi, konuşmanın şöyle bir şey olacağını düşündü:

"Defterini çıkar. "Bu bizim

davamız değil.

"Sadece yap.

Bryant kitabının bir sonraki boş sayfasını açtı.

Dün sabah ayrıldı. Caitlin'in evine gideceğini ve çaya döneceğini söyledi. Bu normalde altı civarı demek, ben de arkadaşlarıyla buluştuğunu düşünerek birkaç saat bekledim. Saat dokuz gibi cep telefonunu aradım ama sürekli telesekretere düşüyordu.

"Caitlin ne dedi?

"Birlikte hiçbir şey yapmayı planlamadıklarını ve o günü Enville'deki büyükannesinde geçirdiğini söyledi.

"Ellie'nin erkek arkadaşı var mı?

Bayan Greaves başını salladı. 'Bildiğim kadarıyla hayır. Bana herhangi bir çocuktan bahsetmedi ve ben de davranışlarında bir değişiklik fark etmedim. Görünüşünde ekstra bir çaba ya da çekingenlik yok, gerçi Caitlin Ellie'nin Facebook'ta yeni biriyle konuştuğunu düşündüğünü söyledi ama Ellie'nin arkadaş listesini kontrol etti ve orada Caitlin'in tanımadığı kimse yok.

"Odasında eksik bir şey var mı?

Başını iki yana salladı. 'Görebildiğim kadarıyla hiçbir şey yok. Tüm kıyafetleri ve makyaj çantası hâlâ burada. Sadece çantası, telefonu ve sırt çantası gitmiş. Bu yüzden memurun neden bu kadar yardımsever olmadığını anlayamadım. Kaçmadığını biliyordum.

Kim sempatik bir şekilde başını salladı. Ve şimdi en acı verici soruyu sorması gerekiyordu. O zamandan beri bu kadını her saat uyanık tutacak olan soruyu.

"Yakın zamanda tartıştınız mı?

"Memur bey, kız on altı yaşında. Bu neredeyse saat başı olan bir olaydı.'

Ve bu kadın şu anda çocuğuyla tartışıyor olmak için her şeyini vermez miydi?

"Özellikle bir şey hakkında mı?

"Hemen hemen her şey ama aramızdaki en büyük sorun üniversite.

Bayan Greaves gözlerini uzaklara dikmiş, o tartışmaların her birini yeniden yaşıyordu.

"Söylediği herhangi bir şey var mıydı, tuhaf ya da karakter dışı görünen herhangi bir şey? Kim sordu. İnsanlar tartışmalar sırasında ağızlarından çıkmadan önce her düşünceyi sansürlemediklerinde genellikle kendilerini ele verirlerdi.

"Büyük resmi görmeye başladığını söylemeye başlamıştı. Ona ne demek istediğini sorduğumda, sanki onun için bir şey kanıtlıyormuşum gibi oflayıp pufladı ve uzaklaştı.

Kim burada yardım etmek için yapabileceği çok az şey olduğunu biliyordu. Cinayete dair hiçbir kanıt yoktu. Kız on altı yaşında becerikli bir çocuktu. Ne kadar parası, telefonu varsa almıştı ve sır olarak sakladığı yeni bir arkadaş edinmişti.

Kim, Tavistock Yolu'ndaki varlığının sadece çocuğunu bulmaya çalışan bir anne olduğunu biliyordu ve farkında olmadan da olsa, kadının kızının geri döndüğüne dair umutlarını artırmışlar ve sonra da kızının öldüğünü düşünmesine neden olmuşlardı.

"Yeni çekilmiş bir fotoğrafınız var mı? Kim sordu.

Bryant öksürdü ve Kim onu görmezden geldi. Prosedürü biliyordu. Bu kadına, kaçak kızı için bir ekip kurulabileceğine dair boş bir umut veremezdi ama belli ki başvuracak kimsesi yoktu.

Elini çantasına attı ve bir fotoğraf çıkardı. Soluk tenli ve makyajsız sarışın bir kız kameraya gülümsüyordu. On altı yaşından daha genç görünüyordu.

"Bu Noel'de ona yeni bir telefon verdiğimde çekildi. En sona bırakmıştım. Çok heyecanlanmıştı.'

Kim fotoğrafı aldı. 'Bakın, Bayan Greaves, herhangi bir söz veremem ama bunu mahalle ekibine vereceğim ve onlardan göz kulak olmalarını isteyeceğim. Yapabileceğimin en iyisi bu,' dedi ve telefonunun cebinde titrediğini hissetti. Telefonu görmezden geldi.

Kadın anlayışla başını salladı ve bir gülümseme hayaleti sundu. Fazla bir şey değildi ama Kim kadının kendini o kadar da yalnız hissetmediğini umuyordu.

Bayan Greaves onları kapıya kadar takip etti. Kim ona bir kart uzattı. "Eğer aç ve üzgün bir şekilde ortaya çıkarsa, beni hemen arayın.

'Teşekkür ederim memur bey. Çok teşekkür ederim,' dedi kadın, Kim'in telefonu tekrar titremeye başlarken.

"Lanet olsun," dedi Kim, telefonu çıkarırken. Onu arka arkaya arayan insanlar canını sıkıyordu. Cevap verebilecek durumda olsaydı cevap verirdi.

Keats'ten iki cevapsız arama.

Arabaya yaslandı ve bekledi. Eğer iki kez aradıysa, tekrar deneyeceğini garanti edebilirdi.

"Stone," diye cevap verdi, onun adı görünür görünmez.

"Tam zamanında," diye tersledi.

Antenleri onun hafif küfürlerine anında tepki verdi. Keats nadiren küfrederdi.

He

psi

.

Ayağa kalktı. "Ne oldu?" diye sordu, şimdiden onun cevabından korkuyordu. "Sana iyi bir tahmin vereceğim.

"Kahretsin," dedi Bryant'a bakarak.

Gözleri bir yanıt bekliyordu.

"Görünüşe göre bir tane daha var.

OceanofPDF.com

OTUZ DOKUZ

Cristina en üst ranzaya uzandı ve küçük odanın etrafına hastalıklı bir parlaklık saçan, çevresinin karanlığını vurgulayan çıplak sarı ışığa baktı.

Karşı ranzadan gelen hafif hıçkırık sesleri ona ulaştığında gözlerini kapattı. Natalya uzandı ve ince yastığının yanındaki duvara dokundu. Cristina onun Romanya'daki iki küçük kızının fotoğrafına dokunduğunu ve parmaklarının ucunda bir öpücük olduğunu biliyordu.

Birkaç dakika sonra hafifçe ağlaması yumuşak bir horlamaya dönüştü. En derin üzüntü bile yorgunlukla savaşamazdı.

Normalde Cristina da Natalya'nın peşinden huzurlu bir yere, duygulardan, korkudan ve yalnızlıktan kurtulmaya giderdi. Günün sonunda hepsinin arzuladığı şey uykuydu.

Ama bu gece değil. Cristina tamamen uyanıktı.

Yastığının altından kâğıt destesini aldı ve on dokuz yıl öncesine ait ilk kaydı okumaya başladı.

Not almaya başladığında beyni Romence ve İngilizce arasında kolayca geçiş yapıyordu. İyi bir eğitim almıştı.

Bugün evden ayrıldıktan iki hafta sonra Calais'ye vardık. Devrilmiş bir tahta kutunun üzerinde beklerken son kalan yiyecekleri de yedik.

Kat ettiğimiz kilometrelere rağmen korku midemi bulandırıyordu. Beklerken Romanya hala çok yakın hissediliyordu. Durdurulacağımız ve geri gönderileceğimiz korkusu, suyu geçene kadar beni terk etmeyecekti.

Karanlık çökerken Ralph adında bir adam bizi buldu ve sen kollarıma sokuldun.

Bana bir kağıt parçası verdi ve bizi uzun kamyonların sıralandığı bir yere götürdü. Gölgelerin arasından bir adam çıktı. Bir zarf el değiştirdi. Kamyonun perdesi açıldı ve adam işaret etti.

Plastik kaplı kutuların içine ve üstüne tırmandık. Bir köşe bulduk ve sokulduk. Seni kendime çektim ve uyudun. Altımızdaki motorun gürültüsü seni uyuttu ve nefes alış verişin değişti.

Kamyon durup kalktı ve sonunda hareketsiz kaldı. Sen yanımda huzur içinde uyurken dua ettim ve ağladım.

Denizde olduğumuzu biliyordum. Etrafımızdaki gizli karanlık beni hem rahatlatıyor hem de korkutuyordu.

Kimse bizi burada bulamaz.

Kamyonun bu küçük karanlık köşesinde dünya tarafından görünmez olduğumuz kesindi. Birden sonsuza kadar orada kalmak istedim.

Sadece birkaç saatliğine rahatladığımı hissettim. Yaptığım şeyle ilgili şüpheler kafamın içinde dönüp duruyordu ama onları umutla gömmeye çalıştım. İş, yemek ve fırsatların olduğu bir ülkeye gidiyorduk. Güvenli bir yerde olacaktık.

Kamyon tekrar hareket etmeye başladığında sen kıpırdandın.

Bana umut, korku ve güven karışımı bir duyguyla baktın. Seni kendime çektim ve sıkıca sarıldım.

İnancınız beni gözyaşlarına boğdu. Birbirimize sahip olduğumuz sürece iyi olacağımızı biliyordum.

Cristina kalemi bir kenara bıraktı ve yüzünden akan yaşları sildi.

OceanofPDF.com

KIRK

Kim, yol boyunca uzanan ve bir tarafta oto yıkamaya, diğer tarafta ise küçük bir çocuk parkının girişine erişimi kısıtlayan kordona yanaştı.

Binanın kendisi, her iki ucunda birer kapı bulunan tek katlı tuğla bir yapıdır. Birinde 'Bayanlar', diğerinde 'Baylar' yazıyordu.

Kim, Brierley Hill High Street'in sonundaki umumi tuvaletlere yaklaşırken, "Çok şık," diye mırıldandı.

Rozet gerekmiyordu. Koruma görevlisi iyi tanıdıkları bir polis memuruydu. Bandı kaldırdı ve altından geçtiler.

"Ne biliyoruz? Kim sordu.

"Daha sonraki güncellemede Donna Hill olarak tanımlandı.

"Aman Tanrım," diye iç geçirdi Kim. Kız önceki gece neredeyse hiç konuşmamış olsa da Kim, sıcaklıkla hiçbir ilgisi olmayan titremeyi hatırlıyordu.

Kim, Bayanlar'ın girişine adımını atarken bir ayak fark etti. Kim kızın kim olduğunu ya da ne yaptığını umursamıyordu. Sonuyla burada karşılaşmak onu tiksinti ve üzüntü karışımıyla doldurdu.

Keats diz çöktüğü yerden başını kaldırdı ve konuşmak için ağzını açtı. Kim'in şaka yapacak hali yoktu ve sözünü kısa kesti.

"Ne burada ne de şimdi," dedi patoloğun etrafından dolanarak.

Ceset yere düşmüş ya da kaymış gibi duruyordu. Dizleri bükülmüş ve kısmen yan yatmıştı. Yüksek topuklu ayakkabıları ayaklarına sıkıca bağlı duruyordu. Çıplak bacakları yara bere içinde görünmüyordu ve eteği kısa olmasına rağmen kalçalarını sarıyordu. Sarı tişört kandan kıpkırmızıya boyanmıştı. Hafif ceketi inceydi ve sıcağa karşı hiçbir koruma sağlamıyordu.

"Arkada iki, önde bir bıçak yarası.

"Arka tarafa mı? Kim sordu. Saldırgan onu tuvalete kadar takip etmişti.

Keats başını salladı. "Az miktarda kan kaybı olmuş ama üçüncü yara ölümcül olmuş.

"Cinsel saldırı belirtisi var mı? Kim Keats'e sordu.

Onu henüz hareket ettirmedim. Siz iyi insanların gelmesini bekledim. Bu noktada belirgin bir işaret yok.

Fotoğrafçı son birkaç kareyi çekerken Kim yüzü ayrıntılı olarak inceledi. Pembe göz farı sol tarafa bulaşmıştı. Cildinin kötü durumu fondöten ve kapatıcı katmanları arasında savaşmaya başlamıştı. Dudaklarında makyaj yoktu.

Bryant yanında belirdiğinde Kim, 'Kesinlikle son müşterisinin kim olduğunu bulmamız gerekiyor,' dedi. 'Çünkü çok geçmemiş. Makyajını tazelemek için hiç çaba sarf etmemiş, yani ya vakti yoktu ya da o gece işi bitmişti ve eve dönüyordu.

Bryant not aldı.

"Şef, onu şuradaki bayan buldu. Uzun yol kamyon şoförü. Gece boyunca araba kullandıktan sonra yanlış yola sapmış ve tuvaleti kullanmak için hemen park etmiş. Sanırım Norveçli ama oldukça iyi İngilizce konuşuyor.

"Onunla ilgili şüpheli bir şey var mı?

Bu noktada herkes şüpheliydi.

Bryant başını salladı. 'Görebildiğim kadarıyla hayır. Sevkiyat notları Norton'a doğru gittiğini ve Stourbridge çevre yolundan yanlış bir dönüş yaptığını doğruluyor. Teçhizatını geri döndürecek bir yer bulamamış.

Keats ona, 'Bu senin ve benim için bir kamyon,' dedi.

'Ve hala üzerinde oturduğu kardan daha beyaz. Daha sonra ihtiyacımız olursa diye bilgilerini aldım ama FOA ayrıntılı bir ifade alıyor.

Kim anlayışla başını salladı. Olay yerine gelen ilk polis memuru, olay yerini ve tanıkları emniyete almak için iyi bir iş çıkarmış görünüyordu.

Kim teknisyenlerden uzaklaşarak geri çekildi ve bir an için olay yerini inceledi. Kadın umumi tuvalete girerken arkadan saldırıya uğramıştı. İçgüdüleri ona bunun bir anlamı olduğunu söylüyordu ama ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Keats kurbanı nazikçe sırt üstü çevirirken Bryant da ona katıldı.

"Kesinlikle kıpırdamamış," dedi ve kadının mor lekelerini işaret ederek

Cilt.

Morluk sağ tarafının tamamına yayılmıştı. Kim bunu birçok kez görmüştü.

daha önce defalarca. Ölümle birlikte vücuttaki kan en alt noktaya gider ve bir doğum lekesi gibi lekelenir.

Keats, cinsel saldırı izi olup olmadığına bakmak için kadının giysilerini nazikçe kenara çekti.

"Kalçalarında ya da göğüs bölgesinde belirgin bir şey yok, Müfettiş.

"Yaklaşık zaman?" diye sordu.

Keats rektal sondayı çıkardı.

Kim gerçekten daha fazla izleme ihtiyacı hissetmedi.

Uzandı ve altın lame el çantasını yerinden çıkardı. Bryant dikkatle kopçasını açarken bir kanıt torbası hazırladı. İçinde bir tomar para, süpermarket markalı bir ruj, bir pudra kutusu, bir dizi prezervatif ve bir ev anahtarı gördü.

Çantanın üst kısmına en yakın olan banknot destesini dikkatle kaldırdı. Rulo diğerinden daha kalındı.

Açtı ve saydı. Bryant'a kaşlarını

çattı.

"40 sterlin ve hepsi 5 sterlinlik banknotlar halinde.

OceanofPDF.com

KIRK BİR

"Pekâlâ, çocuklar, neredeyiz? Kim sordu. Penn,

"Kurul güncellendi patron," diye teklif etti.

Kim, silme tahtasının ikiye bölündüğünü ve Donna'nın bilgilerinin artık sağ tarafta yer aldığını fark etmişti.

'Tamam, devam edelim. O tahtayı tekrar bölmek istemiyorum. Başka neyin var Penn?'

'Lauren Goddard'ın defin ruhsatı Çevre Sağlığına gönderilmiştir ve şu anda kimlerin katılacağını görmek için kura çekilmektedir. Cenaze Direktörleri onaylandı ve krematoryum tam zamanı beklemek üzere hazır bekliyor.

Kim başıyla onayladı. Dürüst olmak gerekirse, mezardan ne çıkacağını merak ediyordu ama eğer bu kızın ölümüyle ilgili uygunsuz bir şey varsa, bu katilin ortaya çıkmasını sağlayabilirdi. En azından sorumlu kişi kızın ölümünün unutulmadığını bilecekti.

"Kelly Rowe ile Kai Lord arasındaki bağlantı hakkında başka bir şey var mı?" diye sordu Penn'e takılarak.

Genç anneden çete liderine uzanan net bir iz olmaması onu hâlâ rahatsız ediyordu. Yolları nasıl kesişmişti?

Başını iki yana salladı. "Roxanne Shaw adında bir komşusuyla konuştum, o da onun hakkında zaten bildiğimiz her şeyi doğruladı. İyi bir kızmış, erkek arkadaşı yokmuş ve kızıyla birlikte sakin sakin yaşıyormuş. Komşusu haberlerde görene kadar onun bir fahişe olduğuna dair hiçbir fikri yokmuş.

Kelly Rowe'a sır saklamakta bu kadar iyi olduğu için

lanet olsun. "Kayıt numaraları?" diye sordu.

Ekranına bakarak, "Hâlâ BMW'yi takip ediyorum patron, ama bir dakika içinde senin için iyi bir şey bulabilirim," dedi.

"Kev?" dedi, odanın diğer ucuna bakarak.

'Şu anda kanaldaki kurbanımızın Romanya bağlantılarını tespit etmeye çalışıyoruz' dedi.

"Peki ya o yaralar?" diye sordu. Keats otopsi raporunu e-postasına göndermişti.

Başını iki yana salladı. "Korkunç," diye cevap

verdi. 'Yakın tarihli mi yoksa tarihi olanlar mı?

"İkisi de," diye cevap verdi. "Bacağı üzerine üç katlı bir bina düşmüş gibi görünüyordu ve vücudunda yıllar boyunca yaralanmamış çok az yer vardı. Altı kırık kaburga kemiği, kırık bir köprücük kemiği, muhtemelen yumruklanmaktan dolayı başının, gözünün, şakağının ve burnunun etrafında küçük kırıklar.

"Peki ya elleri? Kim sordu.

Dawson düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Çok fazla hasar yok aslında," dedi.

dedi.

Bunun onun beynine girmesine izin vermeye karar verdi. Bir hücreyi dölleyecekti

Sonunda.

"Yani hâlâ çalışabilir mi? Stacey söyledi.

Kim omuz silkti. Tamam, yanlış beyni döllemişti ama ekip olarak iyi çalışıyorlardı ve ipuçlarını etkili bir şekilde takip ediyorlardı.

"Çocukla ilgili yeni bir ipucu var mı?" diye sordu.

"Fabrikayı tekrar deneyeceğiz," diye teklif etti Stacey, kararsızca.

"Bu bir soru muydu yoksa bir ifade miydi? Kim bakışlarını polis memuruna dikerek sordu.

'Açıklama,' diye yanıtladı.

'İyi fikir,' diye kabul etti.

Robertson'dakiler yeterince serbest bırakılmıştı ve minibüsle ilgili hikâye de ensesinde bir şeylere dokunmuştu.

Kapı aralığında kararsız bir gölge belirdi.

"Marm, bakabilir miyim?

"İçeri gelin, Çavuş Evans.

İçeri girerken yan gözle panoya baktı. Yutkundu. "Doğru o zaman?

Kim başıyla onayladı. "Donna Hill dün gece geç saatlerde öldürüldü.

Çavuş başını salladı. "Bazıları aynı fikirde olmasa da kötü bir çocuk değildi.

Kim ona baktı. "Mutlu çocuk bugün nerede?

Hasta olduğunu söyledi. Mide rahatsızlığı ya da öyle bir şey. Beni görmek istediğine dair bir mesaj aldım.'

Bryant ayağa kalkarak, 'O bendim,' dedi.

Yazıcıdan bir tomar kâğıt aldı ve karşı tarafa uzattı.

"Bunları birkaç a r k a d a ş ı n ı z a dağıtır mısınız? Adı Ellie Greaves ve Pazar gecesinden beri kayıp.

Çavuş Evans resme iyice baktı.

"Bu resmi bir kayıp vakası değil," diye açıkladı Kim. 'On altı yaşında ve büyük olasılıkla birkaç günlüğüne dinlenmeye çekildi ama siz çocuklar ona göz kulak olursanız minnettar oluruz. Penn'e doğru başıyla işaret etti. "Telefon numarası bizde var ve onunla da temasa geçmeye çalışacağız.

Başını salladı. "Elbette, Marm.

Gitmek için döndü ve tahtaya bir kez daha baktı. Omuzları biraz çöktü ve başını tekrar salladı.

Kim anlıyordu. Dawson'ın deyimiyle 'devriyeler' sokaklarda çok zaman geçirirlerdi. Yerel işletmelerle irtibat halindeydiler ve polis gücünün ana yüzüydüler. Belirledikleri bölgeler kendi evlerinin uzantısı gibiydi. Burası onların bölgesiydi; onların koruma alanıydı.

Bu kızlar tahtadaki bir isimden daha fazlası olabilirdi. Karakol memurları onların geçmişlerini, çocuklarını ve hayatlarını bilirdi. Karakolda ölümler çok kişisel algılanırdı.

"Teşekkür ederim, Çavuş," dedi kadın, adam gözden

kaybolurken. Penn, "Evet, anladım," diye bağırdı.

Stacey, "Umarım yakalayıcı değildir," diye espri yaptı.

"Geçen geceki Toyota, patron," diye devam etti Penn.

Kim, "Soruşturmalarımızda bunu elediğimizi sanıyordum," dedi. Aracın kayıtlı sahibi yetmiş dokuz yaşında, ağır fiziksel engelleri olan bir erkekti.

'Kayıtlı sahibimizin gecenin o saatinde neden dışarıda olduğunu anlayamadım, bu yüzden dün tekrar bir arama yaptım ve AutoTrader web sitesi için başka bir sonuç çıktı - ve orada bir ay önce satılıktı. Bay Bingham'ı aramaya çalıştım ama pek iyi duymuyordu. Onu görmeye gittim ve arabayı sattığını doğruladı ancak satın alan adamın adını hatırlayamadı.

"Herhangi bir açıklama?

Acı acı gülümsedi. "Orta boylu, orta yapılı, dağınık saçlı ama yeşil bir Puffa ceket giyiyordu.

Dawson başını sallayarak, "Şu adama acilen bir silah bulun," dedi.

Evet, bu tarife göre bir saat içinde üç haneli rakamlar görülebileceği için tetikte olun.

"Nakit satış mı?" diye sordu.

Penn başını salladı. "Kayıt belgesini sordum, ancak birkaç gün önce göndermiş. Kayıtlara geçmesi için bekliyordum.

DVLA.'

"Ve?

"Toyota şu anda Roger Barton adında yerel bir adama ait. Kim Bryant'a baktı. "Hızlı Rodge," dediler birlikte.

Penn ekrana bakmaya devam ederken Dawson ve Stacey birbirlerine baktılar.

"Bunun bir anlamı var mı bilmiyorum ama Google aramasında yerel bir izci lideri olduğu görülüyor.

Kim şimdiye kadar öğrendikleri her şeyi hatırladı.

"Yavrukurtlar toplantısına normal bir giriş ücreti var mı?"

Dawson omuz silkerek, "Muhtemelen bir beşlik," dedi.

'Ben de öyle düşünmüştüm ve bu çok daha mantıklı gelmeye başladı,' dedi ve kendini masadan fırlattı.

Ceketini al Bryant. Görünüşe göre Kelly ve Donna'nın son müşterisini bulmuş olabiliriz.'

OceanofPDF.com

KIRK İKİ

Dawson arabayı park ederken Stacey boynundaki yün atkıyı sıktı. Ayakları, gece boyunca eksi iki derecede yeniden donmuş olan gri çamurun üzerinde çıtırdıyordu. Cıvıl cıvıl hava durumu sunucusu sabah 11'e kadar donma noktasının üç derece üzerine çıkılacağı sözünü vermişti ama Stacey nefesini tutmuyordu.

Arabanın kapısını kapattı ve kaputun üzerinden ona baktı. 'Kev, bu o kadar uzak bir ihtimal ki, ulaşmak için lanet olası bir trebükete ihtiyacımız olacak-'

"Bir ne?" dedi, kafenin kapısını açarak.

'Sallanan bir kol kullanan bir silah... ah, boş ver,' dedi ve onu içeri kadar takip etti.

Buradaki kimsenin kurbanlarının kimliğini tespit etmelerine yardımcı olabileceğinden emin değildi.

Seyrek nüfuslu kafenin sıcaklığı onu anında etkiledi. Mobilyalar, savaş yaralarından nasibini almış basit ahşap masa ve sandalyelerdi ama karo zeminin köşeleri temiz görünüyordu. Spesiyalleri listeleyen bir kara tahtanın altında iki gıda hijyeni posteri sergileniyordu. Şarküteri tarzı tezgah zevkli bir şekilde düzenlenmişti ve çorbalar, tütsülenmiş sosisler ve farklı dolgulara sahip fırınlanmış patateslerden oluşan bir karışım içeriyordu.

Stacey, kendisine doğru yayılan lezzetli dumanlı aromaya karşılık olarak midesinin guruldadığını hissetti.

"Vasile? Dawson ellili yaşlarının ortalarında, yuvarlak hatlı bir adama sordu. Beyaz tişörtü net ve temizdi.

Başını salladı.

"Konuşabileceğimiz bir yer var mı?

Kalan müşteriler binayı terk ederken 'Mariana,' diye seslendi.

Etrafına bakınan Stacey artık mahremiyete ihtiyaç olmadığını fark etti. Kafe boşalmıştı. Geriye yarısı yenmiş iki tabak yemek kalmıştı. Ne kendisi ne de Dawson kimliklerini çıkarmış ya da kendilerini polis memuru olarak tanıtmışlardı; bu da Stacey'nin nasıl bu kadar çabuk memur olduklarının anlaşıldığını merak etmesine neden oldu.

Onlu yaşlarının sonlarında bir kadın belirdi. Yüzü ince ve solgundu, ihtiyatlı gözlerinin etrafında koyu halkalar vardı. Unla kaplı ellerini önlüğüne sürüyordu.

"Baba?" diye sordu.

"Bir dakikalığına dükkâna göz kulak ol," diye talimat vererek onu arkadan takip etmelerini işaret etti.

Kafenin ötesine geçildiğinde alan geniş, paslanmaz çelikle donatılmış bir mutfak alanına açılıyordu. Mutfağın en uzun yüzeyi boyunca sıra sıra folyo tepsiler dizilmişti.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu, bir gün önce duydukları o gürleyen derin sesiyle.

"Telefonda bize *sarmale* servis ettiğinizi söylemiştiniz? Dawson sordu. Adam başını salladı. "Elbette.

"Popüler bir yemek mi?" diye sordu Stacey, nadir bir seçim olduğunu ve son birkaç hafta içinde sadece bir kişinin istemiş olduğunu umarak.

'Çok popüler. Romanya'nın vazgeçilmezi,' diye cevap verdi. "Her gün belki yirmi ila otuz porsiyon.

Stacey kalbinin sıkıştığını hissetti.

Dawson telefonunu çıkardı. Bir dakika boyunca kaydırdı ve uzattı. 'Bu adamı tanıyor musun? Buraya geldi mi?'

Vasile baktı ve hoşnutsuzlukla kaşlarını çattı. "Bu adam öldü mü? Dawson başını salladı ve Vasile tekrar baktı.

Başını sallamaya başladı. "Sanmıyorum...

"Bir daha bak," dedi Dawson, telefonu ona uzatarak. "Geçen hafta sonu, belki de Cuma günü burada olmadığından emin misin?

Tekrar baktı ama bu kez başını daha kesin bir şekilde salladı.

"Bu adamı tanımıyorum," dedi.

Stacey, başka kimsenin de bilmediğini düşündü. Şimdiye kadar kimse onun kayıp olduğunu bildirmemişti.

'Efendim, göçmenlik durumu bizim için önemli değil...'

"Benim için de değil," diye cevap verdi. 'Kızım ve ben burada yasal olarak ikamet ediyoruz-'

'Sorun değil,' dedi Dawson. 'Yasal statünüzü sorgulamak için burada değiliz. Sadece bu adamın kimliğini tespit etmemiz ve ona ne olduğunu öğrenmemiz gerekiyor.

"Anlıyorum ama onu tanımıyorum.

Dawson başıyla kabul ettiğini belirtti. 'Her gün buraya girip çıkan pek çok insan görüyor olmalısınız. Her birini tanımanız ya da bilmeniz mümkün değil.

Savunmacı bir tavırla, 'Ben tüm müşterilerimi tanırım,' dedi.

Dawson'ın küçük testini anlamıştı. Doğruyu söylüyor gibi görünüyordu.

"Yakınlarda böyle başka bir kafe var mı? Dawson sordu. "Romen toplumuna hizmet veriyor.

'Bildiğim en yakın yer Wolverhampton'da,' dedi.

Dawson telefonunu tekrar cebine koydu.

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim," dedi Stacey'nin aklına aniden bir fikir geldi.

"Bu *sarmale* mi?" diye sordu, folyo tepsiler içinde hazırlanmakta olan yiyecekleri işaret ederek.

Başını salladı.

"Dükkân için mi?" diye sordu, hazır ve nazır bekleyen dolu konteynerlere bakarak.

"Hayır. Bu, şirket siparişlerimizden biri için hazırlanıyor.

Stacey midesinde bir heyecan sarsıntısı hissetti.

"Bize kim olduğunu söyleyebilir misiniz?" diye sordu.

"Robertson's Handbags için. Her Perşembe oraya teslimat yapıyoruz.

OceanofPDF.com

KIRK ÜÇ

Kim aniden, 'Kenara çek Bryant,' dedi.

'Şef...' diye uyardı.

"Ne?" diye sordu masumca.

"Belli bir kişinin kahvaltı için tercih ettiği kafeye rahatsız edici derecede yakın görünüyoruz.

"Gerçekten mi? Fark etmemiştim,' dedi, ön pencereye bir kez daha bakarak. 'Roger Barton'la konuşmadan önce biraz tost yemek isteyip istemediğime karar veriyordum. Yani, Kai Lord'un aynı anda aynı yerde olma ihtimali nedir ki?

'Oraya giremeyeceğinizi ve doğrudan bir kanıt olmadan onu içeri alamayacağınızı biliyorsunuz...'

'Oooh, görünüşe göre acıkmışım,' dedi yolcu kapısını açarak.

Kai Lord kafeden çıkarken Bryant, 'Kahretsin,' dedi.

"Meslektaşlarınızdan birinin daha ölümünün iştahınızı etkilemediğini görmek güzel," dedi Kim, doğrudan onun yolunda durarak.

Burun deliklerindeki hafif bir parlama, onu gördüğüne ne kadar memnun olduğunu gösteriyordu.

"Burada olmamanız gerekiyor," diye hırladı.

Etrafına bakındı. "Hadi ama, pastırmanı ve yumurtanı huzur içinde bitirmene izin verdim, değil mi?" diye alay etti.

Adam onun etrafından dolaştı. Kadın döndü ve onun yanında yürüdü.

Bryant sürücü kapısını açıyordu. Başını ona doğru salladı. Sadece ikisi vardı.

"Ekspertizinde iyi görünmeyecek, değil mi? Kim ona adım adım yaklaşarak sordu. 'Birkaç gün içinde iki çalışanını kaybetmek. Boktan bir pezevenksin, ha?

"Siktir git," dedi adımlarını sıklaştırarak.

Kadın da ona ayak uydurdu.

'Tabii bunları yapan siz olduğunuz için umursamıyorsanız
içeri.'

Köşeyi dönüp altına doğru ilerlerken hiçbir şey söylemedi.
Range Rover engelli yerine park edilmiş.

Kim ceza kesilmediğini görünce hayal kırıklığına uğradı. Adamın önüne geçti ve sürücü kapısına yaslanarak adamın kendisine dokunmadan kapı koluna dokunmasını engelledi.

"Siktir git...

"Ne saklamaya çalışıyorsun, Kai?" diye sordu şüpheyle. "Seni hiçbir cinayetle ilişkilendirmemiştim ama yaptıkların bana seni başkalarının alın teri ve sefaletiyle yaşayan zavallı bir serseri olarak görmekle hata ettiğimi düşündürüyor.

"Ben öldürmedim-

Evet, ben de öyle düşünüyordum. Birini öldürecek kadar taşaklı değilsin. Askerlerinizden birini korkutarak adam öldürme suçunu üstlenmesini sağlayabilirsiniz, bu sizin için daha iyi olurdu. Kölelerinize bir polisi dörde bir dövmelerini emredebilirsiniz ve çaresiz kalan korkmuş kadınlarla başa çıkabilirsiniz ama gerçek cinayet. Yakınından bile geçemezsiniz...'

"Yem atmaya mı çalışıyorsun-?

"Ama böyle düşünen bir tek ben varım, Kai. Ekibimin geri kalanı senin Kelly ve Donna'yı sudan bir sebeple öldürecek kadar iğrenç bir piç olduğunu düşünüyor ve ben de senin çok zavallı olduğunu düşünüyorum. Peki kim haklı, onlar mı ben mi?

"Çekil şu lanet arabadan," diye homurdandı.

Onu kenara itip arabaya binmeyi nasıl da istiyordu ve bunu yapmasını nasıl da diliyordu. Anahtarlığındaki düğmeye basmaya fırsat bulamadan onu kelepçeleyip karakola doğru yola çıkaracaktı.

Kollarını kavuşturdu ve metale yaslandı.

"Sorumlu olduğun iki kızın ölmesi yetmiyormuş gibi, bir başka işlem de planladığın gibi gitmedi, değil mi?" diye sordu gülümseyerek.

Omuz silkti. 'Kolay gelir, kolay gider, değil mi? Daha bir sürü-'

'Sadece işinizi yaparken önünüze engeller çıkması çok can sıkıcı değil mi? İkimiz için de boktan bir haftaya dönüşüyor.

"Ne istiyorsun lan?

En iyi amacı, adamın ona ellerini sürmesi ve onu sorguya çekmek için bir neden vermesiydi. Aralarındaki iki metrelik mesafe ona bunun pek olası olmadığını söylüyordu.

Benimle gangster gibi konuşmayı kes, Kai. Ailen ölmeden ve sana iki yüz bin dolar bırakmadan önce mahalle çocuğu olmadığını ikimiz de biliyoruz.

üç yıldan az bir sürede harcadın. Hollytree'deki dalkavuklarınızla işe yarayabilir ama benimle değil.

Ailesinden bahsedilince vücudu ona doğru hareketlendi ama kendini kontrol etmesi de tasarımcı kıyafetleri kadar kusursuzdu.

Düşmanları hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmek için zaman ayıracağını düşünmemiş miydi? Kai'nin babası, Endonezya'da tatildeyken korkunç bir fırtınada ölmeden önce üniversite şehirlerinde çoklu kullanımlı evlerde uzmanlaşmış kiralık konaklama portföyü oluşturmuştu. Kai'nin ebeveynlerinden hiçbiri üç katlı bir otelin çöküşünden sağ kurtulamamıştı ve Kai ölümlerinden sonraki altı ay içinde tüm tuğla ve harç varlıklarını tasfiye etmişti.

'Memur bey, avukatımdan önce işinizi açıklasanız iyi olur-'

'Ucuz uyuşturucu ve fuhuştan başka bir şeyle ilgilendiğini bildiğimi bilmeni istiyorum. Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama öğrendiğimde seni uzun bir süre uzaklara göndereceğim,' dedi ve arabadan uzaklaştı.

Woody, avukatından gelen ikinci bir mektubu aynı anlayışla karşılamayacaktır.

'Ben bir girişimciyim, memur bey. Her zaman yeni şeyler denemek zorundayım,' dedi ukalaca, arabaya binerken. 'Bazılarını kazanırsın, bazılarını kaybedersin ama kesin olan bir şey var...'

O son sözlerini söylerken bir minibüs gürültüyle geçti ve Kim ne dediğini tam olarak anlayamadı.

Ama ona, 'herkes göründüğü gibi değildir' gibi gelmişti.

OceanofPDF.com

KIRK DÖRT

Dawson bu kez o kadar kolay yatıştırılacak bir ruh halinde değildi. Yorgunluk onun için her zaman sabırsızlık olarak kendini gösterirdi. Bir saat süren tartışma ve ardından gelen iki saatlik sessizlikle daha da geç bir gece geçirmişti.

Bay Robertson'ın resepsiyonda görünmesini beklerken Melody'yle hiç konuşmadı, hatta göz teması bile kurmadı.

Şam'ı unut, diye düşündü. Şu anda bütün yollar bu soyguncu çanta fabrikasına çıkıyordu.

"Memur beyler, nasıl yardımcı olabilirim? Steven genç resepsiyon görevlisinin arkasında belirdiğini söyledi.

'Bay Robertson, sizinle birkaç konu hakkında konuşmak istiyoruz. Bir yer var mı...?'

"Elbette, beni takip edin," dedi ve yanlarından geçerek kapıdan çıktı. Onu sergi salonuna kadar takip ettiler.

"Annem şu anda müstakbel müşterilerle bir toplantıda. Onları sergi salonunun arka tarafındaki küçük bir masaya götürdü.

Dawson onu takip ederken, sergilenen ürünlere göz atmaktan kendini alamadı. Nişanlısının bunlardan herhangi birini taşıdığını hayal edebiliyordu. Eğer bu ucuz bir şeyse, etkileyici bir ucuz şeydi. Yine de, içine düştüğü şu anki köpek kulübesinden çıkmasını sağlayacak kadar etkileyici değildi.

"Lütfen oturun," dedi Steven, klavyeyi iterek ve kollarını masaya dayayarak.

"Bay Robertson, Vasile's Café'ye düzenli olarak *sarmale* siparişi verdiğiniz doğru mu?" diye sordu.

Adam kaşlarını çattı ve sonra sanki bu hileli bir soruymuş gibi gülümsedi.

Belli ki sorulacağını düşündüğü şey bu değildi.

"Umm... evet, çok popüler bir Romen yemeği ve haftada bir kez kızlar için sipariş ediyoruz," dedi. "Çok sıkı çalışıyorlar, memur bey.

"Bundan hiç şüphem yok," diye cevap verdi Dawson sertçe. "Kızlar" dedin. Erkekler yemiyor mu?'

"Erkek mi demek istiyorsunuz? Bay Robertson, Dawson'ın ses tonunu duymazdan gelerek sordu. 'Tek erkek çalışanımız Nicolae ve tabii ki o da istediği kadar alabilir. "Kızlar" terimini kullanıyorum çünkü personelimizin çoğunluğu

kadın.' Durakladı. "Bu cinsiyetçi değil," diye savundu. "Ama sadece başvuranlar arasından seçim yapabiliriz.

"Peki kadınlar burada çalışmak için nasıl başvuruyor? Stacey sordu. "Nicolae CV'leri getiriyor ve biz de mülakat yapacağımız kişileri seçiyoruz.

"Yani burada çalışan başka adamınız yok mu? Dawson açıklığa kavuşturdu. Bay Robertson başını salladı.

'Sanırım tam olarak neden burada olduğunuzu bilmek istiyorum, memur beyler. Çalışanlarımıza haftada bir öğle yemeği ısmarlamamızın, üzerinde çalıştığınız davayla nasıl bir ilgisi olabilir, emin değilim.

Dawson, Stacey'nin masanın altındaki bacağının dürtüsünü hissetti.

Düşmanlığı, hiçbir yere varmayan ipucunun yarattığı hayal kırıklığından kaynaklanıyordu. Telefonunu çıkardı ve bir kez daha fotoğrafa kaydırdı.

"Efendim, bu adamı tanıyor musunuz?" diye sordu.

Bay Robertson resme kaşlarını çattı. Dudakları ince bir hoşnutsuzluk çizgisine dönüştü.

"Aman Tanrım. Öldü mü?'

Dawson ellerinde morgdan gelmemiş bir resim olmasını diledi.

"Korkarım öyle," dedi. "Onu tanıyor musunuz?

Bay Robertson başını salladı. "Yapacağımı düşünmeniz için bir neden var mı?

Dawson, sırf adamın midesinde *sarmale* olduğu için burada olduklarını kabul etmeye hazır değildi.

Bay Robertson saatine bakarak, "Gerçekten üzgünüm memur bey," dedi. "Ama önerebileceğim başka bir şey olduğunu sanmıyorum.

"Çalışanlarınızdan bazılarıyla konuşma şansımız var mı? Stacey hoş bir şekilde sordu. "Belki içlerinden biri bu adamı tanıyordur.

Dawson meslektaşını denediği için takdir ediyordu ama cevabı bildiğinden şüpheleniyordu.

'Elbette, memur bey. İsterseniz hepsiyle konuşabilirsiniz.

Dawson şaşkınlığını gizleyemedi. Bekledikleri yanıt bu değildi.

Steven Robertson güldü. 'Sizi hayal kırıklığına uğrattıysam özür dilerim ama bu kızlar bizim esirlerimiz değil. Saklayacak bir şeyimiz yok.

Stacey, 'İşbirliğiniz için teşekkür ederim, Bay Robertson,' dedi.

'Hiç de değil, memur bey. Tek yapmanız gereken sormaktı.

OceanofPDF.com

KIRK BEŞ

Ellie duştan çıktı ve dikkatle dinledi, alt kattan sesler duyduğundan emindi. Muhtemelen Roxanne yine radyoda şarkı söylüyordu. Pink'ten bir şey duysa kadın kendini tutamazdı.

Ellie bugün kesinlikle annesini aramaya karar vermişti. Bunun muhtemelen bir tartışmayla sonuçlanacağını biliyordu. Annesinin ilgisizliğine duyduğu öfke, seçtiği olgun tavrın altında fokurdayıp duruyordu. Eğer annesi böyle olmasını istiyorsa, bu onun için sorun değildi ama yoluna devam etmeden önce bunu doğru dürüst duyması gerekiyordu.

Ve aynı inatla, son birkaç gündür annesinin mutfakta oyalanırken seksenlerin eski şarkılarını mırıldanmasını özlediği anlar olduğunu kabul etmeyi de reddediyordu. Ya da sabahları ilk iş olarak banyo konusunda yaptıkları iyi huylu atışmaları özlediğini.

Eğer bu annesinin oyunuysa, o da oynayabilirdi.

Ellie saçlarını taradı ve merdivenlerden aşağı indi. Öğle yemeği için birlikte Meksika yemeği pişireceklerdi. Sonra da annesini arayacaktı.

Ellie mutfak masasında oturan kocaman siyah adamı görünce olduğu yerde durdu. Bileğindeki pırıl pırıl parlayan altın saat dışında tüm gardırobu teni kadar karaydı.

Çaydanlık kaynarken Roxanne tezgâha döndü. Yüzü asık ve dalgın görünüyordu. Gülümsemesi zorlamaydı.

'Ellie, seni bir arkadaşımla tanıştırmak istiyorum. Bu Kai Lord.'

Ellie gülümsemeye zorladı ve erkeğe doğru başını salladı. Adamın bakışları tepeden tırnağa vücudunun üzerinde gezinirken onu yakaladı. Gülümsemesi onu biraz rahatsız etti. Biriyle ilk kez selamlaşırken takınılan iyi huylu bir gülümseme değildi bu. Bir zevk, bir tatmin unsuru vardı. Yaptığınız ya da edindiğiniz bir şeyi, bir mülkiyeti görme şekliniz.

Elini uzatarak, "Tanıştığımıza memnun oldum Ellie," dedi.

Oturmaya devam etti, bu da Roxanne'nin ona doğru yürümesi gerektiği ya da kırılma riskini göze alması gerektiği anlamına geliyordu ve ne olursa olsun Roxanne'nin bir arkadaşına karşı bu kadar kaba olamazdı.

ne kadar ürkütücü olduğunu.

Elini sıkıca kavramıştı, teni sıcaktı. Elini bir saniye çok uzun süre tuttu. Adam sıktı, kadın irkildi, adam gülümsedi.

Ellie midesindeki endişenin arttığını hissetti. Bu adamdan zerre kadar hoşlanmamıştı.

Kapıya doğru geri çekildi. "Ben sizi yalnız bırakayım..."

"Oturun lütfen," dedi Kai hoş bir sesle.

Tereddüt etti ve Roxanne'a baktı ama onun başının arkasıyla karşılaştı.

Ellie oturdu.

Roxanne döndü ve önüne bir fincan sıcak çikolata, arkadaşının önüne de bir fincan yeşil sıvı koydu. İkisine de bakmadı.

Kai öne doğru oturdu ve içkisini kenara çekti. Dirseklerini masaya dayadı, parmaklarını birleştirdi ve çenesini ellerinin üzerine koydu.

"Muhtemelen bunu bilmiyorsun Ellie, ama Roxanne benim için sadece bir arkadaş değil, aynı zamanda bir çalışan, hem de çok iyi bir çalışan.

Ellie ağzının kurumaya başladığını hissetti. Bu genel bir konuşma değildi. Söylediği sözler ölçülüydü ve sadece ona yönelikti. Ona doğru baktı ama gözleriyle buluşamadı. Orada yaşayan korkutucu bir şey vardı. Ellie hemen Roxanne'in başını derde sokacak bir şey yapıp yapmadığını düşündü. Belki de onun çok fazla zamanını almış ve işi zarar görmüştü. Belki de bu adam ona gitmesi gerektiğini söylemek için buradaydı. Roxanne'ın hayatını kazanmak için ne yaptığını bile bilmiyordu.

"Üzgünüm, eğer ben-

"Üzülmeyin, ancak içinde bulunduğum durumu anladığınızı duymak güzel.

Ellie ondan Roxanne'a baktı ama arkadaşı hâlâ dönmemişti. Özrü, onun çıkarımına nazik bir yanıt olmuştu. Yanlış bir şey yaptığı hissiyle midesi bulanmaya başladı.

Küçük kırmızı bir kitabı ona doğru kaydırdı.

'Bu bana olan borcunuzun bir kaydı. Lütfen bir göz atın.'

Arkadaşına bakarken yüzüne gergin bir sıcaklık yayıldığını hissetti. Odada anlam veremediği bir gerginlik vardı. "Roxanne, neler oluyor-?

Roxanne dönmeden, "Kitaba bak, Ellie," dedi. Tanımadığı soğuk ve sert bir sesti bu.

"R-Roxanne..." diye tekrar denedi. Kendini ele verdiği için kekelemesine Kork lanet olsun.
u.

Arkadaşından bir yanıt gelmedi.

Gerçek korku damarlarında dolaşmaya başladı. Kitaba uzandı.
İç kapakta adı ve Pazar gününün tarihi yazılıydı. Ellie yediği her yemeğin, içtiği her içeceğin listelendiği sayfaları karıştırdı. Benzin, giysi ve hatta iki günlük süre içinde tüketilen kamu hizmetleri için bile bir kayıt vardı. Son kayıt, Roxanne'in zamanının değeri içindi.
Sadece 500 sterlin. Toplamda bin sterlinin biraz altındaydı.

Ellie başını salladı. 'Ama yapamam. Yani... yapamam... Roxanne benim arkadaşım.

"Listelenen herhangi bir gidere itirazınız var mı?

Ellie uyuşmuş bir halde başını salladı. Hayır, kesinlikle hepsi oradaydı. Her bir kuruş.

Bu bir tür şaka olmalıydı. Roxanne her an dönüp ona gülebilir, nasıl kandırıldığını anlatabilir ve hep birlikte gülebilirlerdi. Ve Ellie ne kadar korktuğunu belli etmeyecekti.

Kitaptan başını kaldırıp baktı. Kimse gülmüyordu.

'Roxanne... neler oluyor. Kıyafetlerin hediye olduğunu sanıyordum,' dedi Roxanne'ın arkasından.

Cevap gelmedi.

Adam devam etti. 'Eğer o paraya hemen şimdi ulaşabilir ve bana paranın tamamını geri ödeyebilirseniz, sizi yeni kıyafetlerinizle birlikte yolun sonuna bırakacağım ve bu hoş bir tatilden başka bir şey olmayacak. Aksi takdirde, küçük bir sorunumuz var demektir.

Ellie, "Benim o kadar param yok," diye mırıldandı. Kıt kanaat biriktirdiği hesabında iki yüz sterlinden az para vardı.

'Oh, çok yazık. Bir çıkmazımız var gibi görünüyor. Bu kaybetmeyi göze alabileceğim bir para değil. Bu konuda ne yapmayı düşünüyorsunuz?'

Ellie onun ses tonundaki kontrolü duydu. Bu konuşma bir gündemi takip ediyordu. Daha önceden yazılmış bir senaryoyu okuduğunu hissetti.

"Belki annem...

'Annenizin bu tür bir paraya erişimi olmadığından şüpheleniyorum ama belki son çare olarak. Yine de, sizin yaptığınız bir borcu annenize yüklemek pek adil değil, değil mi?

Ellie aniden kaçma isteği duydu. Adamın alçak, kontrollü sesi ona bağırıyor olmasından daha korkutucuydu. Mutfak kapısına en yakın yerde olduğunu fark etti. Ne kadar çabuk dönüp evden çıkabileceğini merak etti.

Kai Lord masanın üzerine bir anahtar koyarken ona gülümsedi. "Bu bir seçenek değil. Görüyorsun ya Ellie, bir tür anlaşmaya varmadan gitmene izin vermem mümkün değil.

Ellie yutkundu ve şimdi tek amacının evden çıkmak olduğunu fark etti. Dışarı çıkmak zorundaydı. Annesi ona ne kadar kızarsa kızsın, o ne yapacağını bilirdi.

"Bir iş bulabilirim. Ödeme yapabilirim. İstediğin her şeyi imzalarım.

Başını yana eğdi ve ona hoşgörüyle gülümsedi.

'Düşünceni beğendim Ellie, ama on altı yaşındasın ve hiçbir vasfın yok. Asgari ücret, tesadüfen şimdi başlayan haftalık faiz ödemesini bile karşılamaz.

Ellie bu evden çıkmak için tam olarak ne söylemesi gerektiğini merak ediyordu. Hâlâ küçük bir parçası bunun bir tür şaka olduğunu umuyordu ama Roxanne'ın arkasını dönmediği her saniye bu umut da yok oluyordu. Şaşkınlıkla başını salladı. "Özür dilerim ama ne teklif edeceğimi gerçekten bilmiyorum.

Gülümsemesi yavaş ama dolgundu. Bu onun kanını dondurdu. "O zaman oldukça iyi bir iş yapıyorum.

OceanofPDF.com

KIRK ALTI

"Liderlik etmek ister misin? Bryant, Lye'ın hemen dışındaki bir orta teras önünde durduğunda Kim sordu.

"Elbette," diye cevap verdi.

Bryant'tan liderlik etmesini istemişti çünkü hem Kelly Rowe'u hem de Donna Hill'i muhtemelen canlı gören son kişi olan adamı gözlemlemek için bolca fırsat istiyordu.

Bryant kapıyı çalarak, 'Toyota var, en azından evde olduğunu biliyoruz,' diye teklif etti.

Kapı açıldığında, başı kapı çerçevesiyle aynı hizada olan bir adam ortaya çıktı.

Genişliği de çok az hareket alanı bırakıyordu.

Toyota satıcısının her şeyin ortalama olduğuna dair tanık tarifi doğrunun yakınından bile geçmiyordu. Her iki yöndeki birkaç santim, bu adamı belirgin bir şekilde ortalama aralığın dışına koyuyordu. Yaşlı Bay Bingham'ın kiminle vakit geçirdiğini merak ediyordu.

"Roger Barton? Bryant sordu.

Yüzü anında endişeyle buruştu. "Evet, ama

kim...

Bryant'ın uzattığı arama emri kartını incelerken sözleri dağıldı.

Kenara çekildi. "Lütfen, içeri gelin.

Kim içeri bakarken neredeyse çekiniyordu. Çok dar bir yürüme yolu evin arka tarafına kadar uzanıyordu. Her iki tarafta dergiler, kitaplar ve gazeteler tehlikeli bir şekilde yığılmıştı.

Kağıt vadisinde yavaşça ilerleyerek adını bilmediği ama kullanılabilir bir koltuğu olan bir odaya girdi. Her yer plastik torbalar, çöp kutuları, bisiklet parçaları ve eski hayvan kafesleriyle doluydu. Sanki biri çöplüğe gitmiş ve hepsini buraya getirmiş gibiydi.

"Dağınıklık için özür dilerim," dedi Roger Barton, halıların bulunduğu tek boş alana geldiğinde.

Özrü yersizdi ve beklenmedik bir ziyaretçi gelmeden önce süpürülmemiş ya da cilalanmamış bir eve ya da çocukların oyuncaklarıyla dolu bir eve daha çok yakışıyordu. Bu özür, ev sahibinin tecrübeli bir istifçi olduğunu değil, hazırlıksız yakalandığını ima eden bir özürdü.

Kim burnuna gelen bayat yemek kokusunu duymazdan gelmeye çalıştı. Kat kat gazetelerin altında neyin küflendiğini sadece Tanrı biliyordu ama bu, kaçan birkaç kırıntıdan daha fazlasıydı.

Tekli koltuğun hemen etrafındaki alan düzenli ve temizdi. Adamın bir televizyonu varsa bile henüz fark etmemişti.

"Lanet olsun," dedi Bryant, arkasındaki bir şeye takılıp düşerek.

Kim'in diğer odaların durumu hakkında hiçbir fikri yoktu ve öğrenmek de istemiyordu.

"Efendim, Cumartesi gecesi için aktivitelerinizi belirlememiz gerekiyor," dedi Bryant, sonunda onun yanına vararak.

Üçü şimdi odanın ortasındaki küçük bir alanda duruyordu.

Yüzü anında telaşlandı. "Nedenini sorabilir miyim?

Kim yakından bakınca adamın temiz traşlı olduğunu ve oldukça taze koktuğunu görünce şaşırdı.

"Bize nerede olduğunuzu söylerseniz yolumuza devam edeceğiz. Bryant'ın sesi sert ama hoştu.

"Memur bey, bana tam olarak neler olduğunu anlatmanız konusunda ısrar ediyorum.

Davet edilmemesine rağmen Kim koltuğa oturdu ve anında pişman oldu. Alt katta eşya yığınları tepesinde yükseliyordu. Nasıl böyle yaşayabiliyordu?

Tekrar ayağa kalktı.

"Bay Barton, araştırdığımız bir cinayetle bağlantılı. Yüzünde renkten eser kalmamıştı.

Tırnakları kısa ve temizdi ve Kim'in belirttiğine göre, onun cüssesindeki bir adam için biraz kadınsıydı.

"Ama kim? Ne...'

'Bay Barton, aracınızın olayın meydana geldiği bölgede olduğu tespit edildi ve sizi soruşturmamızın dışında tutmak istiyoruz. Bu nedenle, Cumartesi gecesi nerede olduğunuzu bize söylerseniz, biz de yolumuza devam ederiz.

Elbette. Sabahı market alışverişi yaparak geçirdim. Biraz öğle yemeği yedikten sonra Clent'e doğru yola çıktım ve Halesowen'da bir hurdalıkta durdum.

Bryant not defterini çıkarmıştı.

Kim, Roger Barton'ın dört kez göz kırptığını fark etti. "Sonra eve geldim ve bir kitap okudum.

Adam aşırı telafi ediyordu. Çok daha azını istedikleri halde tüm günün aktivitelerini teklif etmişti. Ve hemen hemen hiçbiri

doğrulanabilir.

Kim, son cümlenin sahtekârlığını ele veren göz kırpmalarını takip e d e m i y o r d u .

"Bay Barton, bu cevabı tekrar deneyelim mi?" diye

sordu. "Gerçek bu.

"Efendim, Lye ve Stourbridge'in yerel izci lideri olduğunuzu teyit edebilir misiniz? Bryant sordu.

"Öyleyim," diye cevap verdi, biraz da gururla.

"Peki buna haftalık seansların finansmanıyla ilgilenmek de dahil mi?

Başını salladı ama konuşmadı.

"Peki bu nasıl oluyor?" diye sordu Bryant.

"Parayı ebeveynlerden alıyorum ve sonra bir çek düzenleyip hesaba yatırıyorum.

"Yani 5 sterlinlik giriş ücretini ailelerden mi alıyorsunuz? Bryant açıklık getirdi.

'Evet, ama hiçbir şey yok-'

'Elbette Bay Barton, öyle bir şey ima etmedim. Parayı istediğiniz gibi harcayabilirsiniz.'

"Evet, evet, kesinlikle," dedi kaşlarını çatarak.

"Peki buna fahişelere seks için para ödemek de

dahil mi?" Yüzü renkten renge girdi.

'Bilmiyorum... Emin değilim...'

"Lütfen bizi aptal yerine koymayın, Bay Barton. Pazar gecesi Tavistock Yolu'nda giderken plakanızı aldık. O bölgede çalışan pek çok kız sizi tanıyor,' dedi Bryant.

"Arabayla gezmeye çıktım... sadece...

"Bay Barton, Cumartesi gecesi Kelly Rowe ile görüştünüz mü? Kim sordu.

Başını şiddetle salladı.

"Dün gece Donna Hill adında genç bir fahişeyle buluştunuz mu?" diye devam etti.

"Ölümlerini duymuş olmalısınız," diye araya girdi Bryant. "Neden ortaya çıkmadınız?

Başını ovuşturdu. "O gece orada değildim. Hiçbir şeyim yok-'

'Özellikle aradığın bir kız var mı? Bryant sordu.

Ona doğru baktı ve başını salladı. 'Hepsi çok hoş...'

"Yani her ikisiyle de ilişkiniz olmuş olabilir mi? Bryant sordu.

Adam başını iki yana sallıyordu. "Size söyledim, ben orada değildim-

Bryant, 'El çantalarındaki 5 sterlinlik banknotlar aynı fikirde değil' diye ekledi.

Gözlerinde farkındalık belirmeye başladı. İzciler ve mali düzenlemeleriyle ilgili sorular.

Yüzündeki son renk izleri de kaybolurken başının titremesi durdu. "Memur bey, sanırım avukatımla konuşmak istiyorum.

Evet, diye düşündü Kim. Bu çok iyi bir fikir gibi görünmeye başlamıştı.

OceanofPDF.com

KIRK YEDİ

Ellie korkusunu bastırmaya çalıştı. Başından beri ilerledikleri yere yaklaştıklarını, söyleyebileceği hiçbir şeyin bundan sonra olacakları değiştiremeyeceğini hissediyordu.

'Bana borcunu ödemen için bir yol bulmuş olmam senin için büyük şans. Gördüğünüz gibi siz ilk değilsiniz. Bağımsızlığını arzuladın, yetişkinliğe giden yolculuğunu hızlandırmak için bir yol aradın ve başardın. Bu senin borcun ve senin sorumluluğun. Tam olarak istediğin şeyi elde ettin.

Ellie onun sözlerinde doğruluk payı olduğunu inkâr edemezdi.

'Annenin pençesinden kurtulmayı başardın. Artık senin kararlarından o sorumlu değil ve bir sonraki kararı kendin vere c e k s i n .

Ellie nefesini tuttu. Sesinde, içini korkuyla doldurmasına rağmen dinlemek zorunda hissettiği büyüleyici bir nitelik vardı.

'Buradasınız, yalnızsınız, paranız yok, aileniz yok, arkadaşlarınız yok ve güvenlik ağınız yok ama sizi özgür kılacak tek şeye sahipsiniz.

Ellie kaşlarını çattı.

Tek kaşını kaldırdı ve onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Senin vücudun var.

Birkaç saniye boyunca Ellie'nin kafası karıştı. Ellerini, kollarını, bacaklarını, ayaklarını düşündü ve aradaki parçaları düşündükçe korkusu dehşete dönüştü. Boğazındaki safra yükseldi ve onu yutmak için mücadele etti.

"Fahişelikten bahsediyor olamazsınız.

"Çok modası geçmiş bir kelime ama evet, tam olarak bunu kastediyorum.

Ellie şiddetle başını salladı. "Hayır, hayır, bunu yapamam," diye bağırarak ondan uzaklaştı.

Yabancı erkeklerin vücuduna dokunduğu düşüncesi ağzına kusmasına neden oldu.

"O zaman bana bir alternatif sunun," dedi yeşil sıvıyı yudumlarken.

Ellie bir tür kedi-fare oyunu oynadıklarını ve onun bu oyundan büyük zevk aldığını hissetti.

"Roxanne..." diye fısıldadı, arkadaşına bakarak.

Roxanne hâlâ dönmedi ama Ellie onun omuzlarının gerildiğini gördü. "Roxanne..." diye tekrar seslendi, daha ısrarla.

Ellie birden Roxanne'in de kendisi gibi kapana kısılmış olduğunu anladı. öyle
ydi. "Ee ufaklık, sonunda birbirimizi anladık mı?

Ellie başını iki yana salladı. "Yapamam... gerçekten yapamam," dedi zayıf bir sesle.

Derin bir iç çekti ve başını salladı. 'Çok akıllı birine benziyorsun
Genç bayan. Bunu yetişkinler gibi halledebileceğimizi ummuştum. Sizden son bir kez daha düşünmenizi rica ediyorum.

Ellie başını yavaşça salladı. Bunu yapamazdı. Yapabileceği en kötü şey neydi?

Mutfak sandalyesinin yanındaki bir şeye uzandı ve ayağa kalktı.

Ellie'nin gözleri adamın kolundan aşağı, sağ eline doğru kaydı. Parmaklarının arasında, birbirine dolanmış metal elbise askılarına benzeyen bir tür tel mekanizma vardı.

Ona doğru ilerledi ve radyonun sesini açmak için uzandı.

"Bu yola başvurmak istemezdim ama bana başka seçenek bırakmadınız.

Ellie hareket edemeyeceğini biliyordu. Vücudundaki her kemik titriyordu.
Gözlerini adamın elindeki silahtan ayıramıyordu.

Adam ona doğru ilerledi ve Ellie sandalyeyi geri itmeye çalıştı ama ayaklarındaki kemikler etinin içinde erimişti. Adamın yaklaşmasını ve silahını kaldırmasını izledi. Silah aşağı doğru savrulurken Ellie'nin nefesi kesildi, kalbi göğsünde çılgınca çarpmaya başladı.

Metal sırtının alt kısmına çarptığında Roxanne acı içinde haykırdı.

Kai silahı kaldırıp Roxanne'ın kalçalarına doğru savururken Ellie çığlık attı.

Bacakları bükülüp yere düşerken dudaklarından ikinci bir sessiz çığlık kaçtı.

"Dur," diye bağırdı Ellie.

Kai onu görmezden geldi ve Roxanne'ı saçlarından tutarak yerden kaldırdı.

Ellie, adamın nesneyi dizlerine doğru savuruşunu dehşet içinde izledi. Yine bacakları büküldü ama saçlarını tuttuğu için vücudu yere düşmedi.

"Dur, lütfen dur," diye yalvardı Ellie.

"Eylemlerinin her zaman bir sonucu vardır küçüğüm ve bu sonuçlar her zaman senin için olmayabilir.

Metal mekanizmayı yere bıraktı ve boştaki eliyle Roxanne'in suratına bir yumruk indirdi. Alt dudağı patladı ve çenesinden aşağı kan fışkırdı.

Ellie bu kâbustan uyanmak için dua etti ama önündeki sahnenin çok gerçek olduğunu biliyordu.

"Bu güzel küçük yüze sonsuza kadar zarar vermeden önce tekrar düşünmek ister misiniz?

Ellie sonunda kendini ayağa kaldırarak, "Onu rahat bırakın," diye bağırdı.

Kai hâlâ Roxanne'ı saçlarından tutuyordu. Başını bir bez bebek gibi salladı. "Geri çekil yoksa daha kötü olacak.

Ellie, Roxanne'in kendi saçlarını tutmaya çalıştığını görebiliyordu ama titremesi yüzünden tutamıyordu.

Kai onu yere fırlattı ve karnına tekme attı. Roxanne öksürmeye başladı ve Ellie yere sıçrayan kanı görebiliyordu.

Ellie gözyaşlarının gözlerini yaktığını hissetti.

Kai, Roxanne'in önce karnını sonra da sırtını tekmelemeye devam etti. Roxanne yerden inlerken Ellie kontrolsüzce hıçkırıyordu.

Ellie yanaklarından süzülen yaşları silerek, "Dur, lütfen, kes şunu," diye bağırdı.

"Yeni en iyi arkadaşın için bunu nasıl durduracağını biliyorsun, ufaklık.

Adam başının arkasına bir darbe daha indirirken Ellie arkasını döndü. Kaçmaya çalışırken yuvarlanan Roxanne'in yanağı kan içinde kalmıştı.

Anlaşılmaz bir şekilde inliyordu. Kai metal silahı aldı ve Roxanne'ın üzerinde durdu, bir bacağı hareketsiz bedeninin iki yanındaydı. Kolunu havaya kaldırdı ama Ellie buna daha fazla dayanamadı.

Hayır, dur, yapma. Ben yaparım. Ne istersen yaparım ama lütfen dur.'

Kai kolunu indirdi ve silahı masanın üzerine koydu.

Ellie yere düştü ve Roxanne'in başını ellerinin arasına almaya çalıştı.

Ellie aniden saçlarından tutularak ayağa kaldırıldığını hissetti. Kafa derisi acıyordu.

Kai, Roxanne'in yerde hareketsiz yatan bedeninin üzerinden geçerek onu mutfak kapısına doğru sürükledi. Kilerin kapısını açtı ve onu içeri itti. Kadın merdivenlerden tökezleyerek indi ve bir yığın halinde yere yığıldı.

Kafasını kaldırdığında adamın kapının girişinde durduğunu gördü. "Eninde sonunda benim yolumdan gideceğini düşünmüştüm.

Kapı kapandı ve dünya karanlığa gömüldü.

OceanofPDF.com

KIRK SEKİZ

Ev sahibi Donna'nın dairesinin kapısını açarken Kim sabırsızlıkla ayağını yere vurdu.

Adam kenara çekildiğinde, garajı ve mutfağının toplamından daha büyük olmayan alanın tamamı için daire kelimesinin tamamen özenti olduğunu fark etti.

Bryant, mutlu bir şekilde merdivenlerden inen adama teşekkür etti.

Adamın evi hemen yeniden kiraya verebileceğini ve Donna'nın ayın geri kalanı için ödediği paradan birkaç sterlin kazanabileceğini düşündüğünü tahmin etti.

İşlerini bitirdiklerinde Bryant'ın ona bunun böyle olmadığını uygun bir şekilde tavsiye etmesine izin verecekti.

Kapıdan girildiğinde tek kişilik odanın köşesinde açılır kapanır bir çift kişilik yatak vardı. Yatağın yarısı giysilerle kaplıydı ve depo olarak ikiye katlanmıştı, sadece sol tarafı her gece içine girmesi için boş bırakılmıştı. Yatağın üzerinde köşeye yerleştirilmiş iki raf vardı. Odanın sol tarafında ise iki kişilik bir kanepe, koyu renkli ahşap bir çekmece ünitesi ve eğer olsaydı küçük bir televizyonun sığabileceği bir alan bulunuyordu.

Kim, değerli olan her şeyin çoktan gittiğini, uyuşturucu alışkanlığını desteklemek için satıldığını tahmin ediyordu.

Kanepenin yanındaki köşede bir yığın kirli iç çamaşırıyla birlikte giysi yığınları ortalığı kaplamıştı. Kim şifonyerin üst çekmecesini açtı. İçi ıvır zıvırla doluydu: manikür seti, şarj kablosu, bozuk paralar ve uyuşturucu malzemeleri. Kim, toz kokain doğramak için bir ayna ve ustura, bir şırınga, kaşık, turnike ve arka tarafta kırık bir meth borusu gördü.

Bryant yatak odasına yaklaşırken o da çekmeceyi kapatıp mutfağa girdi.

Kim, küçük alanın düzeni karşısında şaşkına döndü. Bir buzdolabı ve bir dondurucunun üzerinde sadece iki dar çalışma yüzeyi vardı. Lavabonun yanındaki alanı sade gümüş bir su ısıtıcısı ve çay kutuları kaplıyordu. Jamie Oliver'ın ilk yemek kitaplarından birinin yanında bir baharatlık ve bir blender duruyordu. Üst çekmeceyi açtığında, şifonyerdekinin aksine çatal bıçak takımının düzenli ve bölümlere ayrılmış olduğunu gördü. İkinci çekmecede dev plastik kaşıklar, bir ezici ve Kim'in tanımadığı diğer mutfak eşyaları vardı. Üçüncü ve en büyük çekmece ise tencere, tava, yavaş pişirici, ölçü kabı ve bir dizi eski moda tencere ile doluydu.

tartı terazileri. Yüzeyler eski olmasına rağmen temiz ve parlaktı. Köşedeki küçük bir kutuda mutfak rulosu kareleri vardı. Tarihi geçmiş musluklar lekelerden ve su izlerinden arındırılmıştı. Üstteki iki dolap seyrekti ama birkaç teneke kutu ve yarım somun ekmekle düzenlenmişti.

Bryant'ın iç çektiğini duydu ve karşıya baktı. Yataktan birkaç giysi almıştı. Sol elinde kısa siyah bir etek, diğer elinde ise sarı, spagetti askılı bir yelek vardı.

'Görünürde ne bir hırka ne de bir süveter var,' dedi.

Kim mutfağa geri döndü. Bu kız bir dönem yemek yapmaktan zevk almıştı ve artık yapmasa da alet ve edevatı elinden bırakmamıştı.

Bryant sessizce, 'Hey, şef, şuna bak,' dedi.

Kim üç adım attı ve Donna'nın yatağının yanında ona katıldı. Küçük, komik çömlek domuz koleksiyonunun üzerindeki rafı işaret etti. Kitaplardan birini başıyla işaret ederek, "Gurur ve Lanet Önyargı," dedi. "Bu zavallı kızın hâlâ sonsuza dek mutlu olmanın yollarını aradığına inanamıyorum.

"Ya da kurtuluş," dedi Kim, ikinci el bir İncil olduğu anlaşılan diğer kitaba doğru başını sallayarak.

"Bir çelişki, ha? Bryant sordu.

Kim başını salladı. 'Sadece bir insan, Bryant. Sevdikleri ve sevmedikleri, korkuları ve umutlarıyla dolu. Hâlâ klişelerle tanışmayı bekliyorum.

Başparmaklarıyla iyice karıştırdığı ciltsiz kâğıda uzandı ve sayfalarını karıştırdı. İçinden tek bir fotoğraf düştü ve yere savruldu.

Kim uzandı ve onu ters çevirdi. Daha yakından bakarken kaşlarını çattı. Mavi bir gökyüzünün önünde oturan, onlu yaşlarının başında bir kızdı bu. Saçları dağınıktı ama dolgun, çekici yüzünün etrafı iyi kesilmişti.

Bryant başını sallayarak, 'Bu Donna değil,' dedi.

"Sanırım öyle," dedi, sıcak, içten gülümsemeyi ve kameranın objektifine doğru bakan dostane ela gözleri içine çekerek. O gözleri gökyüzüne bakarken görmüştü, cansız.

Kim üzüntünün bıçak gibi saplandığını hissetti. Bu kız canlı ve umutluydu. Ondan yayılan bir yaşam beklentisi vardı. Kim aniden Donna'nın ölümünün yükünü omuzlarında hissetti. Donna hayattayken bu hayaller gerçekleşebilirdi ve şimdi sonsuza dek yok olmuşlardı.

Kim fotoğrafı kitaba geri koymaya gitti ve sonra fotoğraftaki başka bir şey dikkatini çekince durakladı.

Donna'nın üzerinde, cebinde bir motif dikili olan yeşil bir okul ceketi vardı. Ne gördüğünden emin olmak için gözlerini kıstı.

İşaret etti.

"Tanrım, Bryant, şuna bir bakar mısın?

OceanofPDF.com

KIRK DOKUZ

Kai, Roxanne'ın ayağa kalkmaya çalışmasını izledi.

"Tanrı aşkına Kai, biraz daha sakin olabilirdin," dedi alt dudağını silerek.

Omuz silkti ve yeşil çayından bir yudum aldı. Hâlâ sıcaktı. 'O

inatçı biri. Göründüğünden daha güçlü.

Roxanne başıyla onayladı. "Ama

sana oldukça bağlı hissediyorum.

Roxanne omuz silkti

"Bu duygulara karşılık verilmediği sürece.

Onun bakışlarını yakaladı. İfadesinde bir ölülük vardı. Yüzüne gerçek bir gülümseme getiren tam bir duygu eksikliği.

"Tabii ki hayır.

İçinde bir ruh olduğuna dair hiçbir kanıt taşımayan gözlerin derinliklerine baktı.

Ona inandı.

İkisi iyi bir ekip oluşturmuşlardı ve Hollytree ona olan sadakatini defalarca kanıtlamıştı. Hollytree'nin başına geçtiğinde gönüllü olarak onun için çalışmaya başlamıştı. Ve iki yıl içinde iş ortağı olacaklarını söylediğinde onun küstahlığı karşısında eğlenmişti.

Dört ay sonra en çok kazanan ve en az şikayet eden kız olmuştu. Bundan iki ay sonra, iki kızının parayı sakladığını ona başarıyla kanıtlamıştı. İki sürtükle de ilgilenilmiş ve Roxanne onun 'En İyi Kızı' olmuştu.

Roxanne kısa sürede çok değerli olduğunu kanıtladı. Kayıtlarını tutuyor, kanun faaliyetlerinden haberdar ediyor ve fahişeleri işe alma sorumluluğunu üstleniyordu. Genç kız tedariki işine girmek onun fikriydi.

Parayı ortalıkta bırakarak ya da her ay hesabına bilerek çok fazla para aktararak onu defalarca test etmişti. Onu asla hayal kırıklığına uğratmamıştı ve aralarındaki küçük kavga sahnesi etki yaratmak için mükemmelleştirilmiş olsa da, iyi yerleştirilmiş birkaç darbe, her zaman kimin sorumlu olduğunu hatırlamasını sağlamıştı.

Yüzündeki asık surat ona mesajı net bir şekilde aldığını gösteriyordu.

İçkisini bitirdi ve ayağa kalktı. "Yarın onu almak için geri döneceğim.

"Onu dışarı çıkaracağını s a n ı y o r d u m ? Roxanne buz kalıplarını bir çay havlusuna sararak sordu.

'Başımıza bela olacak. Bunu hissedebiliyorum. Planı değiştireceğim.

Gözlerinde anlayış belirmeye başladı.

"Pazar gecesi yaşanan karışıklık mı?

Başını salladı. 'O sürtük polis yolumuza çıktı. Müşterimize bir borcumuz var.

kızım.'

Roxanne, "Ve senin onu striptiz sahnesine çıkaracağından çok korkuyordu.

gülümseyerek gözlemledi.

Güldü. "Ah, keşke yapsaydım diyecek," dedi neşeyle. Gittiği yer tek yönlü bir yolculuktu.

OceanofPDF.com

ELLİ

"Bunu burada yapmanızı istemek zorundayım," dedi Steven Robertson, onlara bir dinlenme odasını göstererek. Bir sıra dolap bir duvara dizilmiş, bir lavabo ünitesinin önünde duruyordu. Daha kısa olan duvarda ise su ısıtıcısı ve çay yapma kaplarının bulunduğu küçük bir çalışma alanı vardı. Altında dar bir buzdolabı vardı. Odanın ortasına üç sandalyeli yuvarlak bir masa yerleştirilmişti.

Stacey, çay salonundan daha iyi bir yere yerleştirilebileceklerinden emindi ama müstakbel müşterilerin zor sorular sormasını istemediğini tahmin ediyordu.

"Bütün kızlar akıcı İngilizce konuşabiliyor mu, Bay Robertson? Stacey, Dawson'a yan gözle bakarak sordu.

Başını salladı ve sonra bir şey düşünür gibi oldu.

'Cristina'yı sizinle birlikte çağıracağım. Kendisi yeni ve diğerlerini çok iyi tanımıyor ama dil bariyeri konusunda yardımcı olabilir.

'Teşekkür ederim,' dedi.

"Size getirebileceğim başka bir şey var mı?" diye sordu

kibarca. İkisi de başını salladı.

"Tamam, ilk kızı göndereceğim.

Kapı arkasından kapandıktan sonra Dawson, "İyi düşündün Stace,"

dedi.

Onu

. "Evet, neden birdenbire bu kadar yardımcı olmaya başladığından hâlâ emin değilim," diye itiraf etti. "İki nedenden biri," dedi Dawson esnemesini bastırarak. 'Ya bir süredir

Saklayacak bir şeyi yok ya da sakladığı şeyi bulamayacağımızdan son derece emin.

"Sence kurbanımızı tanıyor mudur? Stacey sordu.

"Sanmıyorum," diye cevap verdi. 'Fotoğrafa baktığında öyle bir izlenim edinmedim. Ve dürüst olmak gerekirse biraz zayıftı. O yüzden yarın Rumen lokantalarına geri dönüyoruz,' dedi, kapıya hafifçe vurulduğunda.

"İçeri gel," diye seslendi Stacey.

Cristina'nın kafası kapıda belirdi. Stacey

onu içeri çağırdı.

Tereddüt etti, sonra içeri girdi.

"Nasılsın? Stacey gülümseyerek sordu. Kadın sürekli gergin görünüyordu.

"İyiyim, teşekkür ederim.

"Bizim için o sayfalara bakma şansınız oldu mu? Dawson sordu.

Başını salladı, cebinden katlanmış birkaç sayfa çıkardı ve ona doğru uzattı. Sanki birinin içeri girip onu azarlamasını bekliyormuş gibi kapalı kapıya doğru baktı. Stacey sayfaları hızla çantasına koydu ve ona teşekkür etti.

"Bay Robertson size neden ihtiyacımız olduğunu açıkladı mı? Dawson nazikçe sordu.

Başıyla onayladı. "Hanımlara bazı sorular sormak istiyorsunuz ve benim tercüme etmemi istiyorsunuz.

Dawson başını salladı ve bir kez daha telefonunu çıkardı.

"Size bebeği zaten sorduk ama bizim için bu fotoğrafa bir göz atabilir misiniz?

Cristina bir adım öne
çıktı. "Bu adamı tanıyor
musun?

Cristina başını sallamadan önce on saniye boyunca fotoğrafa baktı.

"Hayır, onu tanımıyorum, özür dilerim.

"Cristina, emin misin? Stacey sordu.

Kız başını salladı ve tekrar telefona baktı. "Ölmüş görünüyor," diye nefes aldı.

Dawson fotoğrafı ekrandan kaldırdı. 'Cristina, her
şey...'

Kapı çalınınca Stacey konuşmayı kesti.

Dawson 'girin' diye bağırdığında Cristina odanın köşesine doğru iki adım attı.

İnce yapılı bir kadın içeri girdi. Sırtı hafifçe kamburlaşmıştı ve Cristina'dan birkaç yaş büyük görünüyordu.

Kadın yedek koltuğa otururken Cristina, "Bu Natalya," dedi.
Döndü ve bir tür güvence için Cristina'ya baktı.

"Lütfen ona yanlış bir şey yapmadığını ve başının belada olmadığını söyler misiniz?

Cristina mesajı iletti ve Natalya yüzünü onlara döndü. Yüzündeki gerginlik hiç kaybolmamıştı.

"Cristina, karakola bırakılan bebek hakkında sana söylediklerimizi açıklar mısın lütfen? Stacey sordu.

Ellerinde teşhis etmeleri gereken bir ceset olmasına rağmen, Stacey endişeli kadına fotoğrafı hemen göstermek istemedi. Cesetlerin fotoğraflarını görmek odaklanmayı engelleme eğilimindeydi.

Stacey kadının yüzünü kaplayan dehşeti izledi, ardından gözleri hafifçe kızardı. Sonunda başını salladı.

'Kimseyi tanımıyor,' dedi Cristina.

"Yakın zamanda bebek sahibi olmuş birini tanıyor mu?

Cristina sordu. Kadın öfkeli bir tirada başlamadan önce duraksadı. Kelimeler ağzından fırladı. Ve Cristina'dan uzaklaşırken aniden durdu.

Cristina, 'Hayır diyor,' dedi.

Dawson, 'Görünüşe göre bundan çok daha fazlasını söyledi,' diye gözlemledi.

"Ayrıca siz moronların ona her şeyi iki kez sorup sormayacağınızı sordu ama bunun konuyla ilgili olduğunu düşünmedim.

Stacey dudaklarına gelen ani gülümsemeyi bastırdı. Bir parça ruhu olan birini bulmuş olmalarının verdiği bir rahatlama vardı.

"Natalya, bu fotoğrafa bakıp bize bu adamı tanıyıp tanımadığını söyleyebilir misin?

Cristina konuşmasını bitirdiğinde Dawson telefonu ona doğru itti.

Bir kez baktı ve başını salladı. Gözleri ekrana zar zor bakmıştı.

Dawson, kadının öfkesini tekrar göze alarak, "Lütfen bir kez daha bakın," dedi.

Yüzü gerildi ama tekrar telefona baktı. Onlara doğru baktı ve başını salladı.

'Natalya, her şey yolunda mı? Birinden korkuyor musun? Stacey sordu.

Cristina onun yanıtını tercüme etti.

"Korkmadığını söylüyor. Burada mutlu ve Robertsonlar iyi insanlar.

Stacey ayrıntılı yanıtı tuhaf buldu ama geçmesine izin verdi.

Bakışları Dawson'ınkilerle buluştu ve aralarında bir mesaj geçti. Natalya'dan başka bir şey alamıyorlardı.

"Tamam, Cristina," dedi Stacey. "Bir sonraki için hazırız.

İki saat ve beş görüşme sonra Stacey kendini içeri girdiklerinden daha fazla bilgiye sahip değilken buldu.

Cristina fırsattan istifade sigarasını ve çakmağını havaya kaldırdı.

"Alabilir miyim?

"Elbette," dedi Stacey ve sonra Dawson'a döndü. "Ben de bir tuvalet molası verebilirim.

Adam başını salladı ve kadın onun hayal kırıklığının
kendisininkiyle eşleştiğini biliyordu. Bu her kadının verdiği
aynı tepkiydi.
Hayır, bebek hakkında hiçbir şey
bilmiyorlardı. Hayır, adamı
tanımıyorlardı.

Burada olmaktan mutluydular ve Robertson'lar iyi insanlardı.

Artık fabrika hakkında soru sormuyorlardı ama yine de bu cevabı alıyorlardı.

Stacey daha önce geçtiği tuvaletlere doğru yöneldi. Durakladı ve sonra yürümeye devam etti. Koridorun bir sonraki köşesi mağaza katına açılıyordu.

Stacey, elleri ve ayakları dikiş makinelerinde uyum içinde çalışırken eğilmiş tüm kafalara bir göz attı.

Henüz konuşmadıkları bir kadın, asma katın altındaki fabrikanın köşesinde bulunan küçük bir ofisten çıkar gibi oldu. Fabrika zemininde ona doğru ilerlemeye başladı. Belli ki sırada o vardı.

Stacey, başka bir kadının köşedeki izbe odaya çağrılmasını hayranlıkla izledi.

Stacey topuklarının üzerinde döndü ve gitti.

"Bu tam bir zaman kaybı," dedi ve dinlenme odasının kapısını arkasından kapattı.

"İnancını koru, Stace. Sadece bir kişi yeter.'

"Asla olmayacak Kev," dedi Stacey, çantasına uzanarak. 'Çünkü bu kızların her biri koçluk yaptı.

OceanofPDF.com

ELLİ BİR

"Hangi cehennemde o? Kim, Penn'i bir kez daha arama girişimini sonlandırarak sordu.

Donna Hill hakkında öğrendiklerini aktarmaya hevesliydi.

"Çocuğu rahat bırakın. Onu oraya, buraya ve her yere koşturuyorsunuz. Eminim yedi cevapsız arama onunla ne kadar acil konuşmak istediğinizi gösterecektir ve müsait olduğunda sizi arayacaktır.

'Stacey olurdu-'

"Sakın yapma," diye uyardı. 'Stacey'i sahaya sürdün ve Penn'i buraya getirdin, neden?

'Çünkü yapılacak doğru şey buydu,' diye cevap verdi.

'Aynen öyle ama o zavallı Penn denen çocuk telefonlarda, sahada, veri madenciliği yapıyor. Dürüst olmak gerekirse, Stacey hiç-'

"Kapa çeneni," diye tersledi, olgunca.

Cevap veremeyeceğini bildiği için kıkırdadı. McDonald's'ın daracık Drive Thru's'undan geçerken, "Roger Barton içini mi kemiriyor?" diye sordu.

"Fısıldamanın doğru kelime olduğundan emin değilim. Bize bir konuda yalan söylediğinden eminim ama arabayı arama izni olmadan teslim ettiğine göre onu Kelly ya da Donna ile ilişkilendirecek bir şey bulamayacağımızdan emin olmalı,' dedi Bryant gümüş bir makineye konuşurken. Sanki yabancı bir değişim öğrencisiyle konuşuyormuş gibi her kelimeyi telaffuz ediyordu. Neşeli ses emrini tekrarladı ve bir sonraki pencereye geçmesi talimatını verdi.

'Ya da her ikisini de tanıdığı için bunu açıklayabileceğini düşünüyor. Haklı da olabilir. İkisinden birinin arabasında olduğuna dair bir kanıt bulma şansımız var.

Evet, bunu biliyordu. Bu talep daha çok onun tepkisini ölçmek içindi. Avukatıyla yaptığı özel bir telefon görüşmesinden sonra adli inceleme için alınmasını kabul etmişti. Teknisyenlerin gelip onu götürmesi için bir saatten fazla beklemişlerdi.

'Elimizdekilerle ilgili sorgulama için onu getirebilir miydik? Bryant gözlemledi.

Ama ona ellerindeki her şeyi göstermişlerdi, yani 5 sterlinlik notları ve iki kurban hakkındaki bilgilerini.

Bryant kahverengi kâğıt torbasını alıp gösterge paneline koyarken, "Onu tekrar sorgulamadan önce daha fazla şey istiyorum," dedi.

Yola bakan bir boşluğa doğru ilerledi. "Senin

için iyi değil," dedi başını sallayarak.

"Bunun hiç yememekten daha sağlıklı olduğuna eminim," diye azarlayarak kese kağıdını açtı.

"Alabilir miyim?" diye sordu.

Başıyla onayladı. Çantaya uzandı, büyük boy patates kızartmasını çıkardı, camını indirdi ve çöp kutusuna attı.

"Tanrım, şef...

'Karın ve kolesterol seviyen bana teşekkür edecek,' dedi ellerini peçeteye silerken.

Hamburgeri çıkardı. "Öğle yemeğimin geri kalanını yemek için izin

istiyorum, şef?" "Kabul edildi," dedi içeceğinin kapağını kaldırarak.

Bir ısırık aldı, çiğnedi ve sonra ona doğru döndü.

"Şef, devam etmeden önce cevaplanmasını istediğim tek bir soru var."

"Devam et.

"Seni şikayet edemez miyim?" "Ne

için?" diye sordu, gülümsemeye karşı

koyarak. "Fişlerimi çöpe attığın için.

Başını iki yana salladı. "Pek sayılmaz. Benim bakım yükümlülüğüm

altında.

Hamburgeri ağzına götürdü ve sonra başını sallayarak çantaya geri attı.

"Onaylamamanızın damak tadımla doğrudan bağlantılı olması ne garip.

Yüksek sesle güldü. 'Birazdan hanımının onaylayacağı bir şey alacağız. Şimdi sen Dawson ve Stace'i kontrol et, ben de Penn'i bir kez daha arayayım.

Çantayı çöp kutusuna attı ve telefonunu çıkardı.

Penn ikinci çalışta telefonu açtı. "Patron, ben de tam seni aramak üzereydim," dedi selamlama olarak.

'Tüm mesajlarımdan sonra öyle düşünmeliyim,' dedi, 'ama önce ben gideyim. Donna Hill'i araştırmaya devam edeyim. Dairesinde bir fotoğraf buldum. Görünüşe göre Heathcrest Akademisi'ne gitmiş-'

"Harvington'daki özel okul mu?"

"İşte o," dedi.

Telefonun diğer ucundan ıslık çaldı. "Bunu düşünemezdin, değil mi?

Hayır, kesinlikle yapmazdı. Birden Kai Lord'un herkesin göründüğü gibi olmadığına dair söylediklerini hatırladı. Donna'dan mı bahsediyordu?

'Seni bilgilendirdikten sonra kazmaya başlayacağım. Telefonda olduğum için aramalarını kaçırdım,' diye açıkladı. "Bu lanet BMW'nin izini şirket kayıtlarından sürmek için birkaç saat harcadım ama hiçbir yere varamadım," dedi. BMW, genç kızın yanına yanaşan arabaydı; Kim'in korkutup kaçırdığı araba.

"Ben de kızgın bir babaya dönüştüm,"

diye devam etti. "Neye dönüştün?

"İlaç şirketinin merkez ofisini aradım ve bağırıp çağırarak araçlarından birinin otoyolda önümü keserek kaza yapmama neden olduğunu söyledim. Onları cezai işlem uygulamakla ve omurga incinmesi ve çocuğumun yaşadığı travma nedeniyle hukuk davası açmakla tehdit ettim.

"Çocuğunuz mu? Kim kıkırdadı.

'Hey, patron, gülme. Rupert tüm bu olanlara çok üzüldü. Her neyse, şahsa karşı dava açabilmek için şoförün ismini talep ettim.

"Ve?

"Gerisi kolaydı.

"Penn, bana bir adres bulduğunu söyle.

"Şey, şey, evet," dedi, sanki hiç düşünmeye gerek yokmuş gibi.

"Adı Jeremy Templeton. Ev kiralık ve çok da güzel bir e v .

Adresi dinledi ve aramayı sonlandırdı.

"Haydi Bryant," diyerek onun konuşmasını böldü. 'Salatanız beklemek zorunda kalacak.

Bu, tanışmak için can attığı bir

adamdı. Evet, şimdi midesi

kazınıyordu.

OceanofPDF.com

ELLİ İKİ

"Yine ne yaptı? Bryant sordu.

'Bir ilaç şirketi için Bölge Müdürü. Wakefield'ın güneyini kapsıyor.'

Bryant, "İyi para veriyor o zaman," dedi, çakıllı yolda gıcırdayarak ilerlerken. Bir dörde dört lastiği bile rahatsız etmeyecek buz dolu çukurlardan kaçınmaya özen gösterdi.

Mülk, varlıklı Kinver'in eteklerinde dönüştürülmüş bir ahırdı.

"Ne kadar? Bryant sordu.

"Ayda yaklaşık iki bin," diye tahmin etti Kim.

Bryant ıslık çaldı. "Her ay sadece kira için bu kadar para ödediğinizi hayal edebiliyor musunuz?

Kim başını salladı. Bu para, maaşlarının toplamının çok üzerinde bir miktardı.

"Hem de sadece bir kişi için," dedi, geçen gece yanlarından sürünerek geçen BMW'ye bakarak.

Kapıyı Kim'in boyuna yakın bir adam açtı. Kulağında yeni bir iPhone vardı ve beklemelerini istemek için bir parmağını kaldırdı. Adam arkasını döndü ama Kim'in kaşlarının çatıldığını görmeden önce değil.

Bryant'ın ifadesi kendi şaşkınlığını yansıtıyordu.

Sade siyah pantolonu, kusursuz terzilikte kendini belli eden fiyat etiketini yansıtıyordu. Pahalı kıyafet, şık ve profesyonel olsa da, altındaki atletik yapıyı gizlemek için hiçbir şey yapmadı.

"Maria, sana daha önce de söyledim, bu sabah otoyola çıkmadım, evden çalışıyordum.

Kim hafifçe öksürdü.

"Bak, gitmem gerek ama birkaç gün sonra görüşürüz, tamam mı? Kim son birkaç kelimede ses tonundaki değişikliği duydu.

Sesindeki yumuşama ve söz verme iması ona Jeremy Templeton'ın Maria'yla yattığını söylüyordu ve Maria'nın onun karısı olmadığına bahse girmeye hazırdı. Adamın gülümsemesi yapmacıktı ama yine de insanı etkiliyordu. Onunla yatmak için köşede sıraya girmiş bir kadın kuyruğu olduğunu hayal edebiliyordu.

"Bay Templeton," dedi öne doğru bir adım atarak. 'Benim adım Dedektif Müfettiş Stone ve bu da meslektaşım Dedektif Çavuş Bryant. İçeri girebilir miyiz?

Bryant onun ses tonundaki yumuşaklık karşısında herhangi bir şaşkınlık hissettiyse de bunu belli etmedi.

Templeton'ın gözleri onunkilerle buluştu ve bir saniye öyle kaldı. Adam kenara çekilirken ilgiyle titredi. "Elbette.

Koridorda durduğunda, "Solunuzdaki ilk kapı," dedi. Kim o güne kadar gördüğü en muhteşem odalardan birine adım attı.

Kahverengi deri kanepeler odun ateşinin etrafına yerleştirilmiş. Pelüş nötr bir halı, çam zemindeki sertliği ortadan kaldırmış ve sıcaklık katmıştır. Çatı kirişleri gözleri cam korkuluklarla çevrili üst kattaki galeriye çekiyor.

"Bizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz, Bay Templeton. Fazla vaktinizi almayacağız. Belli ki çok meşgulsünüz,' dedi açık dizüstü bilgisayarı ve şöminenin yanındaki kanepenin üzerine dağılmış evrakları göstererek.

"Neden burada olduğunuza dair hiçbir fikrim yok," dedi başını eğerek. 'Otoyoldaki bir olayla ilgili bir tür yanlış anlaşılma değilse tabii...'

"Hayır, burada olmamızın nedeni bu değil," dedi etrafına bakarak. 'Çok güzel bir eviniz var,' diye ekledi.

'Teşekkür ederim, Müfettiş, ama benim değil. İşverenlerim tarafından kiralandı. Midlands civarındaki yerel şubelerimi ziyaret etmek için kullanıyorum. Onunla göz göze geldi. "Normalde her ayın bir haftası buradayım.

Kim onun sesindeki daveti duydu ve Bryant'a bir kez bile bakmadığını fark etti. Dudaklarında küçük bir gülümsemenin belirmesine izin verdi ama gözlerini yere indirdi.

"Bunu öğrendiğim iyi oldu Bay Templeton," diye teklif etti kadın, adam oturup dizüstü bilgisayarı kapatırken. Aralarındaki görüş artık engelsizdi.

"Jeremy, lütfen," diye cevap verdi orantısız bir sırıtışla. Yakışıklı yüzü, nasıl kullanılacağını bildiği bir araç gibiydi. Onda inkâr edilemez bir seksapel vardı ve bu ona dalga dalga geliyordu.

"Teşekkür ederim Jeremy. Aracınız yürüttüğümüz bir soruşturmada gündeme geldi, bu nedenle size birkaç soru sorabilirsek işimizi çözebileceğimizden eminim.

"Lütfen, devam edin," dedi öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayayarak.

Kol ağzı hafifçe yukarı kalkarak Bvlgari marka saatini gösterdi. Diğer her şeyi gibi bu da pahalı ve zevkliydi. Bu adam asla Rolex takmazdı.

"Bu hafta hangi gün geldiğinizi söyleyebilir misiniz?

Kim 'biz' kelimesini kullanmayı bırakmıştı. Bu konuşmada sadece ikisi vardı.

"Evet memur bey, Pazar günü öğle saatlerinde geldim. İlk toplantım Pazartesi sabahı saat yedide Oldbury'deydi.

"Yani Pazar günü hiç toplantınız olmadı mı?

Bir an için düşündü. "Hayır, burada çalışıyordum, erken toplantı için hazırlanıyordum.

"Peki ya akşam yemeği?

Omuz silkti. "Muhtemelen bir şeyler karıştırmışımdır. Başını hafifçe eğdi. "Bir kişi için ayrıntılı yemekler hazırlamak pek eğlenceli değil," dedi bir soru sorarak.

"Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum," diye cevap verdi. "Ve evden bir daha ayrılmadınız mı?" diye devam etti.

Kim bakışlarının bir saniye fazla uzun sürmesine izin verdi. "Pazar gecesi yaptığının bu olduğuna emin misin?

"Eminim, memur bey.

Hafifçe kaşlarını çattı. "Bir yanlışlık olmalı Jeremy. Aracınız saat dokuz sularında Tavistock Yolu'ndan geçerken görülmüş.

"Aah, bazen bahçıvan Eddie arabayı ödünç alır. Gözlerini yukarı ve sola çevirdi. "Bir dakika, tabii ki kızını sinemadan almak için arabayı ödünç istedi. Evet, Pazar gecesiydi. Şimdi hatırladım. Kar oldukça kötüydü ve önden çekişli bir arabası vardı.

Kim gülümsedi ve başını salladı. Kendini öne doğru iterek ayakta durdu. 'Bu her şeyi açıklıyor, Jeremy. Çok yardımcı oldunuz ve sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim.

Onun bu hareketine şaşıran Bryant üçüncü koltuktan kalktı. Hızla döndü ve neredeyse Jeremy Templeton'a çarpacaktı. Neredeyse kafa kafaya çarpışıyorlardı. Jeremy uzandı ve onu sabitledi. Kadın kıkırdadı.

'Tüh, bunun için üzgünüm,' dedi.

"Hiç sorun değil," dedi elleri kadının kollarının üst kısmından aşağı kayarken. 'Yani, eğer bize Eddie'nin telefon numarasını verirsen bu işi halledebiliriz.

Seni bir daha rahatsız etmeme gerek yok. En azından bunun için. "Elbette," dedi cüzdanına uzanarak.

Cüzdan açıldığında durdu. Başının yan tarafına hafifçe vurdu ve yine o silahsız gülümsemesini takındı.

'Aman Tanrım, benim neyim var, Müfettiş? Beni telaşlandırdınız. Günlerimi karıştırıyor gibiyim. Tabii ki Eddie'nin arabayı ödünç aldığı gün Pazartesi gecesiydi.

"Şimdi hatırlıyorum. Pazar günü yine evden çıktım. Yakınlardaki bir kumarhane hakkında bir tavsiye almıştım ve gidip denemeye karar verdim. Yine gülümsedi. "Bu kadar sık yolda olmak insanı yalnızlaştırabiliyor.

"Brierley Hill'de bir kumarhane mi?

"Dediğim gibi, bölgeyi pek bilmiyorum.

Kim ön kapıya vardı ve döndü.

"Zaman ayırdığın için teşekkür ederim Jeremy, çok yardımcı oldun.

Adamın gözleri kızın bakışlarını yakaladı ve tuttu. Cinselliği çok baskındı. Elini uzattı. "Benim için bir zevkti, Müfettiş.

Önce adamın gözlerine, sonra da görmezden geldiği eline baktı. O arabaya binmesine birkaç santim kalmış olan genç kızın, çocuğun yüzü gözünün önüne geldi. Bu adamın seks için para ödemesine gerek yoktu. Bunu her yerde bulabilirdi ve muhtemelen bulacaktı da. Hoşlandığı şey genç kızlarla seks yapmaktı.

"Ve sizi temin ederim ki bu zevk tamamen size ait, Bay Templeton.

Kız tekrar onun bakışlarıyla karşılaştığında eli yanına düştü ama bu sefer gerçek duygularını saklamak için hiçbir şey yapmadı.

"Beni iğrendiriyorsunuz, efendim. Elinizi sıkma fikri bile tüylerimi diken diken ediyor. Şimdilik sizi bir cinayet soruşturmasının dışında tutmaktan mutluluk duyuyorum çünkü bunun için gerekli taşaklara sahip değilsiniz.

'Küçük kızlarla seks yapmayı tercih ediyorsun ve beni anlayamayacağım kadar hasta ediyorsun, seni iğrenç bok parçası. Ve evet, Pazar gecesi planlarını bozan bendim.'

Bir adım öne çıkarak onun kişisel alanını işgal etti.

"Ama şimdi size bir söz veriyorum Bay Templeton: O genç kızlardan birine daha dokunursanız, kendinizi kendi boyunuzda biriyle uğraşırken bulacaksınız.

Onu göğsünden sertçe itti. "Birbirimizi anlıyor muyuz, Bay Templeton?

Adam yanıt vermedi ama Kim amacına ulaştığını hissetti.

Bryant onu arabaya kadar takip etti. Jeremy Templeton ön kapıyı kapatırken döndü.

Ve onun yüzünde bir gülümsemenin izi olduğundan emindi.

OceanofPDF.com

ELLİ ÜÇ

Emniyet kemerlerini takarlarken Dawson, "Her birinin aynı şeyi söyleme olasılığı nedir?" diye sordu.

Stacey, "Cevapları onlara verildiyse ve senaryodan sapmaktan çok korkuyorlarsa oldukça yüksek," diye yanıtladı.

Sorgulamalarına devam ettiler ve birbiri ardına korkak kadınlarla konuştular. Ne kadar teşvik etseler de dilleri çözülmüyordu.

"Çok verimli bir gün," dedi motoru çalıştırırken.

Havasız, penceresiz odada görmemiş olsalar da karanlık çökmüştü.

"Bir dakika bekle," dedi Stacey, elini onun koluna koyarak. 'Belki de bizimle evde, işten uzakta konuşurken daha rahat olurlar.

Metal kapılar açıldı ve minibüs göründü. Adam

gülümseyerek ona döndü. "Takip edelim mi?

Stacey başıyla onayladı. 'Bir yere bırakılmış olmalılar. Otobüsten inen ilk kişiyi yakalayıp bir şey bulabilecek miyiz diye bakacağız.

Motoru çalıştırmadan ve farlara basmadan önce aracın onlardan uzaklaşmasını bekledi.

Bir Ford Escort minibüs, ticaret alanından çıkıp ana yoldaki trafiğe girmek için beklerken arkasına çekilmişti.

"Peki, içgüdülerin şimdi ne diyor, Stace?" diye sordu, trafiğe ayak uydururken. Stace'in içgüdülerinin kendi içgüdüleriyle aynı seviyede olup olmadığını merak ediyordu.

Bir dakika düşündü. "Bu ince, Kev. Elimizdeki her şey zayıf. Bebeğimizin Romanyalı olduğuna dair kesin bir kanıtımız yok. Tracy Frost'tan gelen bir ipucuna göre hareket ediyoruz. Midesinde *sarmal* yok. Bir tabak yemeği, yanlış bir şey yapmamış gibi görünen saygın bir işletmeye bağlamaya çalışıyoruz. Adamımızın sağ bacağı da dahil olmak üzere korkunç yaraları var. Nasıl olduğuna dair hiçbir fikrimiz yok ve burada onu tanıyan kimse de yok.

Her şeyi böyle bir araya getirdiğinde, bu lanet olası aracı takip ederek ne halt ettiklerini merak etmek zorunda kaldı.

Eskort minibüsü onları doğrudan minibüsün arkasına koyarak ortadan kayboldu.

'Verdiğin bilgiler için teşekkürler Stace, ama bunları karakoldaki kuruldan da öğrenebilirdim. Bana içgüdülerinin ne dediğini söyle.'

"O yerde doğru olmayan bir şeyler var. Oraya adım attığımda ben bile çok tedirgin oluyorum ve korkacak hiçbir şeyim yok.

Kendi duygularını yansıtan cevabı karşısında başını salladı. 'Etrafta bir gerginlik var. Bizim davamızla ilgisi olmayabilir ama bir şeyler saklıyorlar.

Minibüs ana yola çıkarken Stacey, "Yani, bu bile tüylerimi ürpertiyor," dedi. "Neden hâlâ kimse indirilmedi?

"Evet, ne demek istediğini anlıyorum," diye onayladı Dawson, iki araç arasında biraz boşluk oluşmasına izin vererek geri çekilirken.

Minibüs, iki tarafına park etmiş arabaların tıkadığı dar bir yerleşim sokağına girdi. Yolun ortasında durdu ve caddeyi kapattı. Dawson arkalarından, fabrika işçilerinin araçtan inip sessiz ve tek sıra halinde teraslı eve girişlerini izledi.

"Şunlara bakın. Konuşmuyorlar bile. Sadece küçük kuzular gibi içeri giriyorlar,' dedi. Ancak Stacey'nin dikkatini çeken şey bu değildi.

Onun bakışlarını takip etti. Kadınlardan en az üçü küçük folyo paketler taşıyordu.

"Bunu görüyor musun?

'Evet,' dedi, beyni onunkiyle aynı düşünce zincirini takip ederken.

"Kurbanımızın midesindeki *sarmale*. Kanlı yemek artıklarından gelmiş olabilir.

OceanofPDF.com

ELLİ DÖRT

"Tanrım, şef, ikinizi de orada hortumla yıkamak zorunda kalacağımı sandım.

Templeton'a yakın olma düşüncesi Kim'in tüylerini diken diken etmişti.

"Ciddiyim, yine de Templeton'la flört etmeni izlemek oldukça rahatsız ediciydi.

ona.'

Kim espri yapmadan güldü. "Bu benim flörtüm değildi Bryant. Onun, tanıştığı her kadının nasıl tepki vereceğine dair beklentisini yerine getiriyordum. Buna dikkat dağıtma deniyor ve bu olmasaydı bizi avukatıyla görüşüp soruları yanıtlamak için bekleme listesine alırdı. Kadınlar hakkındaki düşüncesi o kadar düşük ki, söylediği her şeye inanmam için beni kandırabileceğini düşünmüş olmalı. Eğer öyle olmasaydı, Pazar gecesinden ilk bahsettiğimde bizi hızlı bir şekilde ön kapıya götürürdü ve ben de sahip olduğum şeyi öğrenemezdim.

"Hangisi?

"Katilimiz o değil. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?

"Genç kızlar üzerinde bir tür güce sahip olmaktan haz alıyor gibi görünüyor. O birçok şeydir, hiçbirini sizin hassas kulaklarınızın önünde söylemek istemem ama kurbanlarını nefes alırken bırakmayı tercih eder.

Bryant bir dakika sessiz kaldı. "Sence uyarını dikkate alacak mı?

Şimdi bu tamamen başka bir soruydu. Eğer onu suçlayabileceği bir şey olsaydı, sadece bir süreliğine sokaklardan kurtulmasını sağlayacak olsa bile bunu gözünü kırpmadan yapardı ama elinde hiçbir şey yoktu, ne bir şikâyetçi ne de bir tanık. Ve avukatının da diğer eşyaları kadar kaliteli olduğundan şüpheleniyordu.

Arkasını dönerken yüzünde beliren tembel gülümsemenin anısı hâlâ aklındaydı. Ona gülümseyecek bir şey verdiğinin farkında değildi.

"Şimdi nereye, Şef? Bryant sordu.

Kim saatini kontrol etti. Saat neredeyse altı olmuştu ve mezardan çıkarma işleminin saat 11'de yapılacağı teyit edilmişti.

"Beni eve bırak da oğluma yetişeyim, sonra seninle krematoryumda buluşuruz.

Gerçekten nereye gitmeyi planladığını söylememeyi tercih etti.

OceanofPDF.com

ELLİ BEŞ

Ciddiyim Kev. Ukalalık yapmak ya da eşleşmeye çalışmak yok. O bize tavsiye vermek için burada,' diye tekrarladı Stacey.

Dawson tonik suyundan bir yudum alırken gözlerini devirdi. 'Tanrım, sakin ol, Stace. Bir erkek biraz eğlenemez mi?'

Kalabalığın arasından kapıya doğru bakarak, "Hayır," dedi. Yarım saat sonra bir bar bilgi yarışması başlayacaktı.

"O burada," dedi Stacey, sınav müdavimleri arasında göçmenlik bürosu memurunun boyalı sarı buklelerini görünce.

"Siktir git Stace," dedi Dawson, içkisini yudumlarken. "Bunun kaçmasına nasıl izin verdin?

Uzun bacaklı figür onlara doğru ilerlerken bunu kendisi de merak etti. Dar kot pantolonu ince vücudunu vurguluyor, beyaz V yakalı tişörtü ise abanoz teniyle tezat oluşturuyordu. İnsanlar yanlarından geçerken ona bakıyordu ve Stacey bunun nedenini biliyordu. Devon Reed cinsellik yayıyordu ve bunun için özür dilemiyordu.

Devon üçüncü tabureye oturarak, "Bu arada, beni götüreceğine söz verdiğin içki bu değil," dedi.

Stacey kıkırdadı ve hemen Devon'ın yanında olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırladı.

"Hey, eğer o seni almazsa, ben alırım," dedi Dawson, ona çekici bir gülümseme sunarak.

Gözleri eğlenceyle parladı. "Cazibenin benim üzerimde tamamen boşa gittiğini anlıyorsun, değil mi?

Dawson gülümseyerek karşılık verdi.

"Denemeye değer miydin?" "Denemeni takdir ediyorum," dedi.

"Öhöm," diye araya girdi Stacey, belki orada oturduğunu unutmuşlardır diye.

Devon ona doğru döndü ve bakışlarıyla buluştu. 'İyi görünüyorsun, bebeğim,' dedi.

dedi.

Stacey, o yumuşak, alçak sesin nasıl bir şeyler yapabildiğini kolayca hatırladı

İç organları. Stacey başka tarafa baktı. "Peki, size nasıl yardımcı olabilirim?

Neyse ki Dawson konuşmayı devraldı ve ona terk edilmiş bebek ve

kanaldaki ölü adam hakkında bilgi verdi. Dawson'a

Stacey dengesini toparlama fırsatı buldu. Devon parmaklarını çenesinin altında birleştirirken gözlerinin zarif ellere gitmesine engel olamadı. Ya da sadece ince bir gümüş zincir taşıyan narin bileklere. Dikkatini dağıtan düşünceleri bir kenara itti.

Devon ağzını açtığında bir nefes aldı ve konuşmaya katıldı.

'Adamınızın Romanyalı olması ihtimal dışı değil. Yakın zamanda Lye'de bir evde yaşayan kırk Romanyalı bulduk. Aralarında kadın ve küçük çocukların da bulunduğu yirmi yedi şüpheli kölelik kurbanımız var.

"Lanet olsun," dedi Dawson.

Devon başıyla onayladı. 'Birçoğu seksenlerin sonunda, doksanların başında buraya yasadışı yollardan geldi. Ve sadece sistemden nemalanmak isteyen eğitimsiz, düşük gelirli insanlardan bahsetmiyoruz.

"Neden özellikle o yıllar? Stacey sordu.

'Çünkü Romanya gerçekten boktan bir yerdi. Ceausescus'u hatırlıyor musun?'

"İdam edilmediler mi? Dawson sordu.

Devon başıyla onayladı. "Evet, suçlamalardan biri de "Aç bırakarak soykırım yapmak "tı," diye açıkladı. 'Romanya'nın dış borcu 1977 ile 81 yılları arasında 3 milyar dolardan 10 milyar dolara çıkmıştı. Çavuşesku, 89'a kadar toplam borcu geri ödemek için kemer sıkma tedbirleri uyguladı. Bunu başardı ama bunu yaparken halkı yoksullaştırdı ve ekonomiyi tüketti. Devrim 89 yılının Aralık ayında gerçekleşti.

"Yani buradaki koşullar evdekilerle kıyaslanamaz bile? Dawson sordu.

Devon başını salladı. 'Onların standartlarına göre bir yatak ve bir çatı saray gibi. Geçen yıl Worcestershire'da bir çiftliği basmıştık. Derme çatma bir yatağın olmadığı tek bir yer yoktu.

"Tanrım," dedi Dawson başını sallayarak.

'Daha geçen ay İngiltere'ye getirilen ve yedi yıldır gün ışığı görmemiş olan on altı yaşındaki bir kızı kurtardık.

"Bu nasıl oluyor?" diye sordu.

'İnsanlar ülkeye kaçak yollardan sokuluyor ve organize suç çetelerine katılmaya zorlanıyor. Kölelik, uyuşturucu, kara para aklama, silah, tefecilik ve

fahişelik. Bazıları iş bulamayınca sokağa atılıyor, hatta öldürülüyor.

'Ama yasalarımız var,' dedi Stacey.

'Gerçekten de öyle. Sadece birkaç yıl önce Modern Kölelik Yasası'nı çıkardık. Bağlı işçilikle kıyaslandığında, zorla göçmen işçi çalıştırmak çok daha kolay-'

"Geri çekil," dedi Dawson. "Ne fark eder ki?

'Zorla göçmen işçiliği, belgelere el konulması ve bireylerin şiddet tehdidi altında çalıştırılması ve belgesiz göçmenlerden faydalanılmasıdır.

'Borçlandırılmış işçilik, zorla çalıştırma ve insan kaçakçılığından farklıdır çünkü kişi bilinçli olarak geri ödeme olarak çalışmayı taahhüt eder. Borç esareti sadece geri ödeme umudu olmayanlar için geçerlidir.

"Kişi ölene kadar mı? Stacey sordu. Devon

başını salladı. "Şart değil. "Nasıl yani?

'Tamam, bir kaçak göçmenin ülkeye girebilmek için 5,000 Sterlin ödediğini düşünelim. Bu onun ilk borcu, ancak bir hafta boyunca yiyecek, konaklama, ulaşım ve giyecek için işverenlerinden aldığı cüzi ücreti çok aşan başka borçlar da altına girecektir.

"Yani borç hiç azalmıyor mu?" "Hayır,

her yıl katlanarak artıyor.

Stacey bu kazananı olmayan durumun adaletsizliği karşısında içinde bir öfke biriktiğini hissetti.

"Ama bu nasıl ölümle sonuçlanmıyor?" diye sordu.

"Çünkü borç, hayatta kalan herhangi bir aile üyesine devredilecektir.

Stacey başını salladı. Umutsuz görünüyordu.

Devon onun bakışını yakaladı. "GLA elinden geleni yapıyor ama bu yeterli değil.

"GLA mı? Dawson sordu.

'Gangmaster Lisanslama Kurumu. Savunmasız işçileri ve modern kölelik mağdurlarını korumak için ellerinden geleni yapıyorlar, ancak diğer tüm devlet kurumları gibi, etrafta yeterince insan yok.

"Seni duyuyoruz," dedi Stacey.

"Peki ya Robertson'ınki? Dawson sordu.

"Tertemiz," diye cevap verdi Devon. "En ufak bir uygunsuzluk iması bile yok," dedi, sıkıntılı görünüyordu.

"Bunun nesi yanlış? Stacey sordu.

"Benim beğenime göre çok temiz. Tek bir şikâyet bile yok, isimsiz bile değil. Sadece Romanyalı personel çalıştırıyor gibi göründükleri için köşedeki chippy hakkında daha fazla telefon aldım.

"Peki ne yapabiliriz? Stacey umutsuzluğun her tarafını sardığını hissederek sordu.

Devon öne doğru eğildi ve çenesini birbirine geçirdiği parmaklarının üzerine koydu.

Yavaş gülümsemesi yoğun ve meydan okuyucuydu.

"Sabah o yere baskın yapmaya gittiğimde benimle gelebilirsin.

OceanofPDF.com

ELLİ ALTI

Kim arabadan çıktı ve bir hareketlilik kovanına girdi.

Gruplar farklı kıyafetler içinde kapının önünde toplanmıştı. Çalışan kızlar sol tarafta, harekete hazır bir şekilde duruyordu. Donna yirmi dört saatten kısa bir süre önce öldürülmüştü ve Kelly'nin Cumartesi gecesi ölümünden bu yana geçen üç gün onu neredeyse unutturmuştu. Başka kaç kişinin bir sonraki müşterisinin vahşi bir katil olabileceği tehdidi altında işe gittiğini merak ediyordu.

Kim önceki gün gördüğü dövmeli adama bir an için göz attı.
Kucağında bir bebek tutan daha kısa boylu bir kadını ortaya çıkarmak için yana doğru hareket etti.

Ön kapıya yaklaştığında tüm konuşmalar kesildi ve tüm bakışlar kuyrukta bekleyen atlayıcıya çevrildi. Kapı açıktı ve açıklık boyunca yıpranmış bir Tensa bariyer gerilmişti. Kurdeleden sarkan bir A4 kâğıtta "8'de açılacaktır" yazıyordu. Kim, kuyrukta hırsızların, gaspçıların, mağaza hırsızlarının ve ahlaki değerleri şüpheli kişilerin bulunabileceğini fark etti. Yine de kimse yemek sırasını bozmadı.

Kim bariyerin etrafından dolaştığında Tim'i resepsiyon bankosunun önünde, sırtı ona dönük bir şekilde buldu. Orta yaşlı bir çift masanın arkasında büyük boy metal kaplardan karton kapakları çıkarmakla uğraşıyordu.

Masaya yaklaşarak, "Güzel kokular geliyor," dedi.

Tim ona doğru döndü. Yüzü gülümsemeye çalıştı ama bunu pek başaramadı.

"Memur bey, nasıl yardımcı olabilirim?

Kim kenarda durdu. 'Şu anda biraz meşgulsün. Ben bekleyebilirim.

Kağıt tabakları ve plastik çatal bıçakları masanın uzak ucuna yığdı.
Kadın bir rulo mutfak havlusunu peçete olarak kullanmak üzere tek tek kareler halinde yırttı.

"İyi görünüyor," dedi Kim, havlu yırtan kadından bir gülümseme aldı.

Tim geri çekildi. "Gino's'tan köftelerimiz, Golden Star'dan tavuk chow mein'imiz var ve Nando's katkımız her an burada olabilir.

Saatini kontrol etti. Saat beşi geçiyordu.

"Martha, daha f a z l a bekleyebileceğimizi sanmıyorum. Tavuk isteyen herkes beklemek zorunda.'

Tim onun yanından geçip kordonu çözdü.

İnsanlar tek sıra halinde kağıt tabaklara doğru ilerlerken, "Gelin alın millet," dedi.

Tim onun yanına, sıranın uzağına geldi. "Tüm bağışlar yerel halktan mı?" diye sordu.

"Çoğunlukla," dedi ama başka bir şey söylemedi.

Odaya şöyle bir göz gezdirdi. Gözleri Len'e takıldı. Kız arkadaşı, kucağındaki çocukla birlikte duvarı kaplayan bankette oturuyordu. Kim kızın yaklaşık 18 aylık olduğunu tahmin ediyordu. Yanakları pembe, gözleri parlak ve meraklıydı. Kim yalnız oturduklarına şaşırmıştı. İnsanlar normalde yeni yürümeye başlayan çocuklarla etkileşime girerdi.

Len ikisinin önünde durmuş, çocuğa küçük köfte parçaları yedirirken anne de kıpır kıpır çocuğu tutmaya ve arada sırada kendisi de bir şeyler ısırmaya çalışıyordu.

"Kimse onları sevmiyor mu?" diye sordu. Len'in kızının salyalarını silmesini izledi. Mendili cebine koydu.

Tim başını salladı. 'Aslında öyle değil. Onlar HIV pozitif. Çocuk da dahil.'

"Tanrım," dedi Kim, izole olmuş küçük aileyi izlemeye devam ederek.

'Düşündüğün gibi değil. Bu ona hapishanede verilmiş. Eminim sen Nasıl olduğunu tahmin edebilirsin. O bilmiyordu. O Wendy'ye geçirmiş, Wendy de hamileliği sırasında çocuğuna geçirmiş. Rutin sağlık kontrolleri sırasında çocukta tespit edilene kadar bunu bilmiyorlardı.

Kim üzüntüyle başını salladı. O çocuk bunu istememişti ve şimdi onun için hiçbir şey ifade etmese de büyüdüğünde kesinlikle edecekti. Erken gelen bir şey de damgalanma ve izolasyondu.

"Bak, gidip içkileri halletmem gerekiyor," dedi Tim. "Sorun değil," diye cevap verdi.

Kim kendini bu içine kapanık küçük aileye doğru ilerlerken buldu. Len'in yanında durarak, "Hey, sen dün buradaydın," dedi. Len ona şüpheyle bakarak "Evet, sen de." dedi.

Çatalın kenarıyla köfteden küçük bir parça daha kesti ve kızına yedirdi.

Tekrar döndü. 'Kim olduğunu biliyorum. Sen şu bisikletli polissin. "Bu doğru bir terim değil," dedi kadın. Bu ifadeyi biliyordu ve bir çiftlik hayvanı içeriyordu.

İşinden bahsedildiğinde, çocuğu kucaklayan kadının yüzünde bir endişe belirdi.

Kim ona gülümsedi. "Merak etme, onun için burada
değilim. Kız da belli belirsiz gülümsedi.
"Şu Ninjalardan biri sende mi? Kim
başıyla onayladı.
"Güzel bisiklet," dedi takdirle. 'Evet,'
diye onayladı.

Kadın bir çatal dolusu chow mein'i kendi ağzına atmaya çalışırken çocuk kıpırdandı. Yemek çocuğun omzuna düştü. Len'in kendi tabağı kız arkadaşının diğer tarafındaki banketin üzerindeydi. Bebek önce geldi.

Kim gevşek bir sandalye çekti, oturdu ve ellerini uzattı.
"Sen yemeğini yerken onu bana ver.
Kızın yüzü endişeyle buruştu. Len'e baktı. "Bak, teklif
etmen çok hoş ama...
"Sorun değil, şimdi sen yemeğini yerken onu bana ver.
Len'in kız arkadaşı çocuğu geçici olarak öne doğru itti.

Kim onu kucağına aldı ve yürümeye başlayan çocuğun sağlamlığını hissetti. Bu çocuk pek fazla öğün kaçırmıyordu. Anne ve babasını görebilmesi için çocuğu dışa bakacak şekilde dizine yatırdı. Annenin yapmakta olduğu diz sallama hareketini tekrarladı.

Len kız arkadaşının yanına oturdu ve ikisi de kâğıt tabaklarına
uzandı. "Hâlâ düz gitmeyi başarabiliyor musun? Kim sordu.

Başını salladı. 'Hâlâ ev soyuyor olsaydım burada olmazdım. Paramız olurdu ve bedava yemek için cüzzamlı muamelesi görmezdik.

"Peki, seni ne değiştirdi? Kim sordu. Aşağı baktı. "Bu mu?

Kızına baktı ve gülümsedi. Yüzündeki korkutucu hava bir anda kayboldu. Başını iki yana salladı.

"O benim odaklanmamı sağlıyor ama bu içimde olan bir şeydi.

Tim'in açıklamaları sayesinde Kim, Tim'in hapishanede başına gelenler hakkında umursadığından daha fazla şey biliyordu.

Önce kız arkadaşına, sonra tekrar ona baktı.

"Bir gün bir ziyaretçim vardı. Küçük, yaşlı bir adam elinde bir sopayla ayaklarını sürüyerek geldi. Norton'da küçük bir bungalovu vardı. İçeri girmeden önce yaptığım son işlerden biriydi. Saçma sapan konuşmadı. Kaba bile değildi. Sadece çıktıktan sonra bir daha geri gelmeyeceğimi bilmek istedi.

Gözlerini indirdi ve yemeğine baktı. "Bana yaşlı karısının sinir hastası olduğunu söyledi. Yemek yiyemediğini, uyuyamadığını ve her gün ağladığını söyledi.

herhangi bir gürültü. Sadece güvende olduklarına dair onu rahatlatmak istiyordu.

"Gerçekten hırsızlığın kurbansız bir suç olduğunu mu düşünüyordunuz?

Başını salladı ama hâlâ başını kaldırmadı. "Bana göre tek yaptığım bir şeyler almaktı, muhtemelen zaten sigortalı olan eşyalar ve dürüst olmak gerekirse, sigortalı olmasalar da pek umurumda değildi. Ama bir yeri soyduktan sonra benim için hiçbir anlamı yoktu. Onu unutmuştum. Arkamda böyle bir korku bıraktığımı hiç fark etmemiştim. Hayatımda hiç şiddete başvurmadım ve kimseyi incitmek gibi bir niyetim olmadı.

Kim onun gözlerindeki pişmanlığı görebiliyordu.

"Benim yüzümden her gün taş kesilen o yaşlı kadının resmi beni öldürdü.

"Ne yaptın sen?

"Ona bir mektup yazdım. Daha sonra pek çok mektup yazdım ama o gün sadece o yaşlı kadın için bir mektup yazdım. Ayrıca beni mülküne çeken şeyin ne olduğunu da anlattım ki bir daha yaşanmamasını sağlamaya çalışsın.

Kim, onun sesinde duyduğu gerçek duygulardan etkilendi.

Sonunda ona baktı. 'En kötüsü de giderken bana elini uzatmasıydı. Adam bana lanet elini uzattı.'

Kim onun gözlerinin etrafında beliren kızarıklığı gördü.

Wendy onun bacağına şefkatle dokunarak, "Gerçekten çok çabalıyor," dedi.

Kim'in hiç şüphesi yoktu. Bu adam çalışmak istiyordu ama sicili ve görünüşü nedeniyle tam zamanlı iş bulma ihtimali pek iyi görünmüyordu.

Kucağındaki çocuk guruldadı.

"Ne kadar çalışmak istiyorsun?"

Kızına baktı. "Çok. "Peki ne yapmaya

hazırsın?" "Her şeyi.

"O zaman cevabınız bu.

Çocuk kıvranmaya başladı ve Wendy onu sırtına almak için uzandı.

Yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

"Biliyor musun Len, herkesin yapması gereken işler vardır ama ya zaman bulamazlar ya da gerçekten yapmak istemezler.

'Ama ben kalifiye değilim-'

'Çimleri nasıl biçeceğinizi, çöpleri nasıl kaydıracağınızı biliyor musunuz? Küçükten başlayın, bir çimi ücretsiz biçin ve iyi bir iş yapın, müşteri kazanacaksınız. Kapıları çalın, bir

polo yaka, insanlarla konuş, süpermarketlere, vitrinlere kart koy. Sahip olduğunuz şey kendinizsiniz. Gençsiniz, sağlıklısınız ve heveslisiniz. Arabanız yok ama bacaklarınız ve bolca zamanınız var.

İlgi gözlerini aydınlattı. Bir kartvizit çıkardı ve ona uzattı. 'Devam et, ilk müşterin ben olacağım. Bisikletler hakkında ne biliyorsun?'

Başını salladı. "Biraz.

'Tamam, 68 model Norton Commando için bir şasi arıyorum, sadece bir şasi. Bunun için beş yüz sterlin ödemeye hazırım ama aramaya ayıracak vaktim yok. Ayak işlerini yaparsınız ve bulabileceğiniz en ucuzunu bulursunuz ve üstü sizde kalır. Sonra da bisikletli bir domuzdan referans alırsın.

Len ondan kız arkadaşına ve tekrar geriye baktı.

"Ciddi misin?

Başını salladı. 'Bu bir sadaka değil Len. Sana ne istediğimi söyledim ve gerisi sana kalmış.

Mülakatlardan sürekli ret cevabı almak onu mahvetmişti ve Kim'in samimiyetinden ya da motivasyonundan hiç şüphesi yoktu ama tavırları yenilgiye uğramıştı ve kimse ona iş teklif etmeyi düşünmüyordu bile. Bir amaç verildiğinde sırtı düzelecek, gözleri parlayacak ve dışarı çıkıp insanlarla konuşacaktı ve bunun nelere yol açabileceğini kim bilebilirdi.

"Memur bey, ne diyeceğimi
bilemiyorum. "O zaman söyleme,"
dedi, ayağa kalkarak.

Ona elini uzattı. "Anlaştık mı?

Onun elini tuttu ve sıktı. Ağzı konuşmak için açıldı ama odadaki küçük bir tezahürat onu durdurdu.

Polis Memuru Ian Skitt'in ellerine tutuşturulmuş bir tepsi Nando's tavuk ve patates kızartması odaya henüz girmişti.

OceanofPDF.com

ELLİ YEDİ

Cristina, iş arkadaşlarının tenine yapışmış olan stres ve endişe havasından uzaklaşmak için üst kata çıktı.

Üst ranzaya tırmanmak için alt ranzayı kullandı. Dik oturacak yeri olmadığı için hemen yan yattı.

Kapı aralığında bir figür belirdiğinde hiç şaşırmadı. Natalya'ya karşı hissettiği öfke yüzüne sızdı.

'Cristina... *imi pare rau pentru ce am facut*.'

Cristina onun özrünü görmezden geldi. Şu anda yaptığı taşkınlık için özür dilemenin bir anlamı yoktu. Neyse ki polis memurlarından hiçbiri tek kelime Romence konuşmamıştı.

"Ne yapabileceğin hakkında bir fikrin var mı? Cristina suçladı.

Natalya renk değiştirdi ve başını salladı.

Cristina onun özrünü kabul etti ve duvara doğru dönerek kaba battaniyeyi bacaklarının üzerine çekti. Evin üst katında ısıtma sistemi yoktu. Beş dakika süren duşu sırasında sıcak su iğnelerinin verdiği sıcaklık çoktan teninden sıyrılmıştı.

Yastığının altına uzandı ve defter ve kalemlere sarılı pijamaları çıkarıp kaldığı yerden devam etti.

Ertesi gün erkenden kamyondan indirildik. İngiltere'deydik.

Otoyoldaki bir benzin istasyonunda uzun boylu, kel bir adam adımı teyit etti ve beyaz bir transit minibüsü işaret etti. Kapıyı açtık ve içeri girdik. Vücut kokusu iğrençti ama bir köşede birbirimize sokulduk. On altı kişi daha boşluğa doluştu ve tek bir kelime bile konuşulmadı. Hareket etmeye başlamadan önce minibüse iki kişi daha bindi.

Kıyıdan uzaklaştığı her mil bana takip edilmediğimiz konusunda güven veriyordu. Ülkenin kalbine doğru ilerlediğimizi hayal ettim. Mesafe güvenlik demekti. Gelecek için umutlanmak istedim. Bu yeni ülkede birlikte yaşayacağımız hayat için. Romanya korkusu hâlâ üzerimdeydi ama nefes almak daha kolay hale geliyordu.

Bir kumar oynadığımı biliyordum. Aldığım kararlar için beni asla affetmeyeceğini biliyordum ama Romanya'da kalamazdık.

Minibüs gece boyunca yolculuğuna devam etti ve şafak vakti kapılar açıldı. Uzun saatler süren karanlıktan sonra ışık gözlerinizi acıtıyordu.

Bunun son durak olmasını umuyordum. Bana söz verilen daireyi ve işi alacağımızı. Evimiz diyebileceğimiz bir yer. Bir saray olmayacağını biliyordum ama birlikte olduğumuz sürece her şeyle başa çıkabilirdim.

Minibüs bir süpermarketin arkasında durmuştu. Hepimize inmemiz ve sıraya girmemiz söylendi. Üç adam durdu ve bizi değerlendirdi, biri büyük bir puro içiyordu. Önce o işaret etti. İşaret ettiği adam sıranın dışına çekildi. İkinci adam işaret etti ve o da çekildi. Sonra daha küçük olan üçüncü adam da aynı şeyi yaptı.

Sadece biz ve kalın purolu adam kalana kadar her kişi sıradan çıkarıldı.

Derin bir iç çekti ve sonra minibüsün şoförüne başıyla işaret etti. Beni en uzaktaki gruba doğru itti.

Herkes sessizce beklerken dört adam minibüsün arkasına çekildi.

Kısık sesle yapılan konuşmayı dinlemeye çalıştım ama sadece ara sıra bir şeyler duyabiliyordum.

Kimin nerede yaşayacağına, kimin hangi işi yapacağına onlar mı karar veriyordu? Keşke yeteneklerimizi öğrenmek için bizimle konuşsalardı. Onlara söyleyebilirdim. Ben nitelikli bir diş hekimiydim, işimi kaybetmiştim ama Nitelikler. Belki Ralph bunu iletmiştir.

Adamlar güler yüzle yeniden ortaya çıktılar. Minibüs şoförü arka cebini sıvazladı ve minibüse geri bindi.

Purocu gülümseyerek bizi değerlendirdi.

Cesaretlenerek öne çıktım ve sordum: 'Bizi şimdi yeni evimize mi götürüyorsunuz?

O güldü ama başka kimse katılmadı.

Tekrar denedim.

"Lütfen bana neler olduğunu anlatabilir misiniz?

Cristina içinde büyüyen öfkeyi hissetti. Titreyen bir el ile cevabı tercüme etti.

"Elbette dostum. Az önce satıldın. Artık bana aitsin.'

OceanofPDF.com

ELLİ SEKİZ

Skitt elinde dumanı tüten yemekle yanından geçerken Kim kenara çekildi. Yemeği resepsiyon masasının üzerine koydu ve insanlar ona doğru akın etti. Kim kalabalığın arasından onun siyah saçlarını görebiliyordu.

"Hey, senin dışarıda lanet bir psikopatı yakalamaya çalışıyor olman gerekmiyor mu?

Kim düşmanlığın sahibini bulmak için döndü. Gözleri, elektrik mavisi saçları ve sol burun deliğinde bir halka bulunan ufak tefek bir kadına kaydı.

"Affedersiniz," dedi Kim, gülmemek için kendini zor tutarak.

"Sadece Donna'yı öldüren pisliği neden yakalamadığını soruyorum. Sokak ağzıyla başını salladı ve Kim'i bir aşağı bir yukarı süzdü. Korkutucu bakışları kelimenin tam anlamıyla yetersiz kaldı.

"Ve bedava yemeğe ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun, peki burada ne yapıyorsun?" "Burada ne yapıyorsun? Kim karşı çıktı.

"Bana sahip ol.

"Sonra ne olacak?

"İşe git," dedi. Daha fazla tavır ve daha fazla getto.

"Yani, dışarıda bir katil olmasına ve arkadaşın Donna'nın dün gece ölmesine rağmen oraya geri mi döndün?

"Ben gorra lanet yemek.

Kim tavuk tabağına dikkatle baktı. "Görünüşe göre bu gecelik bu kadar ama sen yine de dışarı mı çıkacaksın?

"Korumak senin lanet olası işin-

"Sen kendi iyiliğini umursamıyorsan ben neden umursayayım?

Kim daha yakına eğildi. "Gettodan çok uzaktasınız, o yüzden defolun gidin ve tavuğunuzu yiyin.

Kim, kapıya doğru ilerlemeden önce kendisine küfür eden kızdan bir adım uzaklaştı.

Kalabalık resepsiyon masasından uzaklaşmıştı. Kim gözlerini odanın içinde gezdirerek polis memurunun karanlık kafasını bulmaya çalıştı. Tim'in masanın arkasındaki küçük ofise girdiğini gördü. O da takip etti.

"Hey, Tim, şu polisin nereye gittiğini gördün mü?

Tim bir kâğıt ağırlığının altına birkaç makbuz yerleştirdi. "Gitti. Normalde bir saat kadar takılır ama acil bir işi varmış.

Kim duvara yaslandı. "Ne zamandır buraya geliyor? Tim omuz silkti.

"Birkaç aydır. Kızlarla konuşuyor, onlar da ona güveniyor. "Son duyduğumda Nando's'un bedava yemek verme alışkanlığı yoktu. her hafta.'

Tim onun bakışlarına karşılık verdi. "Öyle olduğunu söylüyor ve ben de tartışmayacağım. Kim seslerin mırıltıya dönüştüğünü duydu.

Martha kapıda belirdi.

'Hepsi gitti, Tim. Toparlanmaya başlayayım.'

Teşekkürler Martha. Sal geldi mi?'

Martha başını salladı. "Onu görmedim.

"Sal buraya mı geliyor? Kim şaşırarak sordu.

"Her hafta. Her zaman yemek yemez ama genelde bir fincan çay içmeye gelir.

Kim'in buraya bulmaya geldiği kişi Sal değildi ama onun gelmemiş olması kafasında alarm zillerinin çalmasına neden oldu. Dışarı fırladı ve yemeklerin gitmesiyle mekânın ne kadar çabuk boşaldığını görünce şaşırdı. Ona bir lokma veren çocuk, yüzünde muzaffer bir ifadeyle otobüs durağına yaslanmıştı. Sırrı olan bir çocuktu.

Kim yolun karşısına doğru koşarken ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti.

"Sal nerede?

Sorusuna şaşırmadı ve sadece omuz silkerek karşılık verdi.

"Nerede o? Kim bir adım daha yaklaşarak homurdandı.

Kız yutkundu ama onun bakışlarına karşılık verdi. "Geçen gece ne yaptığını gördüm. O kız sokaktan aşağı indiğinde sana haber verdi. Onun işareti yüzünden bakıcıyla karşılaştın, değil mi?

Kim onun tişörtünü göğüs kemiğinden kavradı ve kulaklarında çınlayan öfkeyle onu kendine doğru çekti. "Ne yaptın sen, seni küçük pislik?

"Bahsetmiş olabilirim," dedi tişörtünü geri çekerek. "Kai'ye söyledin mi?

Omuz silkti. "Kime güvenip güvenemeyeceğini bilmek isteyebileceğini düşündüm.

Kim, Gemma'nın sokaklarda sadakat olmadığına dair sözlerini hatırladı. Bu lanet olası bir gerçek değil miydi?

"Nerede o? Kim talep etti.

Yine o yavaş, tembel gülümseme. "Y a p t ı k l a r ı n d a n sonra, nerede olduğunu düşünüyorsun?

Olabileceği tek bir yer vardı. Kim topuklarının üzerinde döndü ve koşmaya başladı.

OceanofPDF.com

ELLİ DOKUZ

Stacey, tam Mariana tabelayı kapatmaya yöneldiği sırada kafenin kapısına yaklaştı.

Stacey camdaki çalışma saatleri etiketinin etrafından 'lütfen' kelimesini mırıldandı. Kız tereddüt etti ve sonra kapının kilidini açtı. Stacey soğuktan kurtulduğu için rahatlamıştı. Dawson onu eve bırakmayı teklif etmişti ama yolda yapması gereken bir market alışverişi icat etmişti. Ve bunu yaptığında, tam da umduğu şey gerçekleşmişti. Mariana'yı yalnız yakalamak.

Devon'la konuşmalarından sonra Stacey, Vasile ve kızının söylediklerinden daha fazlasını bildiklerine ikna olmuştu. Özellikle de kızının.

Romen topluluğu küçük bir topluluktu ve bunun nasıl işlediğini biliyordu. Büyüdüğünde Dudley'deki siyah topluluk oldukça büyüktü ama Nijeryalıların oranı yüzde ondan azdı ve ailesi herkesi tanıyordu.

Doğu Avrupa topluluğu azımsanmayacak bir sayıdaydı ancak insanlar yabancı bir ülkede bulunduklarında kendi milliyetlerine yöneliyorlardı.

İlk gençlik yıllarında Fransa'da geçirdiği bir hafta sonunu hatırlıyordu. İki gün boyunca, Midlands'da otobüse binmeden önce hiç tanımadıkları insanlarla karşılaşmışlardı. Ama yabancı bir ülkede dost, tanıdık, neredeyse yoldaş olmuşlardı. Eve dönüş yolculuğunda telefon numaraları değiş tokuş edilmiş, içki geceleri planlanmıştı ve bu iki gün sonraydı.

Vasile yirmi yıldan fazla bir süredir buradaydı. Kanaldaki adamı tanıdığından şüpheleniyordu ama daha büyük bir kısmı Mariana'nın çocuğun annesinin kimliğini bilip bilmediğini merak ediyordu. Genç kadınla sadece birkaç dakika yalnız kalmayı ummuştu.

'Tata,' diye seslendi arkasından.

Lanet olsun. Belli ki böyle bir şey olmayacaktı.

"Mariana, sorabilir miyim...

"Ne...

Vasile'nin sözleri, dükkânın arka tarafından belirdiğinde kesildi. Elinde çizgili bir çay havlusu vardı. Kaşlarını çatarak önce ona, sonra da çoktan geri çekilmeye başlamış olan kızına baktı. Odadaki tedirginlik

hissediliyordu ve Stacey'nin neden olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Gerginliğin Vasile'den değil kızından kaynaklandığını fark etti.

Mariana, Stacey'nin şüphelendiği gibi babasından korkmuyordu. Güven veren cüssesine yaklaştığında yüzündeki gerginlik kaybolmaya başladı.

Çay havlusunu ona uzattı ve mutfağa doğru geri döndü. Ona döndüğünde hâlâ devam eden bir hüzünle gidişini izledi. Bu dağ adamında, yardım edemediği ama ısındığı bir nezaket vardı.

"Memur bey?

"Efendim, sanırım bize söylediğinizden daha fazlasını biliyorsunuz,"

dedi dürüstçe.

Masanın üstündeki iki sandalyeyi kaldırdı, oturdu ve ona da aynısını yapmasını işaret etti.

O da öyle yaptı. 'Topluluklar içindeki azınlıkların nasıl çalıştığını anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Yazılı olmayan bir yoldaşlık, koruma kodu var. Ama elimizde terk edilmiş bir bebek ve ölü bir adam var ve ikisinin de Rumen olup olmadığından emin değiliz.

Bir an için düşündü.

"Kanıtlara bakılırsa makul görünüyor," dedi Stacey'nin bakışlarına karşılık vererek. Stacey hemen anladı. Ellerindeki kanıtın ne olduğunu bilmiyordu. Onlar haklıydı.

"Ve Robertson'dan birinin bir şekilde bu işe karıştığını

düşünüyoruz. Başını salladı. "Neden böyle düşündüğünüzü

anlayabiliyorum. Bir başka doğru varsayım.

"Oradaki kızlar herkesten çok korkuyor gibi

görünüyor. "Öyle olduklarından şüpheleniyorum.

"Hepsi yasal göçmen olsalar bile. "Hmm..." Omuz

silkti.

Yani, belki de değillerdi.

"Sanırım çocuğun annesi orada çalışıyor olabilir," diye cüret etti.

"Bu mümkün," dedi adam ellerini açarak.

"Efendim, yapabilmenizin bir yolu yok mu-?

"Bence o çocuğun annesinin onu vermek için çok iyi bir nedeni olmalı. Bence böyle bir şey yapmak için onu çok sevmiş olmalı. Bu, kolaylıkla verebileceği bir karar değildi.

Ona bu işin peşini bırakmasını mı söylüyordu?

'Ama belki anneye yardımcı olabiliriz; eğer onu teşhis etmemize yardımcı olursanız, biz de...'

"Lye'daki ev baskınını hatırlıyor musun?

Başıyla onayladı. Devon'un onlara bahsettiği kişi.

"Romen toplumundan biri çocukların güvenliğinden endişe duydu ve yetkilileri aradı.

Anladığını başıyla onayladı.

Pencereden dışarı bakarak, "Aramanın kimliği gizliydi ama üç gün sonra gizli muhbirin kızı vahşice tecavüze uğradı," dedi.

Mutfağın kapısında bir gölge belirdi.

Parçalar yerine otururken Stacey'nin nefesi boğazında düğümlendi.

"Mariana..." diye nefes aldı.

'O küçük bebek için üzülüyorum memur bey ama Mariana benim *bebeğim* ve onu korumak zorundayım. Size hiçbir şey söyleyemem.

Adamın sesindeki ham duygular kadının tam boğazına çarptı. İçindeki araştırmacı, bunu takip etmek ve tecavüzcüleri adalete teslim etmek için ondan isimleri, tarihleri ve ayrıntıları öğrenmek istedi.

Sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi başını salladı. "Bu onun isteyeceği bir şey değil.

Elini onun koluna koydu ve yutkundu.

"Efendim, yaşadıklarınız için üzgünüm ve zaman ayırdığınız için teşekkür ederim.

Ayağa kalktı ve kendini kapıdan dışarı bıraktı. Vasile'nin aradığı tüm cevaplara sahip olduğundan şüphesi yoktu ama ona tekrar sormak için geri dönmeyecekti.

Bu küçük aile yeterince acı çekmişti.

OceanofPDF.com

ALTI

Kim Russells Hall hastanesinin doğum girişinin önüne park etti. Normal ziyaretler sona erdiğinde açık olan tek giriş noktası orasıydı.

Koğuş ablasının ziyaret edemeyeceği yönündeki talimatını dikkate almamayı seçmişti. Kapı açıldı ve lekeli bir sabahlık ve kürklü terlikler giymiş bir kadın elinde tek bir sigara ve tek kullanımlık çakmakla dışarı çıktı. Kim fırsatı değerlendirdi ve kapı kapanmadan önce onu yakaladı.

Koridorlar ürkütücü bir şekilde ıssızdı ve ağır bir dezenfektan kokusu yayılıyordu. Orta koridoru ve yön levhalarını geçti. Tıbbi Kabul bölümünü hatırlamak istemediği kadar çok kez ziyaret etmişti.

Dahili telefonu çaldırdı ve kendini Dedektif Müfettiş olarak tanıttı. Kapı tıklayarak açıldı ve Kim hemşire odasına yöneldi. İki mavi giyimli bayan yarısı boş bir pizza kutusunu kenara itti. Sadece geç vardiyada saat onda öğle yemeği vakti oluyordu.

"Sally Summers ile konuşmam gerek.

Yaşlı kadın ona bilmiş bir bakış attı.

"Yarım saat önce telefonda konuştuğum ve ziyaret için çok geç olduğunu söylediğim kız kardeşime çok benziyorsun.

Kim omuz silkti. 'Sana sorun çıkarmayacağım. Sadece konuşmam gereken

onu.

' Genç hemşire hiçbir şey söylemedi ve bir dosya açtı.

"Bakın, memur bey, bence yarın tekrar gelmelisiniz-

"Yarın üçüncü bir cinayet mahallini ziyaret ediyor olabilirim. Kadın durakladı. "Eminim haberleri

görmüşsünüzdür. "Fahişeler mi?

Kim başını salladı ve kadının yüzünü bir Roma perdesi gibi kapatan ilgisizlik perdesini izledi. Kim bu bakışı anlamıştı. Nüfusun büyük bir kısmını temsil ediyordu. Fahişeler diğer vatandaşlara tanınan hakları daha az hak ediyorlardı. Bir şekilde kendi kaderleri için suçlanıyorlardı, bu kader acımasız, korkunç bir ölüm olsa bile. Çoğu insan, 'iyi insanların' aklından geçen bu düşünceyi dile getirmezdi. Başka davalar üzerinde çalışması gerektiğini; değerli kişilere karşı işlenen suçları çözmesi gerektiğini. İyi insanlar bunu söylemezdi ama yine de bu düşünce akıllarından çıkmazdı. Bir ateş

Görev başında öldürülen savaşçı bir kahramandı, ölümü ise bir trajediydi. Bir fahişe sadece bir eksikti. Her şey kariyer seçimine bağlıydı.

"İkinci oda," dedi yaşlı hemşire, başıyla sağını işaret ederek.

Kim ona teşekkür etti ve karanlık koğuşların önünden geçti. Hafif bir ekipman uğultusu sessizliği yumuşatıyordu.

Bir duvar lambası küçük odayı aydınlatıyordu. Sal sırt üstü yatıyordu; gözleri kapalıydı.

Kim bir an durdu, kadının yüzünde herhangi bir yara olmamasına şaşırmamıştı. Verilen hasar bembeyaz çarşafların altındaydı. Sessizce yatağın ayak ucuna doğru ilerledi, kadının göğsünün hafifçe yükselişini rahatsız etmemeye dikkat etti. Kim yatağın kenarına asılı olan çizelgeyi yavaşça kaldırdı. Notlar tıbbi jargonla yazılmıştı ama 'laserasyon' ve 'kontüzyon' kelimelerini anlıyordu. Ayrıca bir vücut çizelgesini de okuyabiliyordu.

Kim daha kötülerini de görmüştü. Sal fena halde hırpalanmıştı ve birkaç gün boyunca ağrıları devam edecekti. Darbelerden biri başının arkasına geldiği için kadının gözlem altında tutulduğundan şüpheleniyordu. Kai ona bir ders vermek istemişti ama onu uzun süre işinden alıkoymak istememişti.

Kim, polis memuru olduğu dönemde Balsall Heath sokaklarında çalışan bir fahişenin başucuna gittiğini hatırlıyordu. Kız kendini tutmuştu.
Bu geceki kazancından 30 sterlin. Vücut çizelgesini de okumuştu. Yaraların çoğu, öldürmeye yönelik olmayan ama en uzun süre boyunca en fazla acıya neden olacak şekilde tasarlanmış cezalandırma biçimleriydi. Röntgenler vücudunun her iki yanında kırık birer kaburga kemiği olduğunu gösteriyordu. Kemikler alçıya alınamazdı ve kendi zamanlarında tekrar bir araya gelmeleri gerekiyordu. Her iki taraftaki yaralanma, herhangi bir hareketin dayanılmaz olacağı anlamına geliyordu. Sırtının alt kısmındaki ve kalçasındaki çürükler, acı çekmeden oturamamasını ya da uzanamamasını sağlayacaktı. Ama en kötüsü kesiklerdi. Kızın iç uyluklarının her iki tarafı da kesilmişti. İki yaranın birbirine sürtünmesinin acısı olmadan tek bir adım bile atamıyordu.

Sal şanslıydı, diye düşündü Kim, arkasına yaslanıp kadının göğsünün ritmik bir şekilde inip kalkmasını izlerken. Ne yazık ki, çocukken tanıdığı kızın izlerini hâlâ görüyordu. Cildinde olması gerekenden daha fazla kılcal damar patlaması vardı. Göz çevresindeki çizgiler on yıl kadar derinleşmişti ama yine de Kim kadında hâlâ o kızın kalıntılarını görüyordu.

Çocukluk yıllarında yolları pek çok kez kesişmişti. İlk kez Kim altı yaşındayken tanışmışlardı. Hastanede kaldıktan sonra Fairview Hall çocuk yurduna götürülmüştü, ruhsuz iç mekânı yansıtan acımasız gri beton bir binaydı bu. Tek kişilik dar yatağında, ikinci el eşyalarından oluşan çöp torbasının yanında otururken kapıda bir figür belirmişti. Kim, elma yiyen yaşlı kızın meraklı bakışlarıyla karşılaştığını hâlâ hatırlayabiliyordu.

Sal ona soğuk soğuk baktı ama Kim gözlerini kaçırmayı reddetti.

"Biraz ister misin? Sal elmayı uzatarak, "İster misin?" dedi.

Kim başını salladı ve kız omuz silkerek uzaklaştı.

Sonunda Kim, Sal'in küçük kız kardeşinin doğumunun ardından gönüllü olarak devlet bakımına teslim edildiğini öğrenmişti. Sal'in bebeğe zarar vermeye çalıştığına dair söylentiler duymuştu ama hepsiyle ilgili söylentiler vardı.

"Burada ne bok yiyorsun, sürtük?

Sal'ın fısıltılı sesi onu geçmişten geri çekti. Gözleri sonuna kadar açıktı ama acıdan donuklaşmıştı.

Kim omuz silkti. "Sadece geçiyordum. "Beni nasıl buldun?

Kim gözlerini devirdi. 'Sen kraliyet ailesinden değilsin, biliyorsun. Başka bir isimle giriş yapmadın.

"Tanrım, çocukken tam bir baş belasıydın ve o zamandan beri hiç değişmedin.

Kim, 'Tutarlı olmayı seviyorum,' dedi.

"O zaman işe yarar bir şey yap ve bana biraz su ver. Kim ayağa kalktı ve plastik kaba taze su doldurdu.

Sal gözlerini kıstı. "Bak, burada ne aradığını bilmiyorum ama defol git ve beni rahat bırak.

"Benim yüzümden, değil mi? Kim sordu.

Sal başını yastığa yasladı ve başını salladı.

"Kendini övme, Kim. Çünkü bana söyleneni yapmaktan hoşlanmıyorum.' "Ona söyleyen küçük pislikle tanıştım. Tam bir baş belası. Sen yapmadın mı?
İnkar mı edeyim?'

"Adamlarından birine telefonumu kontrol ettirdim, senin cep numaranı buldu. "Tanrım, Sal, özür dilerim.

Ne için? Sana başımı salladım, seni aptal kaltak, bu yüzden saç gömleğini çıkar.
Sana yakışmıyor.'

Sal bir an sessiz kaldı, sonra başını salladı. Dudaklarının arasından kıkırdamaya benzeyen bir ses çıktı.

'Ne yaptığını gördüm, seni aptal fahişe. Ölmek falan mı istiyorsun?'

"O arabaya binmesine izin veremezdim. "Kaçtı mı?

Kim başını salladı. Sal kısa bir süre gülümsedi. Bu ifade çabucak kayboldu. "Her zaman daha fazlası olacak, biliyorsun," dedi yorgun bir sesle.

Kim başını salladı. O biliyordu.

Eğer bir süper kahraman olarak doğmuş olsaydı, hayatını renklendiren ölümlerin çoğunu engelleyebilirdi ama öyle değildi ve sadece önündeki şeyle savaşabilirdi.

"Donna'dan haberin var mı? Kim sordu.

Sal başını salladı ve yutkundu. "Haberleri dışarıdaki televizyonlardan birinden duydum. İsmini vermiyordu ama ben biliyordum. Aptal inek her gece dışarı çıkmaya kararlıydı. Diğer amcıklar evlerinde sıcak yorganlarının altında titrerken kendisinin temizlik yapacağını söyledi. Sal başını salladı. "Zavallı sürtük yanlış isim vermiş.

Ses tonunda çok az merhamet ya da pişmanlık vardı. Kim sokak hayatının duygusallığı kemirdiğini anlıyordu. Kalıcı dostluklara çok az yer bırakan bir varoluştu bu. Ortak zorluklarla bağlar kurulurdu ama kendini korumak her zaman öncelikliydi.

Kim sessizce, "Bundan kurtulmalısın, Sal," dedi.

Sal başını hafifçe çevirdi.

"Ve ne yapacaksın, Kim?

Kim omuz silkti. 'Ne istersen yaparım. Senin için çok şey var. Zeki, çekici ve farklı bir geleceği olan bir kadınsın, eğer sana sunulan yardımı kabul edersen.

"Senin derdin ne? Sırf hayatım senin kalıplarına uymuyor diye ideallerine uymamı istiyorsun.

"Hayır, Sal, sadece güvende olmanı istiyorum. "Kendi başımın çaresine bakabilirim.

"Öyle görünüyor.

"İş yerinde hiç yaralanmadınız mı, Dedektif Müfettiş?" "Çalıştığım insanlar tarafından değil," diye tersledi. "Siktir git, tamam mı?

Kim ayağa kalktı ve Sal'in sol koluna dokundu. "Tamam, ben gidiyorum ama senden vazgeçmiyorum Sal.

Sal birkaç saniye boyunca ne kolunu oynattı ne de konuştu. Kelimeler döküldüğünde Kim sesindeki kalınlığı duyabiliyordu.

"Eninde sonunda buna mecbur kalacaksın.

Kim, Sal'in haklı olabileceğini düşünerek arkasını döndü.

Ama hep aynı anıya geri dönüyordu. Foster ailesi üç, Nelson ailesi. Bay Nelson'ın kendi hırdavat dükkanı vardı ve Bayan Nelson da yarı zamanlı olarak yemek işiyle uğraşıyordu. Bakım görevlileri, dokuz ve on bir yaşındaki iki çocuğu birlikte kabul etme istekleri karşısında çok mutlu olmuşlardı. İlk kez bir koruyucu aileyi paylaşıyorlardı.

Her cumartesi sabahı Bay Nelson işlerini toparlamak ve stok yapmak için işyerine giderdi. İlk cumartesi Sal'i de yanında götürmüştü. Döndüklerinde Sal sessiz ve dalgındı ama tek kelime etmedi. Ertesi hafta Bay Nelson Kim'e sıranın kendisinde olduğunu söyledi. Sal hemen onun önüne geçmiş ve tekrar gitmek istediğini söylemişti. Ve bu her Cumartesi böyle devam etti.

Kim o zamanlar tam olarak anlamamıştı ama daha sonra bir Cumartesi sabahı nalburda neler olduğunu ve Sal sayesinde kurtulduğunu fark etmişti.

Bir kez daha ona yardım etmeye çalıştığı için hastane yatağında yatan kadını düşündü.

Yani, hayır, ondan vazgeçmeye hazır değildi. Henüz değil.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ BİR

Dawson gümüş rengi Corsa'nın arkasından yola çıktı ve derin bir iç çekti.

Saat neredeyse on birdi ve sabah yediden beri evde değildi. Alison uyandıysa bir tartışma çıkacaktı. Ona gerçeği söylemeyi düşündü ama anlamayacaktı. 'Karım/kız arkadaşım/nişanlım beni anlamıyor' cümlesini düşününce başını iki yana salladı. Ama bu durumda doğru olabilirdi.

Adam yine geç saatlere k a d a r çalıştığını açıklamak için aradığında telefonda soğukkanlıydı. Sesindeki gerginlik ona inanmadığını gösteriyordu. Ve tabii ki haklıydı. Stacey saatler önce gitmişti.

Bazı geceler hiç tartışmamayı tercih etti. Tek kelime konuşmamaya tenezzül ediyordu. O geceler topyekûn tartışmalardan daha kötüydü.

Onun yorgun olduğunu biliyordu. Charlotte'un her şeyle ilgilendiğini ve daha dün kulağına kırmızı bir boya kalemi sokup ona boynuz demeyi seçtiğini biliyordu. Yedide Alison'ın bitkin olduğunu ve zar zor doğru düzgün görebildiğini biliyordu. Tam da o sırada geri dönüp ona yardım etmesi gerekiyordu.

Derin, hazırlayıcı bir nefes aldı ve evine girdi. Işık açıldığında iki şey fark etti: yemek masası mum ışığında bir akşam yemeği için hazırlanmıştı ve kanepenin üzerinde bir yastık ve battaniye vardı.

"Şaka yaptığını sanmıştım," dedi sessizce.

Kahretsin, karanlıkta onu bekliyordu.

"Gerçekten içeri girip bana sürpriz yapacağını düşünmüştüm.

Masanın kendi tarafındaki Daniel Wellington kutusunu fark etti. Birkaç hafta önce klasik Durham gümüş saatlerinden bahsetmişti.

Ayağa kalktı. "Bugün tanışmamızın üzerinden dört yıl geçtiğini unutmana imkân yok sanıyordum Kev. Belli ki yanılmışım.'

Onun gözlerindeki acıya bakmaya dayanamıyordu. Onca gece geç saatlere, tartışmalara, acı sessizliklere rağmen ona istediği hediyeyi almıştı. Ve kadın haklıydı. Hatırlamamıştı bile.

"Bu ne?" diye sordu yastığın yanına oturarak.

Kapının çerçevesine yaslanarak, "Bu gece senin yatağın," dedi.

Sonunda ona baktı ve yüzündeki suçlama ve acıyı gördü. Arkasını döndü ve ceketini çıkardı. Söyleyecek bir şey yoktu.

'Her neyin peşindeysen, onu benimle aynı yatağa getirmeyeceksin,' diye tükürdü.

Kravatını çözdü ve kanepenin arkasına attı.

Alison aralarında bir sessizlik oluşmasına izin verdi. Onun da kendisi kadar inatçı olabileceğini biliyordu.

Bu gece konuşmak için kendine güvenmiyordu.

"Geri dönemeyeceğimiz bir noktaya ulaştığımızın farkında mısınız?

Gözlerini halıya dikmiş, kadının bakışlarındaki yoğunluğa karşılık veremiyordu. Aldatmasının nedeninin buna değip değmeyeceğini merak etti ve lanet olsun, evet değdi.

"Sen bencil bir piçsin, Kevin Dawson," diyerek merdivenlere doğru yöneldi.

Oh evet, kesinlikle öyleyim, diye düşündü kendi kendine uyumak için uzanırken.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ İKİ

Kim arabasını Bryant'ın Astra'sının arkasına, Rowley Regis'teki Powke Lane'de bulunan krematoryum binasının dışına park etti. Taşınabilir projektörlerin altında beyaz giysilerle çevrili mekanik sarı kepçe, alanın sol üst tarafındaydı. Sağına bir öpücük kondurdu ve ikiz kardeşi Mikey'i bulmasını umdu.

Botlarının altındaki kum ve buz karışımı çıtırdarken tek şeritli yolda ilerledi. Bölgenin sadece bir girişi açılmıştı ve bir polis memuru tarafından korunuyordu.

Sıcaklık -1°C'de sabitlenmişti ancak bu sıcaklığa düşmesi bekleniyordu. Gece 2'den önce -3°C.

"Herkes burada mı? Bryant ona doğru yürürken Kim sordu.

Tüm taraflar zaten koruyucu giysiler ve yüz maskeleri takıyordu. Bryant ona son seti uzattı. Kendisi gelmeden önce tanışma faslının gerçekleştiği açıktı ve Bryant onun yararlanması için işaret etmeye ve isim vermeye başladı.

"Mezarcı, Çevre Sağlığı, cenaze levazımatçısı ve yardımcısı, krematoryum müdürü, fotoğrafçı, patolog ve polis," diyerek önce Keats'i sonra da ikisini işaret etti.

Beyaz tulumun içine adımını atarken, sonuncusunun gerekli olmadığını düşündü.

"Keats de zaten senin zaman tutmandan şikâyetçi," diye ekledi.

Kim omuz silkti. Ortağını son gördüğünden bu yana geçen birkaç saat içinde çok şey olmuş gibiydi.

"Hazır mısın? Keats ona kısaca sordu.

Yüz maskesini kafasına geçirirken başını salladı.

Mezar kazıcı JCB'ye binerken Keats herkese geri çekilmelerini söyledi. Alan işaretlenmişti ama henüz mezar taşı yerleştirilmemişti. Mezar sadece on günlüktü. Fotoğrafçı araya girdi ve bir fotoğraf çekti.

O da bir adım öne çıktı, gözleri çimenlik alanın arkasından geçen yürüyüş yoluna takıldı. Kepçe gürleyerek harekete geçerken kaşlarını çattı.

Elini kaldırarak, "Dur," diye bağırdı.

Krematoryum müdürü hemen eylemini tekrarladı ve kazıcı sustu.

Bir adım daha attı ve yere eğildi. "Bu mezardan mı çıkarıldı?" diye sordu, çam kozalakları, çobanpüskülü ve böğürtlenlerden oluşan, üzerine kar sıçramış çelenge bakarak.

Müdür başıyla onayladı.

Kim nefesinin altında küfretti. "Kim dokundu ona? Müdür etrafına bakındı. "Sadece ben," dedi.

Keats elini çantasına attı ve bir kanıt torbası çıkardı. Çelenkle uğraşan herhangi biri tarafından dokunulma ihtimali olmayan bir çobanpüskülü dalı seçti ve torbaya attı. Keats onu aldı ve işaretledi.

"Bunun üzerinde tam bir DNA çalışması yaptıracak mısın? Bryant, kepçe bir kez daha harekete geçerken sordu.

"Ne düşünüyorsun?

Bryant, 'Woody çok mutlu olacak,' dedi.

"Birisi bu kıza çiçek bırakacak kadar değer vermiş ve ben bunun kim olduğunu bilmek istiyorum.

Kepçe toprağı kazarken geri çekildiler. "Ee, nerelerdeydin?

'Umm... ev, Hollytree'deki toplum merkezi ve Russells Hall hastanesi. Peki ya siz?'

"Sadece bir şeyler atıştırmak ve karıma kendimi yeniden tanıtmak için eve geldim. "Tembel," dedi kadın, kovanın donmuş yemeği hafifçe karıştırmasını izlerken.

Toprak.

Çevre Sağlığı temsilcisi öne çıktı ve fotoğrafçının önüne geçti. Kim onun amacından emin değildi. Onun sorumluluğu cesede her zaman saygılı davranılmasını sağlamaktı. Tabuttan bir metre kadar uzaktaydılar.

Kazıcı aniden durdu ve krematoryum müdürü Keats'e doğru başını salladı.

Keats alet çantasından bir kepçe çıkardı ve kepçeyi kazıcı kovasının içine soktu.

Bryant'a 'Yaklaşıyoruz,' dedi. "Ne yapıyor?" diye sordu meslektaşı.

Kim, 'Toprak örnekleri alıyorum,' diye cevap verdi. Ayrıca cesedin tabutun dışından herhangi bir şeyle kirlenmediğinden emin olmak için tabutun altından ve her iki yanından birer örnek alacaktı.

"Peki, hastanede kim var? Bryant sordu. "Sal," diye cevapladı.

"Olanlar yüzünden-

"Belli ki," dedi kısaca. Davranışlarının hayatı boyunca tanıdığı bir kadının yaralanmasına neden olması omuzlarına hiç de iyi oturmuyordu.

"Dinle, şef, o kendi...

Kim ondan uzaklaştı. Söyleyebileceği hiçbir şey Kim'in kendisini daha iyi hissetmesini sağlayamazdı.

Lauren Goddard'ın tabutu ortaya çıktı ve analizden önce herhangi bir sıvının kaçmasını önleyecek olan bekleme tabutuna yerleştirildi.

Bir an için orada bulunan herkes sessizliğe büründü ve her biri bir cesedi son dinlenme yeri olması gereken yerden çıkarmanın muazzamlığını takdir etti.

Çevre görevlisi öne çıktı ve pirinç plakadaki isimle ruhsattaki ismin eşleşip eşleşmediğini kontrol etti. Bir şeyler karaladıktan sonra başıyla sürecin devam edebileceğini işaret etti.

"Açıldı mı?" diye sordu krematoryum müdürü. Keats başını salladı.

Kim bazen tabutun, gazların morg yerine havaya karışmasını sağlamak ve patoloğun taşıma sırasında hasar görmesi ihtimaline karşı kemiklerin durumunu gözle kontrol edebilmesi için yerinde açıldığını biliyordu. Hiçbir şeyin kaçmadığından emin olmak için ellerin ve ayakların hassas noktalarının sarıldığını görmüştü.

Ancak yakın zamanda gerçekleşen cenaze töreni nedeniyle Keats'in her şeyin morgda gerçekleşmesinden memnun olduğu açıktı.

Cenaze müdürü, yardımcısı, krematoryum müdürü ve mezarcı tabutu yavaşça cenaze arabasına taşıdılar.

Cenaze arabasının kapıları kapanana kadar kimse konuşmadı.

Keats gergin bir ifadeyle, "Dosyayı okudum ve raporu inceledim," dedi. "Peki burada ne elde etmeyi umuyoruz, Müfettiş?

Kim onun onaylamadığını hissedebiliyordu. Müşterilerine duyduğu saygı, birinin onların kalıntılarını rahatsız etmek için çok iyi bir nedene ihtiyacı olduğunu gösteriyordu.

"Gerçekten hiçbir fikrim yok Keats. Ama birileri onun bir şeyler sakladığını düşünüyor.

Ve Lauren'in toprağa geri gönderilmesinden önce ne olduğunu öğrenmek için 48 saati vardı. İçindeki öfkenin kabardığını hissedebiliyordu ama cep telefonunun çalmasıyla kurtuldu.

Kim her kimlerse onlara sessizce teşekkür etti. Cenaze arabası yavaşça uzaklaşırken arkasını döndü ve Bryant'a doğru yöneldi.

"Tamam, Bryant, seninle buluşacağım-

"O kadar hızlı değil, Müfettiş," dedi Keats, aramasını sonlandırırken. 'Laboratuvar bu akşam geç saatlere kadar çalışıyor gibi görünüyor ve ilginizi çekebilecek bazı haberlerim var.

Ona doğru geri döndü.

"Şu araba, Toyota, yolcu koltuğunun ayak boşluğunda kan izleri bulundu.

"Devam et," diye ısrar etti.

"İlk kurbanımız Kelly Rowe'a ait.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ ÜÇ

Kim odanın başındaki geçici yeni yerini aldı. Beyaz tahta güncellenmiş ve üçe bölünmüştü. Lauren Goddard üçüncü sütunu almıştı.

'Tamam çocuklar, canlı görünün. Halletmemiz gereken çok şey var' dedi. 'Bildiğiniz gibi Lauren Goddard sabahın erken saatlerinde mezardan çıkarıldı, Bryant ve ben de mümkün olan en kısa sürede Keats'e gideceğiz. Laboratuar, Cumartesi gecesi öldürülen Kelly Rowe'a ait kan izlerinin Roger Barton'ın Toyota'sında bulunduğunu ancak Pazartesi gecesi öldürülen Donna Hill'e ait kan izine rastlanmadığını doğruladı.

"Farklı katiller mi? Penn sordu.

Kim düşündü. 'Mümkün ama pek olası değil,' dedi. Aynı hafta içinde iki fahişenin farklı katiller tarafından öldürülmesi ona doğru gelmiyordu.

"Penn, Donna'nın geçmişi hakkında bilgi verebilir misin?" diye sordu.

Islık çaldı. "Ah evet. Donna Hammond-Hill, Louisa Hammond-Hill ve merhum Peter Hammond-Hill'in kızıdır.

"Birmingham'ın merkezindeki Büyük Kule'nin tasarım ihalesini kazanan ünlü mimar değil miydi o? Dawson sordu.

Penn başını salladı. 'Evet, başlamaya fırsat bulamadan aniden öldü. Ağır bir kalp krizi.

"Ya Donna? Kim sordu.

'Donna dört buçuk yaşından babasının ölümünden beş ay sonrasına kadar Heathcrest Akademisi'ne devam etti. Sürekli kavga ettiği için okuldan atılmış. Bir kızı hastanelik etti.

"Sanırım babasının ölümüyle o kadar da iyi başa çıkamadı," Bryant dedi

. "Peki ya annesi? Kim sordu.

Penn, 'Şu anda cesedi teşhis etmek için yolda,' diye cevap verdi. 'O Bu sabah aile evimizi ziyaret etmenizi bekliyoruz.

Kim, Donna'nın fotoğraftaki kaygısız, canlı kızdan morgdaki bir deri bir kemik kalmış, çaresiz genç kadına uzanan yolculuğunu anlamakla çok ilgilendi.

"Tamam, hala Jeremy Templeton'ı arıyoruz. Orada doğru olmayan bir şeyler var ve bölgeyi terk etmesi için uyarılmış olmasına rağmen, almaya geldiği şeyi alana kadar gitmeyeceğine dair içimde sinsi bir şüphe var.

'Nasıl biri? Genç kızlarla seks yapmaktan hoşlanan bu adam,' diye sordu Dawson.

"Hayal ettiğiniz gibi değil," diye önerdi Kim. "Yakışıklı, atletik, iyi konuşuyor ve belli ki hali vakti yerinde.

Şaşkın görünüyordu. "O zaman neden...

"Hadi ama Kev," dedi Stacey. 'Görünüşün hiçbir şey ifade etmediğini biliyorsun. Ted Bundy'yi hatırla. Her sapık Fred West gibi görünmez.

"Yani, ismi güncelliğini koruyor ve Penn, araştırmaya devam et. "Henüz suçlayıcı bir şey yok.

"Tamam, Ellie Greaves'in telefonuna ping atmaya devam et. Annesine bugün bir güncelleme sözü verdim. Ve şu anda teyit edebileceğim tek şey kimliği belirsiz bir ceset olmadığı.

'Dünden beri gidip geliyor ama hiçbir yerde bir şey bulacak kadar uzun sürmedi.

düz

elti 'Denemeye devam et,' dedi.

n.' Dawson'a döndü. "Siz ikiniz neredesiniz?

Onun hayal kırıklığını gördü. "Robertson'daki çalışanlarla konuştum. hepsi aynı senaryoyu okudu. Kanal görevlimiz ile torba fabrikası arasında ince bir bağ var.

"Hangisi?

"Sarmale," diye yanıtladı Stacey. 'Lahana ve etten oluşan bir Rumen yemeği.

İçindekiler adamımızın karnındaydı.' Kim tek kaşını kaldırdı. "Bu kadar mı?

Önce birbirlerine, sonra da ona baktılar.

'Evet, ama minibüsü takip ederek kızların yaşadığı yere kadar gittik. Sana söylüyorum patron,' dedi Dawson, 'orada doğru olmayan bir şeyler var. 'Göçmenlik bürosu bilgi topladı ve bulduklarından şüpheleniyor. Stacey teklif etti.

Dawson, "Ya da daha çok ne bulamadıklarını," diye açıkladı. 'Şikâyet yok, fısıltı yok, söylenti yok. Bu sabah peşlerine takılıyoruz.

Robertson'a odaklanmaya devam etmeleri için onlara yeşil ışık yakmak taciz şikâyetini riske atmak demekti ama Dawson'ın içgüdülerine en az kendi içgüdüleri kadar güveniyordu. Fabrikaya yapılması planlanan baskın Göçmenlik Bürosu'nun sorumluluğundaydı ama talimat onlardan gelmişti.

"Devam et," diye talimat verdi, odanın etrafına bakarak. "Başka bir şey var mı? Herkes başını salladı.

'Tamam, başla' dedi.

Bryant ceketine uzanırken Dawson ve Stacey kapıdan ilk çıkan oldu. O da aynısını yaptı ve Bryant'a onsuz devam etmesi için başıyla işaret etti.

'Penn, bakmanı istediğim başka bir şey daha var, ama bu aramızda kalacak.

biz
e.' "Elbette patron.

"Ian Skitt hakkında bulabildiğin her şeyi bana bulmanı istiyorum.

Penn şaşkın görünüyordu. 'O genç mahalleden mi bahsediyorsun? Polis memuru mu?'

'Evet, işte bu. Ama daha ileri gitmiyor, tamam mı?' Penn anlayışla başını salladı.

Orada biraz ters giden bir şeyler vardı ama bu, içinde hırlayan bir histi ve iyi bir nedeni olmadığı sürece onun adını lekelemeye hazır değildi.

Ve bulması için iyi bir neden olmamasını umuyordu.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ DÖRT

Stacey parmaklarının ucuna biraz ısı gelsin diye ellerini hararetle ovuşturdu.

"Bugün ne kadar yüksek?" diye sordu.

"İki derece," dedi arabanın ısısını yükselterek.

"Harika," diye inledi kadın.

Yirmi dakikadır ticaret merkezinin karşısında oturmuş Devon ve ekibini bekliyorlardı. Minibüs on dakika önce, sabah 8.55'te giriş yapmıştı.

"Stace?

'Evet,' diye cevap

verdi. "Boş v e r .

"Tamam," dedi.

"Sadece..." "Ne?

'Önemli değil. Önemli değil.'

'Tanrım, Kev. Hadi, sor şu lanet soruyu bana,' diye tersledi.

"Neden onu başından savdın?

Beklediği soru buydu. Hiçbir şey söylemedi. "O kesinlikle

muhteşem.

"Evet," dedi.

"Cehennem kadar

seksi.

"Evet," diye tekrarladı.

"Temyizde aşırı doz.

"Evet," dedi.

"Zeki, konuşkan, muhteşem demiş miydim?"

"Evet.

'Anlamıyorum, Stace,' dedi.

'Tüm bu şeyler yüzünden,' diye cevap verdi.

"Onu muhteşem olduğu için mi ektin?" diye sordu, inanamayarak.

"Ona bak ve sonra bana bak," dedi.

Ona döndü, gerçekten kafası karışmıştı.

"Beni kaybettiniz mi?

'Önce ben yaptım,' diye cevap verdi.

"Dur bakalım. O seninle işini bitiremeden sen onunla işini mi bitirdin?

Başını salladı. Lanet olsun. O anda mantıklı gelmişti ama bu şekilde söyleyince kulağa biraz çocukça geliyordu.

Arkalarından siyah bir minibüs yanaşırken başını sallayarak, "Siktir git Stace," dedi. "Yeterince iyi olmadığını düşündüğün için mi bitirdin?

Avucunu kapının koluna dayayarak, "Bırak onu Kev," dedi.

Arabadan inerken homurdandı. İki kapı da birbirine çarptı ve adam tavanda onunla yüzleşti.

"Dinle Stace, hayatta senin için yeterince iyi bir kadın yok.

Minibüsten siyah üniformalılar çıkmadan önce bir saniye boyunca bakışlarını onun üzerinde tuttu. Arkadan ikinci bir araç yanaştı.

Devon onlara doğru yönelirken herkes arabanın kaputunun etrafında toplandı.

Kadın kararlı adımlarla onlara doğru ilerlerken Stacey midesindeki duyguyu görmezden gelmeye çalıştı. Kahretsin, bıçak geçirmez yeleğin içinde daha da seksi görünüyordu.

'Ofiste brifing tamamlandı. Şimdi son şeklini
veriyorum.' "Arama emrini aldın mı? Dawson
sordu.

Devon başını salladı. "Mal sahiplerinin işbirliğini hedefliyoruz.

"Sana iyi şanslar," diye mırıldandı Stacey.

'Dikkatli olun, kimseyi korkutmak için içeri girmiyoruz. İsteyeceğimiz son şey bu kızların korkup sessizliğe bürünmeleri. Önce ben ve Grant içeri girip ev sahipleriyle konuşacağız. Biriniz içeri girebilir ama ikinizi birden istemiyorum. Henüz değil.'

Onların kararını bekledi.

"Stacey," dedi Dawson. 'Kadınlar ona benden daha çok güveneceklerdir.

Devon başını salladı ve ona doğru döndü. 'Yine de konuşma. Bir süreçten geçmemiz gerekiyor. Anladın mı?'

"Anladım," dedi Stacey, operasyonu kuşbakışı göreceği ve umarım bazı cevaplar alacağı için minnettardı.

"Her şey hazır mı? Uzun boylu sarışın bir adam yaklaşırken Devon sordu. Stacey onun Grant olduğunu düşündü.

Yoldan hızla binaya doğru ilerlerken Stacey sadece birkaç adım gerideydi. Resepsiyon kapısına vardıklarında Stacey onlara yetişmişti.

Binaya girdiklerinde Melody'nin gülümsemesi korkuya dönüştü. Grant hemen elini uzattı.

"Göçmenlik Bürosu'ndan Grant Chance," dedi ve boynunda asılı olan kimlik kartını uzattı. "Yetkili kişiyle görüşebilir miyim?

Sessizce başını salladı ve telefonu açtı.

Resmi olarak bu kişinin Bayan Robertson olması gerekiyordu ama Stacey'nin kapıdan girenin Steven olacağından hiç şüphesi yoktu.

Düşündüğü gibi Steven hemen ortaya çıktı, yüzü kızarmış ve dalgın görünüyordu. Üst kattaki pencereden minibüsleri gördüğünü tahmin etti.

"Neler oluyor?" diye sordu hepsine bakarak. Grant bir adım öne çıktı ve kimliğini gösterdi.

"Göçmenlik Bürosu," dedi. 'Buradaki çalışanlarla ilgili isimsiz bir telefon aldık' dedi.

Steven doğrudan ona baktı. Yüz ifadesi soğuktu.

"İsimsiz, ha?

"Evet," diye onayladı Grant.

Stacey adamın soğukkanlı ve sakin tavrının kesinlikle bozulduğunu fark etmekten kendini alamadı. Onu her gördüklerinde kontrollü davranıyordu ama bu sürpriz ziyaret onu tedirgin etmişti.

'Saklayacak bir şeyimiz yok. Lütfen beni takip edin.'

Devon Grant'i, Grant de Devon'u takip etti. Melody yanından geçerken ona sıkı bir gülümseme sundu.

Fabrikanın içinden geçerken pek çok kafa ilgiyle kalktı. Dikiş makinelerinin sıraları boyunca kaçamak bakışlar sallanırken havada gerilim çatırdadı. Asma kata doğru attıkları adımlar dikkatle izlenirken ayak pedalları durdu ve eller hareketsiz kaldı.

Nicolae Romence bir şeyler bağırdı ve kafalar tekrar aşağı indi ve gürültü yeniden başladı.

Steven hepsini ofisine götürdü ve kapıyı kapattı.

'Tüm çalışanlarımız yasal göçmenler ve her türlü hakka sahipler-'

'Elbette, Bay Robertson,' dedi Grant dostça. 'Ama bu konuda harekete geçmeliyiz.

Şikayetler. Evraklarınızın düzgün olacağından eminim. Şimdi tüm çalışanlarınızın tam isim ve adresleriyle başlayabilir miyiz?

Steven oturdu ve bilgisayarda birkaç tuşa dokundu. Yanındaki yazıcı canlandı. Sayfalar ağzından tükürmeye başladı.

Stacey altı farklı ismin yazılı olduğu ilk kâğıda bir göz attı.

Devon kâğıtları çıkarıp Grant'e verdi ama Stacey adresi tanımadan önce değil.

Grant Steven Robertson'la konuşmaya devam ederken Devon onun yanına döndü.

Belgelerle ilgili konuşma devam ederken Stacey, "Her biri dün gece onları takip ettiğimiz evde yaşıyor," diye fısıldadı.

Devon, 'Nadir rastlanan bir durum değil,' diye tavsiyede bulundu. 'Bu yoksul kadınlar normalde tek başlarına yaşayacak kadar kazanamazlar. Bazen küçük bir ev kiralamak için bir araya gelirler.

Stacey masanın etrafında gerçekleşen sohbete yeniden katıldı.

'Pekala, Bay Robertson, burada her şey yolunda görünüyor. Tek sorunumuz çalışanların pasaportlarını kontrol etmek olacak, bunu da bize verdiğiniz adresi ziyaret ederek yapabiliriz.

"Buna gerek yok," dedi Steven, bir dosya dolabına doğru adım atarak. Masasından bir anahtar alıp en üst çekmecenin kilidini açarken, tavırları tanıdığı ölçülü ve kasıtlı haline dönmüş, hareketleri sakin ve kontrollüydü. İçine uzandı ve elastik bir pasaport demeti çıkardı.

Stacey kaşlarını çatarak kendi düşüncelerini yansıtan Devon'a baktı.

Pasaportları neden ondaydı ki?

OceanofPDF.com

ALTMIŞ BEŞ

Bryant, Donna Hammond-Hill'in çocukluk evinin önünde durduğunda Kim şaşkınlığını gizleyemedi.

Wollescote'da kısa bir yol boyunca ilerlediklerinde, yan tarafında güneşlenme odası bulunan modernize edilmiş bir çiftlik evine ulaştılar. Evin ön cephesi ahşap ve renkli camlarla şekillendirilmişti. Küçük bir Peugeot, büyük araç yolundaki tek arabaydı.

Bryant başını sallayarak, "Dürüst olmak gerekirse, şef, anlamıyorum," dedi.

Kim, Donna'nın yaşamayı seçtiği küçük alanı hayal ettiğini biliyordu. Burası yerine.

'Onun nedenlerini yargılayamayız Bryant,' dedi. Güzel görünen bir ev, içindeki yaşamın göstergesi değildi. Mutsuzluk, sefalet ve istismar yalnızca yoksulların ve dezavantajlıların malı değildi. Donna'nın ailesiyle henüz tanışmamışlardı.

Kim kapıyı çaldı ve bekledi.

Kapıyı açan kadın kırklı yaşlarının sonundaydı. Kızıl çerçeveli gözleri ve kumral saçları karşısında teni solgundu. Makyaj yapmamıştı ama lacivert pantolon takımı ve mahkeme ayakkabıları Kim'e morgdan yeni döndüğünü söylüyordu.

Bryant ikisini de tanıştırdı ve kadın kapıdan geri çekildi.

"Yalnız mısınız, Bayan Hammond-Hill? Kim sordu.

Onları koridora doğru yönlendirirken başını salladı. 'Bana bir irtibat görevlisi ya da mağdur destek görevlisi gibi bir şey teklif edildi ama burada kimseyi istemiyorum. Sadece yalnız kalmak istiyorum.

"Rahatsız ettiğimiz için özür dileriz...

'Hiç de değil, memur bey. Şu anda hissizleşmenin ötesindeyim, bu yüzden her şeyi anlamadan önce beni yakalamanız en iyisi olabilir.

Kim, o konuşurken gözlerinde oluşan yaşları gördü. Her şey kafasına dank etmeye başlamıştı.

Onu güneşlenme odasına kadar takip ettiler.

"Bu havada bile evin en sevdiğim bölümü," dedi ve yüksek arkalıklı hasır bir sandalyeye oturdu.

Bryant, 'Çok güzel bir eviniz var,' diye gözlemledi.

Masanın üzerinde, porselen bir çay fincanı ve bir okuma gözlüğünün yanında bir kitap yüzüstü duruyordu. Kim, muhbirler önceki gece kapıyı çalıp dünyasını yıktıklarında da böyle bir şey yapıp yapmadığını merak etti.

"Kocamın çocukluk evi olan bu ev, çiftlik borçlarını temizlemek için satıldı. Kırk dört yaşında ölümcül bir kalp krizi geçirmeden önce bir yıl boyunca tadını çıkardı. Ne bir uyarı ne de önceden bir belirti vardı," diye açıkladı sandalyenin yanına uzanırken.

Şık pantolon takımıyla eşleştirildiğinde hemen tuhaf görünen bir çift kürklü mokasen terlik çıkardı.

"Babası öldüğünde Donna kaç yaşındaydı? Kim sordu. "On

beş," diye cevapladı Donna, mahkeme ayakkabılarını kenara

iterek. "Ve kötü mü tepki verdi? Kim zorladı.

"Sanırım ikimiz de yaptık, memur bey.

Bu kadın, çocuğuyla ilgili sorunlar ortaya çıkmadan önce kocasını kaybetmenin yasını tutacak zamanı ancak bulabilmişti.

"Babası öldükten sonra her şey değişti. Çok yakındık, her şeyi birlikte yapıyorduk ve bir şekilde ikimiz birdenbire onun kaybı etrafında nasıl yeniden şekilleneceğimizi bilemedik. Birbirimize yabancı gibiydik, ikimiz de birbirimize ulaşamıyor ve birbirimizi teselli edemiyorduk. Aramızdaki mesafe büyüdü ve ikimiz de bu boşluğu nasıl dolduracağımızı bilemez hale geldik.

"Onu görmek sizin için bir şok olmuş olmalı? Bryant söyledi.

Alt dudağını ısırdı. "Kendime gördüğüm şeyin Donna olduğunu söylemek zorundaydım. Aklım bunun doğru olduğunu bilse de kalbim buna inanmıyordu. Şaşkınlıkla başını salladı. "O zavallı çocuğun benim kızım olduğu gerçeğini kabullenemezken onun yasını nasıl tutabilirim?" diye sordu.

"Ölüm şeklini anlıyor musun? Kim sordu.

Kadın yavaşça başını salladı. "Anladığım kadarıyla bir fahişeydi ve öldürüldü," dedi, sanki başka birinden bahsediyormuş gibi.

Kim, beyninin cinayetle morgda gördüğü kız arasında bağlantı kurduğunu ama zihninin kızıyla ilgili bu iki olgunun son noktasını henüz tam olarak birleştiremediğini anladı.

"Burada dayanılmaz bir zalimlik var," dedi sulanmış gözlerini silerken.

"Pardon? Kim söyledi.

"Beni sadece üç gün önce aradığını.

Kim öne doğru oturdu. "Ne kadar süre sonra?" diye sordu.

"Ayrıldığından beri ilk kez temas kuruyordu," diyor kadın.
dedi
. Kim geçmiş günleri düşündü. 'Pazar günü seni aradı.
bir yıldan fazla mı?'

"Evet. Onun sesini duymak bile harikaydı.

Kelly Rowe öldürüldükten bir gün sonra aramıştı. "Peki ne

söyledi? Kim sordu.

"Çok fazla değil. Sadece beni düşündüğünü ve beni özlediğini
söyledi...'

"Ve?

"Ve yaptığı şey için üzgün olduğunu söyledi. Kim

onun sesindeki kalp kırıklığını duyabiliyordu.

"Başka bir şey var mı?

Başını iki yana salladı. "Onu zorlamak istemedim. Onu affettiğimi ve onu sevdiğimi söyledim. Onu korkuturum diye daha fazlasını söylemeye korktum.

Bryant sessizce, "Bunu takdir ederdi," diye önerdi. "Muhtemelen duymaya ihtiyacı olan şey buydu.

Gözlerinden yaşlar süzülürken, "Umarım öyledir," dedi.

Kim devam etmeden önce üzüntüsüyle bir süre sessiz kaldı.

"Bayan Hammond-Hill, Donna ile aranızda, onun neden sonunda evi terk etmeyi seçtiğini açıklayabilecek herhangi bir değişiklik oldu mu?

Bu kadınla tanışıp konuştuktan sonra Kim, Bryant'ın düşünce tarzına yaklaşıyordu. Donna neden en başta evi terk etmişti ki?

Öfke, tartışma ve acıyla geçen iki yılın ardından, o son tartışmada onu kapıya doğru iten bir şey olmuş muydu? Donna'nın aklına ne gelmişti de birkaç parça giysi alıp öylece çekip gitmişti?

Kadın başını salladı. "Bir gece önceki tartışma aylardır yaşadığımız tartışmaydı. Başını iki yana salladı. "Her zamanki gibi bana fırlattığı bir cümleyle bitti, sonra da çekip gitti.

"Peki neydi o? Kim sordu.

"Büyük resmi görmeyi öğrenmem gerektiğini.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ ALTI

"Bunun sadece bir deyiş olduğunu biliyorum Bryant," dedi Kim. 'Ama birkaç gün içinde iki kez gündeme gelmesi sana da garip gelmiyor mu?

'Bu her zaman kullanılan bir klişe' diye savundu.

'Kayıp kızımız Ellie bunu kaçmadan önce annesine söylemiş ve şimdi de Donna'nın bir yıl önce aynı şeyi yapmadan önce söylediğini öğreniyoruz. Bu çocuklar "büyük resim" hakkında ne biliyorlar ki?" diye sordu.

Kadının kızgınlığı karşısında sakinliğini korudu. 'Sadece bulmamıza nasıl yardımcı olacağından emin değilim-'

"Onlar tımar edildi, Bryant. Anlamıyor musun? Piçin biri bu genç kızları buluyor, muhtemelen internetten, ve ailelerine olan kızgınlıklarını sömürüyor, onları manipüle ediyor, zayıflatıyor ve sonra da faydalanıyor. Bunu yapan Kai Lord olmalı," dedi dişlerini gıcırdatarak.

Sakin ol, şef. Gerçekten onun tımar edilecek tipte biri olduğunu mu düşünüyorsun? Hollytree'de çaresiz kadın sıkıntısı yok. Erişim alanını genişletmesi gerektiğinden emin değilim-'

'Onlar genç kızlar, Bryant,' dedi. 'Daha yüksek prim getiriyorlar. Bunu bir düşünün. Onları ailelerinden uzaklaştırırsan, belki de uyuşturucu bağımlısı yaparsan, ömür boyu senin olurlar.

Trafik adasında duraklayarak acemi bir sürücünün sürünerek geçmesine izin verdi. "Gerçekten Ellie Greaves'in yakalanabileceğini mi düşünüyorsun-?

Telefonu çalmaya başlayınca, "Bekle," dedi.

'Penn,' diye cevap verdi. "Ellie Greaves'in telefonundan bir şey çıktı mı?" diye sordu hemen.

Olumsuz cevap verdi ve sonra ona nedenini sordu

Ara.

"Lanet olsun," dedi ve Bryant'ın dönüşü sırasında Son düğmesine bastı. Hastanede. 'Roger Barton'ın evini aramak için izin yok, bu yüzden onu özeti olmadan içeri almaya çalışmalıyız. Arabasında neden Kelly Rowe'un kanı olduğunu bilmek istiyorum.

Bryant, 'Oldukça açık, şef,' dedi.

Arabayı park ederken, "Onları onun öldürdüğünü düşünüyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Bu adamda yolunda gitmeyen bir şeyler olduğunu düşünüyorum. Evi Ripley's Believe It or Not'tan fırlamış gibi! Fahişeleri ziyaret ediyor ama seks için değil ve şimdi arabasında kurbanlardan birinin kanı bulundu.

Kanıtlar karşısında başını salladı. "Hissetmiyorum, Bryant.

"İçgüdülerinizin farklı düşünmek için yalvardığını biliyorum, şef, ama yıllık servis zamanı gelmiş olabilir.

Kim morg kapısını iterek açarken onu görmezden geldi. Keats

onlara doğru baktı ve soğukkanlılıkla başını salladı.

Zekice bir söz söylememesi mutlu olmadığını ve bunun gözlerinin altındaki koyu halkalardan kaynaklanmadığını gösteriyordu. Yıllar boyunca pek çok gece uykusuz kalmıştı. Tıpkı onun gibi.

"Elimizde ne var, Keats?" diye sordu. "Kesinlikle

hiçbir şey, Müfettiş," diye yanıtladı Keats, sıkıca.

Onun kızgınlığını anlıyordu. Geceyi, en başta mezardan çıkarılmaması gerektiğini düşündüğü bir kurban üzerinde ikinci bir otopsi yaparak geçirmişti.

Meslektaşı onun içgüdülerinden şüphe ediyordu; patolog onun kararlarına kızmıştı. Kim geri dönüp güne yeniden başlamanın akıllıca olup olmayacağını düşündü.

Ellerini kullanarak kendini odanın ortasındaki paslanmaz çelik adaya doğru kaldırdı. Lauren Goddard'ın cesedi soğutucuya geri götürülmüştü. Ellerini iki yanına koydu ve bacaklarını masanın kenarından sarkıttı.

'Keats, somurtmayı bırak ve benimle konuş,' dedi.

Gözlerini ona doğru dikti. 'Anlayamıyorum-' 'İtiraz not edildi. Şimdi

bunu h a l l e t t i ğ i m i z e göre, bu konuyu çözmenin bir yolu var mı? Yaralarından Lauren Goddard'ın atlayarak mı yoksa itilerek mi öldüğü sonucuna varılabilir mi?

Keats yorgun bir şekilde içini çekti. 'Kesinlikle olmaz. On üç kat düşmek ikisi arasındaki farkı tamamen ortadan kaldıracaktır.

Kim kendini masanın üzerinde ayakta duracak şekilde kaldırdı ve bir şerit ışığı kıl payı kaçırdı. Aşağı baktı ve öne doğru eğildi.

"Şef, ne oluyor?

Doğruldu ve Keats'e baktı. 'Ama mutlaka bir şey o l m a l ı , kuvvete ya da dönmeye dayalı bir tür hesaplama.

hava veya hız veya-'

'Oh Stone, vücudunda kırk üç kırık kemik var. O yükseklikten atlasa ya da itilse de yaraları aynı olurdu.

Kim bir ayağını öne atmış, uçurumun üzerinde

sallanıyordu. "Ama sadece adım atsa-

'Tanrı aşkına, Müfettiş, eğer düştüyse, daldıysa, göbek attıysa, adım attıysa, zıpladıysa ya da kafasının üzerinde durup zıpladıysa-'

"Bir dakika," dedi, kendini tekrar oturur pozisyona getirirken aklına ani bir düşünce geldi. "Neden onun ayakta olduğunu varsayıyoruz? Kim sordu. "Atlamak gibi bir planı olmasaydı ayakta durmazdı, değil mi?

Keats çaresizlik içinde başını salladı ve arkasındaki masaya yöneldi.

"Ya oturmuş, etrafına bakınırken birden-

Kim'in cümlesi, arkadan kuvvetle öne doğru itildiğini hissetmesiyle sona erdi.

"Tanrım, Keats," dedi, ayakları yere basarken tökezleyerek ilerledi.

"Böyle mi yani?" diye sordu masumca.

Bir dakika boyunca hareketsiz durdu ve kendi vücudunun içgüdüsel tepkilerini değerlendirdi. Ellerini yüzünün önüne doğru kaldırdı.

Tırnaklar, Keats. Tırnaklarının altını kontrol et. İlk içgüdüm, farkına varmadan, bir şeyler yakalamaya, tutunmaya çalışmak oldu.

Lauren Goddard binanın kenarında oturuyorsa ve gafil avlanmışsa tırnaklarının bir yere sürtünmüş olma ihtimali vardı. İntihar varsayımıyla, tırnak yataklarının ilk seferinde kontrol edilmemiş olacağını tahmin ediyordu.

Anlayışla başını salladı ve sonra çenesini ovuşturdu. "Önce kahvaltı, kahve ve dinlenme için bir ya da iki saat ayıracağım ve sonra onu tekrar dışarı çıkaracağım.

Kollarını kavuşturdu ve önce patoloğa, sonra da masaya baktı.

"Bundan sonra daha iyi hissediyorsun, değil mi Keats? Kim sordu.

"Şaşırtıcı bir şekilde, evet," dedi gülümseyerek. "Bilimsel keşif adına bunu size borçlu olduğumu hissettim.

"Bilimsel keşif mi? Bryant öksürüğünün arkasından konuştu.

Keats ona doğru döndü. "Kıskançlık çirkin bir özelliktir, dostum.

'Bir dahaki sefere Keats, seni asacağım-'

Cep telefonunun çalmasıyla konuşması yarıda kesildi.

"Penn?" diye cevap verdi.

"Evet patron, Roger Barton, Toyota'nın sahibi. Resepsiyonda tek başına oturuyor. Avukatı yok. Polisle konuşmak istiyor ve sadece sizinle konuşacak.'

Telefonu kapattı ve Bryant'a takip etmesini işaret etti. Bunu beklemiyordu.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ YEDİ

"Ona inanıyor musunuz? Stacey, binanın dışına çıktıklarında Devon ve Grant'e sordu. "Pasaportları saklamasını isteyen kadınlar hakkında - hepsini mi?

Grant omuz silkti. Dawson onlara katılırken, "Normal değil ama her şey yolunda görünüyor," dedi.

"Ve henüz? Devon
gülümseyerek sordu. "Evet,
aynen öyle," dedi. "Ne?
Stacey sordu.
Grant, "İçgüdüler sadece polislerle sınırlı değil, biliyorsun,"
dedi. 'Bu yüzden mi pasaportlardan birini almak istediniz?
Başını salladı. 'Her şey çok düzenli. İstediğimiz her şey parmaklarının ucunda. "Hmm..." diye ekledi Devon. 'Neredeyse bizim gelmemizi bekliyorlarmış gibi.
her zaman.'

Stacey ikisine de, ama özellikle Devon'a, "Teşekkür ederim," dedi.

"Ne zaman istersen, bebeğim," diye göz kırptı Devon, ikisi de bekleyen memurlara doğru ilerlerken.

"Siz içerideyken oradaki adamlarla konuşuyordum," dedi Dawson, dikkatini uzaklaşan Devon figüründen çekerek. "Netherton'da iki yatak odalı bir terasta yirmi yedi kişinin yaşadığı bir eve baskın düzenlediler.

"Bu kadar insanı nasıl sığdırmışlar? Stacey sordu. "Vardiyalar,"
diye cevapladı. 'Herkes bir yatakta sekiz saatlik bir vardiya aldı ve sonra tekrar işe.'

"Burada olan şeyin bu olduğunu mu düşünüyorsun?"
diye sordu. "Şu adrese bir göz atmak ister misin?" diye
sordu.
Arabaya binerken dalgın dalgın başını salladı.
"Seni rahatsız eden pasaport meselesi mi?
Arabaya binerken soruyu duymazdan geldi.
Evet, pasaportların işverenin kontrolünde olması onu rahatsız ediyordu.
Ama aklının bir köşesinde başka bir şey daha vardı.

Ama şimdilik beklemek zorundaydı.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ SEKİZ

"Bay Barton, benimle konuşmak mı istediniz? Kim sordu.

Roger Barton öne doğru oturmuş, dirseklerini masaya dayamış ve ellerini birbirine kenetlemişti. Tişört, kareli gömlek ve ceketten oluşan üç katmanlı kıyafetini görebiliyordu ve evinin durumu göz önüne alındığında hepsi şaşırtıcı derecede temiz görünüyordu.

"Evet, memur bey, yaptım.

Aralarına sessizlik çöktü.

"Ve şimdi buradayım," diye söze

başladı. Bryant kalemini yere bıraktı.

"O kızla ilgili," dedi. "Kelly Rowe

mu? Kim açıklığa kavuşturdu.

Başını iki yana salladı. "Diğeri. "Donna

Hill mi?

Başını daha güçlü bir şekilde salladı. "Size ikisiyle de görüşmediğimi söyledim.

"Emin misin? Kim sordu. "Tavistock Yolu'nda çok fazla zaman geçiriyor gibisin.

"Pazar gecesi arabamı gördüğünüzde oradaydım ama bir daha gitmedim.

"Bay Barton, bu hanımlardan toplam kaç tanesiyle tanıştınız?" diye sordu.

Kim ona arabasında bulunan Kelly Rowe'a ait kan izlerini sormayı düşündü ve iki nedenden ötürü bundan vazgeçti: Elini göstermek istemiyordu ve onun neden kendisine geldiğini görmek istiyordu. Kanla ilgili herhangi bir söz onu avukatını aramak üzere tepelere doğru koşturacaktı.

"Çoğu," diye itiraf etti. "Ama sadece yeterince yaşlı olanlar," dedi renklenerek. 'Ben o tür şeylerle ilgilenmiyorum-'

"Peki, Kelly ya da Donna'dan bahsetmiyorsan, kimden bahsediyorsun?" diye sordu kafası karışmış bir şekilde.

"Diğeri. Haberlerdeki. Senin bulup çıkardığın. Jazzy.' "Lauren

Goddard mı? Bryant sordu.

Başını salladı.

"Peki ya o? Kim şüpheyle sordu.

"Onunla görüştüm," diye teklif etti, gözlerini hızla kırpıştırarak. Kim kalemini eline alan Bryant'a baktı.

Ellerinde onu Lauren Goddard'la ilişkilendirecek hiçbir şey yokken neden burada Lauren Goddard'la görüştüğünü itiraf ediyordu?

'Bak, sana bir şey söylemek istiyorum ama kimseyi öldürmediğime inanmanı istiyorum. Ben öyle biri değilim. Bu hanımların hiçbirine zarar vermem.' Ellerine baktı. "Bana karşı çok naziktiler. Hepsi.

Kim cidden Bryant'ın bu konuda haklı olup olmadığını merak etmeye başlamıştı.

Adamım.

"Sanırım bize bildiklerinizi anlatsanız iyi olur, Bay Barton," dedi, Soğukkanlılıkla.

Derin derin yutkundu. "Jazzy'yle, yani Lauren'la ölmeden önceki gece buluştum," dedi.

Kahretsin, diye düşündü Kim. İçgüdüleri için bu durum gerçekten de kötüye gidiyordu. Böyle giderse bu davayı öğle yemeğine kadar bitireceklerdi.

Telefonu cebinde titremeye başlayınca öne doğru eğildi. Görmezden geldi.

"Ve?" diye sordu.

'Garip davranıyordu, ürkekti. Geri dönmek istemiyordu,' dedi.

Telefonu tekrar titrediğinde Kim eliyle cebini kapattı. "Nereye geri dönmek?" diye sordu.

"Strip, Tavistock Yolu. Onu oraya bırakmamı istemedi. "Kai'den korkuyor muydu?

Omuz silkti ve aynı anda başını salladı. "Bilmiyorum. Söylemedi ama kesinlikle bir şeyden korkuyordu.

"Ya da biri," diye ekledi Kim, cebinde titreyen telefondan duyduğu rahatsızlığı gizlemeye çalışarak. Lanet olsun, lanet olası bir cinayet zanlısıyla görüşüyordu.

"Bunu bize neden anlatıyorsunuz, Bay Barton?" diye sordu.

Onları gerçeklerden uzaklaştırmaya mı çalışıyordu? Arabasında kendisini Lauren Jazzy Goddard ile ilişkilendirecek bir şey bulacaklarından korkuyor ve önce itiraf etmenin bir avantajı olacağını mı düşünüyordu?

Şu anda onunla daha çok arabasında kan izi bırakan ve onu adli olarak bağlayabileceği kadın hakkında konuşmakla ilgileniyordu.

'Bay Barton, sanırım Kelly Rowe ile görüştünüz,' dedi.

Başını sertçe salladı. 'Birkaç haftadır yok. Onu dışarıda görmedim, yoksa görürdüm-'

"Yalan söylüyorsunuz Bay Barton," diye suçladı. Araba sadece birkaç haftadır ondaydı, yani bir şeyler saklamaya çalışıyordu. Kelly Rowe o arabadaydı.

"Değilim, yemin ederim-

"Öldürüldüğü gece Kelly arabandaydı, değil mi?" diye zorladı.

Başını iki yana salladı. "Buraya Jazzy hakkında konuşmaya geldim-" "Ama biz Kelly hakkında konuşmak istiyoruz.

'Ben hiçbir şey bilmiyorum-'

'Evet, biliyorsun,' diye ısrar etti.

"Size söylerdim. Buluştuğum bir sır değil-'

'Bay Barton, arabanızda onun kanını bulduk.

Yüzüne renk gelirken ağzı bir anda kapandı. Gözleri şaşkınlıkla kısıldı.

"Sanırım bize gerçeği söylemenin zamanı geldi.

Kapı hafifçe vurulduğunda cevap vermek için ağzını açtı.

Kim, görüşme odasına giren polis memuruna sert bir bakış fırlattı.

"Kusura bakma Marm ama ekibinden Penn'in acilen konuşması gerekiyor.

Bryant'a baktı ve odadan dışarı çıktı. Kendisini üç kez arayan numarayı geri aradı.

"Penn, bu da ne?

"Ellie Greaves'in telefonunu bulduğum anda bilmek istediğini söylemiştin.

Kim cevap vermedi. O haklıydı. Tam olarak söylediği şey buydu.

"Tamam, Penn, hangi cehennemde?

'Garip olan da bu patron. Tam burada, bu binada.'

OceanofPDF.com

ALTMIŞ DOKUZ

Ellie çıplak taş duvara yaslanarak titredi. Tenini saran giysiler saatler önce herhangi bir koruma sağlamayı bırakmıştı.

Kollarını tişörtün kollarından çıkarmış ve tişörtün içine sokarak onu dayanıksız bir battaniye olarak kullanmıştı. Kollarını uzatarak kendisini sıcak tutabilecek herhangi bir şey aramak için karanlık alanda dolaştı. Mahzenin tavanının aşağıya doğru eğimli olduğunu ve basamaklara en yakın uçta neredeyse ayakta durabileceğini çabucak tespit etmişti. Soğuk iliklerine kadar işlediğinde taş basamaklarda oturmakla ayakta durmak arasında gidip gelmişti. Çürük ayakkabıları, bir yerde durduğu sürece ayakları için kısa süreli bir koruma sağlıyordu.

Geçen zaman hakkında bir fikir edinebilmek için saymaya devam etmeye çalışmıştı ama düşünceler aklına girip çıktıkça saymayı unutmuştu. Akşam saatlerinde mahzene konulduğunu biliyordu ve ertesi gün olduğunu düşünüyordu ama emin olamıyordu.

İlk başta kapının altındaki gün ışığı şeridinde ağlamış ve yalvarmıştı. Çığlık atmış, ağlamış, söz vermişti; ne söz verdiğini sadece Tanrı biliyordu, ama sonunda ışık şaftı boyunca bir havlu yerleştirilmiş ve ince aydınlatma şeridi söndürülmüştü.

O andan itibaren Ellie zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştı çünkü çabaları ısınmaya odaklanmıştı.

Mahzende kaç saat kaldığını sayamasa da iki kez köşeye işediğini biliyordu.

Son zamanlarda geçmiş, yakın geçmiş hakkında çok düşünmüştü.

Okulu düşünmüş ve neşeyle kahkahalarla gülmüştü. Şu anda o okulda olmak için neler vermezdi. Rebecca Weaver ve çetesinin kilosu, dağınık saçları ve bekâretiyle ilgili acımasız yorumlarıyla dalga geçtiği ve hakkında konuştuğu bir sınıfta oturmak için bir uzvunu verebilirdi. Bu onun kalbini sevindirirdi. Okulun arkasındaki ara sokakta köşeye sıkıştırılıp yumurta ve un yağmuruna tutulmak hoş bir olay olurdu. Onlara doğru koşar ve kanları akana kadar sarılırdı.

Düne kadar Ellie korku yaşadığını sanıyordu. Artık bu varsayımın yanlış olduğunu biliyordu. Yüksek bir endişe duygusu ya da hafif bir panik yaşamış olabilirdi ama hiçbir zaman hayatından endişe etmemişti.

Aklı Roxanne'a ve dün yediği dayağa gitti. Roxanne'in başka seçeneği olmayan bir pozisyona sokulmuş olması gerektiğini biliyordu. Roxanne onu gönüllü olarak bir tuzağın içine çekmiş olamazdı. Kadınla günler geçirmişti. Roxanne'in içten içe onun arkadaşı olduğunu ve bu kâbusa zorlandığını biliyordu.

Okul, üniversite ve hatta mutfakta olanları düşünmek, annesini düşünmekten daha kolaydı.

Ellie bütün bu durumun en başından beri bir tuzak olduğundan kuşku duymuyordu.

Roxanne onunla Facebook'ta arkadaş olmuş, ona kendini önemli hissettirecek tüm doğru şeyleri söylemiş ve anlayışlı olduğuna dair tüm doğru sesleri çıkarmıştı. Ama Roxanne'in buna zorlandığını biliyordu.

Ellie her şeyin ne kadar zekice yapıldığını fark etti: ev yemekleri, ilginin pohpohlanması, annesine duyduğu öfkenin ince bir şekilde manipüle edilmesi. Hatta onu parasız ve telefonsuz bırakan ilk soygunun tesadüf olmadığını bile tahmin etti.

Her bir hareket, konuşma ve nüans planlanmış, en ince ayrıntısına kadar senaryolaştırılmıştı. Ellie tüm bunları biliyordu, tıpkı Roxanne'in bu işe karışmasının o adamdan duyduğu korkudan kaynaklandığını bildiği gibi.

Yorgunluk uzakta olduğunda bu düşüncelere tutunmak daha kolaydı ama şimdi değil. Şimdi yorgunluğa teslim olursa vücut ısısının daha da düşeceğini ve istemsiz ürpermelerin kontrol edilemeyeceğini biliyordu. Son üç ürperti onu ayağa fırlamaya ve biraz ısı üretmek için tam bir dakika boyunca olduğu yerde koşmaya sevk etmişti. Uzuvları taşa dönmüştü ve bu efor onu sadece daha fazla yoruyordu. Tek bildiği, kontrol edemediği titremenin kötü olduğuydu.

Kilitli kaldığı süre boyunca annesiyle ilgili düşünceleri engellemeye çalışmıştı, çünkü her düşünce suçluluk, sevgi, pişmanlık getiriyordu. Aklına gelebilecek her duygu ve hepsi gözyaşlarıyla birlikte geliyordu.

Tartışmaları o kadar gülünç derecede alakasız görünüyordu ki, bir hafta önce sahip oldukları önemi hayal bile edemiyordu. Odası, sokağa çıkma yasağı, giyim tarzı, müzik zevki, üniversiteye gitmeyi reddetmesi hakkındaki anlaşmazlıklar.

Her biri şu anda hoşuna giderdi.

Ellie artık annesinin nerede olduğunu bilmediğini ve Roxanne'in numarasının kendisine hiç verilmediğini kesinlikle biliyordu. Ne kadar da aptalmış.

Annesinin ona bağırmak için bile olsa aramayacağını düşünmek? Kendi annesinin umurunda olmadığına ne kadar da kolay ikna olmuştu.

Bu saatler annesinin onu önemsediğini zihninde netleştirmişti. Ellie onu mutfak masasında oturmuş, ağlarken, endişeli ve korkmuş bir halde hayal etti.

Birdenbire Ellie annesini bir daha görüp göremeyeceğini merak etmeye başladı. Gözyaşları acıyan gözlerini yaktı ve bu kez onları tutamadı. Artık sorun gibi görünmeyen tüm sorunlarıyla birlikte o mutfağa girmek için.

Ah, ne kadar da büyümek istemişti; emin olduğu bir olgunluk, annesinin kollarının onu bir kez daha sardığını hissetme isteğine karşı çıkmıştı.

Kiler kapısının kilit sesini duyunca zihni duruldu. Işık içeri girdi ve onu ağrıyan gözlerini kapatmaya zorladı.

'Eğer bağırır, çığlık atar ya da kaçmaya çalışırsan tekrar içeri tıkılacaksın. Anladınız mı?'

Ellie başını salladı ve ışığa karşı gözlerini kırpıştırarak yavaşça gözlerini açtı. Kapı aralığındaki şekil kesinlikle Roxanne'di ama sert ses tonu ve yüz ifadesi başka birine aitti.

O sırada Ellie'nin hangi nedenle serbest bırakıldığı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Dışarıda kim vardı? Nereye ve kiminle gidiyordu?

OceanofPDF.com

YEDİ

Kim, Roger Barton'ı Bryant'ın becerikli ellerine bıraktı ve bir polis memurunun Johnny Banks'i ayağa kaldırmasını izledi.

Mavi kot pantolonu kalçasının ortasında bir yerde duruyordu ve iç çamaşırının Calvin Klein etiketini ortaya çıkarıyordu. Nike spor ayakkabısının dili bir kertenkeleye benziyordu. Siyah bir tişört, kapüşonlu bir üstlüğün altında duruyordu. Tıraş edilmiş kafa derisinden kirli sakallar fışkırıyordu.

Polis memuru genci yanından geçirdi. Onu bir aşağı bir yukarı süzdü ve bir saygısızlık işareti olarak havayı dişlerinin arasından emdi.

"Sorgu odası iki," diye polis memuruna tavsiyede bulundu.

Bacakları anında birbirinden ayrılan erkeği kayıtsızca yerine oturttu. Kelepçeli elleri kucağına düştü.

Polis memuru kapıda durdu ama Kim ona gitmesini işaret etti.

"Bundan emin misin? Johnny görüşme odasının kapısı kapanırken sordu.

"Evet, kendimi oldukça güvende hissediyorum," dedi ve Samsung telefonu masanın üzerine koydu. "Nereden aldın Johnny?

"Haklarımı biliyorum, sürtük. Bunu kaydetmek zorundasın ve ben özetimi istiyorum.' 'Kapa çeneni, Johnny. Seni herhangi bir suçtan dolayı uyardığımı duydun mu? Biz
sadece konuşuyorum.'

"Ben konuşmuyorum.

"Oh, sanırım
konuşabilirsin.

"Senden korkmuyorum, sürtük.

Kim arkasına yaslandı ve gülümsedi. "Bugün nereden kaldırıldın Johnny?" Omuz silkti. "Blud'un bahçesinden.

"Sadece bir kardeş mi?" diye sordu.

Bilerek gülümsedi. "Evet, dostum, sadece bir kardeş.

'Pekala, arama emrinizdeki hırsızlık suçlamalarının düşürülmesini sağlayabilirim ve sonra sizi güzel, parlak bir polis arabasıyla rahat bir şekilde blud'unuzun bahçesine geri götürebilirim. Senin için nasıldı?'

Normal bir insan bu anlaşmaya iki eliyle sarılırdı ama Johnny için cehennem olurdu. Suçlamaların düşmesi ve eve rahat bir yolculuk, işbirliği yaptığı anlamına gelirdi. Bu blud'unun pek hoşuna gitmezdi.

'Bak, yaptığın diğer önemsiz saçmalıklarla ilgilenmiyorum. Sadece bu telefonu bilmek istiyorum.'

'Onu buldum, adil ve dürüst. Anladın mı beni?"

"Tamam, bedava bir dönüş yolculuğu o

zaman," dedi ayağa kalkarak.

'Pekâlâ, pekâlâ, kaltağın biri bize ne yapacağımızı söyledi. Bir çocuğun telefonunu ve sırt çantasını almamız ve onu biraz korkutmamız için bize bir ton verdi.

Midesinde bir korku hissi oluşmaya başladı. Haklıydı: Ellie tuzağa düşürülmüştü ve muhtemelen Donna ile aynı kişi tarafından.

"Neye benziyordu?

Johnny omuz silkti. "1.80 boylarında, saçı sakalı birbirine

karışmış, on altı yaşlarında. "Kadın, Johnny, kız değil.

Omuz silkti. "Onu hiç görmedim; üçüncü taraf

sözleşmesiydi. "Bir kardeş mi?

Gülümsedi, "Evet, anlıyorsun, bir kardeş.

Kim ona inanmadı.

'Yalan söylüyorsun,' dedi kapıya doğru ilerlerken. 'Ve sana daha fazla şans verecek havada değilim, blud. Birazdan bir memur seni alacak.

'Aaah, adamım, beni emerek teşekkür bile etmeyeceksin-'

"Biliyor musun Johnny, bana inandırmaya çalıştığın kadar sert biri değilsin," dedi, yüzünü ona dönerek.

"Benim ne olduğumu nereden biliyorsun, sürtük?" Sesi bir oktav

yükselmişti. İki adım geri çekildi ve ellerini masanın üzerine koydu.

'Çünkü çete dövmen yok ve herhangi bir renk giymiyorsun. Bu da ya çeteye katılmaktan kaçınmayı başardığın ya da henüz kabul görevini yerine getiremediğin anlamına geliyor.

Kim bunun normalde kendini savunamayacak kadar küçük bir şeyin öldürülmesini içerdiğini biliyordu.

"Yani bu noktada hâlâ bir şansın var. Onun bakışlarına kilitlendi ve omuz silkti. "İster kabul et ister etme ama sana bir şey söyleyeyim dostum, eğer soyduğun o kıza bir şey olursa seni bulacağım ve hiçbir kardeşin seni kurtaramayacak.

Uzaklaştı ve kapıya ulaştı.

Adam eline doğru öksürdü ve kadın bir isim

duydu. Döndü.

"Affedersiniz?

"Sadece bir öksürük, değil mi?

Kim odadan çıkmadan önce birkaç saniye onun bakışlarını üzerinde tuttu.

Bu basit bir öksürük değildi. Ona bir ipucu vermişti.
Öksürdüğü isim Roxanne'di.
Roxanne, Kelly Rowe'un komşusuydu. Ve Kim şu anda onunla konuşmak istiyordu.

OceanofPDF.com

YEDİ BİR

"Ve evet, Robertson'lar bu evin sahibi," diye onayladı Stacey telefonunu kaldırırken.

Bir gün önce minibüsü buraya kadar takip ettiklerinde bundan haberleri yoktu.

'Lanet olsun, Stace. Neyin peşindeler?" diye sordu arabayı park ederken. "Peki ne yapmak istiyorsun, Kev? Stacey arabaya doğru bakarak

Hedef mülk. "Arkaya bir göz atalım mı?

Dawson başını salladı. Öğle yemeği vakti olmasına rağmen tüm perdeler kapalıydı.

'Hiçbir şey göremeyeceğiz. İçeri bakmayı denemeliyiz.' 'Evet ama sebebimiz yok,' dedi, bariz olanı belirterek.

Adam onu görmezden geldi ama ona doğru döndü. "İçinde defterin var mı?" diye sordu çantasına bakarak.

"Cep defteri mi?

Başını salladı. "Normal defter mi?

Kaşlarını çattı. "Neden yapayım ki?

Bir kaşını kaldırdı. 'Stace, tüm kadın çantaları benim için bir gizemdir. İçinde resmi bir şey var mı?'

"Yetki kartı yeterince resmi mi?

Başını iki yana salladı. 'Tam olarak istediğimiz şey bu değil,' dedi.

Tokayı açtı. "Eski bir elektrik faturam ve budaklı bir kurşun kalemim var.

'Tamam, bu kadar yeter. Şimdi beni takip edin,' dedi ve arabadan inmeden önce takım elbise ceketini çıkardı.

Kapıyı çaldıktan sonra kravatını gevşetti.

'Biz neyiz...' diye sordu.

Kapının altından bir sürgü kayarken, 'Şşşt...' dedi.

Yirmili yaşlarının ortalarında bir adam, üzerinde lekeli bir eşofman altı ve tişörtsüz olarak cevap verdi. Yatak saçları kafasından dışarı çıkmıştı.

Kuşku gözlerini doldurdu

'Günaydın dostum, rahatsız ettiğim için özür dilerim. Yıllık mülk denetimi,' dedi Stacey'ye bakarak.

Kadın başını salladı ve

gülümsedi. Adam kaşlarını

çattı.

'Bir dakikadan fazla sürmez. Sadece rutubet ve çatlak olup olmadığını kontrol ediyorum. "Üzgünüm ama konuşmak yok-

'Sorun yok,' diye güvence verdi. "Nicolae..." diye ekledi ve Nicolae'nin izin verdiğini belirtmek için başparmağını kaldırdı.

Adam hareket etmedi.

"Bize on dakika ayır," diye teklif etti Stacey. "Sonra tekrar uyuyabilirsin," dedi başını elinin üzerine koyarak.

Daha fazla tereddüt.

Dawson omuz silkti ve uzaklaşmak için döndü. 'Tamamdır, Nicolae'yi arayıp söyleriz-'

'Tamam, gel' dedi, kenara çekilerek.

Dawson karanlık, dar bir koridora girdi. Duvarlar Anaglypta duvar kâğıtlarıyla kaplıydı ve bu duvar kâğıtları o kadar çok kez boyanmıştı ki orijinal tasarım zar zor seçilebiliyordu. Pis kokudan öğürmesini engellemek için derin derin yutkunmak zorunda kaldı. Vücut kokusu ve bayat yiyecekler birbirine karışarak mekânı dolduruyordu. İğrenç havadan kaçmak için hiçbir pencere açık görünmüyordu.

Ön taraftaki resepsiyon odasına adım attı ve alanı dolduran dört tek kişilik yatağı fark etmemiş gibi yaptı. Halı hamburger paketleri ve plastik şişelerle doluydu. Her santimlik alan yataklara ayrılmıştı. Depolama alanı olmadığı için altlarından giysiler görünüyordu.

Dawson hafifçe horlayanların etrafından dolaştı ve her duvarı aşağı yukarı süzdü. Bakışları boş yatağa takılınca Stacey'ye, "Temiz," diye seslendi. O alanı daha az çöp çevreliyordu.

Stacey onu arka odaya kadar takip ederken bulgularını not ediyormuş gibi yaptı. Boşluğa üç yatak daha doldurulmuştu. İkisi doluydu. Onları içeri alan erkek uzanıp yarım şişe portakal suyu aldı ve kendi uyku alanını işaret etti. Mırıldandı ve sonra tavandan aşağıya doğru soyulan ve yukarıdaki banyodan gelen su hasarını gösteren iki duvar kâğıdı şeridini işaret etti. Stacey not alıyormuş gibi yaptı.

Dawson inceleme işlemini tekrarladı ve mutfağa doğru yöneldi.

Açık kapı aralığından yarıya kadar dolu poşetleri, birkaç çift spor ayakkabıyı ve daha fazla fast food ambalajını görebiliyordu. Kapının arkasında, normalde kullanım amaçlı olarak tutulan ahşap bir banket koltuk vardı.

Zenginlerin odaları ve eve girmeden önce kirli botları ve giysileri çıkarmak için kullanılırdı. Bir ip parçası bir taraftan diğerine sabitlenirdi.

Stacey'ye soru sorarcasına baktı. "Bir fikrin var mı?" diye fısıldadı.

Başını salladı. 'Ekstra uyku alanı. Oturarak. İp düşmelerini engelliyor.'

Dawson yeterince gördüğüne karar verdi. Burası tam da Devon'ın onları uyardığı türden bir yerdi. İnsanlar küçücük havasız odalara tıkılıyor ve köpeklerden daha kötü muamele görüyorlardı. Üst katın da farklı olmayacağından şüpheleniyordu.

Ve şimdi daha önce gördükleri hakkında bir şüphesi vardı.

"Affedersiniz," dedi uyanık olan tek erkeğe dönerek.

Telefonunu çıkardı ve girdiği ilk odayı işaret etti.

"Şuradaki boş yatak. Buradaki adama mı aitti? Başını sallamaya başlamadan önce yüzünde bir tanıma ifadesi belirdi.

OceanofPDF.com

YEDİ İKİ

"Gerçekten orada olabileceğini düşünüyor musun, Şef?

Kim omuz silkti ve herhangi bir hareket belirtisi için ön pencereleri izlemeye devam etti.

Telefonu çaldı. Açtı ve Penn'i dinledi.

"Teşekkürler," dedi Kim ve aramayı sonlandırdı. Bryant'a baktı. "Ev Kai Lord'a ait.

"Kahretsin," dedi Bryant ve Kim de aynı fikirdeydi. Bu dava bir örümcek ağına dönüşüyordu ve ipler karşılaştıkları herkesi kesip geçiyordu.

Sonunda, Kai Lord ve Kelly Rowe arasındaki bağlantıyla ilgili sorusu yanıtlanmıştı. Aradaki aracı Roxanne adındaki bu kadındı.

Kim dikiz aynasına baktı ve orta yaşlı bir kadının kaldırım boyunca ilerlediğini gördü. Yolda ilerlerken yeni boşaltılmış her bir çöp kutusunu ilgili alana geri itti.

'Hadi Bryant, yakala onu,' dedi.

Bryant arabadan atladı ve o da onu takip etti.

"Affedersiniz, sadece-

"Bu çöpleri asla geri koymayın. Bir işe sahip oldukları için minnettar olacaklarını düşünürsünüz ama hayır. Peki sen neden burada hiçbir şey yapmadan oturuyorsun?'

Mükemmel, diye düşündü Kim. Bir polis soruşturması için paha biçilmez olduğunu kanıtlayan bazı insan tipleri vardı ve işgüzarlar listenin en başında yer alıyordu.

'Biz polis memuruyuz ama endişelenecek bir şey yok. Bu adresten çığlık ve bağırışlar geldiği ihbarını aldık.

Kadın kaşlarını çattı. "Hiç sanmıyorum memur bey. Orada çok saygın bir genç bayan yaşıyor. Erkek arkadaşı haftada birkaç kez ziyarete geliyor ve ırklar arası çiftleşmeye karşı değilim.

Kim gülümsemesini gizledi. Aksi yöndeki kasıtlı ifade tam tersini ortaya çıkarmıştı. Ve erkek arkadaşının Kai Lord olduğundan şüpheleniyordu.

"Bunun dışında Roxanne içine kapanıktır ve hiç rahatsızlık vermez.

Kadın kollarını kavuşturmuştu.

"Yaptığı hayır işleri de takdire şayan," diye ekledi kadın. "Hayır işleri mi? Kim sordu. Şimdiye kadar, bu kadın hayır işlerinde pek başarılı görünmüyordu.

başkalarına yardım etmek.

"Evet, geçici bakıma yerleştirilmeyi bekleyen, parçalanmış ailelerden gelen genç kızları kabul ediyor.

Kadın devam ederken Kim yutkundu. 'Tüm bu gençlerle sorun yaşayacağımızı düşünebilirsiniz ama Roxanne'in bir yolu var-'

"Tam olarak kaç genç? Kim sessizce sordu.

"Affedersiniz?

"Roxanne'in kaç kişiyle ilgilendiğini söyleyebilirsin? Kim kalbi ağzına doğru yükselirken sordu.

'Oh, en az on, belki daha fazla ve hiçbiri sorun çıkarmadı. Hatta şu anda bir tanesiyle ilgileniyor. Geçen gün avuç dolusu poşetle döndüklerini gördüm. Gülüyor, şakalaşıyor ve birbirlerini kaygan patikadan yukarı itiyorlardı.

Kim'in ağzı biraz nem kaybetmeye başladı.

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Yeterince sessiz görünüyor, bu yüzden bir hata olmalı diye düşünüyorum.

Kadın başını salladı, yolun karşısına geçti ve çöp kutularını iterek yolculuğuna devam etti.

"Şef, ne düşündüğünüzü anlayabiliyorum ve yapamayız-

Kim gerisini duymadı. Çoktan eve dönmek için arkasını dönmüştü.

OceanofPDF.com

YEDİ ÜÇ

"Peki, merkeze dönüp kayıp kişi raporlarını araştırmaya başlamak ister misin? Dawson sordu.

Stacey başını salladı. 'Ne anlamı var ki? Ne zaman kaybolduğunu biliyoruz ve geçen Perşembe gününden bu yana kayıp bir erkek için herhangi bir ihbar yapılmadığını da biliyoruz. Kimse onun yokluğunu bildirmedi.

"Peki şimdi ne olacak?" diye sordu. "Şu anda tek bildiğimiz ilk adının Andrei olduğu. Temel olarak, tatlı sikişin başlangıç noktasına geri döndük-'

"Sus," dedi Stacey, telefonunu çıkararak.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, ekranına bakarak.

"Düşünüyorum," dedi.

Dramatik bir şekilde gözlerini devirdi. "Lanet olsun Stace, şu anda hayatının alışkanlığını değiştirirken-

'Dün gece Vasile'nin kafede söylediği bir şeydi. Beni rahatsız ediyor,' dedi.

"Bana anlattıklarınıza göre söylediği epeyce şey varmış.

'Evet, ama kastettiği bir şey değildi,' dedi telefonuna dokunarak.

E-postasında Cristina'ya verdikleri notların elektronik kopyasını aradı ve aradığını buldu. Cristina'dan tercüme edilmiş notları aldı ve tekrar okudu.

"Biliyor musun Kev, bir şey var...

Cep telefonu çalmaya başlayınca sözleri kesildi.

Ekranda Devon olduğu yazıyordu.

"Hey, ben sadece-

"Bu sahte," dedi Devon, lafı dolandırmadan. "Ne?

Stacey sordu.

Pasaport. Sahte. Çok iyi bir pasaport ama kesinlikle sahte. "Kahretsin," dedi Stacey, meslektaşına doğru bakarak.

"Eğer peşime takılmak istersen fabrikaya geri dönüyoruz. "Yola çıkıyoruz," dedi Stacey ve aramayı sonlandırdı.

En azından şimdi şüphelendiği şeyden sonra tam olarak gitmek istediği yer orası olduğu için.

OceanofPDF.com

YEDİ DÖRT

"Şef, bir dakika durur musun?

Kim, uygun bir giriş noktası bulmak için evin yan tarafını incelemeye başlamıştı bile.

"Biraz b e k l e r misin? Bunun için başın belaya girebilir. Oraya girmemizi haklı çıkaracak hiçbir şey olmadığını biliyorsun.

"On ya da daha fazla kız, Bryant? Bu kulağa normal bir sosyal hizmetler düzenlemesi gibi mi geliyor? Daha önce hiç duydunuz mu?'

Durakladı ve sonra başını salladı.

"Gördün mü, sen de benimle aynı şüphelere sahipsin.

Bryant, 'Ama güldüklerini ve şakalaştıklarını söyledi,' diye ekledi.

'Bakın, Kelly Rowe ve Kai Lord arasında bir bağlantı olması gerektiğini biliyoruz. Yollarının kesişmesi gerekmezdi.

Yandaki evi gösterdi. 'Kelly Rowe tam orada yaşıyordu ve bu Roxanne denen kadın da Kai Lord'un evinde yaşıyor. İşte bağlantımız. Bu kadınla vakit geçirdiği anlaşılan, parasız ve telefonsuz kayıp bir gencimiz var. Ya Ellie şu anda oradaysa? "Yanılıyorsam başıma bela almaktan mutluluk duyarım.

'Evet, beni yakaladın,' dedi. "Hadi içeri girelim.

Evin yan tarafını değerlendirdi. Yüksekte sadece bir pencere vardı. Kim bunun banyo olduğunu tahmin etti. Pencere kapalıydı, bu da onun için zaman harcamaya değmezdi.

Altı metrelik bir çit arka tarafa erişimi engellemiştir.

'Tamam, tek bir seçenek var. Ben gidiyorum. Bryant, git şu çöp kutusunu al.'

"Şef, bekle. Olduğun yerde kal, birkaç dakikaya geliyorum ve ben yokken hiçbir şeyi ölçeklendirmemeye çalış.

Adam binanın ön tarafında gözden kaybolurken başıyla onayladı.

Bu arada çit direklerinin sağlamlığını kontrol etmeye başladı. Yeterince sağlamdılar ama kapı daha iyi bir seçenekti. Tahta yer yer çürümüş ve boyası dökülmüş olsa da, yatay tahta parçaları bacağını üstten geçirmek için ağırlığını destekleyecek kadar güçlü olmalıydı. Bu daha önce yapmadığı bir şey değildi ve oraya vardığında diğer tarafta ne olduğu konusunda endişelenecekti. Duvardan çıkıntı yapan banyonun taşma borusu, diğer tarafta bir dayanak ararken dengesini sağlamak için tutunabileceği bir yerdi.

Kapıya hafif bir tekme attı, kapı mucizevi bir şekilde açıldı ve Bryant diğer tarafa geçti.

"Bunu düşünüyordun, değil mi?" dedi bilerek.

Ah, onu ne kadar iyi tanıyordu, diye düşündü Kim içeri girerken. "Buraya nasıl döndün?

'Yandaki hanımla kibarca konuştum ve içeri girip giremeyeceğimi sordum. İki mülkü birbirinden ayıran dört metrelik bir çit var.

Woody, Bryant'la arkadaşlık etmesini sevdi.
Neden?

Evin arka tarafında, Fransız kapılardan oluşan bir set vardı.
mutfak ve yemek alanı. İleride, panjurları indirilmiş bir pencere vardı.

Kim mutfak penceresinden içeri baktı ve etrafın temiz, düzenli ve ürkütücü derecede sessiz olduğunu gördü.

Bryant yüksek sesle cama vurdu. Ses mekânda yankılanıyor gibiydi.

"Ne olur ne olmaz, Şef.

Bryant kolu denemeden önce birkaç saniye beklediler. Kilitliydi.

Kim, "Belki, eğer onunla kibarca konuşursan," diye teklif etti.

Bryant ona pis bir bakış attı ve keman çalmaya devam
etti. Kim taşlıktan dekoratif bir taş aldı. "Hey, Bryant,
şuraya bak.

Arkasına bakmak için döndü. Elindeki taşı kapı kolunun sağındaki cam panele çarptı.

"Tanrım, şef.

Omuz silkti. "Bazen de benim yolum.

Elini ceketinin manşetiyle kapattı ve hâlâ çerçeveye bağlı olan cam parçalarına vurdu. İçeri uzandı ve anahtarı kilidin içinde çevirdi. Halkın kayıtsızlığı için Tanrı'ya şükrettiği günler oluyordu.

Bryant onu mutfağa kadar takip etti.

Bir an durup evin içindeki sesleri dinledi. Hiçbir ses duymadı. Gözlerini kapadı ve odaklandı. Tek duyduğu evin boşluğuydu.

"Şef, orada gerçekten bir suçlunun kalbini barındırıyorsun. O
da aynı fikirdeydi.

"Üst katı kontrol et; buradaydı, biliyorum.

Bryant gözlerini devirdi ve mutfaktan dışarı çıktı.

"Tanrım, beni içgüdülerinden kurtar," diye homurdandı.

Mutfak düzenliydi ve çamaşır suyu kokuyordu. Birkaç dolabın kapağını açtı ve konserve yiyecekler ile temizlik kimyasallarından başka bir şey bulamadı. Çöp kutusunu kontrol etti ama çöplerin o gün erken saatlerde toplandığını zaten biliyordu.

Hadi, hadi, düşün, diye sessizce kendi kendine talimat verdi. Evet, burası temizlenmiş ve ağartılmıştı ama neden? Burada ne olmuştu? Ve daha da önemlisi, geride bir şey bırakılmış mıydı?

Kendini yüzüstü yere bıraktı ve yanağını yere dayadı. Dikkati çamaşır makinesinin altına odaklandı. Çöp kutusuna en yakın bölgeye. Birkaç bozuk para, boncuklar, tüyler ve döküntüleri seçebiliyordu,

Ama hemen köşede başka bir şey vardı.

Düz elini yere koydu ve olabildiğince geriye doğru süpürdü. Paralardan biri, birkaç boncuk ve top haline getirilmiş bir kare mutfak rulosu çıktı.

"Kahretsin," dedi daha yakından bakarken. Mutfak rulosu kanla lekelenmişti.

Ayağa fırladı ve Bryant'la koridorda tekrar karşılaştı.

'Sadece bir odanın kullanıldığına dair kanıt var, şef; ana yatak odası. İkinci yatak odası çırılçıplak ve sandık odası da ıvır zıvırla dolu.

Ona mutfak rulosunu gösterdi. "Burada bir şey var Bryant, hissedebiliyorum.

'Her neyse, saklambaç oyununu kazanır,' dedi. 'O mendil basit bir burun kanaması da olabilirdi,' diye mantıklı bir öneride bulundu. "Şimdi, ikimiz de haneye tecavüzden tutuklanmadan önce kendi davamızı araştırmaya geri dönebilir miyiz?

Kim mutfağa geri döndü.

Küçük hizmet odasının ötesinde bir kapı vardı. Kim ona doğru yürüdü ve açtı. Karanlık boşluğa baktı.

Bryant arkasından, "Sadece bir kiler, şef," dedi.

Kim ışık düğmesine bastı ama hiçbir şey olmadı.

'Meşaleni yak,' dedi.

Işık şaftı yaklaşık altı fit uzunluğunda ve dört fit genişliğinde bir alanı aydınlatıyordu. Tavan aşağıya doğru eğimliydi ve kullanılabilir

uzay.

Kim bir adım attı ve burnunu kırıştırdı. "Kokuyu
alıyor musun?" diye sordu.

Bryant başını salladı.

"Birisi bu mahzeni tuvalet olarak
kullanmış. Bryant, 'Her türlüsü olur, şef,'
diye önerdi.

Kim ikinci basamakta durdu ve zihnini odakladı.

Üst katta mükemmel bir tuvalet varken kimse mahzene işemeyi tercih etmemiştir.

Ellie bu alana kilitlenmişti. Muhtemelen itaat etmeyi reddettiği için.

Kim döndü ve merdivenlerden yukarı çıktı.

Bryant ayağını basmasına yardımcı olmak için el fenerini indirdi. Taşın üzerinden bir şey ona doğru parladı.

Uzandı ve küçük nesneyi aldı. "Fotoğrafı çıkar
Bryant," dedi sessizce.

Bryant iç cebinden katlanmış kopyayı çıkardı.

Kim onun yanında durdu. Siyah küpeyi fotoğrafa doğru tuttu. Eşleşmişti.

'Kahretsin,' dedi Bryant.

Kim mahzene son bir kez baktı ve şimdi yüzüne bakmakta olan şeyi özetledi:

Ellie Greaves'in bu mahzende hapsedildiğini biliyordu.

Genç kızın küpesini çıkarırken bir ipucu bıraktığını biliyordu. Çocuğun boyundan büyük işlere kalkıştığını ve ölümüne korktuğunu biliyordu.

Ve çok geç kaldığını biliyordu.

OceanofPDF.com

YEDİ BEŞ

Onlar geldiğinde minibüs zaten mülkün yirmi metre uzağına park edilmişti.

Yedi göçmenlik memuru Devon ve Grant'in etrafında toplanmıştı.

"Tamam," dedi Grant, dairenin etrafını işaret ederek. 'Siz ikiniz güvenliği sağlayın
Giriş ve çıkış. Devon, sen üçünü fabrika katına götür, ben de Neale ve Dixon'ı patronla konuşmaları için asma kata çıkarayım.

Stacey giriş ve çıkış noktalarını düşünmemişti ama kaçak göçmenlerin kaçmasının alışılmadık bir durum olmadığını tahmin ediyordu.

"Sakin, nazik ve saygılı olun," dedi Grant, gözlerini çemberin etrafında gezdirerek.

Her birinden olumlu bir baş işareti aldıktan sonra devam etti.

"Tamam, her şey hazır mı?

Etraflarında ortak bir onay sesi gürledi. "Gidin,"

diye talimat verdi.

Devon ikisine de "Arkamızda kalın ve bırakın işimizi yapalım," dedi.

"Anlaşıldı," dedi Dawson, üniformalı memurları takip ederek kapıyı açtı. Dawson onun bakışlarını yakaladı ve operasyon liderine başıyla işaret ederek asma kata çıkacağını söyledi. Stacey Devon'la birlikte kalacaktı.

Grant resepsiyona hücum etti ve arkasında bir dizi memurla birlikte resepsiyon masasının etrafında ilerledi.

Melody telefonu çoktan eline almıştı.

Ekibiyle davranış biçimi hakkında konuşmuş olsa da Stacey, ilk güç gösterisinin işgalcileri gafil avlamak, plan yapmak, bir hikâye oluşturmak ya da kaçma girişiminde bulunmak için daha az zaman tanımak amacıyla yapıldığını tahmin ediyordu.

Koridorlarda hızla ilerlerken Stacey Devon'a, "Özel bir kızla konuşmam gerekiyor," dedi.

Devon mağaza katına çıkarken anlayışla başını salladı. Memurlar odanın etrafına yayıldılar ve çalışanlarla konuşmaya başladılar.

Oda sessizliğe gömülürken dikiş makinelerinin aniden durması irkilticiydi.

Kadınlar memurlara ve birbirlerine baktılar. Cristina

doğrudan ona bakıyordu.

Devon onun bakışlarını takip etti ve başını salladı.

Stacey orta sıradaki ikinci çalışma masasına yaklaştı ve kızın koluna hafifçe dokundu.

"Cristina, benimle gelir misin lütfen? Stacey nazikçe sordu.

Kolunu çekerken yüzüne bir korku yayıldı.

'Ben hiçbir şey yapmadım,' diye bağırdı. "Beni yalnız bırakın.

'Cristina, sadece konuşmak istiyorum. Hepsi bu,' dedi

Stacey sakince.

Diğer kızların çoğu bağırış çağırışın ne olduğunu görmek için dönmüştü. Stacey, Natalya'nın yüzündeki memnuniyet ifadesini yakaladı. Buna katılmıyordu ama şimdi anlıyordu.

"Lütfen benimle gelin," diyerek Cristina'yı nazikçe koridora ve görüşmeleri yaptıkları küçük dinlenme odasına yönlendirdi. Stacey kapıyı kapatırken güven verici bir gülümseme sunmaya çalıştı. Artan şüphesini dile getirmeden önce Cristina'nın oturmasını bekledi önceki geceden beri aklında.

"O senin, değil mi? Stacey sordu. "Karakoldaki bebek mi?

Cristina başını sertçe sallamaya başladı ama gözlerinde biriken duygu farklı bir hikaye anlatıyordu.

"Ve Andrei senin baban mıydı? Stacey sordu.

Nicolae bu yüzden Cristina'yı bu kadar yakından izliyordu. Babasına ne yapıldığını çok iyi biliyordu.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," dedi ve kapıya doğru bir hamle yaptı.

'Otur yerine Cristina,' dedi Stacey.

İnkâr etmesine rağmen Stacey yalan söylediğini biliyordu ve Natalya'nın ifadesi de bunu doğruluyordu. Kadınları sorgularken, bir anne olan Natalya, kendi çocuğunu terk ettiğine inanamadığı Cristina'ya acı ve suçlayıcı bir saldırı başlatmıştı. Her bir kızın ne söylediğini anlatması için çevirmenleri Cristina'ya güvenmişlerdi. Onlara her şeyi anlatabilirdi.

"Gerçeği söylemenin zamanı geldi," dedi yumuşak bir sesle. "Bu korkuyu çok uzun zamandır taşıyorsun.

Başını sallaması durdu ve gözleri duyguyla kızardı. "Nasıl tahmin

ettin?" diye sordu kırık bir sesle.

"Size verdiğimiz sayfaların çevirisinde "bebelus" kelimesi eksikti. Bu hafta başka bir yerde duydum ve kelimeyi kitap sayfalarında gördüğümü fark ettim, ancak çevirinizde bir bebekten bahsedilmiyordu

ya da bir çocuk. Sen o çocuksun. Baban Andrei, Romanya'dan buraya kadar geldi. Seninle birlikte.'

'Ve bunun için ondan nefret ettim,' diye ağladı. 'Burada kendimi hiç rahat hissetmedim,' dedi. Her zaman yanlış yerde olduğumu hissettim. Hiç okula gitmedim. Dili babamla birlikte öğrendim. Bana okuma ve yazmayı o öğretti. O işe giderdi ve evlerden birindeki Romanyalı bir kadın benimle ilgilenirdi.

"Anlat bana Cristina," diye ısrar etti Stacey. Çocuğunu terk etmesine neden olan koşulları anlamak istiyordu.

"Sonunda evlerden birinin bitişiğinde iki oda tutmayı başardık. Alanna adında bir kadın alt katta yaşıyordu, İngilizce bilmiyordu ama bize fabrikadan yemek artıkları getiriyordu. Birmingham'da bir otelde çalışıyordum, sadece yatakları değiştiriyor ve temizlik yapıyordum ama param kendimindi. İki odayı bu şekilde aldık.

Hüzünle başını salladı. "Onu çok seviyordum ama bizim için seçtiği hayat yüzünden ondan nefret de ediyordum. Romanya'ya dönmemize izin vermesi için ona yalvardım. Sanırım ona sevgiden çok nefretimi gösterdim.

Stacey onun ses tonundaki pişmanlığı duydu. "Peki ya şimdi?" diye sordu.

"Bizi buraya getirmek için neler çektiğini bana hiç anlatmadı. Bırakın birlikte olmayı, bizi nasıl hayatta tuttuğunu bile bilmiyorum. Şimdi anlıyorum ki çok fazla şeyim olmamasına rağmen O hep yanımdaydı.'

Stacey kızın dürüstlüğüne karşılık vermek zorunda hissetti. "Size babanızın uzun bir süre boyunca pek çok yara aldığını söylemek zorundayım. Düzenli olarak dövülüyordu...'

Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Biliyorum," diye nefes aldı. "Bunu benden saklamaya çalışırdı. Beni her zaman korumaya çalışırdı ama acı çektiğini anlardım. Ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Bacağından korkunç bir şekilde yaralanmış. Cristina. Neredeyse her kemiği kırılmıştı.

Cristina haykırdı ve sonra yüzünü ellerinin arasına gömdü.

Stacey etrafına bakındı ve lavabonun yanında mutfak rulosu gördü. Bir kare kopardı ve derin hıçkırıklar yatışana kadar bir süre bekledi.

"Bu nerede olmuş olabilir?" diye sordu nazikçe.

Cristina gözlerini ve burnunu sildi. "Genelde Worcestershire'da bir çiftlikte çalışırdı. Hangisi olduğunu bilmiyorum.

Stacey onun korkunç bir yara aldığını ve kırık, yıpranmış bir el aleti gibi bir kenara atıldığını tahmin etti.

"Kanala götürüldü ve ölüme terk edildi," diye açıkladı Stacey ama bunun Cristina için şok edici olmadığını görebiliyordu.

"Anlıyorum," dedi sessizce. 'Çalışamaz durumdaydı ve artık Nicolae'nin işine yaramıyordu. Bunu o emretmiş olabilir.

Gözyaşları kontrolsüzce yanaklarından süzülüyordu. Kederin sonunda sıkı kontrolünden kurtulmasına izin verildi.

"Öldüğünü nereden biliyordun?

"Nicolae bana ödeme defterini fırlattı ve ertesi sabah nereye rapor vermem gerektiğini söyledi.

"Robertson'ın mı?" diye sordu. Stacey hâlâ Cristina'nın bebeğini neden terk ettiğini tam olarak anlamamıştı.

'Baban çalışmayı ve seni korumayı başardı...'

Stacey, kızın gözleri taze acıyla dolunca konuşmayı kesti.

Cebinden yıpranmış bir not defteri çıkararak, "Babam bağlıydı," dedi.

Stacey aldı ve sayfaları karıştırdı.

"Ölümü üzerine borcu bana kalır.

Stacey sonuna geldi ve nefesi kesildi.

'49,000 sterlin tutuyor. Bunu asla ödeyemezsiniz,' dedi Stacey.

Hüzünle gülümsedi. "Biliyorum ve kalan borçlarım sahip olabileceğim herhangi bir çocuğa kalacak.

Cristina çocuğunu hiç de terk etmemişti. Onu kefalet borcundan kurtarmaya çalışmıştı.

'Cristina, tüm bunları halledeceğiz, söz veriyorum. Sana bir avukat atanacak ve sen-'

"Ona asla sahip çıkmayacağım," dedi Stacey'nin koluna tutunarak. 'Onun annesi olduğumu asla kabul etmeyeceğim. Etrafınıza bir bakın. Ona ne verebilirim? Korku ve izolasyondan uzak bir hayatı hak ediyor. Bir İngiliz bebeği olarak büyüyecek. Onu çok seviyorum ama gitmesine izin vermek zorundayım.

"Peki ya bebeğin babası? Stacey sordu. Bu kızın yatıp kalkacak bir tip olmadığından ve ilişkilerinin ciddi olabileceğinden şüpheleniyordu.

Cristina başını salladı. 'O yardım edemez. İfşa etmeyeceğim-'

"O yasadışı, değil mi? Stacey sordu. Cristina daha önce kaçak göçmen çalıştırmasıyla tanınan otelcilik sektöründe çalışmıştı.

"Yardım edemez," diye tekrarladı Cristina.

Stacey kaşlarını çattı ve kolunu çekti. 'Ama siz ikiniz...'

"Bunun Nicolae ile biteceğini düşünüyor musun?" diye sordu ısrarla. 'Bütün bu parayı bu kadar kolay kaybedeceklerini mi düşünüyorsun? Nicolae sana asla isim vermeyecektir. Kim olduklarını bilmiyorum ama beni tanıyacaklar ve aramaya gelecekler. Bebeğimi koruyamam.

Stacey parçalanmış hissetti.

Stacey'nin bir parçası Disney filmiyle kanepeye kıvrılmayı seviyordu. Hâlâ mutlu sonlara inanan, anne ve çocuğun yeniden bir araya gelebileceğine ve sonsuza dek mutlu yaşayabileceğine inanan bir parçası.

Cristina ona, 'Ben de yasadışıyım,' diye hatırlattı.

'Lütfen anlayın, o benim çocuğum ve bu benim yapmam gereken bir fedakarlık. Ona korku ve belirsizlikten başka verecek hiçbir şeyim yok,' dedi, kendi çocukluğunu açıkça hatırlayarak kalın bir sesle.

Stacey duygularını bastırdı. Kapıya yaklaşan sesleri duyabiliyordu. Cristina da onları duymuştu.

'Lütfen, size yalvarıyorum, çocuğun iyiliği için, onlara benim olduğunu söylemeyin. Daha iyi bir yaşam şansı var. Kaçmak ya da saklanmak zorunda kalmayacak. Yasal bir vatandaş olacak.

Gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. Kendisi için korkmuyordu, sadece çocuğu için korkuyordu. Bu zavallı kız tüm hayatını omzunun üzerinden bakarak, keşfedilmekten korkarak, asla uyum sağlayamayarak ya da ait olamayarak geçirmişti. Tek suçu kendi çocuğu için daha iyi bir şey istemekti.

Stacey duyguların boğazında toplandığını hissetti. "Lütfen, çocuğumun geleceği için size yalvarıyorum.

Kızın dehşetini, çektiği eziyeti hissetti. Bu hayatı seçmemiş olan o küçük çocuk uğruna her şeyi feda etmeye hazırdı. O çocuğun hayatını sonsuza dek değiştirecek güce şimdi ve burada sahipti.

Kapı açılıp Devon içeri girdiğinde aklında bir sürü soru dönüp duruyordu.

Ama sonuçta gerçekten önemli olan tek bir soru vardı.

OceanofPDF.com

YEDİ ALTI

"Bu dava biraz labirente dönüştü, ha, şef. Yani Ellie'ye tesadüfen rastladık.'

Evin önüne bakarken, bu gerçeğin bu keşfi katlanılması daha kolay bir hale getirmediğini düşündü. Genç bir kız baştan çıkarılmış, pohpohlanmış, arkadaş edinilmiş ve tuzağa düşürülmüştü ve bunun nedenini bildiğinden şüpheleniyordu.

"Templeton'a götürülecek," dedi Kim, en kötü korkularını dile getirerek. "Ve bu benim yüzümden olacak.

"Nasıl yani?" diye sordu.

"Geçen gece o kızı korkutup kaçırmak gibi aptalca bir hareket," dedi başını sallayarak. "Sal dayak yedi ve başka bir genç kız besin zincirinde daha hızlı yükseldi.

Ama kimi kurtaracağına nasıl öncelik verdin? "Şef, dinle, bunun

için kendini suçlayamazsın-

Hayır, Bryant. Seni suçluyorum. Beni bunları yapmaktan alıkoyman gerekiyordu,' dedi.

Onu görmezden geldi. "Bunu iletmek zorunda mısın, şef?

Kim onun ne demek istediğini biliyordu. Protokol gereği, Ellie Greaves hakkında şüphelendikleri şeyle ilgilenmek üzere başka bir ekibin gönderilebilmesi için kayıp kişileri bilgilendirmesi gerekiyordu.

"Gerçekten onu bizden önce bulacaklarını mı düşünüyorsun?

"Şef, bir hafta içinde iki ceset bulduk. Bu bizim davamız.'

"Ona ne olacağını biliyor musun?

"Oldukça iyi bir fikrim var.

Başka kimin umurunda olacak ki? Mispers on altı yaşında olduğu için üzerine atlamayacak. Ve biz onun nerede olduğunu biliyoruz. Zaten çok ilerideyiz. Başkasının sorunuymuş gibi davranamayız. Tanrı aşkına, o birinin kızı. Öylece çekip gidebileceğimi mi sanıyorsun?'

Bryant derin bir iç çekti. "Aklında bir şey var mı?" "Tam

olarak değil Bryant, ama oraya yaklaşıyorum.

OceanofPDF.com

YEDİ-YEDİ

Dawson, Cristina'yla konuşmasını anlatmayı bitirdiğinde, "Tanrım, Stace, kulağa çok yoğun geliyor," dedi.

Grant'le birlikte üst kata yaptığı yolculuk, işyeri sahiplerinin "yorum yok" demelerine ve avukatlarını hızlıca aramalarına neden olmuştu. Yüzlerinden okunan suçluluk duygusundan, işçilerin yasadışı olduğunu bildikleri ve sahte pasaportları muhtemelen kendilerinin ayarladığı anlaşılıyordu.

Grant, BACS ödemelerinin ya da maaş bordrolarının üretilip doğrudan işgücüne verildiğine dair kanıt talep etmişti. Becerikli Bay Robertson bu belgeleri yazıcıdan kolayca geçirememişti.

Geçmişten ders aldıklarına dair güvencelerine, saygınlık ve meşruiyetin ince örtüsüne rağmen, Robertson'ların hiçbir şey öğrenmedikleri ve her zaman oldukları gibi dürüst olmayan, el altından iş çeviren bir aile oldukları açıktı.

Çalışanlar binadan çıkarılıp bekleyen araçlara bindirilirken ikisi de arabadan onları izlemeye devam etti. Nicolae Rachnovich'i bir polis arabası bekliyordu.

"Peki, ne yaptın?" diye sordu. "Soru neydi? Kadın iç çekti.

"Tahmin edemiyor musun?

Bir dakika düşündü ve sonra gülümsedi. "Patron ne yapardı?" "Evet," diye cevap verdi.

"Ve?

"Bu benim seçimim, Kev. Hangi gerçeğin kime söyleneceği bana bağlı değil. Benim işim herkese sonsuza dek mutlu olmak değil. Benim işim yasaları uygulamak ve sonuçta Cristina bebeğini terk etti. Yaptıklarının nedenlerinin işimi nasıl yapacağımı belirlemesine izin veremem.

"Söylemesi yapmaktan daha kolay, değil mi?

Yüzünden bir gölge geçerken 'Ah evet,' diye kabul etti.

Stacey'nin başka seçeneği olmadığını düşünen bu kadına sempati duyacağını biliyordu. Cristina'nın hayatı bu noktaya kadar imrenilecek gibi değildi ve Stacey için bu bilgiyi kendine saklamanın cazibesi çok büyük olmalıydı. Sadece çocuğun iyiliği için bile olsa.

Araçlar uzaklaşmaya başladığında onu dürttü. "Seninle gurur duyuyorum Stace, bir polis memuru ve bir yetişkin gibi konuşuyor ve davranıyorsun.

Ona doğru döndü. 'Evet, Kev. Ben bir yetişkinim ve bazı şeylerle başa çıkmak zor,' dedi. 'Ve son zamanlarda korkunun beni alt etmesine izin veriyordum, ama artık değil.

"Güzel," dedi kolunu sıvazlayarak.

"Artık kafana vurmanın zamanı geldi Kev," dedi. "Neymiş

o?" diye sordu adam.

"Bana göz kulak olmak için geceleri evimin önüne park

ediyor. "Saçmalama kadın, ben-

'Kev, seni gördüm ve iyiyim. Artık korkmuyorum. Bunun sana evde neye mal olduğunu biliyorum ve buna bir son vermelisin.

Yutkundu. "Stace...

"Boş ver, Kev. Olanları engelleyebilmen gerektiğini düşündüğünü biliyorum ama engelleyemezdin, kimse engelleyemezdi. Olan oldu ve bitti. Hayatımıza devam etmeliyiz.'

Başını salladı ve pencereden dışarı baktı. Evet, Stacey o şeytani, ırkçı piçler tarafından kaçırıldığında kendini sorumlu hissetmişti. Stacey'nin esir tutulduğu her dakika ona daha da ağır gelmişti çünkü gözünü toptan ayırmıştı. Meslektaşının iyi olduğundan emin olmak yerine Bryant'la kavga etmek ve didişmekle meşguldü.

Onu durdurmaya çalışırlarsa diye kimseye söylememişti. Onun iyi olduğunu öğrenene kadar durmaya hazır değildi. Vücudunda nefes olduğu sürece kimsenin ona tekrar zarar vermesine izin vermeyecekti.

Tek umudu Alison'la ilişkisini onarılamayacak kadar zorlamamış olmasıydı.

Stacey onun aklından geçenleri okuyarak, "Ona

gerçeği söyle," dedi. "Öyle mi düşünüyorsun?

'Evet, seninle taşak geçecek ama sonra aldatan bir otuzbirci yerine iyi bir adam olduğun için o kadar rahatlayacak ki, senin için iyi bir seks olacak'.

Yüksek sesle güldü.

Ona gerçeği söylemek mi? Bu yeni bir fikirdi ama bir deneyebilirdi.
Git.

Stacey'nin telefonu bir mesaj aldığına dair sinyal verirken motoru

çalıştırdı
Mesaj.

'Uh oh,' dedi Stacey kelimeleri okurken. 'Patron her ne yapıyorsak bırakmamızı ve istasyona geri dönmemizi söylüyor. Hemen oraya dönmemizi istiyor.

OceanofPDF.com

YEDİ SEKİZ

Kim, Stacey'den gelen mesajı okuduktan sonra, "Tamam Bryant, kahve alma sırasının sende olduğuna eminim," dedi. Trafiğin yoğun olduğu saatlerde bile sadece birkaç mil uzaktaydılar.

Dolu süzgeci işaret etti. "Ama, şef, ben sadece...

"Penn'le özel olarak konuşabilmem için lütfen odadan çıkın. Bryant onun yanından geçerken ofladı pufladı.

Kim, o odadan çıkana kadar bekledi.

"Ian Skitt'le ilgili bir gelişme var mı?

Penn başını salladı. 'Çok değil patron. Çok sıkı bir adam. Şu ana kadar bildiğim tek şey yirmi beş yaşında olduğu, iki yıl önce Met'ten ayrıldığı, yalnız yaşadığı ve burada bulunduğu süre içinde karakolda kimseyle çıkmadığı ya da kimseye ilgi göstermediği. Hoş ve profesyonel biri, asla açık saçık şakalar yapmıyor ya da kimseye saygısızca davranmıyor.

"Normal izci çocuk o zaman?

Öyle görünüyor. Kadın partner eksikliği ilgi eksikliğinden kaynaklanmıyor. Kontrol odasındaki her müsait kadın bunu düşündü, ancak her türlü girişimleri kibarca ama hoş bir şekilde reddedildi.

"Bütün bunları nasıl öğrendin?

Penn omuz silkti. "Kontrol odasındaki güzel hanımlara bir fincan kahve ve birkaç kek götürdüm.

Kim onun yaratıcılığına gülümsedi. Kontrol odası operatörleri steril bir ortamda çalışıyorlardı ve pek sık misafirleri olmuyordu.

En basit yöntemler her zaman en iyisidir.

Ian Skitt açıkça kendini fark ettirmek için çok az şey yapan özel bir kişiydi. O bir arka plan oyuncusuydu, bir hiç olarak emekli olacak türden bir memurdu. Adının arkasından tarihe geçecek bir anekdot olmayacaktı. Ve bu sorun değildi. Onun gibi pek çok memur vardı. Yine de çoğu her hafta seks ticareti işçileri için bir kucak dolusu kızarmış tavukla ortaya çıkmıyordu.

Yine de içgüdüleri ona polis memurunda yolunda gitmeyen bir şeyler olduğunu söylüyordu. Bir insan göz teması kurmadığında ona karşı anında bir güvensizlik duyardı.

Kapı eşiğindeki hareketlilik düşüncelerini bozdu.

"İyi misin patron? Dawson aceleyle içeri girerek sordu, ardından Stacey, onun ardından da Bryant elinde kahveyle geldi.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu, Robertson'ın evindeki baskına karıştıklarının farkındaydı.

Başını salladı. "Sizi daha sonra bilgilendireceğiz.

Kim bir keçeli kalem aldı ve ikinci silme tahtasının başında durdu.

İsimleri yazdı: Tim, Roger Barton, Roxanne, Kai Lord, Jeremy Templeton, Kelly, Donna ve Lauren isimlerini tahtanın rastgele noktalarına yazdı ve her ismi daire içine aldı.

Dawson daha iyi görebilmek için döndü.

Daireleri birbirine bağlayan çizgiler çizerken konuştu.

'Tim'in tüm kurbanlarımızla şu ya da bu zamanda temas halinde olduğunu biliyoruz. Roxanne, Kai Lord için çalışıyor ve aynı zamanda Kelly Rowe'un kapı komşusuydu.

Templeton'dan Kai'ye doğru bir çizgi daha çizdi. "Kai Lord'un müşterisi olduğunu biliyoruz.

Roger Barton'dan Kelly Rowe'a doğru bir çizgi daha çizdi ve çizgi boyunca 'kan' kelimesini yazdı. Köşeye Ellie'nin adını ekledi ve Roxanne ile Kai Lord'a çizgiler çekti. Jeremy Templeton'a noktalı bir çizgi ekledi.

Kim geri çekildi. "Başka bağlantı var mı?

Hepsi olumsuz yönde mırıldandı. Tüm yolların Kai Lord'a çıktığını görmek zor değildi.

"Yani kağıt üzerinde adamımız o mu? Bryant gözlemledi.

Kim masanın kenarına tünedi ve ekibine döndü.

Ama gerekçe nerede? Evet, Kelly'nin sıçramayı düşündüğünü biliyoruz, ancak onu öldürerek Kai ya gelirini ya da transfer ücretini kaybedecek. Ve Donna'nın hiçbir yere kaçma tehlikesi yoktu.'

Geri çekildi ve keçeli kalemi dudaklarına götürdü. 'Burada

fark edemediğimiz bir şey var,' dedi Kim.

Dawson hâlâ tahtaya bakarak, "Çok fazla şüpheli var," dedi. Yine de

evini riske atabileceği bir tane bile yoktu.

Kim kaşlarını çattı. 'Bu sadece seksle ilgili olamaz. Burada daha fazlası var ve Ellie Greaves bunun merkezinde. Ama Ellie sadece bir kaçak olduğu için gözetim için izin almamın imkanı yok. Ve nereden başlayacağımızı bile bilemeyiz. Artık Roxanne'in evinde değil.

"Yani, eğer taşınmışsa, Templeton bu gece onunla buluşabilir mi? Stacey sordu.

Stacey haklıydı.

Woody'yi görmeye gitme vakti gelmişti.

Cep telefonu çalmaya başlayınca masadan uzaklaştı. "Keats," diye cevap verdi.

"Tırnakları konusunda haklıymışsın," dedi selam vermeden ya da önsöz söylemeden.

'Lanet olsun. Devam et,' dedi.

"Talebi aceleye getirdim ve bazı ön sonuçlar aldım. Tırnak yatağında toz ve bitüm izleri var: zift yapımında kullanılan bir madde-'

"Ne olduğunu biliyorum Keats," dedi. Farklı şekillerde bulunan ve çoğunlukla yol ve çatı kaplamalarında kullanılan siyah yarı katı bir malzemeydi.

"Evet, Müfettiş. Lauren Goddard'ın o çatıdan atladığını sanmıyorum. "İtildiğini söylemek yanlış olmaz.

OceanofPDF.com

YEDİ DOKUZ

Kim kapıyı çaldı ve alçak gümbürtüyü bekledi.

"Bir dakikanız var mı efendim?" diye sordu, kapıyı arkasından kapatmıştı bile. "Neyimiz var, Stone?" diye sordu.

"İstediğim kadar değil," dedi dürüstçe. "Adli olarak sadece bir kurbanla ilişkilendirebilmemize rağmen izci liderimizi hâlâ değerlendiriyoruz," dedi. "Lauren Goddard ile teması olduğunu kabul ediyor ama Donna ile kesinlikle bir ilişkisi yok.

Başını öne eğdi. "Ses tonunuzdaki çekince olmasaydı olumlu bir sonuçtan umutlu olurdum.

"Biliyorum, biliyorum ama içgüdülerim ona hiç tepki vermiyor.

"Donna Hill ile adli bir bağlantısı olmasa da, her iki kurbana ve muhtemelen Lauren'a da erişimi vardı," dedi ve Keats'in bulgularıyla ilgili onay e-postasını zaten okuduğunu bildirdi.

'Peki ya toplum merkezini işleten erkek? O da üç kızla bağlantılı değil mi?

"Kai Lord gibi mi?" diye sordu.

Adamın onun sorununu görmeye başladığını anlayabiliyordu. "Tamam, sırada ne var?

Kim derin bir nefes aldı. "Efendim, bu gece bir baskın yapmak istiyorum. "Stone, ciddi misin?

Kim elini kaldırdı. Beklediği yanıt buydu. Bir gizli operasyon genellikle açık ve net hedefleri olan çeşitli görev güçlerinden oluşan departmanlar arası bir operasyondu. Böyle bir operasyon sıkı bir planlamaya, risk değerlendirmesine ve başkomiserin onayına tabiydi. Bunların hiçbiri elindeki iki saat içinde gerçekleştirilemezdi.

"Efendim, lütfen beni dinleyin ve sonra reddinizi bildirin. Jeremy Templeton genç kızları avlayan acımasız ve soğuk bir adam. Kai Lord ve ortakları genç kızlara bakıcılık ve tedarik yapıyor ve sanırım Ellie Greaves takas edilmek üzere olan genç kız.

Devam etmesini işaret etti.

'Jeremy Templeton, kalmaması için uygun bir şekilde uyarılmasına rağmen bölgeyi hala terk etmedi, bu yüzden yakalanmayacağından oldukça emin olmalı. Bence bu işlem gerçekleşecek.

Bu gece iki ana şüphelimi aynı anda yakalama fırsatım var.

"Sence Kai Lord ona şahsen eşlik edecek mi?

'Evet, geçen geceki müdahalem ona çok paraya mal oldu. Başka bir fırsat elde etmek için bazı çemberlerden atlamış olacak, bu yüzden kesinlikle bu gece plana uygun gittiğinden emin olmak isteyecektir.

"Onları yakalamayı başarırsanız planınız nedir?

'Onları daha hafif suçlamalarla getirin ve sonra onları sıkıştırın. Eğer herhangi biri cinayete karıştığına dair bir şey biliyorsa, kısa süre içinde itiraf edecektir.

"Sallantılı plan.

Kim arkasına yaslandı. Adam haklıydı ama bu aşamada yapabileceğinin en iyisi buydu. Saatine baktı ve bir an düşündü.

'Bu yapılabilir, ancak yalnızca tamamen radarın dışındaysa. Ekibiniz kabul etmeden önce ilgili riskleri anlamalıdır. Birbirimizi anlıyor muyuz?'

'Elbette efendim,' dedi.

Ekibi her zaman söz konusu risklerin farkındaydı.

OceanofPDF.com

SEKİZ

Dinleyin millet. Başlamadan önce bu operasyon için hiçbir resmi iznimiz olmadığını açıkça belirtmeliyim. Hepiniz bunun telsiz iletişimi, destek ve B planı olmadığı anlamına geldiğini biliyorsunuz. Tüm iletişim cep telefonuyla yapılacak ve herhangi bir destek ekibi olmayacak. Sadece biz olacağız.'

"Woody biliyor mu? Dawson sordu.

"Bu gayri resmi bir operasyon Kev. Sorumluluk bende.' "Evet, patron.

'Şimdi, hiçbirinizin katılmasına gerek yok. Şu anda Çarşamba akşamı saat altı. Hepinizin resmi olarak vardiyası bitti. Eğer ayrılmak isterseniz, bunu yapmakta özgürsünüz. Sizi temin ederim ki hiçbir tepki olmayacak.

Bryant, "Zaten karım bingoda," diye teklif etti. 'Benim için sakin bir gün oldu,' diye şaka yaptı Stacey.

Dawson, Stacey'ye göz kırparak, "Bir gece daha geç kalmak beni öldürmez," dedi.

Penn, 'Patron, bana ihtiyacın olursa buradayım,' dedi.

Woody'nin talimatları açıktı. Kendi ekibi yayın dışı operasyonların içerdiği riskleri anlıyordu ama aynı şeyi ikinci bir memurdan isteyemezdi. Dawson ve Stacey çocuk kaçırma davası üzerinde çalışırken cinayet davasındaki yardımı çok değerliydi ama şimdi geri dönmüşlerdi ve Penn muhtemelen kendi ekibine dönmek için can atıyordu.

Boş masaya doğru bir adım attı ve elini uzattı. 'Bu davadaki yardımın için teşekkür ederim Penn. Her şeyin nasıl gittiğini sana bildireceğim ama eminim Travis seni özlemeye başlamıştır.

El sıkışmasına karşılık verdi ve ayağa kalktı. "Sizinle çalışmak harikaydı çocuklar," dedi ve hepsini kapsayan bir el salladı. Ve sonra gitmişti.

Ofis aniden daha boş ama garip bir şekilde normal hissettirdi. Yedek masanın üzerine tüneyerek yerini aldı.

"Stace, Kai Lord'un diğer adresleri hakkında bir bilgin var mı?" diye sordu. Woody'ye gitmeden önce polis memurundan kontrol etmesini istemişti.

"Evet patron, Kai Lord adına kayıtlı beş adres daha var.

"Oh, harika. Tam da şu anda ihtiyacımız olan şey daha fazla seçenek. Neredeler?'

"Dördü Birmingham'ın çeşitli bölgelerinde, çoğunlukla öğrenci yurtlarında, ancak beşincisi Wombourne'un eteklerinde.

Bryant, 'Burası yeşil kuşağın başlangıcı, şef,' diye önerdi. "Terk edilmiş çiftlik evlerinden başka bir şey yok.

Dawson, "Bunu ben alırım," dedi. Kim başıyla onayladı.

"Stace, emin olmak için seni Tavistock Yolu'nda istiyorum. Şimdiye kadar peşlerinde olduğumuzu öğrenmiş olmalılar, bu yüzden teslim almak için aynı yeri kullanacak kadar aptal olacaklarını sanmıyorum ama emin olmalıyız. Yoldan uzak dur ve bu senin için de geçerli Kev. Arabada kal ve şüpheli bir şey görürsen ara.

"Evet, patron," dediler birlikte.

"Bryant, sen benimlesin.

Yanıt sessizlik oldu.

"Hey, öğretmenin gözdesi," diye seslendi Dawson.

"Hayal mi kuruyorsun? Bryant gözlerini tavandan ayırdı.

'Biliyor musun, şef, beni rahatsız eden bir şey var. Templeton'ın uyarıya rağmen bölgeyi henüz terk etmemiş olmasını garip buluyoruz.

Dawson inlerken Kim kaşlarını çattı.

"Yetiş Bryant," dedi ve Kim de aynı fikirde olmak zorunda kaldı.

"Hepimiz, beklediği şeyin seksten daha iyi olması gerektiğini düşünüyoruz.

"Bryant, Tanrı aşkına, son zamanlarda neredeydin..." Gözleri onunkilerle buluştu. "Hepsi nerede, şef?

Kim midesindeki endişenin yükselmeye başladığını hissetti. Meslektaşının yüzündeki gergin ifadeden hoşlanmamıştı.

Devam etti. 'Roxanne'in komşusu ondan fazla genç kızı evlat edindiğini söyledi. Striptizde olmadıklarını biliyoruz çünkü çoğunu tanıyoruz, peki hepsi nereye gitti?

Yapbozun bir parçası, hepsinin kafasına dank ettiğinde yerine oturdu. Ama sadece Kim kelimeleri yüksek sesle söyledi.

'Kai, Ellie Greaves'i tecavüze uğraması için götürmüyor. Onu satmaya götürüyor.'

OceanofPDF.com

SEKSEN BİR

Kim sosyal yardım çağrılarına başladığında saat neredeyse sekizdi.

Stacey ikinci çalışta telefonu açtı.

"Yerinde misin, Stace?

"Evet, patron. Tavistock Yolu oldukça sessiz, bu gece sadece iki kız dışarıda, gazete bayiinin kapısında birbirlerine sokulmuşlar.

Kim, "Onları tarif et," dedi.

"Daha yaşlı biri, sarı saçlı, saçları ağarmış, mavi montlu, siyah ayakkabılı-" "Pembe çanta mı?" diye sordu Kim, en kötüsünden korkarak.

"Evet.

Kim başını sallayarak, "Bu Sal," dedi. Hastaneden çıkıp işinin başına bu kadar çabuk döndüğü için o kadına lanet olsun.

"Diğeri neredeyse bir karış daha kısa, kot pantolonlu, spor ayakkabılı, kıvırcık sarı saçlı...

'Gemma'ya benziyor,' dedi Kim. 'Onlara her zaman göz kulak ol, Stace. Şüpheli bir şey olursa hemen beni ara.

"Yapacağım, patron.

Kim görüşmeyi sonlandırdı ve hemen Bryant'ı aradı.

"Beni duyabiliyor musun?" diye sordu. Telefonuna bir kulaklık takmıştı ve mikrofon kaskının iç kısmına yerleştirilmişti ve yanak yastığına dayanıyordu.

"Açık ve net, şef.

Bryant arabasında eller serbest özelliğini kullanıyordu ve hattı açık tutma konusunda anlaşmışlardı.

"Hazır mısın?" diye sordu.

'Ne zaman istersen. Garaj yolunun mükemmel bir manzarası var,' diye cevap verdi. Kim bisikletin sehpasını indirdi ve ayaklarını yere koydu. Bryant sessizce, 'Şef, eğer haklıysak, bunu gerçekten durdurmalıyız,' dedi.

'Biliyorum,' diye cevap verdi.

Bu denklemin içinde bir yerlerde, evinden kandırılarak çıkarılmış ve kendisine tamamen yabancı bir dünyaya yönlendirilmiş genç bir kız vardı. Kim'in bu gece başarısız olurlarsa Ellie'yi nelerin beklediği hakkında hiçbir fikri yoktu ama bildiği tek şey Ellie'nin geri dönmeyeceğiydi.

En iyi senaryosu, Ellie'yi güvenli bir yere götürürken Templeton ve Lord'u yakalayıp bilgi almak için ikisini de sıkıştırmaktı

Kelly Rowe, Donna Hill ve Lauren Goddard cinayetleriyle ilgili.

İçgüdüleri ikisinin de katil olduğunu düşünmüyordu ama içlerinden biri bir şeyler biliyordu ve o kişinin Kai Lord olduğundan şüpheleniyordu. Kaçırılma ve insan ticareti tehditleri onun dilini çözmeye yardımcı olabilirdi.

Bryant beklediğinden çok daha kısa bir süre içinde, 'Hareket var, şef,' diyerek şüphelerini doğruladı.

"Templeton'ın BMW'si, araziden sola dönüyor. "Tamam,

Bryant, onu takip et.

Kim on saniye kadar bekledi ve motosikleti çalıştırdı. Yavaşça minibüsün etrafından dolaştı ve Bryant'ın park ettiği yerin birkaç adım aşağısında park etmiş iki arabanın arasına sıkıştı. Şimdi yapabileceği tek şey beklemek ve tuzak araba hakkındaki önsezisinin doğru olmasını ummaktı.

Kim her zaman aptal adamlarla uğraşmadığını hatırlardı. Templeton ve Kai her neyin peşindeyse, şimdiye kadar kimlikleri tespit edilememişti.

"Neredesin, Bryant?

Harris Yolu'nda ilerliyor. Sürücü koltuğunda kimin oturduğunu göremiyorum ama sıra dışı bir şey yapmıyor. Tüm hız sınırı değişikliklerine uyuyor, trafik ışıkları için bol bol duruyor. Düzensiz bir şey yok.

'Tamam, konuşmaya devam et. Bana nerede olduğunu söyle.'

Tamam, şef. Kidderminster yolundaki adadayız. Çift anayoldan gidiyor. Hızını arttırdı ama yine de hız sınırı içinde kalıyor.

'Eğer bir sonraki adaya geçerse...'

"Evet, şef, ilk çıkış Romsley'e doğru gidiyor. Üçüncü çıkış Fairfield'a gidiyor. Dosdoğru otoyol adasına gider.'

Kim yolun bir kısmını gözünde canlandırıyordu.

'Sol şeritte, yani ya Romsley ya da... dümdüz ileride, şef. Sanırım adamımız eve gitmek için otoyola doğru gidiyor.

Öyle görünüyordu ama Kim o kadar emin değildi.

'Tamam, şef, otoyola katılacağını gösteriyor. Ne yapmamı istiyorsun?'

'Onunla kal Bryant,' dedi.

Yolun yukarısındaki olaysız araba yoluna baktı ve Ellie'nin iyiliği için doğru kararı verdiğini umdu.

OceanofPDF.com

SEKİZ İKİ

Dawson radyonun kadranıyla oynadı. Wombourne'un hemen dışında olmasına rağmen ağaçlar radyo sinyalini neredeyse tamamen kesmişti. Sonunda pes etti. Yarım cümlelerden, şarkılardan ve bir sürü cızırtıdan bıkıp radyoyu kapattı. Ekran kapandı ve dışarıdaki karanlık arabanın içine doldu.

On beş dakikadır tek şeritli yolda park halindeydi ve hiçbir şekilde yanından geçmemişti.

Sessizlik tamdı.

Hiçbir trafik sesi duymuyordu ve son sokak lambası çeyrek mil geride kalmıştı.

Giriş/çıkış noktalarını tespit etmek için çoktan yola koyulmuş ve The Briars adlı bir mülkün dar araba yoluna varmıştı. Ahşap kapı kapatılmıştı. Arabayı döndürmek için dokuz maddelik bir manevrayı tamamladıktan sonra tepeden aşağıya hedef mülke doğru yavaşça inmiş, çıkan araçların kendisini geçmek zorunda kalacağını bilerek güven içinde hareket etmişti.

Mülkün girişi kapısızdı ama ötesindeki alan karanlıktı. Dawson buranın sır saklamak için ideal bir yer olduğuna ikna olmuştu. Gelip gidenleri görecek kimse yoktu. Şüpheli bir şeyi fark edecek kadar yakın komşular da yoktu. Mükemmel bir yerdi.

Ama şef ona arabada kalmasını söylemişti ve acımasız, sadist bir piçin pençesinde genç bir kız olmasına rağmen bunu yapmak zorundaydı.

Kendi kızı Charlotte'u düşündü, henüz iki yaşında bile değildi, her şeyi yoluna koymak için ellerinden geleni yapan kavgacı ebeveynlerin çocuğu olarak dünyaya gelmişti. Hayatında çeşitli derecelerde sevgi hissettiğini biliyordu. Ailesini sevmişti, ilk arabasını sevmişti. Otuz bir yıl boyunca bir ya da iki kızı bile sevmişti. Ama bilmediği şey, kızını ilk kez gördüğünde hissettiği aşktı.

Ve şimdi endişelenmesinin nedeni de buydu. Ya patron yanılıyorsa? Ya Ellie Greaves o karanlığın ötesinde bir yerlerde ağza alınmayacak eylemlere maruz kalıyorsa? Ya çok geç geldiyse ve Templeton çoktan orada bir yerdeyse?

Ellie'nin de bir ebeveyni vardı. Endişeden aklını kaçıran bir anne.

Eğer patron yanılıyorsa, hepsinin korktuğu şeyden bir adım ötede oturuyor olabilirdi.

Dawson başını salladı ve arabanın kapısını açtı. Ve işte o zaman çığlığı duydu.

OceanofPDF.com

SEKSEN ÜÇ

"Bryant, şimdi neredesin? Kim sordu.

"Sanırım Frankley Servisleri'ne giriyoruz. Henüz bacaklarını açmasına gerek yok.'

Hayır, yapmamalı, diye düşündü Kim. Yolun sadece birkaç mil ötesine gitmişti.

Kim, hedefe doğru inen bir dizi far gördü. Başını eğdi ve birkaç arabanın camından baktı.

Bryant, bir hareketlilik var. 03 plakalı hafif bir Mondeo sedan.
Ne buldun?'

'Adamım otoparkın batı ucuna park etmiş. Motor kapatıldı ama araçtan kimse çıkmadı.

Kim, Mondeo'nun yolun sonuna kadar gidip sola dönmesini izledi. 'Git

ona yolu sor, Bryant. O arabada kimin olduğunu bilmemiz gerek.
araba.'

Yolun sonunda beş saniye bekledi ve üç arabanın geçmesine izin verdi. Mondeo ile kendi arasına sokmak için.

"Tamam, otoparkta yürüyorum, şef. Şaşkın görünmeye çalışıyorum.'

Mondeo Kinver köyünün kalbine doğru yavaşça ilerlerken Kim ağzındaki baklayı çıkardı. Bir araba konvoydan ayrılmış, onunla Mondeo arasında sadece iki araç kalmıştı.

"Telefonda kal," dedi.

Kim arka plandaki konuşmaları duyabiliyordu. Dürüst olmak gerekirse Bryant hem şaşkın hem de cana yakın olmayı eşit ölçüde çok iyi yapabiliyordu.

Mondeo sola, Bridgnorth yoluna dönerken Bryant'ın adama yardımları için teşekkür ettiğini duydu. Kahretsin, medeniyete dönüş yolu sağa dönmekti.

Tamam, şef. Yaban kazını buldum. Bu adam Templeton'ın bahçıvanı... söyledi... kontrol et...'

Araba Halfpenny Green Havaalanı'na doğru ilerlerken solu işaret ederek, "Bryant, duruyorsun," dedi.

"Nerede... sen...

"Bryant, eğer beni duyabiliyorsan Bobbington'a giriyorum... havaalanına doğru gidiyorum.

Hat kesildiğinde Kim klik sesini duydu. Lanet olsun. Bryant'ın onu duyup duymadığına dair hiçbir fikri yoktu.

Şu anda gerçekten de tek başınaydı. O da öyle.

Aldığı her eğitim ona kenara çekip beklemesini söylüyordu. Kendi kişisel güvenliği her şeyden önce gelirdi. Kendi hayatını riske atmamalıydı. Sorun şuydu ki, eğitimindeki her durum kurgusaldı, her suç bir senaryoydu. Bu varsayımsal bir masaüstü alıştırması değildi. Ellie Greaves bir PowerPoint sunumunda uydurulmuş bir isim değildi.

Ve eğer genç, masum bir kız uğruna kendini riske atmaya hazır değilse, o zaman eğitimin amacı neydi ki?

Mondeo karanlık havaalanına doğru sola döndü.

Ve o da sola döndü.

OceanofPDF.com

SEKSEN DÖRT

Araba yoldaki bir çukura çarptığında Ellie ağzındaki tıkaça rağmen çığlık atmaya çalıştı. Sarsıntının etkisiyle sırtını bagajın kenarına yasladı.

Ellie yaklaşık yarım saat önce bagaja zorla sokulduğunu tahmin ediyordu. Başlangıçta araba sık sık durup kalkmıştı. Sesler, trafik, bağırışlar, hatta kendisi için geldiğine dua ettiği bir siren bile duymuştu. Ancak diğer tüm sesler gibi bu da yavaş yavaş kaybolmuştu.

İlk başta keskin yağlı koku onu bastırmakla tehdit etmişti, ta ki yanağına yapışan bir bez parçasından geldiğini fark edene kadar. Çenesini kullanarak onu burnundan uzaklaştırmayı başarmıştı ve şimdi yüzü sert bir halı parçasına sürtünüyordu.

Metal tabutunu tekmelemeye ve yumruklamaya çalışırken hayal kırıklığının gözyaşları yanaklarından süzülmüştü ama bagaj kapağı bağlı ellerine ve ayaklarına ulaşamıyordu.

Ve şimdi araba daha hızlı hareket ediyordu, göğsüne çarpan kalbinin hızına uyuyordu.

Şimdi ses yoktu, durup kalkma yoktu ama sürüş daha sarsıntılıydı. Köy yollarında olduklarını tahmin ediyordu. Yolun diğer tarafından geçen büyük bir araç ara sıra kükrüyor, arabayı bir o yana bir bu yana sallıyordu.

Roxanne onu mahzenden çıkarıp Kai'ye teslim ettiğinde nasıl bir araca bindirildiğini bile bilmiyordu. Ve ne kadar yalvarsa da kadının fikrini değiştirememişti.

Arkadaşının yüzündeki duygusuzluğu gören Ellie, aralarında bir bağ olmadığını, Roxanne'ın onu bir an bile önemsemediğini kabul etmek zorunda kalmıştı. Her nazik söz, her jest Kai Lord tarafından satın alınmış ve ödenmişti. Her yorum, iltifat ve sempatik ses mükemmelleştirilmiş ve onu içine çekmek için tasarlanmıştı. İhanet karşısında hissettiği acı, sadece kendi saflığına ve annesinin daha az umursamayacağına inanma isteğine duyduğu öfkeyle eşleşiyordu.

Yolculuk sırasında hissettiği her duygu korkunun yanında sönük kalıyordu. Artık korku, hayati organlarından herhangi biri kadar onun bir parçasıydı. Diğer duygular ve hisler onu ziyaret etti ama korku asla yanından ayrılmadı.

Aniden yolculuk tekrar değişti. Araba yavaşladı ve birbiri ardına keskin dönüşler yapmaya başladı. Kafası arkasındaki metal bir şeye çarptı.

Onu.

Zorlandığı için kalçalarında hissettiği acıyı görmezden gelmeye çalıştı. Cenin pozisyonundaydı ama her an kramp girebileceğini biliyordu. Onları canlandırmaya çalıştı. Kaçmak için her türlü fırsata hazır olmak istiyordu. Baldırına kramp girdi ve gözleri yaşla dolarken haykırdı.

Mantıklı aklı ona Kai Lord'un bunun olmasına asla izin vermeyeceğini söylüyordu ama umudunu kaybetmemeye çalışmalıydı. Aksi takdirde annesini bir daha asla göremeyebileceğini kabul etmek zorunda kalacaktı.

Yolculuğun sona ermek üzere olduğunu biliyordu. Son varış noktalarına yaklaşmışlardı. Bunu hissedebiliyordu. Araba durmak üzereydi ve Ellie durduğunda ne olacağına dair hiçbir fikre sahip değildi.

OceanofPDF.com

SEKSEN BEŞ

Mondeo havaalanına döndüğünde kalan tek araba gözden kayboldu. Önündeki Peugeot'yu takip etti ve önündeki aracın
Mondeo giriş yolu boyunca tek başına devam etti. Geride kalması onu tamamen ele verebilirdi.

Sol tarafına baktığında, sitenin kenarındaki otoparka az bir mesafe kala aracın fren lambalarının yandığını gördü. Farlar çoktan park etmiş bir arabanın üzerinde duruyordu.

Kahretsin, bu bir takastı ve o tek başınaydı. Her şey dakikalar içinde bitebilirdi.

Bir sonraki sola dönüşe geçti ve hızla havaalanının kenarına park edip atından indi.

Daha çok Wolverhampton İş Havaalanı olarak bilinen bu alan, kırklı yılların ortalarında inşa edilmiş 400 dönümlük küçük bir havaalanıydı ve şimdi özel uçaklara, iş jetlerine ve helikopterlere hizmet veriyor.

Yönünü bulmak için bir an bekledi. Bu alanı biliyordu. On iki yaşındayken Keith ve Erica'yla birlikte buraya açık hava pazarlarına getirilmişti. Tarlayı kestirmeden geçerek otoparkın doğu tarafını çevreleyen çitlere ulaşabilirdi.

Kaskını Ninja'nın gidonuna astı ve botlarının altında çıtırdayan buzlu otların arasında koşmaya başladı. Sık çitlere yaklaştıkça daha sessiz adımlar atmaya başladı, bu sırada kulaklarına sessiz sesler geliyordu. Ağaçlardan oluşan duvar görüşünü engelliyordu ama Jeremy Templeton ve Kai Lord'un seslerini net bir şekilde duyabiliyordu.

"Herhangi bir sorun var mı, dostum? Kai sordu.

'Hayır, izleyen herhangi bir polis memuru Beema'yı takip ederdi. Bahçıvanım ne haltlar döndüğünü merak ediyor olmalı,' dedi kendini beğenmiş bir şekilde.

Hızlanan kalp atışlarına rağmen Kim gözlerini devirebilme lüksüne sahipti. Kendisinin bu kadar aptal olduğunu düşündükleri için aşağılanmıştı.

"Sen mi? Templeton sordu.

"Hayır dostum, o kaltağın nereden geldiğime dair hiçbir fikri yok.

'Tamam, bunu çabuk halledelim. Bundan sonra bir süre ortalıkta görünmek istemiyorum. O kadın polisten hiç hoşlanmıyorum.'

Templeton'a bir puan, diye düşündü Kim, ama bu işlemin gerçekleşme hızı karşısında alarma geçti. Ve sayı avantajına sahiptiler.

Templeton, 'Gönderdiğin fotoğrafı aldım,' dedi. "Bu Ukrayna'ya gidiyor.

Kim bir botun açıldığını duyunca yutkundu.

Tek bir boğuk çığlık kulaklarına ulaştı ve Kim gözlerini kapattı.

Yapılacak en mantıklı şey bisikletine dönmek ve Mondeo'nun çıkmasını beklemekti. Ellie'nin o arabada olacağını biliyordu ama Mondeo'nun ondan kaçması riskini göze alamazdı. O zaman elinde ne Kai, ne Templeton, daha da önemlisi Ellie olurdu.

Kim bir bağırıştan önce boğuk bir çığlık duydu.

Jeremy Templeton, "Seni lanet olası sürtük," diye bağırdı.

Ellie her ne yaptıysa suratının ortasına bir şaplak yemişti.

"Sessiz ol, dostum," dedi Kai.

Jeremy, 'Orospu taşaklarıma tekme attı,' dedi.

Kim hızlı düşünmek zorundaydı. Bu iş burada, hemen şimdi bitmeliydi ama büyük bir dezavantajla karşı karşıyaydı. Kaba kuvvetleri, muhtemelen silahları ve kaçmak için motivasyonları vardı. Eğer bu oyunu yanlış oynarsa, cesedi karda lastik izleri arasında bulunacaktı.

Birdenbire bir uçak motorunun gürültüsü sessizliği bozdu.

Kalbi küt küt atmaya başladı. Otoparkın sadece bir bırakma noktası olduğunu sanmıştı. Jeremy Templeton'ın lanet bir uçağı olduğundan hiç şüphelenmemişti. Seçim şansı elinden alınmıştı. Eğer Jeremy Templeton o uçağa binerse Ellie'yi bir daha asla göremeyeceklerdi.

Bryant'ın son mesajını duymuş olması için sessizce dua etti.

Uçak motorunun sesi rölantide çalışan bir hırıltıya dönüşmüştü.

Kim elindeki tek şeyi kullanması gerektiğini fark etti. Gölgelerin arasından çıktı ve elini kalçasına koydu.

"Hey çocuklar, beni özlediniz mi?

OceanofPDF.com

SEKSEN ALTI

Kim önündeki sahneyi hızla değerlendirdi. Kai Mondeo'nun bagajının solunda, Templeton ise sağında duruyordu. Ellie ortada diz çökmüş, elleri bağlıydı. Yanaklarında gözyaşı lekeleri belirgindi.

Üç şaşkın yüz ona doğru baktı ve bu da ona konuşma şansı verdi.

Kai'ye anlamlı anlamlı baktı. 'Teşekkür ederim, Kai. Bundan sonrasını ben hallederim ve sözüme sadık kalacağım. Sana karşı yapılan suçlamalar düşecek.

Templeton şok içinde Kai'ye baktı.

Kim korkmuş kıza güven verici olduğunu umduğu bir gülümseme sunma fırsatını yakaladı.

Kai ellerini kaldırdı ve başını salladı. "Seni

çılgın sürtük.

Kim'in yüzü asıktı. 'Kai, bırak artık. Senden yapmanı istediğimiz şeyi yaptın, şimdi geri çekil. Jeremy'nin aklında bir fikir var. Onu senden daha çok istediğimizi biliyor.

Templeton ondan Kai'ye baktı. Ağzı yukarı doğru dönmeye başladı ve Kim kendisine daha fazla zaman kazandırmak için yaptığı taktiğin işe yaramadığını gördü. Onu ikna etmek, fazladan dakikalar kazanmak için daha fazla çaba göstermesi gerekiyordu.

"Haklıydın Kai," dedi, "bana ilk arabanın gitmesine izin verip ikincisini takip etmemi söylediğinde.

Şimdi Templeton tekrar Kai'ye baktı ve yüzü gök gürültüsü gibiydi. "Beni sattın mı, seni piç?

Kai artık gülümsemiyordu.

"Gerçekçi ol, dostum. Bu anlaşma polise ispiyonculuk yapmaktan çok daha değerli. Ve ne kadar küçük suçlamalardan bahsediyorsa-'

'Kaçırılma ve alıkonulmaya önemsiz diyemem, Kai, ama ben sözümün eriyim. Ve bir de son cinayetlere karışmış olman var-'

"Lanet olası cinayet mi? Jeremy çığlık attı. Arabanın bagajından iki adım uzaklaştı.

"Dostum, onu dinleme. Saçmalıyor. Elinde hiçbir şey yok. Bunu bir düşün.'

Hızla araya girdi. Kai'ye konuşması için ne kadar çok fırsat verirse, bu durum onun için o kadar tehlikeli hale geliyordu. "Evet, bunu bir düşün Jeremy.

Ne yapacağımı nereden bilebilirdim ki? Bu takasın bu gece gerçekleşeceğini nereden bilebilirdim? Tanrım, bunu bir araya getirmek için biraz yardıma ihtiyacım olurdu.

Kim, Jeremy'nin kadınlar hakkındaki düşüncelerine alet oldu. Bunu kendi başına çözmüş olması mümkün değil.

Üçü bir üçgen şeklinde duruyordu.

Kai'nin yüz ifadesi önce öldürücü, sonra da eğlendiriciydi.

K a h r e t s i n , ispiyonculuk yapmadığını kanıtlayabileceği tek bir yol olduğunu fark etmişti.

Ona doğru yürümeye başladı. "Ne

yapıyorsun? Jeremy sordu.

'Bu sürtüğü s o n s u z a dek susturmak. Bana paraya mal olmasından bıktım.'

"Hey, ne yapacaksın?

Kai cebinden bir fiske bıçağı çıkardı.

Templeton, 'Hayatta olmaz,' dedi. "Lanet olası bir polis memurunu

öldürmeyeceğim. Mondeo'nun sürücü kapısına doğru bir adım attı.

'Bu iş çok karmaşık bir hal aldı. Sadece buradan çıkmama izin ver ve sonra ne halt istiyorsan onu yap. Bu boka bulaşmayacağım.'

Kai Templeton'a, 'Olduğun yerde kal,' dedi ama gözleri Kim'in

üzerindeydi. 'Bu sürtüğü sonsuza dek halledeceğim ve sonra işimizi bitirelim.'

Kim geri adım atarak ilerleyen bıçaktan uzaklaştı. Ellie'nin bacaklarını Kai'nin ayak bileklerine doğru savurduğunu ama bir karış farkla ıskaladığını gördü.

Kim daha fazla geri adım atamadı. Sırtını ağaçlardan oluşan duvara dayamıştı. Gözleri Kai'ye sabitlenmişti. Geri adım atmayacaktı. Hiçbir duygu göstermeyecekti. Onun korkak kızlarından biri değildi.

Aralarında sadece bir adımlık boşluk kalacak şekilde yaklaştı.

"Cesur kadınları severim," diye fısıldadı. "Bir noktaya kadar. Bıçağı aralarında parlayacak şekilde kaldırdı. "Ve işte o nokta burası.

Kim, adam ona doğru ilerlerken kaçabileceğini biliyordu. Bu kararı vermek için sadece birkaç saniyesi vardı ama başka seçeneği yoktu. Hele de önünde buzlu zeminde bağlı ve kapana kısılmış bir genç kız yatarken.

'Aylardır başımın belasısın,' dedi. Templeton, "Lanet olsun,

Tanrım, geri çekil," diye bağırdı.

Bıçakla yanağını okşadı.

"Bana paraya mal oldun ve ticaretimi kaybettin ama artık işim bitti, sürtük. Bir vuruş daha.

Kim bıçağa bakmadı. Sert ve soğuk gözlere bakmaya devam etti. Ondan hiçbir şey alamayacaktı. Bıçağı kapmak için göstereceği herhangi bir çaba ciddi bir yaralanmayla ya da daha kötüsüyle sonuçlanacaktı.

Ama en azından denemek zorundaydı.

Sağ elini büktü ve bıçağa doğru hamle yapmaya hazır bir şekilde açtı.

Gözlerini kapadı ve Kai Lord'un gövdesinin ağırlığının üzerine çöktüğünü hissederken sessiz bir dua etti.

OceanofPDF.com

SEKSEN YEDİ

"Stuuurike," diye bağırdı Dawson.

Kim hızla döndüğünde meslektaşının sağındaki çalıların arasından çıktığını gördü. Elinde, şu anda Kai'nin başının yanında duran taşa çok benzeyen ikinci bir taş vardı.

Kim hayatında hiç kimseyi gördüğüne bu kadar sevinmemişti.

Templeton arabaya doğru koşarken Ellie Kai'nin bileğine vurdu. Bu kez Ellie'nin ayağıyla vuruşundaki nişan alma ve zamanlama tam isabetliydi ve adam yere yuvarlandı.

Dawson, 'Hayır bilmiyorsun, günışığım,' dedi.

Dawson onu yüzüstü çevirdi ve bir dizini sırtının küçük kısmına koydu. Templeton'ın bileklerini yakaladı ve kelepçeledi.

Kim aynı şeyi inleyen Kai'ye de yaptı. Başının arkasında hayati tehlike yaratacak kadar kanamayan bir kesik vardı.

Kim ve Dawson aynı anda Ellie'ye ulaştılar. Dawson Kai'nin bıçağını kullanarak Ellie'nin bileklerini bağlayan bandı keserken Kim de kızın ağzındaki bezi yırttı.

Ellie gözyaşlarına boğuldu ve Kim'in kollarına atıldı.

Kolları otomatik olarak titreyen bedenin etrafına dolandı. "Sorun yok Ellie, artık güvendesin, söz veriyorum.

Kız daha da içeri girdi ve Kim geriye düşmemek için kendini sabitlemek zorunda kaldı.

"Sana zarar verdiler mi?

Kız cevap vermeyince Kim sessizce onun saçlarını yatıştırıcı bir şekilde okşadı. "Beni nasıl buldun? Kim, Dawson'a kızın saçlarının üstünden Kafa.

Bryant aradı. Son mesajını almış ve sadece 4 mil uzakta olduğumu biliyordu. Aradığına sevindim. O tilki çığlıkları ödümü koparıyordu.'

Kim küçük bir zafer gülümsemesine izin verdi. Ukrayna yolculuğunun bir sonraki ayağına başlamak yerine, yerde kelepçelenmiş iki pislik ve kollarında hıçkıra hıçkıra ağlayan genç bir kız vardı.

Bunu kabul ederdi.

Kim titreyen kızı Mondeo'nun arka koltuğuna yönlendirdi. 'Şuraya otur. Şimdi iyi olacaksın, söz veriyorum. Elini arka cebine attı ve

Ellie'ye cep telefonunu uzattı.

"Anneni ara ve ona güvende olduğunu söyle.

Ellie telefonu aldı ve kapının kapanmaması için arka koltuğa yan oturdu. Kim bunu anlayabilirdi.

"Onları nasıl oyaladın? Dawson sordu.

"Şuradaki Salak'ı, buradaki Salak'ın onu ispiyonladığına ikna etmeye çalıştı. Ayağıyla Templeton'ın kolunu dürttü. "Ve sen de buna kanacak kadar aptaldın, değil mi, ateşli çocuk?

Templeton kıvrandı ve ona birkaç isim taktı.

Dawson onun diğer kolunu dürttü. "Patron sana retorik bir soru soruyordu.

Dawson tekrar ona döndü. "Riskli olsa da mı?

'Her şey çok hızlı gelişiyordu. Ellie'yi alıp gitmeleri riskini göze alamazdım.

Aslında bu ona birkaç dakikadan fazla zaman kazandırmamıştı ama ekibi sayesinde bu süre yeterince uzun olmuştu.

Ve ekibinden bahsederken genç dedektif çavuşa döndü. 'Kev, yeter artık. Stacey büyük bir kız ve bu senin hatan değildi. Adam gülümsedi. "Evet, o da aşağı yukarı aynı şeyi söyledi.

Kim güldü. "Seni yakaladı mı?

Başını salladı ve kaşlarını kaldırdı.

Onu birkaç kez park halinde görmüştü. Tek başına araba kullanırken.

"Biliyor musun Kev, sandığın kadar bencil bir piç değilsin," dedi onun bakışlarıyla buluşarak.

Dawson arkasına bakarak, "Hey, patron," dedi. Bir dizi far söndü ve sonra söndü.

Bryant uçağın sesi kesilince arabadan indi.

Belli ki birisi pilota yolculuğunun ertelendiğini bildirmişti. Dawson meslektaşına, "Geç olması hiç olmamasından iyidir," diye seslendi. 'Nakliye aracı birkaç dakika uzaklıkta,' dedi yaklaşırken.

Kai'ye doğru başını sallayarak, "Bryant, ceplerini kontrol et," dedi. "Dawson, Templeton'ı kontrol et.

"Kırk beş sterlin," dedi Dawson.

Lord'un cebinden çıkardığı beyaz bir zarfın içindekileri saymaya devam eden Bryant'a baktı.

"Unut bunu Bryant. Paranın el değiştirdiğini rahatlıkla varsayabiliriz.

Templeton'a doğru yürüdü. "Kaldırın onu.

Dawson ve Bryant onu kaldırdı. Yüzünde önceki gün onu neredeyse boğacak olan çocuksu karizmadan eser kalmamıştı. Açık cinsel özgüven gitmiş, geriye çirkin, şımarık, korkmuş küçük bir çocuk kalmıştı.

Ona ters ters bakacak cesareti bile yoktu. Aklı çoktan hasar sınırlamasını hesaplamaya çalışıyordu.

Kai'nin yanına gitti. 'Onu olduğu yerde bırak. Kev, buraya gel.'

Dawson gelip onun yanında durdu.

"Peki, seninle teke tek dövüşmeye cesaret edemeyen adam hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Dawson başını eğdi ve içini çekti. "Biliyor musun, hatırladığımdan çok daha küçükmüş," dedi kaşlarını birbirine yaklaştırarak.

"Bir daha söyle, seni lanet olası-

Dawson güldü ve tehdidine hak ettiği ilgiyi göstererek uzaklaştı.

Yüzündeki ölümcül ifadeyi görebilmek için Kai Lord'un yanına diz çöktü.

"Kai Lord-"

"Yapma," dedi

"Neyi yapma?

"Pişman olacağın bir şey yap. Kim

güldü.

'Senin gibi bir pisliği hapse attığıma nasıl pişman olacağım? İkinizi karakola geri götürdüğümde o zavallı kızları kimin öldürdüğünü bulacağız'.

Kai yüksek sesle gülerek onu şaşırttı. "Evet,

bu konuda iyi şanslar.

Kim midesinde öfkenin döndüğünü hissetti. Onun kendine

güveninden hoşlanmamıştı. "Affedersiniz memur bey," dedi

arkasından küçük bir ses.

Döndüğünde Ellie'yi Bryant'ın uzun paltosuna sarınmış halde buldu. Kim'in telefonunu uzatıyordu.

"Stacey adında bir bayan sizi istiyor.

Kim telefonu aldı.

Üzgünüm Stace, arayacaktım. Burada işimiz bitti. Geri çekilebilirsin ve-
'

"Henüz değil patron," dedi Stacey nefes
nefese. "Ne oldu?
"Sadece bir dakikalığına kafamı çevirdim
ve-" "Ve ne, Stace? Kim ısrarla sordu.
Sal ve Gemma, patron. Ortadan kayboldular. İkisi de. Hemen
istasyondaki beyaz tahta aklına geldi.
İsimler, kalın çizgiler, tüm oyuncuları birbirine bağlayan noktalı çizgiler. Çok önemli bir çizginin eksik olduğunu fark ettiğinde boğazında bir bulantı hisseti.

'Kahretsin,' diye bağırarak bisikletine doğru koştu.

OceanofPDF.com

SEKSEN SEKİZ

Kim metal kapının kolunu denedi. Bir parça şans bulabilirse, binaya hızlı bir giriş yapabilmek için dua etti.

Topuz elinde döndü. Tabii ki ziyaretçi beklemiyorlardı.

Kim kapıyı arkasından sessizce kapattı. Gözlerini karanlığa alıştırmak için üç kez kırpıştırdı. Belli belirsiz gölgeli şekilleri seçebiliyordu ve banyosundan daha büyük olmayan küçük bir resepsiyon alanında olduğunu fark etti. Açık bir kapı metal raflarla dolu daha geniş bir alana açılıyordu. Kim'in görüşüne, deponun uzak ucundaki bir kapıdan gelen ışık huzmesi yardımcı oldu.

Raflardan oluşan dar koridorlarda bir patikadan geçti. Hırdavat işinin tasfiye edildiği zamandan kalma, atılmış çivi ve raptiyelerden oluşan tuhaf kutular rafları dolduruyordu.

Aydınlık kapıya yaklaştı ve bir boğuşma izi gördü. Bir kutu raptiye yere saçılmıştı.

Kim etraflarından dolaşmaya çalışırken kapının diğer tarafından bir ses duydu.

"İntihar etmiş gibi görüneceksin, tıpkı zavallı küçük Lauren gibi," dedi kalbini parçalayan ses.

Kim bir an için gözlerini kapattı.

Kapıyı iterek açmadan önce derin bir nefes aldı.

"Bunu nasıl yapabildin, Sal? Kim odaya girerek sordu. Hemen Gemma'yı gördü. Kız bir sandalyenin üzerinde duruyordu, ağzı tıkalıydı,

boğazına bir ilmik geçirilmişti. Eski arkadaşı sandalyeye tehlikeli bir şekilde yakın duruyordu.

"Burada ne halt ediyorsun? Sal ona doğru dönerek bağırdı. "Başka birinin canını almanı engellemek için buradayım, Sal," dedi kadın,

ileriye doğru bir adım atıyor.

Sal sandalyeye yaklaşınca Kim hareket etmeyi bıraktı.

"Saçmalama, Kim. Ben kimseyi öldürmedim. Ben ve Gemma sadece küçük bir oyun oynuyorduk. Bu çocukları her zaman korudum, tıpkı seni koruduğum gibi.

Kızın gözlerindeki korku ve sağ kolundan damlayan kan bu gerçeği yalanlıyordu.

Kim kıpırdamadan durdu ama Sal'ın dikkatini çekmeye devam etmek zorundaydı. Sandalyeye iyi bir tekme daha atarsa tahtaya bir isim daha ekleyecekti.

'5 sterlinlik banknotları Kelly ve Donna'nın çantalarına koydunuz, değil mi? Biz onların son müşterilerine odaklanmıştık ve sen de bizi Roger Barton'a yönlendirdin. Ama şeride geri döndüklerinde onları bekleyen sendin.

Sal ona ilgiyle bakıyordu, o da devam etti.

"Yerlerini merak ettim, Sal. İlki bir Çin lokantasının arkasında, ikincisi de bir kadın tuvaletinde. Her ikisi de lanet olası arkadaşlarınızı cezbetmek için çok kolay yerler,' dedi acı bir şekilde.

Ve Roger Barton'ın arabasındaki kan. Kelly Rowe'un kanı yolcu koltuğunun ayak boşluğundaydı. Son zamanlarda Kelly Rowe ile birlikte olmamıştı ama Pazar gecesi arabasına bindiğini gördüm. Ayakkabılarınızda bir gece önce öldürdüğünüz kadının kanı vardı. Ve onu Roger Barton'ın arabasında bıraktın.'

Sal omuz silkti ve Gemma'ya doğru döndü. Sanki kavanozdan çok fazla bisküvi almakla suçlanmış gibiydi.

"Burada sana ne oldu Sal? Kim sordu ve bunu açıkça söylemek istemedi.

Hafta başında bisikletine doğru koşarken yaşadığı aynı anı tekrar aklına gelmişti. İşte o zaman eski arkadaşını nerede bulacağını biliyordu.

'Çocukken Bay Nelson tarafından buraya getirilmemi engellemek için devreye girerek beni korumuyordun. Rekabetten kurtuluyordun.'

"Bana hediyeler getirdi," dedi gururla. 'Ve tek yapmam gereken küçük, gevşek aletini birkaç dakikalığına içime sokmasına izin vermekti. Çok kolaydı. Ve daha da iyisi, eğer hareket edersem ve inlemeler çıkarırsam
-'

"Kes şunu," diye bağırdı Kim, elmalı çocuğun birkaç hediye kazanmak için inlemesine ve öğütmesine dayanamayarak.

'Sorun nedir, Kim. Bir fırsat gördüğümü ve bunu değerlendirdiğimi düşünmeye dayanamıyor musun?

Sal etrafına bakındı. 'Burası zanaatımı öğrendiğim yer, sonunda neyi kullanabileceğimi anladığım yer ve çok basitti. Bir kuruşa bile mal olmadı.

"Köşedeki genç kız konusunda beni uyardığında yardım etmiyordun, değil mi? Kim sordu. "Sadece onun gitmesini istiyordun.

Sal sırıttı. "Evet ama sen bunu bilmiyordun.

Ama onları neden öldürdün? Onlar senin arkadaşlarındı. Lauren ne yaptı?'

Sal dudaklarının arasından hava üfledi. 'Slag sadece birkaç aydır bu işi yapıyordu; lanet olası kaltak bütün işi alıyordu. Kai onu sokağa attığı anda başka kimse içeri bakamaz oldu.

'Ve sonra Kelly Rowe, onun sıçrama yapmayı planladığına dair söylentiyi siz başlattınız, değil mi?

Sal'ın yüzünde en ufak bir değişiklik olmadı. Bu kadınlar onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. "Donna bile mi? Kim sordu.

"Bu şok olmuş öfken de neyin nesi, Kim? Bu sürtüklerin hiçbiri umurumda değil. Neden umursayayım ki?" diye sordu. 'Sen bana sadakat ve kalıcı dostluklar hakkında ne öğrendiğimizi söyle. Hiçbir şey. Kendi başımızın çaresine bakmayı öğrendik ve kiram sürekli geliyor.

'Kiranı sikeyim,' diye tükürdü Kim. 'Bununla hiçbir ilgisi yok. Müşterilerin senin yerine diğer kızları seçmesine katlanamıyorsun, değil mi? Kim yem attı.

Sal ona doğru iki adım attı, bu da onu Gemma'nın ayaklarının altındaki sandalyeden iki adım uzaklaştırdı. Kim, Gemma'nın yüzündeki rahatlamayı gördü ama Sal henüz güvenlik için yeterince uzaklaşmamıştı. Kadını daha yakına çekmesi gerekiyordu.

"Senin gözünde bitli bir uyuşturucu bağımlısı olan Donna bile senden daha fazla iş alıyordu.

Kim sonunda bunun sadece rakibini öldürmekle ilgili olmadığını anlamıştı. Sal neredeyse otuz yıl önce bu odada kendinden bir şeyler vermişti. Bir şeylerin buruşup ölmesine izin vermişti ve bu sorun olmamıştı. Ta ki şimdiye kadar. Sal'in yaşı her geçen gün aleyhine işliyordu. Kırklı yaşlarına bile ulaşamadan altın hediyesi yok olduysa, buna değmiş miydi?

"Yüzleş bununla," diye alay etti Kim. 'Senin işin bitti. Dışarıda genç, taze çocuklar varken kimse yaşlı bir ineği becermek istemez.

Sal hızla ona doğru geliyordu ama Kim hazırdı. Öne atılarak sağ kolunu Sal'in boynuna doladı. Sal ilerlemeye devam etti, topuklu ayakkabılarından çıktı, boyunu birkaç santim kısalttı ve Kim'in kolunu ağzıyla aynı hizaya getirdi.

Sal başını sola çevirdi ve Kim'in elinin etli topuğunu ağzına almayı başardı. Dişleri derisini deldi ve etinin içine gömüldü. Çenesi bir pitbull gibi kilitlendi.

Kim acı içinde çığlık attı ve elini kurtarmaya çalıştı. Sal başını bir terrier gibi salladı. Kim sol eliyle uzandı ve Sal'in kafasını uzaklaştırmak için bir avuç saçını yakaladı. Sal'ın kafası geriye doğru kıvrıldı. Kim'in elini tükürdü ve kaba kuvvetle ileri atıldı.

Kadın kurtulurken Kim, Sal'in kafa derisindeki saçların koptuğunu hissetti.

Sal onun tehlikeli pozisyonuna doğru ilerlerken Gemma haykırdı. İyi bir tekme ve her şey bitti.

Kim, Sal ile Gemma'nın arasının sadece yirmi metre olduğunu ve kadının sürekli ilerlediğini fark ederek tökezledi. Aklında tek bir hedefle ileri atıldı. Kendini havaya fırlattı ve Sal'in vücuduna nişan alarak onu yere düşürmeyi hedefledi.

Sal, Kim'in üzerine çıkmasıyla yere düştü. Kim'in vücudunun altında ilerlemeye çalıştı, bu ekstra inçler için çaresizdi.

Kim, vücudu yukarı kaldırırsa sandalyeye yuvarlanıp Gemma'nın boynunu kırabileceklerini biliyordu.

Sal'in kafasına yumruk attı. Acı elinden beynine kadar yayıldı.

Ama kadın, Kim'in üzerine tırmanabileceği kadar sersemlemişti. Sal'in ayak bileklerinden tuttu ve onu yerde sürükleyerek Gemma'dan uzaklaştırdı. Sal onun elini sıktı ve ayağa fırladı. Bir Gemma'ya, bir de kapıya doğru baktı. Kim kararsızlığı gördü ve Sal'in baldırlarının arkasına tekme attı. Sal dizlerinin üzerine düştü ama bloklardan gelen bir koşucu gibi çıkışa doğru ilerlemeyi başardı.

Ama Kim hazırdı ve Sal'ı tekrar yere itti.

Her hareket onları kapıya yaklaştırıyor ve Gemma'dan uzaklaştırıyordu.

Kim, Sal'in üzerine yürüdü ve sol böbreğine bir tekme attı. Kadın yan tarafını tuttu ama ilerlemeye devam etti. Kim nefes almak için bir saniye bekledi.

"Nereye gittiğini sanıyorsun sen?" dedi eğilerek.

Sal'ın sağ kolunu yakaladı ve onu sırt üstü çevirerek dizini Sal'ın sırtına yerleştirdi.

Sal, "Hayııııır," diye bağırdı ve tek bir hamleyle Kim'in sağ dizini yerinden oynatmayı başardı.

Nefret, adrenalin ve parmaklıklar ardındaki bir hayatla pompalanan Sal, Kim'i yana fırlatmayı başardı ama odağı artık kaçmak değildi. Kim geriye doğru savrulduğunu hissederken gözleri nefretle doluydu. Başının arkası beton zemine çarptı.

Sal onun üstündeydi. Elleri Kim'in boğazına yapışmıştı. "Seni

lanet olası kaltak, seni lanet olası karışan kaltak...

Kim havanın vücudunu terk ettiğini hissetti. Çılgınca yutkundu ama hiçbir şey geçemedi. Başı yüzmeye başladı. Uzaktan siren sesleri duydu. Onlar gelene kadar dayanamayacağını biliyordu. Bir dakikadan daha az yaşayacaktı.

Görüşü bozulmaya başladığında elleri Sal'ın elinden kurtulmak için yan tarafını itmeye çalışıyordu.

Karanlık zihninin gözüne netlik getirdi. Birdenbire tam olarak nerede olduklarını anladı. Gözlerini açtı ama görüşü artık tamamen kaybolmuştu. Ciğerleri oksijensiz kalmıştı. Ve kendi hayatını kurtarmak için tek bir şansı vardı. Sahip olduğu tüm kararlılığı topladı ve sola doğru yuvarlandı. Gafil avlanan Sal da onunla birlikte yuvarlandı ve yere düştü.

Delici bir çığlık boşluğu doldurdu.

Boğazındaki baskı aniden gevşedi. Kim gözlerini açtı ama görüşü bulanıktı.

Sal'in elleri vücudunun her yerine uzanıyordu. Alevlerle kaplanmış gibi tekrar yuvarlandı. Raptiyeler sırtından bir iğne yastığı gibi çıkmıştı.

Kim değerli oksijeni açlıkla yuttu.

Sal yana düştü ve Kim oturur pozisyona gelmek için çabaladı. Ciğerleri ağrıyordu ama görüşü geri geliyordu.

Metal kapının patlayarak açılma sesi o güne kadar duyduğu en tatlı sesti. Bulunduğu yeri bağırdı ve Bryant bir saniye içinde onun yanında oldu. Durumu ve boynundaki izleri çabucak değerlendirdi.

"Tanrı aşkına, şef," diye bağırdı.

"İkiniz de Gemma'yı çağırın, içeride.

İki üniformalı memur olay yerine geldi.

Kim elini kaldırdı ve hâlâ yerde kıvranan Sal'i işaret etti.

Bayılmadan önce 'Kelepçeleyin onu,' demeyi başardı.

OceanofPDF.com

SEKSEN DOKUZ

Kim kendine geldiğinde uzun boylu yeşil bir uzaylı tarafından rehin tutulduğunu gördü.

Kendini kurtarmak için mücadele etti.

"Sakin ol, şef," dedi Bryant. "Sadece sağlık görevlisi, seni kontrol ediyor. "Sal nerede?

'Açık onu yol için Hastane altında Polis Gardiyan. O değil hiçbir yere gitmiyorum.'

Kim anlayışla başını salladı. "Gemma?

Bryant gülümsedi. "Sizinle konuşmak için bekliyorum.

Kim kendini ambulansın arkasındaki sedyeden yukarı itti. Başı dönüyordu ama kendini ileri doğru itti.

"Şef, gitmen gerek-

"Bryant, yaygarayı kes ve yoldan çekil.

Bryant kenara çekilerek etrafı Kuzey Işıkları'nın mavi versiyonu gibi aydınlatan bir flaş denizi ortaya çıkardı. Gözleri Bryant'ın arabasının yanında birbirine yakın duran Gemma ve Dawson'a takıldı. Dawson'ın paltosu Gemma'nın omuzlarına dolanmıştı.

Kim çocuğun hâlâ titrediğini görebiliyordu.

Gemma, Kim ona ulaşmadan önce döndü. Gözlerindeki korku anında kayboldu.

Kim, "Kev, bize bir dakika izin ver,"

diye sordu. Dawson başını salladı ve

uzaklaştı.

"İyi misin? Kim sol elini Gemma'nın koluna koyarak sordu. Gemma başını sallayarak elini kendi eliyle kapattı.

"Öyle misin?" diye sordu.

Kim gülümsedi. "Artık buralarda takılmadığına göre öyleyim.

Kim'e döndü. Gözleri parlıyordu ve sesi kalındı. "Bak, orada yaptığın şey..." Başını salladı. "Hiç kimse... Ben sadece...

"Başka ne yapmam gerekiyordu? Kim sordu.

"Seni öldürmeye çalıştım," dedi Gemma

kısık sesle. Kim üzgün bir ifadeyle

gülümseyerek, "Hayır, yapmadın," dedi.

"Evinizdeydim, hazırdım ve-

"İki gün önce evime gelip lanet fırın cipslerimi yedin ama o zaman denemedin, değil mi?

"O zamanlar talimat almamıştım," diye dürüstçe cevap verdi.

Kim kollarını kavuşturdu ve başını öne eğdi. "Peki, bunu tam olarak nasıl yapacaktın?" diye sordu.

"Şey, ben... err...

'Kahretsin, bu beni hayatım için korkutuyor. Lanet olası bir planın bile yoktu.

Gemma başını geriye atıp yüksek sesle gülerek onu şaşırttı. "Şimdi sen söyleyince, aslında söylemedim.

Birlikte güldüler ve sonra ayıldılar.

'Dinle Gemma, senin sorunun düşündüğün kadar kötü olmaman. Düşündüğün kadar aptal değilsin ve düşündüğün kadar değersiz değilsin.

Gemma kahkahalarla güldü ve sonra başını eğdi.

"Hey, bana bak," dedi Kim.

Gemma başını kaldırdı ve Kim onun yanaklarından süzülen gözyaşlarını gördü. "Evet, demek istediğimi kanıtlıyor gibisin," dedi nazikçe.

Kim içinden geçen ani şefkat dalgasına engel olamadı. Tanrım, bu çocuğun nesi vardı?

Yanında bir sağlık görevlisi belirdi. "Kontrol edilmesi için onu çıkarmamız gerekiyor...

Kim kenara çekilerek, "Evet, evet, sorun değil," dedi. Başını Gemma'ya doğru eğdi. 'Şimdi, onlara bir bok vermeye kalkma. Sana göz kulak olmaya çalışıyorlar.

Gemma gözlerini sildi ve bir ahududu üfledi.

Kim kapıyı geri çekip açana kadar kapı neredeyse kapanmıştı. "Ve eğer bir ara yolunuz benimkine düşerse, isterseniz uğrayın. "Ciddi misin?" diye sordu geniş gözlerle.

'Evet, ama kendi yemeğini getir. Buzdolabımı gördün.'

Kapı tamamen kapanmadan hemen önce Gemma'nın kıkırdadığını duydu.

Meslektaşlarına doğru yürümeden önce aracın uzaklaşmasını izledi.

"Ellie? Kim sordu.

Bryant, 'Eve dönerken bir polis arabasında,' dedi.

"Patron, patron, sen-?

"Ben iyiyim, Stace," diyerek kendisine doğru hızla gelen polis memurunu rahatlattı.

"Boynun..." dedi, bakarak. 'Dürüst
olmak gerekirse, Stace. Ben iyiyim,'
dedi.

Hepsi birbirlerine baktı. Gülümsemeler geniş ve samimiydi.

"İyi işti çocuklar, çok iyi işti. Hepsi
başını salladı.

"Şef, sizi almak için bekleyen bir ambulans var...

Kim gözlerini devirdi. "Lütfen onu hasta insanlarla ilgilenmesi
için gönderin. Başını salladı ve ambulansın gitmesini işaret etti.

"Biliyor musun Bryant?" dedi.

Ona döndü, belli ki akşamki olaylarla ilgili derin bir açıklama bekliyordu.

Ona döndü ve gülümsedi. "Bu işi çok seviyorum.

OceanofPDF.com

NINETY

Kim, silme tahtasına bakarken ofisteki huzurun tadını çıkarıyordu.

Bryant Sal ile görüşüyordu, Dawson ve Stacey Jeremy Templeton ile görüşüyorlardı ve o da süreç boyunca sessizliğini koruyan ve suratını asan Kai Lord ile görüşmesini henüz bitirmişti. Roxanne bir hücrede bekliyordu ve Ellie güven içinde annesiyle birlikte evine dönmüştü.

Geriye kalan tek şey tahtayı silmekti. Bu eylem içgüdülerinin yatışmasıyla el ele gitti. Bu, davanın çözüldüğünü gösteren son eylemdi.

Bu gerçek ve sembolik bir silme hareketiydi. Ve o

henüz bunu yapmaya hazır değildi.

Bunu gerçekten daha önce görmeliydi. Tahtadaki her satırın bir şekilde Sal'e çıktığını görmeliydi.

Kelly Rowe koşullar tarafından köşeye sıkıştırılmıştı. Seks ticareti onun için geçici bir önlemdi ve klişeye rağmen Kelly hakkında öğrendikleri doğruydu. Çocuğu için en iyisini yapmak isteyen sevgi dolu bir anneydi.

Donna Hill, bağımlılıkla mücadele eden ve hayatta kalmak için elinden geleni yapan kayıp bir ruhtu. Acımasız, ruhsuz, hırslı ve empati kurma kapasitesi olmayan bir kadın tarafından annesiyle olan sıkıntılı ilişkisinden koparılmıştı. Ve az kalsın başka bir masum ruhla tekrar birlikte olacaktı.

Zavallı Lauren Goddard, öz annesi tarafından acımasızca seks ticaretine kurban edilmiş ve ardından arkadaş kılığına girmiş biri tarafından bir binanın kenarından aşağı itilmişti.

Üçü de farklı nedenlerle sokaklarda çalışıyordu ve kendilerinden daha deneyimli, şefkatli ve korumacı bir kadın olan Sal ile arkadaş olmuşlardı. Ve o bunların hiçbiri değildi. Bunun yerine, çocukken çarpıtılmış bir kadın bulmuşlardı. Kendi değer algısı istismar ve zalimlikle çarpıtılmıştı. Kim bunun tohumlarının bakım yıllarında atıldığını düşünmüştü ama şimdi Sal'in yeni doğan kız kardeşine zarar vermeye çalıştığı söylentisinin gerçek olup olmadığını merak etmekten kendini alamıyordu. Belki de o zamanlar rekabetten korkmuştu. Bunu asla bilemeyeceğinden şüpheleniyordu.

Bir de Ellie vardı. Masum, saf ve büyümek için çaresizdi, tuzağa düşürülmüş ve sömürülmüştü, Roxanne tarafından sokaklar için yetiştirilmiş ve sonra satılmıştı - kaderi Ukrayna'ya gitmekti.

Dawson ve Stacey'nin üzerinde çalıştığı davayı düşündü. Çocuğu için her şeyi feda etmeye hazır olan Cristina'yı. Ona sahip olduğundan daha iyi bir hayat vermek için bebeğini bir daha asla görememeye ya da kucağına alamamaya katlanabilirdi. Çocuk hâlâ güvenli bir şekilde koruyucu ailenin yanındaydı ve ona her geçen gün daha da bağlanıyordu. Şimdiden hayatı karmaşık bir hal almıştı ama sosyal hizmetlerin, sonuç ne olursa olsun çocuğun refahını sağlayacağına güveniyordu.

Dawson ve Stacey, Cristina ve babası aracılığıyla, sömürülen, dövülen ve terk edilen kaçak işçilerden oluşan bir ağı ortaya çıkarmışlardı. İnsanlara köpek ya da çiftlik hayvanı gibi davranılıyor, doğru düzgün barınma, yemek ya da sağlık hizmeti verilmiyordu. Kandırılan ve daha sonra sığır gibi alınıp satılan bireyler.

Ve son olarak Gemma vardı. Savunmacı, isyankâr, yemek için hâlâ bedenini satan sert Gemma. Bir zamanlar onu öldürmeye çalışması için manipüle edilmiş ama bunu tam olarak başaramamış olan çocuk.

Hayatını kaybetmeye bu kadar yaklaşmış olması, onu yaşama biçimiyle ilgili herhangi bir şeyi değiştirecek miydi? Kim dudaklarında beliren gülümsemeyi kabul ederek merak etti.

Ekibi her zamanki gibi onu şaşırtmıştı. Neredeyse bir yabancıyı aralarına almışlar ve onun katılımına profesyonelce uyum sağlamışlardı. Penn pek sıcak bir karakter değildi ama zeki, sezgileri kuvvetli ve biraz da tuhaf biriydi. Ve çok yardımcı olmuştu.

Dawson'ın iş arkadaşını gözünün önünden ayırmama ve onun güvende olduğundan emin olana kadar dairesini koruma konusundaki kararlılığını düşündükçe gülümsedi. Stacey'nin gerçek dünyaya geri dönme konusundaki cesaretine hayranlık duyuyordu. Ve bir de Bryant vardı, ekibi bir arada tutan yapıştırıcı ve o bunun farkında bile değildi.

Kapıya doğru yaklaşan belli belirsiz ayak seslerini duyunca içinde kabaran gurur duygusuna engel olamadı.

Beklediği kişi buydu. "İçeri gelin," dedi genç

polis memuruna.

Ian Skitt içeri girdi ve otomatik olarak silme tahtasına baktı, tepkisi ona tanıdığı bir isim gördüğünü söyledi.

Beyaz gömleğinin yakası açıktı ve gözleri gece vardiyasından dolayı kan çanağına dönmüştü. Ellerini huzursuzca ceplerine soktu.

"O notu kapıma sen koydun, değil mi?" diye sordu. Adam başını salladı.

"Lauren Goddard senin küçük kız kardeşindi. Sen de götürülen çocuklardan biriydin.

"Tanrı'ya şükür," diye mırıldandı. "Üzgün müsün? Kim sordu. "Yok bir şey, şey...

"Devam et," diye ısrar etti Kim.

"Ben iyiydim. Orta yaşlı bir çift tarafından uzun süreli evlat edinildim ve dokuz yıl boyunca bana baktılar. Onlar benim ailemdi. Şanslıydım.

Kim anlamıştı. Keith ve Erica ile geçirdiği üç yıl, tüm hayatının yapı taşlarını oluşturmuştu.

"Onu hiç gördün mü?

"Evet. Ölmeden sadece iki hafta önce onu apartmanın çatısında buldum. Annesini bırakıp benimle gelmesini istedim ama o reddetti. Onu terk ettiğimi söyledi. Yere doğru baktı. "Benden nefret ettiğini ve beni bir daha görmek istemediğini söyledi.

"Yani onu görmek için toplum merkezini ziyaret etmeye başladınız?" "Onu sıkıştırmak istemedim. Sadece yakınında olmak istedim.

Kim anladı.

Kendi hatası olmaksızın aile evinden uzaklaştırılmış ve bu fırsatı en iyi şekilde değerlendirmişti. Bu hediyeyi almış ve kendine iyi bir hayat kurmuştu. Kim kendisine verilen ve Lauren'a verilmeyen her şeyin suçluluğunu taşıdığını biliyordu.

'Yapabileceğin hiçbir şey yoktu,' diye teklif etti.

İfadesi ona bu duygusu için teşekkür ediyordu ama gerçekte bu kabullenme şu anda çok uzaktaydı. Ona verebileceği son bir şey daha vardı.

'Lauren'in cesedi şu anda toprağa geri veriliyor. O senin kardeşindi ve benimle gelmeni istiyorum.

Yutkundu. "Bu hoşuma giderdi.

Kim ceketini aldı ve durakladı. Bilmesi gereken bir şey vardı.

"Skitt, neden gelip benimle kız kardeşinin ölümü hakkında konuşmadın?

Birkaç saniye düşündü. "Onun kimse için önemli olacağını düşünmemiştim.

Kim bir kez daha tahtaya bakmadan önce onu onayladı ve gülümsedi.

"Bu ofiste, sizi temin ederim ki herkes önemlidir.

Dedektif Kim Stone ve ekibinden etkilendiyseniz, serinin ilk kitabı olan *SESSİZ ÇIĞLIK* ile her şeyin nerede başladığını görün - sizi son sayfaya kadar bağlayacak bir seri katil gerilimi.

BURADAN SİPARİŞ VER!

OceanofPDF.com

SESSİZ ÇIĞLIK

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 1. KITAP

#1 BESTSELLER

En karanlık sırlar bile sonsuza dek gömülü kalamaz...

Beş figür sığ bir mezarın etrafında toplanır. Hepsi sırayla kazıyordu. Yetişkin boyunda bir çukur daha uzun sürerdi. Masum bir can alınmıştı ama anlaşma yapılmıştı. Sırları gömülecek, kanla bağlanacaktı...

Yıllar sonra, bir müdire vahşice boğulmuş halde bulunur; bu, Black Country'yi şoke eden korkunç cinayetlerin ilkidir.

Ancak eski bir çocuk evinde insan kalıntıları bulunduğunda, rahatsız edici sırlar da ortaya çıkar. **Dedektif Kim Stone**, cinayetleri on yıllara yayılan sapkın bir kişinin peşinde olduğunu kısa sürede fark eder.

Ceset sayısı arttıkça, Kim'in katil tekrar saldırmadan önce onu durdurması gerekmektedir. Ancak katili yakalamak için Kim, çok geç olmadan kendi geçmişindeki şeytanlarla yüzleşebilecek midir?

Rachel Abbott, Val McDermid ve Mark Billingham hayranları, İngiliz polisiye romanının bu sıra dışı yeni sesinin büyüsüne kapılacaklar.

BURADAN SİPARİŞ VER!

OceanofPDF.com

ANGELA'NIN E-POSTA KAYDI

Angela'nın en son yayınlarından haberdar olmak ister misiniz? Buradan kaydolun! E-postanızı asla başka biriyle paylaşmayacağımıza ve yalnızca yeni bir kitap çıktığında sizinle iletişime geçeceğimize söz veriyoruz.

OceanofPDF.com

AYRICA ANGELA MARSONS TARAFINDAN

Dedektif Kim Stone serisi:

1. SESSİZ ÇIĞLIK

2. KÖTÜ OYUNLAR

3. KAYIP KIZLAR

4. ÖLÜLERİ OYNAYIN

5. KAN HATLARI

6. ÖLÜ RUHLAR

7. KIRIK KEMİKLER

Diğer kitaplar:

1. SEVGİLİ ANNE

2. UNUTULMUŞ KADIN

OceanofPDF.com

ANGELA'DAN BİR MEKTUP

Öncelikle, Kim Stone serisinin yedinci bölümü *olan Broken Bones*'u okumayı seçtiğiniz için size çok teşekkür etmek istiyorum.

Seks ticaretinde çalışmakla ilgili bir fikir olarak başlayan hikaye, tımar, fuhuş, tuzağa düşürme ve modern köle ticareti hakkında bir hikayeye dönüştü. Bugün hala varlığını sürdüren ve nesilden nesile etki eden insan mülkiyetinin inanılmaz dehşeti, keşfetmeye mecbur hissettiğim bir konu. Bu duygusal yolculukta bana katıldığınız için teşekkür ederim. Umarım beğenmişsinizdir.

Eğer hoşunuza gittiyse, bir yorum yazarsanız sonsuza dek minnettar olurum. Ne düşündüğünüzü duymayı çok isterim ve bu aynı zamanda diğer okuyucuların kitaplarımdan birini ilk kez keşfetmelerine yardımcı olabilir. Ya da belki arkadaşlarınıza ve ailenize tavsiye edebilirsiniz...

Yeni çıkan kitaplarımla ilgili en son haberleri takip etmek için aşağıdaki bağlantıya tıklayarak haber bültenine kaydolabilirsiniz. Sadece yeni bir kitabım çıktığında sizinle iletişime geçeceğime ve e-postanızı asla başka biriyle paylaşmayacağıma söz veriyorum.

Buradan kaydolun!

Kırık Kemikler'de Dawson ve Stacey arasındaki dostluk hakkında daha fazla şey öğrenmekten ve onlara birlikte bir davada çalışma fırsatı sunmaktan keyif aldım. Bir önceki kitapta Kim ve Bryant'ı ayırdıktan sonra, burada onları tekrar bir araya getirmek hoş bir aşinalıktı. Onların şakalaşmalarını kesinlikle özlemişim.

Kim'e kitabın hemen başında ona tamamen yabancı bir durum sunmak ilginçti ve annelik içgüdüsüyle ilgili olarak onunla biraz eğlendiğimi itiraf etmeliyim. Bu bölümlerin yazımı sırasında hiçbir bebeğin zarar görmediğine söz verebilirim!

D.I. Kim Stone serisinde altı kitap daha var - *Sessiz Çığlık*, *Şeytani Oyunlar*, *Kayıp Kızlar*, *Play Dead*, *Blood Lines* ve *Ölü Ruhlar* - bu nedenle *Kırık Kemikler*'i beğendiyseniz ve diğer kitapları okumadıysanız, umarım onları da severek okursunuz.

Sizden haber almak isterim - bu yüzden lütfen Facebook veya Goodreads sayfamdan, Twitter'dan veya web sitemden iletişime geçin.

Desteğiniz için çok teşekkür ederiz, çok makbule geçti. Angela

Marsons

www.angelamarsons-books.com

OceanofPDF.com

KÖTÜ OYUNLAR

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 2. KITAP

Kötülük ne kadar büyükse, oyun da o kadar ölümcüldür...

Bir tecavüzcü vahşi bir saldırıda parçalanmış halde bulunduğunda, Dedektif Kim Stone ve ekibi hızlı bir çözüm getirmek için göreve çağrılır. Ancak daha fazla intikam cinayeti ortaya çıktıkça, kısa süre içinde çok daha kötü niyetli birinin iş başında olduğu anlaşılır.

Soruşturma hızla ivme kazanırken, Kim kendini büyük bir tehlikeye maruz kalmış ve kendi sapkın deneylerini gerçekleştiren ölümcül bir kişinin hedefinde bulur.

Onun her zayıf noktasını bilen bir sosyopatla karşı karşıya.

Dedektif Stone, yaptığı her hareket ölümcül olabilir. Ceset sayısı artmaya başladıkça, Kim cinayetleri durdurmak için her zamankinden daha derine inmek zorunda kalacaktır. **Ve bu sefer kişisel bir mesele.**

BURADAN SİPARİŞ VER!

ÖZEL BIR ALINTI OKUYUN

Birinci Bölüm

Black Country - Mart 2015

Üç dakika kaldı.

Şafak baskınları bundan daha büyük olamazdı. Davayı oluşturmak aylar almıştı. Ve şimdi Kim Stone ve ekibi hazırdı. Sosyal hizmet görevlileri yolun karşısına yerleştirilmişti ve içeri girmeleri için işaret verilecekti. İki küçük kız bu gece burada uyumayacaktı.

İki dakika kaldı.

Telsizi tuşladı. "Herkes yerinde mi?

"Emrinizi bekliyorum, Şef," diye cevap verdi Hawkins. İki sokak ötede park etmiş olan ekibi, mülkün arka tarafını emniyete almaya hazırlanıyordu.

"H a z ı r ı z , Şef," dedi Hammond arkadaki arabadan. Hızlı ve sağır edici bir giriş sağlayacak olan 'büyük anahtar' elindeydi.

Bir dakika kaldı.

Kim'in eli kapı kolunun üzerinde duruyordu. Kasları gerildi, yaklaşan tehlikeden kaynaklanan bir adrenalin patlaması; vücudu savaşmak ya da kaçmak arasında bir seçim yapıyordu. Sanki kaçmak bir seçenekmiş gibi.

Dönüp en önemli şeye sahip olan ortağı Bryant'a baktı: arama emri.

"Bryant, hazır mısın? Başıyla onayladı.

Kim saniye ibresinin on ikiyi göstermesini izledi. Telsizden 'Hadi, hadi, hadi,' diye seslendi.

Sekiz çift çizme kaldırımda gümbürdeyerek ön kapıda birleşti. Oraya ilk Kim vardı. Hammond infazcıyı kapıya doğru savururken o kenara çekildi. Ucuz ahşap çerçeve üç tonluk kinetik enerji karşısında çöktü.

Brifinge uygun olarak, Bryant ve bir polis memuru arama emrini tebliğ etmek üzere doğruca merdivenlerden yukarı, ana yatak odasına doğru koştular.

"Brown, Griff, salonu ve mutfağı alın. Gerekirse her yeri soyun. Dawson, Rudge, Hammond, benimlesiniz.'

Ev bir anda dolap kapaklarının açılma ve çekmecelerin çarparak kapanma sesleriyle doldu.

Üstündeki döşeme tahtaları gıcırdadı ve bir kadın histerik bir şekilde feryat etti. Kim bunu duymazdan geldi ve iki sosyal hizmet görevlisine eve girmeleri için işaret verdi.

Kiler kapısının önünde durdu. Kolunu bir asma kilit tutuyordu.

"Hammond, cıvata kesiciler," diye seslendi.

Memur onun yanında belirdi ve metali ustalıkla kopardı.

Dawson onun önüne geçerek duvarda bir düğme aradı.

Koridordan gelen bir ışık hunisi taş basamakları aydınlattı. Dawson aşağıya doğru ilerledi ve meşalesini yakarak ayaklarının altındaki yolu aydınlattı. Bayat duman ve rutubet kokusu havaya sinmişti.

Hammond bir spot lambasının bulunduğu köşeye yöneldi. Lambayı yaktı. Işın, odanın ortasına hâkim olan kare şeklindeki spor minderine yöneldi. Hemen ötesinde bir tripod duruyordu.

Karşı köşede bir gardırop vardı. Kim dolabı açtığında okul üniforması ve banyo kıyafetleri de dahil olmak üzere bir dizi kıyafet buldu. Gardırobun zemininde oyuncaklar vardı: lastik bir halka, plaj topu, oyuncak bebekler.

Kim mide bulantısına karşı koydu.

"Rudge, fotoğrafları çek," diye talimat verdi.

Hammond duvarların her birine vurarak gizli bir yer olup olmadığını kontrol etti.

En uzak köşede, bir oyukta, içinde bilgisayar olan bir masa duruyordu. Onun üzerinde üç raf vardı. En üstteki raf dergilerle doluydu. İnce sırtları içerikleri hakkında hiçbir ipucu vermiyordu ama Kim ne olduklarını biliyordu. Orta rafta çeşitli dijital kameralar, mini diskler ve temizlik malzemeleri vardı. En alt rafta ise on yedi DVD saydı.

Dawson *Daisy Goes Swimming* etiketli ilk filmi aldı ve disk sürücüsüne yerleştirdi. Yüksek güçlü makine hızla canlandı.

Sekiz yaşındaki Daisy ekranda sarı bir mayo içinde belirdi. Lastik halka minik belini çevreliyordu. İnce kolları vücudunun üst kısmını sarıyor ama titremesini durdurmak için hiçbir şey yapmıyordu.

Duygular Kim'in boğazını sıktı. Gözlerini kaçırmak istedi ama yapamadı. Kendi kendine olacakları engelleyebileceğini düşündü - ama elbette engelleyemezdi, çünkü zaten olmuştu.

"Şimdi ne olacak baba? Daisy'nin titrek sesi sordu.

Tüm faaliyetler durdu. Kiler hareketsiz kaldı. Küçük kızın sesiyle felç olan dört sert subaydan çıt çıkmıyordu.

"Küçük bir oyun oynayacağız tatlım," dedi baba, kamera görüntüsüne girerek.

Kim yutkundu ve büyüyü bozdu. "Kapat şunu, Dawson," diye fısıldadı. Sonra ne olduğunu hepsi biliyordu.

"Piç kurusu," dedi Dawson. Diski yerine yerleştirirken parmakları titriyordu. Hammond köşeye baktı ve Rudge yavaşça kamerasını temizledi

Lens.

Kim kendini toparladı. 'Çocuklar, bu pisliğe yaptıklarının bedelini ödeteceğiz. Size söz veriyorum.

Dawson her bir kanıtı detaylandırmak için evrakları çıkardı. Önünde uzun bir gece vardı.

Kim üst katta bir kargaşa duydu. Bir kadın histerik bir şekilde çığlık atıyordu. "Şef, buraya gelebilir misin? Griff aradı.

Kim etrafa son bir kez baktı. "Burayı parçalayın çocuklar.

Kiler merdivenlerinin başında subayla karşılaştı. "Ne?

"Karım bazı cevaplar istiyor.

Kim, kırklı yaşlarının ortalarında, zayıf bedenine bir sabahlık tutturmuş bir kadının durduğu ön kapıya doğru yürüdü. Sosyal hizmet görevlileri titreyen iki kızını bir Fiat Panda'ya yerleştirdi.

Kim'i arkasında hisseden Wendy Dunn döndü. Renksiz yüzüne karşı gözleri kıpkırmızıydı. "Çocuklarımı nereye götürüyorlar?

Kim onu bayıltma isteğini kontrol etti. "Hasta, sapık kocandan uzak dur.

Kadın giysiyi boğazına kadar sıktı. Başı bir o yana bir bu yana sallanıyordu. 'Bilmiyordum, yemin ederim bilmiyordum. Çocuklarımı istiyorum. Bilmiyordum.

Kim başını eğdi. 'Gerçekten mi? Karısı kendisine kanıt gösterilinceye kadar inanmama eğilimindedir. Henüz bir kanıt görmediniz, değil mi Bayan Dunn?'

Gözleri Kim'den başka her yere daldı. "Yemin ederim, bilmiyordum.

Kim öne doğru eğildi, Daisy'nin görüntüsü zihninde tazeydi. 'Sen yalancı bir kaltaksın. Biliyordun. Sen onların annesisin ve sonsuza dek zarar görmelerine izin verdin. Umarım sefil hayatının geri kalanında bir an bile huzur bulamazsın.

Bryant yanında belirdi. "Şef...

Kim bakışlarını titreyen kadından ayırdı ve arkasını döndü.

Bryant'ın omzunun üzerinden, iki genç kızın dünyayı asla olması gerektiği gibi görememesini sağlamaktan sorumlu olan adamın gözlerinin içine baktı. Evdeki diğer her şey kayboldu ve birkaç saniyeliğine sadece ikisi kaldı.

Sertçe baktı ve adamın çenesinden eriyen balmumu gibi sarkan sarkık, fazla deriyi fark etti. Nefes alış verişi hızlı ve güçlüydü, kırk taşlık vücudu her türlü hareketten bitkin düşmüştü.

"Buraya gelip... canın ne istiyorsa... onu yapamazsın.

Ona doğru yürüdü. Aralarındaki mesafeyi kapatırken tüm varlığı geri tepti. "Yapabileceğimi söyleyen bir arama iznim var.

Başını salladı. "Avukatımı çağırmadan önce... evimden... çıkın.

Arka cebinden kelepçeleri çıkardı. "Leonard Dunn, sizi on üç yaşından küçük bir çocuğa penetrasyon yoluyla saldırı, on üç yaşından küçük bir çocuğa cinsel saldırı ve on üç yaşından küçük bir çocuğun cinsel aktivitede bulunmasına neden olma şüphesiyle tutukluyorum.

Gözleri onunkilere dikilmişti. Sadece panik gördü.

Bryant hazırlık için Dunn'ın kollarını tutarken kelepçeleri açtı.

'Bir şey söylemek zorunda değilsiniz. Ancak, sorgulandığınızda daha sonra mahkemede dayanacağınız bir şeyden bahsetmemeniz savunmanıza zarar verebilir. Söylediğiniz her şey delil olarak sunulabilir.

Kelepçeleri kapattı, kıllı, beyaz ete dokunmamaya dikkat etti. Adamın kollarını kendisinden uzaklaştırdı ve partnerine baktı.

"Bryant, ikimizin de pişman olacağı bir şey yapmadan önce şu iğrenç, hasta piçi gözümün önünden çek.

EVIL GAMES şimdi satışta

OceanofPDF.com

KAYIP KIZLAR

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 3. KITAP

İki kız kaybolur. Sadece biri geri dönecek.

En yüksek miktarı teklif eden çift kızlarını tekrar görecek.
Kaybeden çift olmayacak. Hata yapmayın. Bir çocuk ölecek.

Dokuz yaşındaki en iyi arkadaşlar Charlie ve Amy ortadan kaybolunca, iki aile yaşayan bir kâbusun içine sürüklenir. Bir kısa mesaj akla hayale gelmeyecek bir şeyi doğrular; kızların korkunç bir kaçırılma olayının kurbanları olduğunu.

Ve ikinci bir mesaj iki aileyi çocuklarının hayatı için karşı karşıya getirdiğinde, **D.I. Kim Stone** ve ekip için zaman işlemeye başlar.

Cesetlerin izini buldukça, Stone bu acımasız katillerin şimdiye kadar karşılaştığı en ölümcül katiller olabileceğini fark eder. Ve kızları eve canlı getirme şansları her geçen saat azalmaktadır...

Ailelerin geçmişinden gelen sırlarla dolu karanlık bir ağı çözmek, bu davayı çözmenin anahtarı olabilir. Ama Kim bunu yapabilecek kadar uzun süre hayatta kalabilecek midir? Yoksa nihai bedeli birinin çocuğu mu ödeyecek?

En çok satanlar listesinde 1 numarada yer alan Angela Marsons'tan bağımlılık yaratan son gerilim romanı.

BURADAN SİPARİŞ VER!

ÖZEL BIR ALINTI OKUYUN

Birinci Bölüm

Black Country - Mart 2015

Kim Stone içinde yanan öfkeyi hissetti. Beynindeki ateşleme noktasından elektrik gibi ayak tabanlarına doğru ilerledi, sonra tekrar etrafa yayıldı.

Meslektaşı Bryant şu anda yanında olsaydı, onu sakin olmaya çağırırdı. Harekete geçmeden önce düşünmesini. Kariyerini, geçim kaynağını düşünmesini.

Yani tek başına olması iyi bir şeydi.

Pure Gym, Brierley Hill'deki Level Street üzerinde yer almakta ve Merry Hill alışveriş merkezi ile Waterfront ofis ve bar kompleksi arasında bulunmaktaydı.

Pazar günü öğle vaktiydi ve otopark doluydu. Ninja'yı ön kapının hemen önüne park etmeden önce bir tur attı ve aradığı arabayı buldu. Orada uzun süre kalmayı planlamıyordu.

Fuayeye adım attı ve resepsiyona yaklaştı. Güzel, balık etli bir kadın ışıl ışıl gülümsedi ve elini uzattı. Kim onun bir tür üyelik kartı aradığını tahmin etti. Kim'in gösterecek kendi kartı vardı. Arama izni kartı.

"Üye değilim ama patronlarınızdan biriyle kısa bir konuşma yapmam gerekiyor.

Kadın sanki tavsiye almak istermiş gibi etrafına bakındı.

"Polis işi," dedi Kim. Bir nevi, diye ekledi kendi kendine.

Kadın başını salladı.

Kim yön levhasına baktı ve tam olarak nereye gittiğini biliyordu. Sola döndü ve kendini insanların üzerinde adım attığı, yürüdüğü ve koştuğu üç sıra makinenin arkasında buldu.

Hiçbir yere gitmek için enerji harcayan insanların arka manzaralarına baktı.

Aradığı kişi uzak köşede bir aşağı bir yukarı adımlıyordu. At kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmış uzun sarı saçları ipucuydu. Telefonunun önündeki ekranda durması ise asıl ipucuydu.

Hedefini bulan Kim, insanların uzuvlarını kaldırıp adım atarken çıkardıkları seslere ya da odadaki tek giyinik kişi olarak kendisine yönelen meraklı bakışlara aldırmıyordu.

Tek önemsediği, bir kadının Dewain adında on dokuz yaşında bir çocuğun ölümüne karışmasıydı.

Kim makinenin önüne oturdu. Tracy Frost'un yüzündeki şok neredeyse öfkesini delip geçecekti. Ama tam olarak değil.

"Bir kelime?" diye sordu, aslında bu bir soru değildi.

Kadın bir an için neredeyse ayağını kaybediyordu ve bu çok kötü olurdu.

"Nasıl oldu da...? Tracy etrafına bakındı. "Sakın bana içeri girmek için rozetini kullandığını söyleme.

Kim, "Özel olarak konuşalım," diye
tekrarladı. Tracy adım atmaya devam
etti.

Kim sesini yükselterek, 'Bakın, bunu burada yapmaktan mutluyum,' dedi. "Bu insanları bir daha asla görmeyeceğim.

Kim odadaki gözlerin en az yarısının şimdiden üzerlerinde olduğunu hissedebiliyordu. Tracy attan inerek geriye doğru bir adım attı, sonra telefonuna uzandı.

Kim kadının boyuna şaşırdı ve en iyi ihtimalle beş iki olduğunu tahmin etti. Kim, hava nasıl olursa olsun, onu altı inçlik topuklu ayakkabılar olmadan hiç görmemişti.

Kim kadınlar tuvaletinin kapısından içeri daldı ve Tracy'yi duvara doğru itti. Kafası el kurutma makinesini bir santimle kaçırdı.

"Ne yaptığını sanıyordun sen? Kim çığlık attı.

Bir bölmenin kapısı açıldı ve bir genç korkuyla odadan çıktı. Artık yalnızdılar.

"Bana böyle dokunamazsın-

Kim geri adım attı, böylece aralarında sadece bir parça boşluk kaldı. 'Bu hikayeyi nasıl bozabildin, seni aptal sürtük? O artık ölü. Dewain Wright senin yüzünden öldü.'

Yerel muhabir ve her yönüyle havuzun pisliği olan Tracy Frost, Kim'in sözleri beynine ulaştığında gözlerini iki kez kırpıştırdı. 'Ama... benim... hikayem...'

"Senin hikayen onu öldürttü, seni aptal inek.

Tracy başını sallamaya başladı. Kim başını salladı. "Ah, evet.

Dewain Wright Hollytree mahallesinde yaşayan bir gençti. Yaklaşık üç yıldır Hollytree Hoods adlı bir çetenin içindeydi ve çıkmak istiyordu. Çete bunu öğrenmiş ve onu bıçaklayarak ölüme terk etmişti. Onu öldürdüklerini sanmışlar ama yoldan geçen biri kalp masajı yapmış. İşte o zaman Kim cinayete teşebbüsü araştırmak için çağrılmıştı.

İlk talimatı onun hâlâ hayatta olduğu gerçeğini ailesi dışında herkesten gizlemek olmuştu. Hollytree'ye haber ulaşırsa çetenin onun işini bitirmenin bir yolunu bulacağını biliyordu.

O geceyi onun yatağının yanındaki sandalyede geçirmiş, prognoza meydan okuması ve kendi başına nefes alması için dua etmişti. Onun elini tutmuş, geri dönme gücünü bulması için kendi enerjisini ona sunmuştu. Hayatını değiştirmeye çalışırken ve kadere karşı savaşırken gösterdiği cesaret onu etkilemişti. Çete hayatının kendisine göre olmadığına karar veren bu cesur genç adamı tanımak için bir fırsat istemişti.

Kim yaklaştı ve Tracy'yi gözleriyle mızrakladı. Kaçış yoktu. 'Haberi yapmaman için sana yalvardım ama kendine engel olamadın, değil mi? Her şey ilk olmakla ilgiliydi, değil mi? Ulusal kanallar tarafından fark edilmek için bir çocuğun hayatını hiçe sayacak kadar çaresiz misin? Kim onun yüzüne bağırdı. 'Senin iyiliğin için umarım seni fark ederler - çünkü artık burada sana yer yok. Bundan emin olmak niyetindeyim.

"Onun yüzünden değildi-

'Elbette senin yüzünden oldu,' diye öfkelendi Kim. 'Hâlâ hayatta olduğunu nasıl ö ğ r e n d i n bilmiyorum ama o artık ölü. Ve bu sefer gerçek.

Şaşkınlık yüz hatlarını bozmuştu. Aptal kadın konuşmak istedi ama kelime bulamadı. Kim zaten onu dinlemezdi.

'Dışarı çıkmaya çalıştığını biliyorsun, değil mi? Dewain sadece ölmemeye çalışan iyi bir çocuktu.

Yüzüne renk gelmeye başladığında Tracy, "Benim yüzümden olamaz," dedi.

"Evet, Tracy, öyleydi," dedi Kim ısrarla. 'Dewain Wright'ın kanı senin kirli küçük toynaklarının üzerinde.

'Ben sadece işimi yapıyordum. Dünyanın bunu bilmeye

hakkı vardı. Kim bir adım daha yaklaştı.

'Yemin ederim Tracy, bir gazeteye en çok yaklaştığın an teslimat arabasını sürene kadar rahat etmeyeceğim-'

Sözleri cep telefonunun çalmasıyla kesildi. Tracy bu fırsatı

değerlendirerek Kim'in ulaşamayacağı bir yere gitti.

"Stone," diye cevap verdi.

"İstasyonda sana ihtiyacım var. Hemen.'

Dedektif Başmüfettiş Woodward en sıcak patronlardan biri değildi ama normalde bir tür selam vermek için zaman ayırırdı.

Kim'in zihni hızla çalıştı. Pazar günü öğle vakti, izin alması için ısrar ettikten sonra onu arıyordu. Ve şimdiden bir şeye sinirlenmişti.

'Yoldayım, Stacey. Bana sek bir beyaz şarap getir,' dedi ve telefonu kapattı. Patronu ona Stacey dediği için kafası karıştıysa, bunu ona daha sonra açıklayacaktı.

Şimdiye kadar tanıştığı en aşağılık muhabire tükürme mesafesinde dururken patronundan gelen acil bir çağrıyı açıklamasına imkân yoktu.

İki şeyden biri olabilirdi. Ya başı büyük bir beladaydı ya da büyük bir şeyler dönüyordu. Her iki senaryoda da bu serserinin konuşmaları duyması bir işe yaramazdı.

Tracy Frost'a geri döndü. 'Sadece bunun bittiğini düşünme. Yaptıklarını sana ödetmenin bir yolunu bulacağım. Söz veriyorum,' dedi Kim banyo kapısını açarak.

Tracy arkasından, "Bunun için işini elinden alacağım," diye bağırdı.

Kim omzunun üzerinden, "Hadi bakalım," dedi. Dün gece on dokuz yaşında biri bir hiç uğruna ölmüştü. Bunlar geçirdiği en iyi günler değildi.

Ve bu seferkinin daha da kötüleşeceğine dair bir his vardı içinde.

KAYIP KIZLAR
şimdi mevcut

OceanofPDF.com

ÖLÜLERİ OYNAYIN

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 4. KITAP

Ölüler sır söylemez... tabii dinlemezsen.

Kızın parçalanmış yüzü mavi gökyüzüne bakıyor, ağzından toprak dökülüyordu. Yüzlerce sinek kanlı dağınıklığın üzerinde geziniyordu.

Westerley araştırma tesisi korkaklara göre değil. İnsan çürümesini araştıran bir 'ceset çiftliği' olan tesisin sakinleri çeşitli çürüme durumlarındaki cesetlerdir. Ancak **Dedektif Kim Stone** ve ekibi genç bir kadının taze cesedini keşfettiğinde, bir katilin suçunu gizlemek için mükemmel bir kılıf bulduğu anlaşılır.

Ardından ikinci bir kız saldırıya uğrar ve ölüme terk edilir, vücudu uyuşturulmuş ve ağzı toprakla doldurulmuştur. Stone ve ekibi için bir seri katilin iş başında olduğu açıktır - ama kaç cesedi ortaya çıkaracaklardır? Ve sırada kim var?

Yerel muhabir Tracy Frost'un ortadan kaybolmasıyla riskler artar. Geçmiş katilin sırlarının anahtarını elinde tutuyor gibi görünüyor - ama çarpık, hasarlı bir zihin başka bir kurban almadan önce Kim gerçeği ortaya çıkarabilecek mi?

En çok satanlar listesinde 1 numarada yer alan Angela Marsons'tan bağımlılık yaratan son gerilim romanı.

BURADAN SİPARİŞ VER!

OceanofPDF.com

KAN HATLARI

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 5. KITAP

İz bırakmayan bir katili nasıl yakalarsınız?

Kalbine aldığı tek bir bıçak darbesiyle öldürülen bir kurban, ilk bakışta yanlış giden bir soygun gibi görünür. Sevecen, namuslu bir sosyal hizmet görevlisi
anlamsız bir şiddet eylemi. Ama **Dedektif Kim Stone** için bir şeyler ters gitmektedir.

Yerel bir uyuşturucu bağımlısı aynı yarayla öldürülmüş olarak bulunduğunda, Kim içgüdüsel olarak aynı katille karşı karşıya olduğunu anlar. Ancak ölümlerinin soğuk ve hesaplı doğası dışında iki kurbanı birbirine bağlayacak hiçbir şey olmadığından, bu onun şimdiye kadarki en zor davası olabilir.

Sapkın kişiyi yakalamak için çaresiz kalan Kim'in davaya odaklanması, Kim'in parmaklıklar ardına koyduğu sosyopat **Dr. Alex Thorne**'dan tüyler ürpertici bir mektup almasıyla tehlikeye girer. Bu kez Alex, en çok canını yakan yerden vurmaya kararlıdır ve Kim'i o kadınla yüz yüze getirir Kim'in küçük kardeşinin ölümünden sorumlu olan kendi annesi.

Ceset sayısı arttıkça, Kim ve ekibi karanlık sırlarla dolu bir ağı çözerek katile daha da yaklaşır. Ancak içlerinden biri ölümcül bir tehlike altında olabilir. Ancak bu sefer Kim onları kurtaracak kadar güçlü olmayabilir...

İlk sayfadan sondaki dramatik dönüşe kadar sizi kendine bağlayacak, tamamen sürükleyici bir gerilim.

BURADAN SİPARİŞ VER!

OceanofPDF.com

ÖLÜ RUHLAR

DEDEKTIF KIM STONE POLISIYE GERILIM SERISI 6. KITAP

Gerçek ölmüş ve gömülmüştü... şimdiye kadar.

Rutin bir arkeolojik kazı sırasında bir insan kemiği koleksiyonu ortaya çıkınca, Black Country'deki bir arazi **Dedektif Kim Stone** için birdenbire karmaşık bir suç mahalline dönüşür.

Kemikler tasnif edildikçe, mezarda birden fazla kurban olduğu anlaşılır. Cesetler, kurşun delikleri ve hayvan tuzaklarının izlerini taşıyarak akıl almaz bir dehşete işaret ediyor.

Sorunlu bir geçmişi paylaştığı Dedektif Travis ile birlikte çalışmak zorunda kalan Kim, cesetlerin bulunduğu arazinin sahibi olan aileler arasındaki karanlık ve gizli ilişkiyi ortaya çıkarmaya başlar.

Ancak Kim şimdiye kadar yürüttüğü en karmaşık soruşturmalardan birine dalmışken, ekibi mide bulandırıcı bir nefret suçu serisine yakalanır. Kim cinayetlerin ardındaki gerçeği ortaya çıkarmaya çok yaklaşmıştır, ancak kısa süre sonra kendi ekibinden birinin tehlikede olduğunu ve zamanın daraldığını fark eder. Çok geç olmadan davayı çözüp onları büyük bir tehlikeden kurtarabilecek midir?

Bağımlılık yaratan, okuyucuları diken üstünde oturtacak, tekinsiz bir suç gerilimi.

BURADAN SİPARİŞ VER!

OceanofPDF.com

SEVGİLİ ANNE

IÇINIZI SIZLATACAK SÜRÜKLEYICI VE DUYGUSAL BIR HIKAYE

Üç kız kardeş. Mahvolmuş üç çocukluk. Geçmişin yaralarını iyileştirmek için bir şans.

Zalim ve istismarcı annelerinin ölümünden sonra, birbirlerinden ayrı yaşayan kız kardeşler Alex, Catherine ve Beth bir kez daha bir araya gelirler.

En küçükleri olan **Alex**, çocukluğunun dehşetiyle yüzleşmeyi reddeden acı dolu, mutsuz bir kadındır. Teselliyi bir şişede bulan Alex'in hayatı tehlikeli bir şekilde kontrolden çıkmaktadır.

En büyük çocuk olan **Catherine**, zorlu yetiştirilme tarzına rağmen başarılı olmak için çabalamıştır. Ancak özenle inşa edilmiş dış görünüşünün ardında, dünyasını sonsuza dek yıkabilecek bir sır yatmaktadır.

Beth, ortanca çocuk, en büyük yükü taşıyordu. Ancak maruz kaldıkları zulmü engelleyerek, ölene kadar annelerinin yanında kaldı. Şimdi geçmişin yıkıcı gerçekliğiyle yüzleşmek zorundadır.

Birbirlerine yabancı olarak bir araya gelen kız kardeşler, kendilerini ve birbirlerini iyileştirmek için acı dolu bir yolculuğa çıkarlar. Sonunda aralarındaki korkunç

çocukluklarını dinlendirmek ve yeniden başlamak için?

Diane Chamberlain, Amanda Prowse ve Kelly Rimmer okurları için duygusal, kalp kırıcı ve sürükleyici bir roman.

BURADAN SİPARİŞ VER!

Daha Önce The Middle Child OceanofPDF.com

Olarak Yayınlanmıştı

UNUTULMUŞ KADIN

BIR OTURUŞTA OKUYACAĞINIZ SÜRÜKLEYICI, DUYGUSAL BIR ROLLERCOASTER

İki sıradan kadın. İki hasarlı hayat. İkisini de kurtaracak bir dostluk

Kit Mason hayal bile edilemeyecek acılarla dolu bir hayat yaşamıştır. Eski bir fahişe olan Kit, kötü niyetli bir pezevengin pençesinden kaçmış ve şimdi kendini yeni bir şehirde, ona yardım edecek kimse olmadan, boğaz tokluğuna yaşarken bulmuştur.

Frances Thornton mükemmel bir hayat yaşıyor gibi görünmektedir. Ayrıcalıklı bir geçmişe sahip bir avukat olan Thornton'ın mükemmel dış görünüşü, hâlâ peşini bırakmayan acı verici sırları gizlemektedir.

Bir Adsız Alkolikler toplantısında bağımlılıklarını yenme çabalarıyla bir araya gelen iki kadın, beklenmedik bir şekilde

dostluk.

Ama birbirlerinde güç bulabilecekler mi yoksa geçmişlerindeki şeytanlar onları yakalayacak mı?

Hayatın size sunabileceği en kötü şeylerin üstesinden gelmek ve yeniden başlamak hakkında zorlayıcı, dokunaklı ve nihayetinde moral verici bir roman. Jodi Picoult ve Amanda Prowse hayranları için mükemmel bir okuma.

BURADAN SİPARİŞ VER!

Daha önce My Name Is OceanofPDF.com olarak

yayınlandı

TEŞEKKÜRLER

Her zaman olduğu gibi, ilk teşekkürüm ortağım Julie'ye olmalı. Eğer bir yazar için kan, ter ve gözyaşı varsa, bir yazarın eşi için bu iki kat daha fazla olmalıdır. İlk fikrin heyecanından yol boyunca kaçınılmaz umutsuzluğa ve kendinden şüpheye kadar sürecin her duygusunu benimle birlikte hissediyor. Yine de her zaman korkularımı gidermeyi ve neşemi artırmayı başarıyor. Yazmayı sevme nedenlerimi unutmama asla izin vermiyor.

Beni dinleyen herkese gururla bu haberi yaymaya devam eden annem ve babama teşekkür ederim. Ve kız kardeşim Lyn, kocası Clive ve yeğenlerim Matthew ve Christopher'a destekleri ve Harrods'ta kitaplarımdan birinin gerçekten harika bir fotoğrafı için.

Bizi pek çok yönden destekleyen Amanda ve Steve Nicol'a ve gittiği her yerde kitaplarımın yerini tespit eden Kyle Nicol'a teşekkür ederim.

Bookouture ekibine Kim Stone'a ve öykülerine duydukları sürekli heyecan için teşekkür etmek istiyorum. Özellikle de yaptığımız işe yönelik teşvik ve tutkusundan asla vazgeçmeyen inanılmaz Keshini Naidoo'ya. Kim Stone'a var olma fırsatı veren Oliver Rhodes'a. Kitaplarımızı tanıtmak ve bizi dünyadan korumak için yorulmadan çalışan Kim Nash'e (Anne Ayı). Çalışmalarımız için sınırsız coşku ve tutkuya sahip Noelle Holten'a.

Bookouture yazarlarının büyüyen ailesine teşekkür etmeden bir kitap yazamam. Birbirlerine duydukları coşku gerçek ve dostluk, tavsiye ve destek ortamı sağlıyor. Uzun yıllardır bana inanılmaz bir destek ve arkadaş olan muhteşem Kim Slater'a ve onlar olmadan bu yolculuğun imkansız olacağı muhteşem Caroline Mitchell, Renita D'Silva, Sue Watson ve Mel Sherratt'a teşekkür ederim.

Kim Stone'u tanımak ve hikayesini takip etmek için zaman ayıran tüm harika blog yazarlarına ve eleştirmenlere sonsuz şükranlarımı sunuyorum. Bu harika insanlar yüksek sesle haykırıyor ve cömertçe paylaşıyorlar çünkü bu onların işi değil, tutkuları. Bu insanlara teşekkür etmekten asla yorulmayacağım.

hem bana hem de kitaplarıma verdikleri destek için teşekkür ederim. Hepinize çok teşekkür ederim.

Tüm muhteşem okuyucularıma, özellikle de yoğun günlerinden zaman ayırıp beni web sitemde, Facebook sayfamda, Goodreads'te veya Twitter'da ziyaret edenlere çok teşekkür ederim.

OceanofPDF.com

Bookouture An imprint of
StoryFire Ltd. tarafından
yayımlanmıştır.
Carmelite Evi
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ
www.bookouture.com

Telif Hakkı © Angela Marsons 2017
Angela Marsons bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanma hakkını ileri sürmüştür.
Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncıların önceden yazılı izni alınmadan çoğaltılamaz, herhangi bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.
Bu kitap bir kurgu eseridir. Kamu malı olduğu açıkça belli olanlar dışındaki isimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN: 978-1-78681-302-2

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.